

Liahona

Cuvântări din timpul Conferinței Generale

Modificări organizatorice anunțate
care au scopul de a **întări tinerii**

Președintele Nelson preamărește
binecuvântările templului,
dragostea pentru ceilalți

Au fost anunțate opt temple noi

**La Tine când
gândesc (Mesia),
de Elspeth Young**

*„Vorbind despre ispășirea
Salvatorului, președintele
Russell M. Nelson a spus:*

*«Ca în toate lucrurile, Isus
Hristos este exemplul nostru
suprem 'care, pentru bucuria
care-I era pusă înainte, a
suferit crucea' [Evrei 12:2].
Gândiți-vă la aceasta! Pentru
ca El să poată îndura expe-
riența cea mai chinuitoare care
a fost vreodată îndurată pe
pământ, Salvatorul nostru S-a
concentrat asupra bucuriei!»*

*În mod similar, bucuria care
ne este «pusă înainte» este bucu-
ria de a-L ajuta pe Salvator în
lucrarea Sa de mântuire.»*

Vârstnicul D. Todd
Christofferson, din Cvorumul
celor Doisprezece Apostoli,
„Bucuria sfinților”, p 17.

Sesiunea de sâmbătă dimineață

- 6 **Mesajul, cauza și mulțimea**
Vârșnicul Jeffrey R. Holland
- 9 **Ucenici adevărați ai Salvatorului**
Vârșnicul Terence M. Vinson
- 12 **Fiți credincioși, nu necredincioși**
Stephen W. Owen
- 15 **Bucuria sfinților**
Vârșnicul D. Todd Christofferson
- 19 **Capacitatea spirituală**
Michelle Craig
- 22 **Devotament ferm față de Isus Hristos**
Vârșnicul Dale G. Renlund
- 26 **Încredeți-vă în Domnul**
Președintele Dallin H. Oaks

Sesiunea de sâmbătă după-amiază

- 30 **Susținerea autorităților generale, a autorităților zonei-Cei șaptezeci și a oficanților generali ai Bisericii**
Președintele Henry B. Eyring
- 31 **Atenți să vă rugați fără răgaz**
Vârșnicul David A. Bednar
- 35 **Găsit prin puterea Cărții lui Mormon**
Vârșnicul Rubén V. Alliaud
- 38 **Martori, cvorumurile Preotiei aaronice și clasele Tinerelor Fete**
Președintele Russell M. Nelson
- 40 **Modificări pentru întărirea tinerilor**
Vârșnicul Quentin L. Cook
- 44 **Programul *Vino și urmează-Mă* – strategia de contracarare și planul proactiv ale Domnului**
Mark L. Pace
- 47 **Încrederea dărză și consecvență**
Vârșnicul L. Todd Budge
- 50 **După încercarea credinței noastre**
Vârșnicul Jorge M. Alvarado
- 53 **Să ne ținem promisiunile și legămintele**
Vârșnicul Ronald A. Rasband

Sesiunea Femeilor

- 57 **Nori sau senin, Doamne, rămâi cu mine!**
Reyna I. Aburto
- 60 **Să-l cinstim numele**
Lisa L. Harkness
- 67 **Fiice preaiubite**
Bonnie H. Cordon

- 70 **Femei de legământ în parteneriat cu Dumnezeu**
Președintele Henry B. Eyring
- 73 **Două mari porunci**
Președintele Dallin H. Oaks
- 76 **Comori spirituale**
Președintele Russell M. Nelson

Sesiunea de duminică dimineață

- 80 **Sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele**
Vârșnicul Gerrit W. Gong
- 83 **Să găsim bucurie în împărtășirea Evangheliei**
Cristina B. Franco
- 86 **Marea dumneavoastră aventură**
Vârșnicul Dieter F. Uchtdorf
- 90 **Atingerea Salvatorului**
Vârșnicul Walter F. González
- 93 **Nu mă amăgi**
Vârșnicul Gary E. Stevenson
- 96 **Cea de-a doua mare poruncă**
Președintele Russell M. Nelson

Sesiunea de duminică după-amiază

- 100 **Sfințenia și planul fericirii**
Președintele Henry B. Eyring
- 104 **Să cunoaștem, să iubim și să creștem**
Vârșnicul Hans T. Boom
- 106 **Să-i dăm spiritului nostru controlul asupra trupului nostru**
Președintele M. Russell Ballard
- 110 **Puterea de a învinge dușmanul**
Vârșnicul Peter M. Johnson
- 113 **Să ne luăm crucea**
Vârșnicul Ulisses Soares
- 116 **Roade**
Vârșnicul Neil L. Andersen
- 120 **Cuvânt de încheiere**
Președintele Russell M. Nelson
- 64 **Autoritățile generale și oficanții generali ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă**
- 123 **Știrile Bisericii**
- 127 ***Vino și urmează-Mă* – să învățăm din mesajele transmise în cadrul conferinței generale**

A 189-a Conferință Generală Bianuală

Sesiunea generală de sâmbătă dimineață, 5 octombrie 2019

Conduce: președintele Henry B. Eyring
Rugăciunea de deschidere:
vârstnicul Larry Y. Wilson
Rugăciunea de încheiere:
vârstnicul Steven R. Bangerter
Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului, dirijori Mack Wilberg și Ryan Murphy; organist Andrew Unsworth. S-a interpretat: „Zorii apar”, *Imnuri*, nr. 1; „From All That Dwell below the Skies”, *Hymns*, nr. 90, aranjament Wilberg; „Când citesc scripturi prea sfinte”, *Imnuri*, nr. 177, aranjament Murphy; „Ce trăinică temelie”, *Imnuri*, nr. 47; „Credința” *Cântece pentru copii*, p. 50-51, aranjament Elliot; „Să ne bucurăm”, *Imnuri*, nr. 3, aranjament Wilberg.

Sesiunea generală de sâmbătă după-amiază, 5 octombrie 2019

Conduce: președintele Dallin H. Oaks
Rugăciunea de deschidere:
vârstnicul Matthew L. Carpenter
Rugăciunea de încheiere:
vârstnicul Craig C. Christensen.
Muzica a fost interpretată de un cor al țărșurilor din Provo, Utah; dirijor Jim Kasen; organist Joseph Peebles. S-a interpretat: „Domnul mi-e lumina”, *Imnuri*, nr. 51, aranjament Kasen; „Ce fericire să-Ți slujim”, *Imnuri*, nr. 95, aranjament Kasen; „Mântuitorul Israelului”, *Imnuri*, nr. 5; „Thy Spirit, Lord, Has Stirred Our Souls”, *Hymns*, nr. 157, aranjament Kasen.

Sesiunea Femeilor, de sâmbătă seară, 5 octombrie 2019

Conduce: Joy D. Jones
Rugăciunea de deschidere: Salote Tukuafu
Rugăciunea de încheiere: Carol Costley
Muzica a fost interpretată de un cor format din fete de la Societatea Primară și tinere fete din țărșuri din West Jordan, Utah; dirijoare Kasey Bradbury; organistă Linda Margetts. S-a interpretat: „Slavă Domnului Atotputernic”, *Imnuri*, nr. 41, aranjament Webb; „Mulțumim, Ție, Dumnezeu nostru”, *Imnuri*, nr. 13; „Țmi place să văd templul”, *Cântece pentru copii*, p. 99, aranjament Mohlman; „El Și-a trimis Fiul”, *Cântece pentru copii*, p. 20-21, aranjament DeFord.

Sesiunea generală de duminică dimineață, 6 octombrie 2019

Conduce: președintele Henry B. Eyring
Rugăciunea de deschidere:
vârstnicul O. Vincent Haleck
Rugăciunea de încheiere: Becky Craven
Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului; dirijor Mack Wilberg; organiști Brian Mathias și Richard Elliott. S-a interpretat: „Măreț și divin al Tău plan, Doamne!”, *Imnuri*, nr. 171; „Pe vârful muntelui”, *Imnuri*, nr. 4, aranjament Wilberg; „Rugăciunea unui copil”, *Cântece pentru copii*, p. 6-7, aranjament Perry; „Țnvăță-mă să merg în lumină”, *Imnuri*, nr. 194; „Fideli credinței”, *Imnuri*, nr. 163, aranjament Lyon; „Love Divine, All Loves Excelling”, Wesley și Prichard, aranjament Wilberg.

Sesiunea generală de duminică după-amiază, 6 octombrie 2019

Conduce: președintele Dallin H. Oaks
Rugăciunea de deschidere:
vârstnicul Jack N. Gerard
Rugăciunea de încheiere: Douglas D. Holmes
Muzica a fost interpretată de Corul Tabernacolului din Piața Templului; dirijori Mack Wilberg și Ryan Murphy; organist Richard Elliott. S-a interpretat: „Veniți, voi copii ai Domnului”, *Imnuri*, nr. 24, aranjament

Murphy; „Eu mă minunez”, *Imnuri*, nr. 117, aranjament Murphy; „Cu toți în munca Domnului să Țnaintăm”, *Imnuri*, nr. 156; „Mai multă sfințenie”, *Imnuri*, nr. 83, aranjament Staheli.

Cuvântările din cadrul conferinței sunt disponibile pe Internet

Pentru a asculta sau viziona, pe Internet, cuvântările de la conferința generală, în multe limbi, accesați conference.ChurchofJesusChrist.org și selectați o limbă. Cuvântările sunt disponibile, de asemenea, pe aplicația pentru dispozitive mobile Biblioteca Evangheliei. În general, Țnregistrările audio și video în limba engleză sunt disponibile, la centrele de distribuire, la șase săptămâni de la desfășurarea conferinței. Informații despre conferința generală în formate accesibile pentru membri cu dizabilități sunt disponibile pe disability.ChurchofJesusChrist.org.

Pe copertă

Față: fotografie de Janae Bingham
Spate: fotografie de Welden Andersen

Fotografii din timpul conferinței

Fotografiile din orașul Salt Lake au fost făcute de Welden Anderson, Cody Bell, Janae Bingham, Randy Collier, Weston Colton, Bruno Lima, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smith și Dave Ward.

Revistă internațională a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă

Prima Președinție: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares
Redactor: Randy D. Funk

Redactori asistenți: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Director general: Richard I. Heaton

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: Adam C. Olson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr

Asistent de producție: Camila Castrillón

Colectiv de redactare și editare: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garry H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coordonator proprietate intelectuală: Collette Nebeker Aune

Director de producție: Jane Ann Peters

Colectiv de producție: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Responsabil tipărire preliminară: Joshua Dennis, Ammon Harris

Director tipar: Steven T. Lewis

Director difuzare: Nelson Gonzalez

Distribuire: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:

Pentru abonare sau schimbarea adresei, vă rugăm să contactați Serviciul clienți.

Tel. gratuit: 00800 2950 2950

Tel.: +49(0)6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Online: store.ChurchofJesusChrist.org

Prețul abonamentului pe un an: 6,52 lei pentru România și 1,85

lei moldovenești pentru Republica Moldova

Trimiteti manuscrise și întrebări pe Internet accesând

liahona.ChurchofJesusChrist.org; pe e-mail la adresa liahona@ChurchofJesusChrist.org

ChurchofJesusChrist.org; sau prin poștă la adresa *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă” sau „îndrumător”) este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, filipineză, finlandeză, franceză, germană, greacă, marshallieză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalog, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate.

Tipărită în Statele Unite ale Americii.

Informații privind drepturile de autor: Dacă nu se indică nimic altceva, persoanele interesate pot copia materiale din revista *Liahona* pentru a le folosi în scopuri personale, necomerciale (inclusiv în chemări). Acest drept poate fi revocat în orice moment. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă există restricții în legenda lor. Întrebările legate de drepturile de autor trebuie adresate la Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2019 Vol. 22 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480)

Romanian (ISSN 1096-5157) is published six times a year

(January, April, May, July, October, and November) by The Church

of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt

Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year;

Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at

Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address

must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt

Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:

1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American

Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Indexul vorbitorilor

Aburto, Reyna I., p. 57
Alliaud, Rubén V., p. 35
Alvarado, Jorge M., p. 50
Andersen, Neil L., p. 116
Ballard, M. Russell, p. 106
Bednar, David A., p. 31
Boom, Hans T., p. 104
Budge, L. Todd, p. 47
Christofferson, D. Todd, p. 15
Cook, Quentin L., p. 40
Cordon, Bonnie H., p. 67
Craig, Michelle, p. 19
Eyring, Henry B., p. 30, 70, 100
Franco, Cristina B., p. 83
Gong, Gerrit W., p. 80
González, Walter F., p. 90
Harkness, Lisa L., p. 60
Holland, Jeffrey R., p. 6
Johnson, Peter M., p. 110
Nelson, Russell M., p. 38, 76, 96, 120
Oaks, Dallin H., p. 26, 73
Owen, Stephen W., p. 12
Pace, Mark L., p. 44
Rasband, Ronald A., p. 53
Renlund, Dale G., p. 22
Soares, Ulisses, p. 113
Stevenson, Gary E., p. 93
Uchtdorf, Dieter F., p. 86
Vinson, Terence M., p. 9

Index tematic

Adversitate, p. 15, 47, 50, 57, 90, 100, 104, 113, 116
Ajutor umanitar, p. 96
Angajament, p. 9, 22
Binecuvântări, p. 76, 90, 120
Boală mintală, p. 57
Bucurie, p. 9, 15, 47, 83, 96, 116
Cartea lui Mormon, p. 35, 80, 83, 110
Cămin, p. 12, 44
Căsătorie, p. 73, 80
Conducere, p. 38, 40, 67
Convertire, p. 15, 22, 35
Credință, p. 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67, 76, 116
Cunoaștere, p. 104
Descurajare, p. 110
Discernământ, p. 76, 93
Donații de post, p. 96
Dragoste, p. 73, 86, 104, 106, 110, 116
Duhul Sfânt, p. 19, 35
Episcopi, p. 38, 40
Exaltare, p. 73
Exemplu, p. 50
Existența premuritoare, p. 86, 106
Familie, p. 83, 106
Femei, p. 70, 73, 76
Fericire, p. 100
Iertare, p. 113
Integritate, p. 53
Ispășire, p. 9, 47, 60, 106, 116
Ispită, p. 31, 93
Isus Hristos, p. 6, 9, 15, 22, 26, 35, 44, 47, 53, 57, 60, 80, 83, 86, 90, 93, 100, 110, 113, 116
Împărtășanie, p. 110
Încredere, p. 19, 26, 47
Înfrățire, p. 12, 67

Joseph Smith, p. 6, 93, 100, 104, 113, 120
Legăminte, p. 22, 53, 60, 76, 80, 83, 116
Legi, p. 73
Lumea spiritelor, p. 26, 106
Muncă misionară, p. 83, 86
Organizarea Bisericii, p. 40, 67
Planul salvării, p. 83, 100, 106, 116
Pocăință, p. 73, 100, 104, 106, 113
Porunci, p. 15, 73, 93
Pregătire, p. 31, 70
Preoția aaronică, p. 38, 40
Preoție, p. 76, 80
Prima Viziune, p. 6, 104, 120
Protecție, p. 31, 44
Putere, p. 35, 76, 110
Rânduiești, p. 38, 80, 116
Restaurare, p. 120
Rugăciune, p. 19, 31, 104, 110
Satana, p. 31, 44, 93, 110
Sfărcie, p. 96
Sfințenie, p. 100, 120
Siguranță, p. 31
Slujire, p. 70, 96, 104
Slujire, p. 15, 19, 60, 70, 86, 96
Speranță, p. 47, 90
Spiritualitate, p. 12, 19, 44
Stăpânire de sine, p. 106, 113
Studiul scripturilor, p. 44, 110
Supunere, p. 15, 73, 93
Tehnologie, p. 12, 19, 40, 110
Temple, p. 26, 76, 120
Tinerile Fete, p. 38, 40, 67
Tineri, p. 12, 38, 40, 53, 120
Tinerii Băieți, p. 38, 40
Trupul muritor, p. 31, 106
Ucenicie, p. 9, 15, 19, 22, 60, 86, 96, 104, 113
Vindecare, p. 57, 90

Selecțiuni din cea de-a 189-a Conferință Generală Bianuală

Conducătorii Bisericii care au vorbit în timpul conferinței generale au adresat din nou și din nou invitația de a deveni – a deveni mai fericiți, a deveni mai sfinți, a deveni mai asemănători Salvatorului și de a-i ajuta pe alții să facă același lucru.

Mai mult, dâșii au făcut ca această schimbare să pară că este la îndemâna fiecăruia dintre noi.

„Domnul dorește ca toți copiii Săi să aibă parte de binecuvântările eterne puse la dispoziție în templul Său”, ne-a învățat președintele Russell M. Nelson. „Demnitatea personală de a intra în casa Domnului necesită foarte multă pregătire spirituală individuală. Dar, cu ajutorul Domnului, nimic nu e imposibil.”

Să găsim fericire și sfințenie

Președintele Nelson a invitat pe fiecare dintre noi să fie demn de binecuvântările templului (vedeți pagina 120).

Președintele Henry B. Eyring a explicat legătura dintre sfințenia din ce în ce mai mare și fericirea din ce în ce mai mare (vedeți pagina 100).

Vârstnicul D. Todd Christofferson ne-a învățat cum să găsim „bucuria sfinților” (vedeți pagina 15).

Invitație de a iubi și a împărtăși

Președintele Nelson ne-a învățat despre importanța faptului de a ne iubi aproapele și a oferit detalii despre munca umanitară de amploare a Bisericii (vedeți pagina 96).

Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf a explicat puterea faptului de a-i invita pe alții să „vină și să vadă” (vedeți pagina 86).

Sora Cristina B. Franco a descris bucuria de a împărtăși Evanghelia (vedeți pagina 83).

Întărirea tinerilor

Profetul a prezentat modificări în cadrul organizațiilor tinerilor, care vor încuraja tinerii din președințiile cvorumurilor și ale claselor să slujească și să conducă (vedeți pagina 38).

Vârstnicul Quentin L. Cook a prezentat modul în care va funcționa conducerea Preoției aaronice (vedeți pagina 40).

Sora Bonnie H. Cordon a împărtășit modificările din cadrul organizației Tinerele Fete (vedeți pagina 67).

Să clădim temple; să ne clădim pe noi înșine

În timpul sesiunii pentru femei, președintele Nelson a anunțat opt temple noi (vedeți pagina 76).

Duminică după-amiază, dâșul ne-a învățat despre faptul de a fi demni să intrăm în templu și a prezentat întrebări revizuite pentru recomandările pentru templu (vedeți pagina 120). ■

VÂRSTNICUL JEFFREY R. HOLLAND
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Mesajul, cauza și mulțimea

În tumultul și agitația zilelor noastre, fie ca noi să ne străduim să-L punem pe Hristos în centrul vieții noastre, credinței noastre și slujirii noastre.

Dragi frați și surori, acesta este Sammy Ho Ching, care avea șapte luni, urmărind conferința generală, la televizor, acasă, în luna aprilie a acestui an.

Când s-a apropiat timpul pentru a-i susține pe președintele Russell M. Nelson și pe celelalte autorități generale, mâinile lui Sammy erau ocupate ținându-și biberonul. Așa că el și-a ridicat piciorul.

Sammy dă un înțeles complet nou conceptului de a-ți exprima alegerea prin gesturi.

Vă urez bun venit la această Conferință Generală Bianuală a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Pentru a crea contextul pentru o discuție despre însemnătatea acestor adunări bianuale, v-aș ruga să vă gândiți la această scenă din relatarea lui Luca din Noul Testament.¹

„Pe când Se apropia Isus de Ierihon, un orb ședea lângă drum și cerșea...

[Auzind] norodul trecând, a întrebat ce este.

I-au spus: «Trece Isus din Nazaret».

Și el a strigat: «Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!».

Uimită de îndrăzneala lui, mulțimea îl certa să tacă, „dar el țipa și mai tare”,

ni se spune. În urma insistenței lui, el a fost dus la Isus, care a ascultat rugămintea lui plină de credință pentru a-și recăpăta vederea și l-a vindecat.²

Sunt foarte impresionat de această clară și scurtă experiență, de fiecare dată când o citesc. Putem simți tristețea omului. Aproape că-l putem auzi strigând pentru a atrage atenția Salvatorului. Zămbim la refuzul său de a tăcea – cu adevărat, la hotărârea lui de a țipa și mai tare când toți îi spuneau să tacă. Este, prin ea însăși, o povestire

Sammy Ho Ching îl susține pe președintele Russell M. Nelson în timpul Conferinței Generale din luna aprilie a anului 2019.

plăcută care demonstrează o credință hotărâtă. Dar, la fel ca în toată scriitura, cu cât citești mai mult, cu atât găsești mai mult în ea.

Un lucru care mi-a venit în minte doar de curând este înțelepciunea pe care a avut-o acest om de a se înconjura de oameni sensibili din punct de vedere spiritual. Întreaga semnificație a acestei povestiri se bazează pe câteva femei anonime și câțiva bărbați anonimi care, când au fost întrebați de colegul lor: „Ce înseamnă această agitație?”, au avut inspirația, dacă vreți, să-L identifice pe Hristos ca fiind cauza zgomotului; El era Întruchiparea cauzei. Fiecare dintre noi poate învăța ceva din această scurtă conversație. În ce privește credința și hotărârea de a face ceea ce este drept, este bine să adresați întrebarea celor care au credință și hotărâre! „Oare poate un orb să călăuzească pe un alt orb?”, a întrebat odată Isus. „[Dacă așa este], nu vor cădea amândoi în groapă?”³

Prin participarea la aceste conferințe, noi căutăm să ne sporim credința și hotărârea și, alăturându-vă nouă azi, vă veți da seama că această căutare este un scop care este împărtășit de fiecare. Uitați-vă în jurul dumneavoastră. Aici, în jurul Centrului de conferințe, vedeți familii de toate mărimile venind din fiecare direcție. Prieteni vechi se îmbrățișează într-o reuniune plină de bucurie, un cor minunat se pregătește să cânte și protestatarii țipă de la tribunele lor improvizate preferate. Misionarii care au slujit cu ani în urmă își caută foștii colegi, în timp ce misionari întorși recent caută *noi* parteneri (dacă știți ce vreau să spun!). Și fotografii? Să ne ajute Dumnezeu... Cu telefoane mobile în fiecare mână, scopul nostru s-a schimbat de la „fiecare membru un misionar” la „fiecare membru un fotograf”. În mijlocul acestei agitații încântătoare, cineva ar putea, în

mod justificat, să întrebe: „Ce înseamnă toate acestea?”.

La fel ca în povestirea din Noul Testament, cei binecuvântați cu înțelegere vor recunoaște că, în pofida tuturor celorlalte lucruri pe care această tradiție a conferinței ni le poate oferi, vom dobândi puțin sau nimic dacă Isus nu este în centrul tuturor tradițiilor noastre. Pentru a obține înțelegerea pe care o căutăm, tămăduirea pe care El o promite, semnificația care, într-un fel, noi știm că este aici, trebuie să ne îndepărtăm de agitație – așa veselă cum este ea – și să ne concentrăm atenția asupra Lui. Rugăciunea fiecărui vorbitor, speranța tuturor celor care cântă, pioșenia fiecărui invitat – toate sunt dedicate invitării Spiritului Celui a cărui Biserică este aceasta – Hristos cel Înviat, Mielul lui Dumnezeu, Prințul Păcii.

Dar nu trebuie să fim într-un centru de conferințe pentru a-L găsi. Când un copil citește Cartea lui Mormon prima oară și se îndrăgostește de curajul lui Abinadi sau de marșul celor 2.000 de tineri războinici, putem adăuga cu blândețe că Isus este figura centrală omniprezentă în această cronică minunată, stând ca un gigant realmente asupra fiecărei pagini a acesteia și asigurând legătura cu toate celelalte persoane din ea care promovează credința.

La fel, când un prieten învață despre religia noastră, poate fi puțin copleșit de unele elemente unice și de vocabularul nefamiliar al practicilor noastre religioase – restricții privind dieta, materiale pentru bizuirea pe forțele proprii, călătorii ale pionierilor și arbori genealogici în format digital, cu foarte multe centre de țărushi unde unii, crezând că aceste centre de țărush (stake centers) sunt restaurante, au așteptat fără îndoială să fie serviți cu o friptură specială. Deci, când noii noștri prieteni văd și aud multe lucruri care sunt noi pentru ei, noi

trebuie să-i ajutăm să înțeleagă cauza și scopul întregii agitații, să se îndepărteze de lucrurile pe care le văd și le aud și să se concentreze asupra sensului, care este în esență Evanghelia eternă – dragostea Părinților Cerești, asupra darului ispășitor al unui Fiul divin, îndrumării Duhului Sfânt care aduce alinare, restaurării din zilele din urmă a tuturor acestor adevăruri și a multor altora.

Când o persoană se duce la templul sfânt pentru prima dată, poate să se simtă cumva copleșită. Sarcina noastră este de a asigura ca simbolurile sacre și ritualurile revelate, îmbrăcămintea de ceremonie și prezentările vizuale să nu distragă niciodată atenția, ci să ajute o persoană să se concentreze asupra Salvatorului, noi fiind acolo să-L preaslăvim. Templul este casa Sa și El trebuie să fie cel mai important în mințile și inimile noastre – doctrina maiestoasă a lui Hristos pătrunzând fiecare parte a înseși ființei noastre exact cum pătrunde în rânduielile din templu – din momentul în care citim inscripția de deasupra

ușii de la intrare până chiar în ultimul moment pe care îl petrecem în clădire. Printre toată minunățiile întâlnite, noi trebuie să vedem, mai presus de orice, însemnătatea lui Isus în templu.

Aveți în vedere numărul mare de inițiative curajoase și anunțuri noi făcute în Biserică în aceste ultime luni. Când slujim unul altuia, sau ne rafinăm experiența din ziua de sabat, sau adoptăm un nou program pentru copii și tineri, ne va lipsi adevăratul motiv al acestor modificări revelatorii dacă le vom privi ca fiind disperate, elemente fără legătură și nu ca o acțiune corelată pentru a ne ajuta să clădim cu mai multă fermitate pe stânca Salvatorului nostru.⁴ Cu siguranță, cu siguranță, acest lucru l-a avut în vedere președintele Russell M. Nelson când ne-a cerut să folosim denumirea revelată a Bisericii.⁵ Dacă Isus – numele Său, doctrina Sa, exemplul Său, divinitatea Sa – poate fi centrul preaslăvirii noastre, noi vom întări marele adevăr pe care Alma l-a propovăduit odată: „Vor fi multe lucruri care vor veni; [dar] iată, există un singur lucru care este mai important decât toate celelalte – ... Mântuitorul [care] trăiește și va veni la poporul Său”⁶.

Un gând de încheiere: în zona și perioada din secolul al XIX-lea în care a trăit Joseph Smith, existau mulți oameni foarte zeloși, în competiție unii cu alții pe teme religioase.⁷ Dar în tumultul creat de ei, acești oameni exuberanți care promovau renașterea religioasă, Îl puneau în umbră tocmai pe adevăratul Salvator pe care tânărul Joseph Îl căuta cu sinceritate. Luptând împotriva a ceea ce numea „întuneric și confuzie”⁸, el s-a retras în liniștea unei dumbrăvi unde a văzut și auzit o mărturie mai glorioasă despre importanța Salvatorului în Evanghelie decât orice altceva am menționat noi aici în această dimineață. Cu un dar

orb a primit vederea pe drumul vechiului Ierihon. Depun mărturie alături de aceștia doi și mulți alții de-a lungul timpului că sigur cea mai impresionantă și cea mai palpantă vedere în viață este cea a lui Isus nu doar trecând¹⁰, ci venind *la* noi, oprindu-Se *lângă* noi și locuind *cu* noi.¹¹

Surori și frați, în tumultul și agitația zilelor noastre, fie ca noi să ne străduim să-L punem pe Hristos în centrul vieții noastre, credinței noastre și slujirii noastre. Acesta este locul în care se găsește adevărata însemnătate. Și dacă în unele zile înțelegerea noastră este limitată, sau încrederea a scăzut, sau credința noastră este testată și rafinată – cum fără îndoială va fi – fie ca noi să strigăm chiar mai tare, „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine”¹². Promit, cu entuziasm apostolic și convingere profetică, faptul că El vă va auzi și va spune, mai devreme sau mai târziu: „Capătă-ți vederea. Credința ta te-a mântuit”¹³. Bun venit la conferința generală. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Aceasta poate fi sau nu poate fi aceeași întâmplare relatată în Matei 20:30–34, în care sunt doi oameni orbi care au strigat sau întâmplarea relatată în Marcu 10:46–52, în care omul orb este identificat a fi Bartimeu, fiul lui Timeu.
2. Vedeți Luca 18:35–43; subliniere adăugată.
3. Luca 6:39.
4. Vedeți 2 Nefi 9:45.
5. Vedeți Russell M. Nelson, „Denumirea corectă a Bisericii”, *Liahona*, nov. 2018, p. 87–89.
6. Alma 7:7.
7. Regiunea din statul New York, lângă Palmyra, era deseori menționată ca fiind „zonă complet evanghelizată” din cauza zelului religios care cu regularitate se manifesta printre acele comunități mici.
8. Joseph Smith – Istorie 1:13.
9. Joseph Smith – Istorie 1:17.
10. Vedeți Luca 18:37.
11. Vedeți Ioan 14:23.
12. Marcu 10:47.
13. Luca 18:42.

al vederii neimaginabil și neanticipat, Joseph a văzut în viziune pe Tatăl său Cereșc, marele Dumnezeu al universului și pe Isus Hristos, Singurul Său Fiu Născut perfect. Apoi, Tatăl a stabilit exemplul a ceea ce noi am discutat în această dimineață: El a arătat spre Isus spunând, „Acesta este Fiul Meu preaiubit. Ascultă-L!”⁹. Nicio exprimare mai minunată a identității divine a lui Isus, a importanței Sale supreme în planul salvării și a opiniei lui Dumnezeu despre El nu poate vreodată să depășească cea scurtă declarație de șase cuvinte.

Există agitație și confuzie în lume? Există mulțimi și ceartă în lume? Sunt multe din toate acestea în lumea noastră. Cu adevărat, scepticii și credincioșii încă se ceartă cu privire la această viziune și practic cu privire la tot ce am făcut referire astăzi. În cazul în care *dumneavoastră* poate întâmpinați greutăți în a vedea mai clar și a găsi cauza în mijlocul acestei multitudini de opinii, vă încurajez să căutați răspunsuri la același Isus și vă depun mărturie apostolică despre experiența lui Joseph Smith pe care a avut-o cu aproximativ 1.800 de ani după ce prietenul nostru

VÂRSTNICUL TERENCE M. VINSON
din Președinția celor Șaptezeci

Ucenici adevărați ai Salvatorului

*Putem simți bucurie trainică atunci când
Salvatorul nostru și Evanghelia Sa devin cadrul
în care ne clădim viața.*

Oarecum ascunsă în cartea Hagai din Vechiul Testament este o descriere a unui grup de oameni cărora le-ar fi fost de folos sfatul vârstnicului Holland. Au greșit pentru că nu l-au pus pe Hristos în centrul vieții și slujirii lor. Folosind figuri de stil, Hagai creează imagini care îndeamnă la cugetare, când îi mustră pe acești oameni pentru că au rămas în casele lor confortabile în loc să clădească templul Domnului:

„Dar pentru voi a venit oare vremea să locuiți în case căptușite cu tavan, când Casa aceasta este dărâmată?

Așa vorbește acum Domnul oștirilor: «Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!»¹.

Semănați mult, și strângeți puțin, mâncați, și tot nu vă saturați, beți, și tot nu vă potoliți setea, vă îmbrăcați, și tot nu vă este cald; și cine câștigă o simbrie, o pune într-o pungă spartă!».

Așa vorbește Domnul oștirilor: «Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!»¹.

Nu vă plac acele metafore despre inutilitatea prioritizării lucrurilor care nu au o consecință eternă în locul lucrurilor lui Dumnezeu?

În cadrul unei adunări de împărtășanie recente la care am participat, un misionar întors din misiune a citat un tată care a rezumat perfect această idee spunându-le copiilor săi: „Ceea ce avem nevoie aici este mai puțin Wi-Fi și mai mult Nefi!”.

Pentru că am locuit cinci ani în Africa de Vest, am văzut multe exemple de oameni pentru care Evanghelia era o prioritate firească și de care nu le era rușine. Un astfel de exemplu este denumirea unei firme de vulcanizare și de echilibrare a roților din Ghana. Proprietarul a numit-o „Thy Will Alignment (Aliniere la voia Ta)”.

Putem simți bucurie trainică² atunci când Salvatorul nostru și Evanghelia Sa devin cadrul în care ne clădim viața. Însă, este atât de ușor ca acel cadru să devină, în schimb, lucrurile lumești, unde Evanghelia este ceva opțional sau să se rezume doar la a te duce două ore duminică la biserică. Dacă acesta este cazul, este ca și cum ne-am pune salariul într-o „pungă spartă”.

Hagai ne spune să fim devotați – să fim, așa cum se spune în Australia, „fair dinkum” în ceea ce privește trăirea potrivit Evangheliei. Oamenii sunt fair dinkum când sunt ceea ce spun că sunt.

Am învățat puțin despre a fi fair dinkum și despre a fi devotat jucând rugby. Am învățat că, atunci când jucam cât de bine puteam, când dădeam totul pe teren, bucuria pe care o simțeam jucând era cea mai mare.

Anul meu preferat de rugby a fost cel de după liceu. Echipa din care făceam parte a fost atât talentată, cât și devotată. Anul acela eram echipa campioană. Însă, într-o zi trebuia să jucăm împotriva unei echipe considerate mai slabă decât noi și, după meci, fiecare aveam partenerere pe care să le ducem la marele dans anual al universității. M-am gândit că, deoarece acesta avea să fie un meci ușor, trebuia să încerc să mă feresc de accidentări pentru a putea să mă bucur din plin de dans. În acel meci, nu am făcut placaje așa cum am fi trebuit și am pierdut. Și mai rău, eu am terminat meciul cu o buză spartă și umflată, ceea ce nu m-a ajutat să

arăt prea bine la marea mea întâlnire. Probabil că trebuia să învăț ceva.

O experiență foarte diferită am trăit-o într-un meci ulterior în care am fost devotat în totalitate. La un moment dat, am alergat fiind hotărât să plachez; imediat am simțit durere în zona feței. Fiind învățat de tatăl meu că nu trebuie să permit niciodată echipei adverse să știe că am fost rănit, am continuat să joc. În acea seară, când am încercat să mănc, mi-am dat seama că nu puteam mușca. În dimineața următoare, m-am dus la spital, unde radiografia mi-a confirmat că mandibula îmi era fracturată. Gura mi-a fost imobilizată cu atele șase săptămâni.

Am desprins învățături din această pildă a buzei umflate și a mandibulei fracturate. În pofida amintirilor mele legate de pofte nesatisfăcute de mâncare solidă pe parcursul celor șase săptămâni când puteam ingera doar lichide, nu am regrete privind mandibula mea fracturată, deoarece era rezultatul faptului că am dat totul pe teren. Însă am regrete în privința buzei umflate, deoarece a simbolizat reținerea mea.

Faptul de a da totul nu înseamnă că vom avea întotdeauna parte de binecuvântări sau că vom avea mereu succes. Ci înseamnă că vom avea bucurie.

Bucuria nu înseamnă plăcere trecătoare sau fericire temporară. Bucuria este trainică și este clădită pe acțiunile noastre care sunt acceptate de Domnul.³

Povestea lui Oliver Granger este un exemplu de acțiune acceptată de Domnul. Președintele Boyd K. Packer a spus: „Când sfinții au fost alungați din Kirtland... Oliver a fost lăsat să rămână pentru a le vinde bunurile cu orice preț putea obține pe ele. Nu avea prea mari șanse de reușită. Și, cu adevărat, nici nu a reușit!”⁴. A fost însărcinat de Prima Președinție să îndeplinească o sarcină dificilă, dar nu imposibilă. Iar Domnul l-a lădat pentru acțiunile sale aparent nereușite cu aceste cuvinte:

„Eu Îmi amintesc de slujitorul Meu, Oliver Granger; iată, adevărat îi spun lui că numele lui va fi ținut în amintire sacră, din generație în generație, în vecii vecilor, spune Domnul.

De aceea, să se străduiască cu sânguință pentru mântuirea Primei Președinții a Bisericii Mele... și când cade, se va ridica din nou, pentru că sacrificiul lui va fi pentru Mine mai sacru decât creșterea lui”⁵.

Acest lucru este valabil pentru noi toți – nu reușitele noastre, ci sacrificiile și acțiunile noastre contează pentru Domnul.

Terence M. Vinson, în picioare, al patrulea din stânga, în calitate de membru al echipei sale de rugby postliceale.

Un alt exemplu de ucenică adevărată a lui Isus Hristos este o prietenă dragă de-a noastră din Coasta de Fildes, în Africa de Vest. Această soră minunată și credincioasă a fost abuzată emoțional în mod îngrozitor și chiar și fizic de soțul ei o perioadă îndelungată și, în cele din urmă, au divorțat. Ea nu a șovăit niciodată în credința și în bunătatea ei, însă, din cauza cruzimii lui față de ea, a fost rănită profund o lungă perioadă. Iată cum descrie ea ce s-a întâmplat:

„Deși am spus că l-am iertat, am dormit mereu rănită emoțional; mi-am petrecut zilele având acea rană. Era ca o arsură în inimă. De multe ori m-am rugat Domnului să mi-o îndepărteze, însă m-a durut atât de tare, încât eram ferm convinsă că aveam să-mi petrec tot restul vieții cu ea. M-a durut mai mult decât atunci când mi-am pierdut mama la o vârstă fragedă; m-a durut mai mult decât atunci când mi-am pierdut tatăl și chiar fiul. Părea să se extindă și să-mi acopere inima, dându-mi impresia că puteam muri în orice moment.

Alteori, mă întrebam: «Ce ar fi făcut Salvatorul în situația mea?» și voiam să spun: «Este prea mult, Doamne!».

Apoi, într-o dimineață, am căutat durerea care îmi venea în inimă ca urmare a tuturor acestor lucruri și am cercetat mai profund, căutând-o în sufletul meu. Era de negăsit. Mintea mea a început imediat să parcurgă toate motivele pentru care trebuia să mă simt rănită, dar nu am simțit durerea. Am așteptat toată ziua să văd dacă aveam să simt durerea în inimă; nu am simțit-o. Apoi, am îngenuncheat și l-am mulțumit lui Dumnezeu că a făcut ca sacrificiul ispășitor al Domnului să aibă efect pentru mine”⁶.

Această soră este acum fericită și pecetluită cu un bărbat minunat și credincios care o iubește profund.

Deci care trebuie să fie atitudinea noastră dacă suntem ucenici adevărați ai lui Hristos? Și care este valoarea Evangheliei pentru noi când „[ne uităm] cu băgare de seamă la căile [noastre]”, așa cum a sugerat Hagai?

Îmi place exemplul de atitudine corectă dat de tatăl regelui Lamoni. Vă aduceți aminte de mânia sa de la început când și-a găsit fiul însoțit de Amon, un nefit – un popor urât de lamaniți. El și-a scos sabia pentru a se lupta cu Amon și, la scurt timp, sabia lui Amon a fost la gâtul său. „Acum regele, temându-se să nu-și piardă viața, a zis: Dacă tu mă vei cruța, atunci îți voi da orice vei cere, chiar și jumătate din împărăție.”⁷

Remarcați această propunere – jumătate din împărăție pentru viața lui.

Însă, mai târziu, după ce a înțeles Evanghelia, a făcut o altă propunere. „Regele a zis: Ce trebuie să fac pentru ca să pot avea această viață veșnică despre care ai vorbit? Da, ce trebuie să fac eu ca să pot fi născut din Dumnezeu, având acest spirit păcătos dezdăcinat din pieptul meu și să primesc Spiritul Lui, pentru ca să pot fi umplut de bucurie, pentru ca să pot să nu fiu alungat în ultima zi? Iată, a zis el, voi renunța la toate averile mele, da, îmi voi părăsi împărăția pentru ca să pot primi această mare bucurie.”⁸

De data aceasta, el a fost pregătit să renunțe la *toată* împărăția, deoarece Evanghelia valora mai mult decât tot ceea ce avea el! El a fost fair dinkum în ceea ce privește Evanghelia.

Așadar, întrebarea pentru fiecare dintre noi este: Suntem și noi fair dinkum în ceea ce privește Evanghelia? Pentru că a fi devotați pe jumătate nu înseamnă a fi fair dinkum! Și Dumnezeu nu este cunoscut că laudă pe cei căldicei.⁹

Nu există nicio comoară, niciun hobby, niciun statut, nicio rețea de socializare, niciun joc video, niciun sport, nicio asociere cu vreo celebritate și nimic pe acest pământ care să fie mai prețios decât viața eternă. Așadar, sfatul Domnului pentru fiecare persoană este: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre!”.

Sentimentele mele sunt exprimate cel mai bine prin cuvintele lui Nefi: „Eu mă bucur de claritate; mă bucur de adevăr; mă bucur de-al meu Isus, căci El mi-a mântuit sufletul din iad”¹⁰.

Suntem noi ucenici adevărați ai Aceluia care a dat totul pentru noi? Ai Celui care este Mântuitorul nostru și Avocatul nostru la Tatăl? Ai Celui care a fost în totalitate devotat în sacrificiul Său ispășitor și este la fel și acum în ceea ce privește dragostea Sa, mila Sa și dorința Sa ca noi să avem bucurie eternă? Vă implor pe toți cei care auziți și citiți aceste cuvinte: Vă rog, vă rog, nu amânați să fiți devotați în totalitate până într-un anumit viitor inexistent. Deveniți fair dinkum acum și simțiți bucuria! În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Hagai 1:4–7.
2. Vedeți Ioan 15:11; Romani 14:17; 2 Corinteni 8:2; Evrei 12:2; Moise 5:10, 7:53.
3. Vedeți Enos 1:3–6, 27; Doctrină și legăminte 52:15; 97:8–9.
4. Boyd K. Packer, „Acești neînsemnați frați”, *Liahona*, nov. 2004, p. 86.
5. Doctrină și legăminte 117:12–13.
6. Corespondență personală.
7. Alma 20:23.
8. Alma 22:15.
9. Vedeți Apocalipsa 3:15–16.
10. 2 Nefi 33:6.

STEPHEN W. OWEN
președintele general al Tinerilor Băieți

Fiți credincioși, nu necredincioși

*În mod intenționat, trebuie să ne facem timp
în fiecare zi să ne deconectăm de lume și
să ne conectăm cu cerul.*

Nu cu mult timp în urmă, m-am trezit și mă pregăteam să studiez din scripturi. Am luat telefonul și m-am așezat pe un scaun, lângă pat, cu intenția de a deschide aplicația Biblioteca Evangheliei. Am deschis telefonul și, tocmai când eram pe punctul de a începe să studiez, am văzut o jumătate de duzină de notificări pentru mesaje text și e-mailuri care veniseră în timpul nopții. M-am gândit: „Voi

verifica repede aceste mesaje și, apoi, voi începe să studiez din scripturi”. Ei bine, două ore mai târziu, încă citeam mesaje text, e-mailuri, știri pe scurt și postări pe rețele de socializare. Când mi-am dat seama cât este ceasul, m-am grăbit să mă pregătesc pentru a începe ziua. În acea dimineață, nu am studiat din scripturi și, în consecință, nu am primit hrana spirituală pe care speram să o primesc.

Hrană spirituală

Sunt sigur că mulți dintre dumneavoastră ați avut experiențe asemănătoare. Tehnologia modernă ne binecuvântează în multe feluri. Ea ne poate pune în legătură cu prietenii și familia și ne oferă informații și știri despre evenimentele curente din întreaga lume. Cu toate acestea, ea poate, de asemenea, să ne distragă atenția de la cea mai importantă legătură: legătura noastră cu cerul.

Repet ceea ce a spus profetul nostru, președintele Russell M. Nelson: „Trăim într-o lume complexă și din ce în ce mai agitată. Posibilitatea de a accesa continuu rețelele de socializare și știrile oferite 24 de ore din 24 ne bombardează

neîncetat cu mesaje. Dacă dorim să avem vreo speranță să discernem dintre nenumăratele glasuri și filosofii ale oamenilor care atacă adevărul, trebuie să învățăm să primim revelație”.

Președintele Nelson a continuat avertizându-ne că, „în zilele care vor veni, nu va fi posibil să supraviețuim spiritual fără influența îndrumătoare, conducătoare, alinătoare și constantă a Duhului Sfânt”¹.

Cu mulți ani în urmă, președintele Boyd K. Packer ne-a spus despre o turmă de căprioare care, din cauza zăpezii abundente, era blocată în afara habitatului ei natural și se confrunta cu posibila moarte din cauza foamei. Câțiva oameni bine intenționați, în efortul de a salva căprioarele, au descărcat camioane cu fân în zona respectivă – nu era ceea ce mâncau în mod normal căprioarele, dar ei sperau că, cel puțin, le va ajuta să supraviețuiască iernii. Din păcate, majoritatea căprioarelor au fost găsite, mai târziu, moarte. Ele mâncaseră fânul, dar acesta nu le-a hrănit și ele au murit de foame cu stomacul plin.²

Multe dintre mesajele care ne bombardează în epoca informației sunt echivalente din punct de vedere spiritual cu faptul de a hrăni căprioarele cu fân – putem să mâncăm toată ziua, dar nu ne vor hrăni.

Unde găsim adevărata hrană spirituală? Cel mai adesea, aceasta nu este populară pe rețelele de socializare. O găsim când „[ne facem] drum înainte” pe cărarea legămintelor, „[ținându-ne] tot timpul bine de bara de fier”, și când luăm din fructul pomului vieții.³ Aceasta înseamnă că, în mod intenționat, trebuie să ne facem timp în fiecare zi să ne deconectăm de lume și să ne conectăm cu cerul.

În visul său, Lehi a văzut oameni care au luat din fruct dar, apoi, l-au abandonat din cauza influenței clădirii

mari și spațioase, mândria lumii.⁴ Este posibil ca tinerii să fie crescuți într-un cămin de sfinți din zilele din urmă, să participe la toate adunările și clasele potrivite ale Bisericii, chiar să participe la rânduieli din templu și, apoi, să se îndepărteze „pe căi nepermise și [să fie] pierduți”⁵. De ce se întâmplă aceasta? În multe cazuri, se întâmplă deoarece, în timp ce făceau lucruri care erau spirituale, ei nu erau cu adevărat convertiți. Ei erau alimentați, dar nu hrăniți.

Spre deosebire de aceasta, am întâlnit mulți tineri sfinți din zilele din urmă care sunt inteligenți, puternici și credincioși. Voi știți că sunteți fii și fiice ai lui Dumnezeu și că El are o lucrare pentru voi s-o îndepliniți. Îl

iubiți pe Dumnezeu cu toată „inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată tăria” voastră.⁶ Vă țineți legămintele și le slujiți altora, începând de acasă. Vă exercitați credința, vă pocăiți și vă îmbunătățiți în fiecare zi și aceste lucruri vă aduc bucurie de durată. Vă pregătiți pentru binecuvântările din templu și alte ocazii pe care le veți avea în calitate de adevărați ucenici ai Salvatorului. Și ajutați la pregătirea lumii pentru a Doua Venire invitându-i pe toți să vină la Hristos și să aibă parte de binecuvântările ispășirii Sale. Voi sunteți conectați cu cerul.

Da, aveți parte de încercări. Dar fiecare generație are parte de încercări. Acestea sunt zilele noastre și trebuie să

fim credincioși, nu necredincioși. Eu depun mărturie că Domnul cunoaște încercările noastre și că, prin conducerea președintelui Nelson, El ne pregătește să le facem față. Eu cred că recenta chemare a profetului de a avea o biserică ce este concentrată asupra căminului, susținută de ceea ce se întâmplă în clădirile noastre⁷ este menită să ne ajute să supraviețuim – chiar să înflorim – în aceste zile de malnutriție spirituală.

Concentrată asupra căminului

Ce înseamnă să fim o biserică ce este concentrată asupra căminului? Căminele pot arăta foarte diferit în întreaga lume. Puteți aparține unei familii care a făcut parte din Biserică de multe generații. Sau puteți fi singurul membru al Bisericii din familia dumneavoastră. Puteți fi căsătorit sau necăsătorit, cu copii sau fără copii în casă.

Indiferent care sunt circumstanțele dumneavoastră, puteți face din căminul dumneavoastră un centru al învățării Evangheliei și trăirii conform acesteia. Aceasta înseamnă, pur și simplu, să vă luați responsabilitatea personală pentru convertirea și creșterea dumneavoastră spirituală. Înseamnă să urmăm sfatul președintelui Nelson de a ne „transforma căminul într-un sanctuar al credinței”⁸.

Dușmanul va încerca să vă convingă că hrana spirituală nu este necesară sau, cu mai multă viclenie, că aceasta poate să aștepte. El este stăpânul distragerii și cel mai mare susținător al amânării. El va încerca să aducă în atenția dumneavoastră alte lucruri care par urgente dar, în realitate, nu sunt atât de importante. El vă va face să deveniți atât de îngrijorați și frământați „pentru multe lucruri”, încât să neglijați „un singur lucru [care] trebuie”⁹.

Cât de recunoscător sunt pentru „[părinții mei] de seamă”¹⁰, care și-au crescut familia într-un cămin cu hrană

spirituală constantă, relații pline de iubire și activități de recreere sănătoase. Învățăturile pe care mi le-au oferit în tinerețe mi-au fost de mare ajutor. Părinți, vă rog să clădiți relații puternice cu copiii dumneavoastră. Ei au nevoie de o parte mai mare din timpul dumneavoastră, nu de una mai mică.

Suținute de Biserică

Pe măsură ce clădiți relații de familie, Biserica este acolo pentru a vă susține. Experiențele pe care le trăim la biserică pot întări hrana spirituală pe care o primim acasă. Anul acesta, am văzut acest fel de susținere din partea Bisericii la Școala de duminică și Societatea Primară. Îl vom vedea mai mult și la adunările Preoției aaronice și ale Tinerelor Fete. Începând cu luna ianuarie a anului 2020, programa de învățământ pentru aceste adunări va fi puțin modificată. Se va concentra în continuare pe subiecte din Evanghelie, dar aceste subiecte vor face legătura cu manualul *Vino și urmează-Mă – pentru persoane și familii*. Aceasta este o modificare mică, dar poate avea un impact mare asupra hrănirii spirituale a tinerilor.

Ce alte moduri de susținere oferă Biserica? La biserică, luăm din împărțanie, care ne ajută să restabilim angajamentul nostru față de Salvator în fiecare săptămână. Și, la biserică, ne adunăm împreună cu alți credincioși care au făcut aceleași legăminte. Relațiile de dragoste pe care le dezvoltăm cu alți ucenici ai lui Isus Hristos

pot fi un sprijin puternic al uceniciei noastre concentrate asupra căminului.

Când aveam 14 ani, familia mea s-a mutat într-un nou cartier. Acest lucru poate să nu vă pară o mare tragedie, dar, în mintea mea, la acel timp, a fost devastator. A însemnat să fiu înconjurat de oameni pe care nu-i cunoșteam. A însemnat că toți ceilalți tineri băieți din episcopia mea aveau să meargă la o școală diferită de a mea. Și, în mintea mea de 14 ani, m-am gândit: „Cum au putut părinții mei să-mi facă acest lucru?”. Simțeam ca și cum viața mea fusese ruinată.

Cu toate acestea, prin activitățile Tinerilor Băieți, am putut să clădesc relații cu ceilalți membri ai cvorumului meu și ei au devenit prietenii mei. Pe lângă aceasta, membrii episcopatului și consilierii Preoției aaronice au început să se intereseze în mod special de viața mea. Ei au participat la evenimentele mele sportive. Mi-au scris bilete de încurajare, pe care le-am păstrat până astăzi. Au continuat să comunice în mod regulat cu mine după ce am mers la facultate și când am plecat în misiune. Unul dintre ei chiar a fost la aeroport când m-am întors acasă. Voi fi pentru totdeauna recunoscător pentru acești buni frați și pentru îmbinarea dintre dragostea lor și așteptările lor mari. Ei m-au îndrumat spre cer și viața a devenit luminoasă, fericită și plină de bucurie.

Cum îi ajutam noi, în calitate de părinți și conducători, pe tineri să știe că nu sunt singuri în timp ce pășesc pe

cărarea legămintelor? Pe lângă faptul de a clădi relații personale, îi invităm la adunări mari și mici – de la conferințe pentru întărirea tineretului și tabere pentru tineri, la activități săptămânale ale cvorumurilor sau claselor. Nu subestimați niciodată puterea faptului de a ne aduna împreună cu alții care încearcă și ei să fie puternici. Dragi episcopi și alți conducători, vă rog să vă concentrați asupra hrănirii copiilor și tinerilor din episcopia dumneavoastră. Ei au nevoie de o parte mai mare din timpul dumneavoastră, nu de una mai mică.

Fie că sunteți un conducător, un vecin, un membru al cvorumului sau doar un coleg sfânt din zilele din urmă, dacă aveți ocazia de a atinge inima unei persoane tinere, ajutați-o să se conecteze cu cerul. Influența dumneavoastră poate fi chiar „susținerea Bisericii” de care are nevoie tânără persoană.

Dragi frați și surori, depun mărturie că Isus Hristos este la conducerea acestei Biserici. El îi inspiră pe conducătorii noștri și ne îndrumă spre hrana spirituală de care avem nevoie pentru a supraviețui și a înflori în aceste zile din urmă. Această hrană spirituală ne va ajuta să fim credincioși, nu necredincioși. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, *Liahona*, mai 2018, p. 96.
2. Vedeți Jeffrey R. Holland, „Teaching and Learning in the Church”, *Liahona*, iun. 2007, p. 64.
3. 1 Nefi 8:30.
4. Vedeți 1 Nefi 8:24–28; 11:36.
5. 1 Nefi 8:28.
6. Doctrină și legăminte 4:2.
7. Vedeți Russell M. Nelson, „Cuvânt de deschidere”, *Liahona*, nov. 2018, p. 7.
8. Russell M. Nelson, „Să devenim sfinți din zilele din urmă exemplari”, *Liahona*, nov. 2018, p. 113.
9. Luca 10:41–42.
10. 1 Nefi 1:1.

VÂRSTNICUL D. TODD CHRISTOFFERSON
din Cîvorumul celor Doisprezece Apostoli

Bucuria sfinților

Avem parte de bucurie atunci când ținem poruncile lui Hristos, când învingem durerea și slăbiciunea cu ajutorul Lui și când slujim așa cum a slujit El.

Profetul Enos din Cartea lui Mormon, nepotul lui Lehi, a scris despre o experiență unică pe care a o trăise mai demult. În timp ce vâna singur în pădure, Enos a început să cugete la învățăturile tatălui său, Iacov. El a relatat: „Cuvintele pe care le-am auzit deseori spuse de tatăl meu despre viața veșnică și despre bucuria sfinților au coborât adânc în inima mea”¹. Cu sufletul cuprins de foame spirituală, Enos a îngenuncheat în rugăciune, o rugăciune deosebită care a durat toată ziua, până noaptea, o rugăciune care i-a adus importante revelații, asigurări și promisiuni.

Sunt multe lucruri de învățat din experiența lui Enos, dar, astăzi, ceea ce îmi atrage atenția este amintirea lui Enos despre tatăl său, care vorbea deseori despre „bucuria sfinților”.

Acum trei ani, în această conferință, președintele Russell M. Nelson a vorbit despre bucurie.² Printre alte lucruri, dânsul a spus:

„Bucuria pe care o simțim nu are nimic de-a face cu împrejurările din viața noastră, ci are de-a face în totalitate cu obiectivul principal al vieții noastre.

Când obiectivul principal al vieții noastre este să trăim potrivit planului salvării întocmit de Dumnezeu... și să-L urmăm pe Isus Hristos și Evanghelia Sa,

putem simți bucurie indiferent de ceea ce ni se întâmplă – sau nu ni se întâmplă – în viață. Bucuria vine de la El și datorită Lui... Pentru sfinții din zilele din urmă, Isus Hristos este bucurie!”³.

Sfinții sunt cei care au intrat în legământul Evangheliei prin botez și se străduiesc să-L urmeze pe Hristos în calitate de ucenici ai Săi.⁴ Astfel, „bucuria sfinților” arată bucuria de a deveni asemenea lui Hristos.

Doresc să vorbesc despre bucuria de care avem parte atunci când ținem poruncile Sale, când învingem durerea și slăbiciunea cu ajutorul Lui și bucuria inerentă slujirii asemănătoare slujirii Lui.

Bucuria de a ține poruncile lui Hristos

Noi trăim într-o epocă hedonistă, în care mulți pun la îndoială importanța poruncilor Domnului sau, pur și simplu, le ignoră. Nu rareori, oameni care ignoră în mod deliberat porunci divine cum ar fi legea castității, standardul onestității și sfințenia zilei de sabat par să prospere și să se bucure de lucrurile bune ale vieții, uneori chiar mai mult decât cei care se străduiesc să fie supuși. Unii oameni încep să se întrebe dacă merită să facă acest efort și aceste sacrificii. Poporul străvechi al lui Israel s-a plâns odată:

„Degeaba slujim lui Dumnezeu; și ce am câștigat dacă am păzit poruncile Lui, și am umblat triști înaintea Domnului oștirilor?”

Acum ferim pe cei trufași; da, celor răi le merge bine; da, ei ispitesc pe Dumnezeu, și scapă!”⁵.

Așteptați, spune Domnul, până când „ei... Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu... Și veți vedea... atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește”⁶. Cei răi pot „avea bucurie în lucrările lor numai pentru un timp”, dar este întotdeauna vremelnică⁷. Bucuria sfinților este de durată.

Dumnezeu vede lucrurile în perspectiva lor adevărată și El ne împărtășește acea perspectivă prin poruncile Sale, îndrumându-ne eficient printre capcanele și pericolele vieții muritoare spre bucuria eternă. Profetul Joseph Smith a explicat: „Când poruncile Sale ne învață, acest lucru se face având în vedere veșnicia; pentru că noi suntem priviți

de Dumnezeu ca și cum am fi în veșnicie; Dumnezeu trăiește în veșnicie și nu vede lucrurile așa cum le vedem noi”⁸.

Nu am întâlnit pe cineva care a descoperit Evanghelia mai târziu în viață, care să nu dorească să o fi descoperit mai devreme. „O, câte alegeri rele și greșeli aș fi putut evita”, spun ei. Poruncile Domnului ne îndrumă spre alegeri mai bune și rezultate mai fericite. Trebuie să ne bucurăm și să-I mulțumim pentru că ne arată această cale mai bună.

Când era adolescentă, sora Kalombo Rosette Kamwanya, din R. D. Congo, care acum slujește în Misiunea Vest Abidjan, Coasta de Fildeș, a postit și s-a rugat timp de trei zile pentru afla direcția în care dorea Dumnezeu ca ea să se îndrepte. În timpul nopții, într-o viziune remarcabilă, i s-au arătat două clădiri, o capelă și ceea ce ea acum își dă seama că era un templu. Ea a început să caute și, curând, a găsit capela pe care o văzuse în vis. Pe inscripție scria: „Biserica lui

Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă”. Sora Kamwanya a fost botezată și, apoi, mama ei și cei șase frați ai ei. Sora Kamwanya a spus: „Când am primit Evanghelia, m-am simțit ca o pasăre captivă care fusese eliberată. Inima mea era plină de bucurie... Aveam certitudinea că Dumnezeu mă iubește”⁹.

Ținerea poruncilor Domnului ne dă posibilitatea să simțim mai ușor și mai din plin dragostea Sa. Cărarea dreaptă și îngustă a poruncilor conduce direct la pomul vieții, și pomul și fructul său, cel mai dulce și „de dorit mai presus de toate lucrurile”¹⁰, sunt o reprezentare a dragostei lui Dumnezeu, care umple sufletul „de o bucurie foarte mare”¹¹. Salvatorul a spus:

„Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.

V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină”¹².

Bucuria de a birui cu ajutorul lui Hristos

Chiar și când ținem cu credință poruncile, există încercări și tragedii care ne pot întrerupe bucuria. Dar când ne străduim să biruim aceste încercări cu ajutorul Salvatorului, acest lucru menține atât bucuria pe care o simțim acum, cât și bucuria pe care o anticipăm. Hristos i-a asigurat pe ucenicii Săi: „În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”¹³. Întorcându-ne spre El, supunându-ne Lui, păstrând legătura cu El, acele încercări și dureri sunt transformate în bucurie. Voi menționa un exemplu.

În anul 1989, Jack Rushton slujea în calitate de președinte al Țărușului Irvine, California, în Statele Unite. În timpul unei vacanțe cu familia, pe coasta Californiei, Jack făcea bodysurfing, când un val l-a izbit de o stâncă de sub apă, rupându-i gâtul și rănindu-i grav măduva spinării. Mai târziu, Jack a spus: „În momentul în care am lovit stâncă, am știut că eram paralizat”¹⁴. Nu a mai putut să meargă și nici măcar să respire singur.¹⁵

Familia, prietenii și membrii țărușului l-au sprijinit pe fratele Rushton și pe soția lui, Jo Anne, și, printre alte lucruri, au făcut modificări într-o parte a casei lor pentru a încăpea scaunul cu roțile al lui Jack. Jo Anne a devenit principala îngrijitoare a lui Jack următorii 23 de ani. Referindu-se la relatările din Cartea lui Mormon despre modul în care Domnul i-a vizitat pe oamenii Săi în suferințele lor și a făcut poverile lor ușoare¹⁶, Jo Anne a spus: „Deseori, sunt uimită de seninătatea cu care am grijă de soțul meu”¹⁷.

O mică îmbunătățire a sistemului său respirator, i-a redat lui Jack capacitatea de a vorbi și, în timpul aceluiași an, Jack a fost chemat în calitate de învățător la clasa Doctrina Evangheliei și patriarh al țărușului. Când oferea o

Sora Kalombo Rosette Kamwanya

Jack și Jo Anne Rushton

binecuvântare patriarhală, un alt deținător al preoției pune mâna fratelui Rushton pe capul persoanei care primea binecuvântarea și sprijinea mâna și brațul fratelui Rushton în timpul binecuvântării. Jack a murit în ziua de Crăciun a anului 2012, după 22 de ani de slujire devotată.

Odată, într-un interviu, Jack a spus: „Problemele vor veni în viațile tuturor, ele fac parte din existența noastră pe acest pământ. Unii oameni cred că religia sau faptul de a avea credință în Dumnezeu îi va proteja de lucruri rele. Eu nu cred că este vorba despre asta. Cred că este vorba despre faptul că, dacă avem o credință puternică, atunci când se vor întâmpla lucruri rele, pentru că se vor întâmpla, vom putea să le facem față... Credința mea nu s-a clătinat niciodată, dar asta nu înseamnă că nu am avut depresii. Cred că, pentru prima dată în viața mea, am fost împins la limită și, cu adevărat, nu aveam unde să mă îndrept, așa că m-am îndreptat spre Domnul și, până în această zi, simt o bucurie nelimitată”¹⁸.

În aceste zile, uneori, apar atacuri nemiloase pe rețele de socializare și personale împotriva celor care caută să susțină standardele Domnului în ceea ce privește îmbrăcămintea, distracția și puritatea sexuală. Deseori, tinerii și tinerii adulți din rândul sfinților, precum și femeile și mamele, suferă batjocura și persecuția. Nu este ușor să te ridici deasupra acestor abuzuri, dar amintiți-vă cuvintele lui Petru: „Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi”¹⁹.

În Grădina Edenului, Adam și Eva au fost „într-o stare de nevinovăție, nevând nicio bucurie, întrucât ei [nu au] cunoscut nicio suferință”²⁰. Acum, ca ființe responsabile, noi găsim bucurie

biruind suferințe de orice formă, fie că sunt păcate, încercări, slăbiciuni sau orice alt obstacol în calea fericirii. Aceasta este bucuria de a percepe progresul pe care l-am făcut pe calea uceniciei, bucuria de care avem parte „primind iertarea păcatelor... și având pace în conștiință”²¹, bucuria de a ne simți sufletul lărgindu-se și crescând datorită harului lui Hristos.²²

Bucuria de a sluji așa cum slujește Hristos

Salvatorul găsește bucurie realizând nemurirea și viața veșnică a omului.²³ Vorbind despre ispășirea Salvatorului, președintele Russell M. Nelson a spus:

„Ca în toate lucrurile, Isus Hristos este exemplul nostru suprem «care, pentru bucuria care-I era pusă

înainte, a suferit crucea» [Evrei 12:2]. Gândiți-vă la aceasta! Pentru ca El să poată îndura experiența cea mai chinuitoare care a fost vreodată îndurată pe pământ, Salvatorul nostru S-a concentrat asupra *bucuriei*!

Și care a fost bucuria care I-a fost pusă înainte? Cu siguranță a inclus bucuria curățării, vindecării și întăririi noastre; bucuria de a plăti pentru păcatele tuturor acelor care se pocăiesc; bucuria de a face posibil ca dumneavoastră și cu mine să ne întoarcem acasă – curați și demni – să trăim alături de Părinții noștri Cerești și familiile noastre”²⁴.

În mod similar, bucuria care ne este „pusă înainte” este bucuria de a-L ajuta pe Salvator în lucrarea Sa de mântuire. În calitate de sămânță și copii ai lui Avraam²⁵, noi participăm

la binecuvântarea tuturor familiilor de pe pământ „cu binecuvântările Evangheliei, care sunt binecuvântările salvării, chiar ale vieții veșnice”²⁶.

Îmi vin în minte cuvintele lui Alma: „Aceasta este slava mea, și anume ca eu să fiu, poate, un instrument în mâinile lui Dumnezeu ca să aduc un suflet la pocăință; și aceasta este bucuria mea.

Și iată, atunci când văd pe mulți dintre frații mei că într-adevăr se pocăiesc și vin la Domnul, Dumnezeul lor, atunci sufletul meu se umple de bucurie...

Dar nu mă bucur numai pentru succesul meu, ci bucuria mea este și mai deplină datorită succesului fraților mei care au fost sus în țara lui Nefi...

Acum, când mă gândesc la succesul acestor frați ai mei, sufletul meu este purtat chiar și până la separarea lui de trup, ca să spun așa; atât de mare este bucuria mea”²⁷.

Binecuvântările de a ne sluji unul altuia în Biserică reprezintă o parte a bucuriei care ne este „pusă înaintea”. Chiar în momente de descurajare sau

stres, putem sluji cu răbdare dacă suntem concentrați asupra bucuriei de a face voia lui Dumnezeu și de a aduce lumină, alinare și fericire copiilor Săi, frații și surorile noastre.

Când au fost în Haiti luna trecută, pentru dedicarea Templului Port-au-Prince, vârstnicul David și sora Susan Bednar s-au întâlnit cu o soră tânără al cărei soț fusese ucis cu câteva zile mai devreme într-un accident tragic. Dâșii au plâns împreună cu ea. Cu toate acestea, duminică, această femeie dragă era la locul ei, în calitate de ușier la serviciile de dedicare, zâmbindu-le blând de bun venit tuturor celor care intrau în templu.

Cred că „bucuria [supremă a] sfinților” vine din faptul că știu că Salvatorul pledează pentru cauza lor²⁸ „și nimeni nu poate concepe bucuria care [va umple] sufletele noastre la timpul când [Îl vom auzi pe Isus] rugându-Se Tatălui pentru noi”²⁹. Împreună cu președintele Russell M. Nelson, depun mărturie că bucuria este un dar pentru toți sfinții credincioși „care au îndurat crucile lumii”³⁰ și care încearcă să trăiască, „în mod intenționat, o viață neprihănită, precum ne-a învățat Isus Hristos”³¹. Mă rog ca bucuria dumneavoastră să fie deplină, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Enos 1:3.
2. Vedeți Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, *Liahona*, nov. 2016, p. 81–84.
3. Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, p. 82.
4. Vedeți Ghid pentru scripturi, „Sfânt”.
5. Maleahi 3:14–15.
6. Maleahi 3:17–18.
7. Salvatorul a declarat că, dacă o biserică (sau o viață) „nu va fi zidită pe lucrările omului sau pe lucrările diavolului, atunci adevărat vă spun Eu vouă cum că ei vor avea bucurie în lucrările lor numai pentru un timp; și încetul cu încetul sfârșitul va veni, iar ei vor

fi doborâți și aruncați într-un foc de unde nu este nicio întoarcere” (3 Nefi 27:11).

8. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 502.
9. Corespondență personală.
10. 1 Nefi 11:22; vedeți, de asemenea, 1 Nefi 8:11.
11. 1 Nefi 8:12.
12. Ioan 15:10–11; subliniere adăugată.
13. Ioan 16:33.
14. Jack Rushton, în „Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”, SmallandSimpleTV, 2 sept. 2009, YouTube.com.
15. Vedeți Allison M. Hawes, „It’s Good to Be Alive”, *Ensign*, apr. 1994, p. 42.
16. Vedeți Mosia 24:14.
17. Jo Anne Rushton, în Hawes, „It’s Good to Be Alive”, p. 43.
18. Jack Rushton, în „Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”.
19. 1 Petru 4:14. Amintiți-vă, de asemenea, promisiunile din 2 Nefi 9:18 și 3 Nefi 12:12.
20. 2 Nefi 2:23; vedeți, de asemenea, Moise 5:10–11.
21. Mosia 4:3.
22. Ne amintim cuvintele lui Iacov, care l-au inspirat pe Joseph Smith să „ceară de la Dumnezeu” (Iacov 1:5). Mai puțin cunoscute sunt versetele precedente: „Frații mei, numărați-le pe toate ca o bucurie când treceți prin multe suferințe, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic” (Traducerea lui Joseph Smith, Iacov 1:2; Iacov 1:3–4).
23. Vedeți Moise 1:39.
24. Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, p. 82–83; subliniere în original.
25. „Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți «sămânța» lui Avraam, moștenitori prin făgăduință” (Galateni 3:29; vedeți, de asemenea, Genesa 22:18; 26:4; 28:14; Faptele Apostolilor 3:25; 1 Nefi 15:18; 22:9; Doctrină și legăminte 124:58).
26. Avraam 2:11.
27. Alma 29:9–10, 14, 16. De asemenea, Domnul ne spune: „Dacă bucuria voastră va fi mare cu un singur suflet pe care l-ați adus la Mine, în împărăția Tatălui Meu, ce mare va fi bucuria voastră, dacă veți aduce mai multe suflete la Mine!” (Doctrină și legăminte 18:16). Celor trei nefiți le-a fost promisă o plenitudine a bucuriei, deoarece ei au dorit să aducă suflete la Hristos „atât timp cât lumea va fi” (3 Nefi 28:9; vedeți, de asemenea, 3 Nefi 28:10).
28. Vedeți Doctrină și legăminte 45:3–5.
29. 3 Nefi 17:17.
30. 2 Nefi 9:18.
31. Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, p. 84.

MICHELLE CRAIG
prima consilieră în Președinția generală a Tinerelor Fete

Capacitatea spirituală

În calitate de ucenici credincioși ai lui Isus Hristos, puteți primi inspirație și revelație personale potrivit poruncilor Sale, personalizate pentru dumneavoastră.

Vara aceasta, când plecam de la o tabără a Tinerelor Fete, o tânără fată simpatică mi-a dat un bilețel. În bilețel, ea a întrebat: „Cum pot să știu când Dumnezeu încearcă să îmi spună ceva?”. *Îmi place foarte mult* întrebarea ei. Sufletul nostru își dorește o conexiune cu căminul nostru ceresc. Dorim să ne simțim doriți și utili. Dar, uneori, ne străduim să facem diferența dintre propriile gânduri și îndemnurile blânde ale Spiritului. Profeții, atât cei din vechime, cât și cei din zilele noastre, ne-au învățat că, „dacă ceva ne invită și

ne îndeamnă să facem bine, atunci este de la Hristos”¹.

Președintele Russell M. Nelson ne-a făcut o invitație simplă și puternică: „Preaiubiții mei frați și preaiubitele mele surori, *vă implor* să vă dezvoltați *capacitatea spirituală* de a primi revelație... Alegeți să faceți munca spirituală necesară pentru a vă bucura de darul Duhului Sfânt și pentru a auzi glasul Spiritului mai des și mai clar!”².

Dorința mea în această dimineață este să vă vorbesc din inimă despre patru moduri de a ne mări capacitatea spirituală de a primi revelație.

1. Propuneți-vă să vă acordați timpul și spațiul necesare pentru a auzi glasul lui Dumnezeu

Pe măsură ce vă folosiți libertatea de a alege pentru a vă face timp în fiecare zi pentru a vă apropia de glasul lui Dumnezeu, mai ales de cel care se găsește în Cartea lui Mormon, în timp, glasul Său va deveni mai clar și mai familiar.

În antiteză, *distragerile și zgomotul* care inundă lumea, căminele noastre și viața noastră pot îngreuna faptul de a auzi glasul Său. Aceste distrageri pot să ne ocupe mintea și inima în așa măsură, încât nu mai rămâne loc pentru îndemnurile blânde ale Duhului Sfânt.

Profetul Joseph Smith ne-a învățat că, deseori, Dumnezeu Se dezvăluie „indivizilor în particular, în camerele lor, în pustietate sau pe câmp și aceasta, în general, fără zgomot sau agitație”³.

Satana dorește să ne îndepărteze de glasul lui Dumnezeu ținându-ne departe de aceste locuri liniștite. Dacă Dumnezeu ne vorbește cu un glas blând, încet, dumneavoastră și cu mine trebuie să ne apropiem pentru a-L auzi. Imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă am fi la fel de hotărâți să rămânem conectați cu cerul precum suntem să rămânem conectați la Wi-Fi! Alegeți un moment și un loc în fiecare zi și ascultați glasul lui Dumnezeu. Și respectați această programare cu precizie, deoarece multe depind de aceasta.

2. Acționați fără să amânați

Când primiți îndemnuri și, apoi, acționați cu intenție, Domnul vă poate folosi. Cu cât acționați mai mult, cu atât mai familiar va deveni glasul Spiritului. Veți recunoaște tot mai mult îndrumarea lui Dumnezeu și că El este „dornic... să reveleze gândurile și voința Sa”⁴. Dacă amânați, puteți uita îndemnul sau pierde ocazia de a ajuta pe cineva pentru Dumnezeu.

3. Luați-vă însărcinarea de la Domnul

Rugăciunea la care Tatăl Ceresc este nerăbdător să răspundă este implorarea noastră de a fi îndrumați către cineva care are nevoie de ajutorul nostru. Președintele Henry B. Eyring ne-a învățat să căutăm revelație întrebându-L pe Dumnezeu pe cine putem să ajutăm pentru El. „Dacă adresați astfel de întrebări, Duhul Sfânt va veni și veți primi îndemnuri despre lucruri pe care le puteți face pentru alte persoane. Când vă duceți și faceți aceste lucruri, sunteți angajați în lucrarea Domnului și, când sunteți angajați în

lucrarea Domnului, deveniți demni de darul Duhului Sfânt.”⁵

Vă puteți ruga și Îl puteți ruga pe Domnul să vă dea o însărcinare. Pe măsură ce faceți acest lucru, El vă poate folosi îndemănările obișnuite pentru a îndeplini lucrarea Sa extraordinară.

Bunicul meu, Fritz Hjalmar Lundgren, a imigrat din Suedia când avea 19 ani. El a ajuns în America singur, având o valiză și șase clase. Nevorbind limba engleză, el s-a dus în Oregon și a muncit acolo ca tăietor de lemne și, apoi, mai târziu, împreună cu bunica mea și mama mea, s-a alăturat Bisericii. El nu a prezidat niciodată o episcopie, dar, în calitate de învățător de acasă credincios, a activat peste 50 de familii diferite în Biserică. Cum a făcut acest lucru?

După moartea bunicului, mă uitam într-o cutie cu documentele lui și am găsit o scrisoare scrisă de un bărbat

care s-a întors în Biserică datorită dragostei bunicului meu. În scrisoare scria: „Cred că secretul fratelui Fritz este faptul că el este mereu angajat în lucrarea Tatălui Ceresc”.

Scrisoarea era de la fratele Wayne Simonis. Bunicul l-a vizitat și a ajuns să-i cunoască fiecare membru al familiei. La un moment dat, bunicul le-a spus că este nevoie de ei și i-a invitat să vină la Biserică. Dar în acea duminică, fratele Simonis s-a trezit cu o dilemă – el nu-și terminase de reparat acoperișul casei și prognoza meteo spunea că urma să plouă în acea săptămână. El a hotărât că se va duce la Biserică, va da mâna cu bunicul și, apoi, va pleca și se va duce acasă pentru a termina acoperișul. Familia sa putea să participe la adunarea de împărtășanie fără el.

Planul lui a mers bine până când, fiind pe acoperiș, a auzit că cineva se

urca pe scară. El a spus: „Când m-am uitat... în capătul de sus al scării stătea fratele Fritz. Mi-a zâmbit larg. La început, m-am simțit stânjenit și m-am simțit ca un copil care a fost prins chiulind de la școală. Apoi... m-am simțit furios. [Dar fratele Fritz doar] și-a scos haina și a agățat-o de scară. Când și-a suflecat mânecile cămășii sale albe, s-a întors spre mine și a spus: «Frate Simonis, mai ai un ciocan? Această lucrare trebuie să fie foarte importantă, pentru că altfel nu ți-ai fi lăsat familia singură și, dacă este atât de importantă, vreau să te ajut». Când m-am uitat în ochii săi, am văzut doar bunătate și dragoste asemănătoare celei a lui Hristos. Furia m-a părăsit... În acea duminică, mi-am lăsat sculele și l-am urmat pe bunul meu prieten jos pe scară și înapoi la capelă”.

Bunicul primise însărcinarea sa de la Domnul și știa că trebuia să caute oi pierdute. Așa cum cei patru bărbați și-au cărat prietenul paralizat pe un acoperiș și l-au coborât pentru a fi vindecat de Isus Hristos⁶, tot așa și însărcinarea bunicului l-a dus pe un acoperiș. Domnul trimite revelație celor care caută să-i ajute pe alții.

4. Credeți și aveți încredere

Recent, am citit în scripturi despre un alt misionar minunat care și-a primit însărcinarea de la Domnul. Aaron propovăduia regelui lamaniților, care se mira de ce fratele lui Aaron, Amon, nu a venit și el să-l învețe. „Și Aaron i-a spus regelui: Iată, Spiritul Domnului l-a chemat pe el pe *altă cale*”⁷.

Spiritul a vorbit inimii mele: fiecare dintre noi are o misiune diferită de îndeplinit și, uneori, Spiritul ne poate chema „pe altă cale”. Există multe căi de a clădi împărăția lui Dumnezeu în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos care fac și țin legăminte. În calitate de

ucenici credincioși ai Săi, puteți primi inspirație și revelație personale potrivit poruncilor Sale, personalizate pentru dumneavoastră. Aveți misiuni și roluri unice de îndeplinit în viață și vi se va oferi îndrumare specifică pentru a le îndeplini.

Nefi, fratele lui Iared și chiar Moise au avut de traversat ape întinse – și fiecare a făcut acest lucru în mod diferit. Nefi a lucrat „lemnul cu o iscusință neobișnuită”⁸. Fratele lui Iared a construit corăbii care erau „etanșe ca o farfurie”⁹. Și Moise „a trecut prin mijlocul mării ca pe uscat”¹⁰.

Fiecare a primit îndrumări specifice, personalizate, și fiecare dintre ei a avut încredere și a acționat. Domnul este atent la cei care se supun și, așa cum a spus Nefi, „[va pregăti] o cale [pentru noi], [ca noi să îndeplinim] lucrurile pe care El le-a poruncit”¹¹. Observați că Nefi a spus „o cale” – nu „calea”.

Oare ratăm sau refuzăm însărcinări personale de la Domnul pentru că El a pregătit „o cale” diferită de cea la care ne așteptăm?

Bunicul meu a fost îndemnat să se ducă într-un loc neobișnuit – în costum, pe acoperiș, duminica. Aveți încredere că Dumnezeu vă va îndruma, chiar dacă acea cale arată diferit de ceea ce vă așteptați sau dacă este diferită de altele.

Există tot felul de sfinți din zilele din urmă, dar „toți sunt egali în fața lui Dumnezeu” – „negri și albi, sclavi și liberi”, necăsătoriți și căsătoriți, bogați și săraci, tineri și bătrâni, membri de o viață sau recent convertiți.¹² Indiferent cine sunteți sau cu ce vă confrunțați, sunteți invitați la masa Domnului.¹³

Pe măsură ce faptul de a căuta și de a face voia Tatălui devine un lucru obișnuit în viața dumneavoastră zilnică, veți fi, desigur, îndrumați să vă schimbați și să vă pocăiți.

Noul program al Bisericii pentru copii și tineri este clădit pe temelia faptului de a învăța să căutăm revelație, aflând ceea ce dorește Domnul să facem și, apoi, să acționăm în mod corespunzător. Fiecare dintre noi, indiferent de vârstă sau situație, se poate strădui să *caute, să primească și să acționeze*. Pe măsură ce urmați acest tipar etern stabilit pentru vremurile noastre, vă veți apropia mai mult de Isus Hristos – de dragostea Sa, de lumina Sa, de îndrumarea Sa, de pacea Sa, de vindecarea Sa și de puterea Sa care întărește. Și vă veți mări capacitatea spirituală pentru a deveni un instrument de zi cu zi în mâinile Sale în vederea îndeplinirii lucrării Sale mărețe. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. David A. Bednar, în *Face to Face with Elder and Sister Bednar* (transmisiune pentru tineri la nivel mondial, 12 mai 2015), [facetoiface.ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org/facetoiface); vedeți, de asemenea, Moroni 7:16.
2. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, *Liahona*, mai 2018, p. 96; subliniere adăugată.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 127.
4. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, p. 94.
5. Henry B. Eyring, în „President Eyring 1990s”, *Deseret News*, 2 apr. 2009.
6. Vedeți Marcu 2:1–12.
7. Alma 22:4; subliniere adăugată.
8. 1 Nefi 18:1.
9. Vedeți Eter 6:5–8.
10. Exodul 14:29.
11. 1 Nefi 3:7.
12. 2 Nefi 26:33.
13. Vedeți Quentin L. Cook, „Eternitatea în fiecare zi”, *Liahona*, nov. 2017, p. 51.

VÂRSTNICUL DALE G. RENLUND
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Devotament ferm față de Isus Hristos

*Dumnezeu ne invită să renunțăm complet
la obiceiurile noastre vechi, astfel încât să
nu mai putem reveni la ele și să începem
o nouă viață în Hristos.*

În luna aprilie a anului 2018, am avut privilegiul să dedic Templul Kinshasa, Republica Democratică Congo.¹ Nu pot exprima în cuvinte bucuria pe care congolezii credincioși și cu mine am simțit-o văzând un templu dedicat în țara lor.

Persoanele care intră în Templul Kinshasa văd o pictură originală numită *Cascade pe fluviul Congo*.² Le amintește într-un mod unic celor care merg la templu de devotamentul ferm necesar pentru a se ancora la Isus Hristos și a urma cărarea legămintelor din planul Tatălui Ceresc. Cascadele pictate ne îndreaptă atenția către un obicei care se practica acum mai bine de un secol de primii convertiți la creștinism din Congo.

Templul Kinshasa, Republica Democrată Congo

Înainte de convertirea lor, ei preaslăveau obiecte fără viață, crezând că obiectele posedau puteri supranaturale.³ După convertire, mulți făceau pelerinaj la una dintre nenumăratele cascade de-a lungul fluviului Congo, cum ar fi Cascada Nzongo.⁴ Acei convertiți își aruncau obiectele de cult în cascadă ca semn față de Dumnezeu și față de ceilalți că au renunțat la vechile tradiții și au acceptat noua lor credință în Isus Hristos. Ei în mod intenționat

Cascade pe fluviul Congo, de David Meikle

nu-și aruncau obiectele în ape liniștite, puțin adânci; le aruncau în apele învolburate ale imenselor cascade, de unde obiectele nu mai puteau fi recuperate. Aceste fapte erau semnul unui devotament nou, dar ferm față de Isus Hristos.

Oameni din alte locuri și vremuri și-au demonstrat devotamentul față de Isus Hristos în moduri asemănătoare.⁵ Oamenii din Cartea lui Mormon, cunoscuți drept anti-nefi-lehiți, „au pus jos armele răzvrătirii lor” „și le-au îngropat adânc în pământ” ca „mărturie către Dumnezeu... că ei niciodată [nu-și] vor mai folosi [armele]”⁶. Făcând acel lucru, ei au promis că vor urma învățăturile lui Dumnezeu și nu-și vor încălca angajamentul. Acel gest era începutul faptului de a fi „convertiți [la] Domnul” și a nu se rătăci vreodată.⁷

Faptul de a fi „convertiți [la] Domnul” înseamnă a renunța la un comportament, dictat de un sistem de principii învechit, și a adopta unul nou bazat pe credință în planul Tatălui Ceresc și în Isus Hristos și ispășirea Sa. Această schimbare este mai mult decât o acceptare mintală a învățăturilor Evangheliei. Aceasta ne influențează identitatea, ne transformă înțelegerea privind scopul vieții și duce la un devotament constant față de Dumnezeu. Dorițele personale contrare faptului de a fi ancorați la Salvator și de a urma cărarea legămintelor dispar și sunt înlocuite de hotărârea de a ne supune voinței Tatălui Ceresc.

Faptul de a fi convertiți la Domnul începe cu un devotament ferm față de Dumnezeu urmat de faptul de a face ca acest devotament să fie parte integrantă din cine suntem noi. Faptul de a face din acest devotament parte integrantă a ființei noastre este un proces care durează toată viața și presupune răbdare și pocăință continuă. În cele din urmă, acest devotament devine o parte

care duce către căminul nostru ceresc. Puterea legămintelor ne ajută să păstrăm schimbarea măreață din inima noastră, să ne întărim convertirea la Domnul și să avem imaginea lui Hristos întipărită mai bine în înfățișarea noastră.¹² Dar un devotament pe jumătate față de legămintele noastre nu ne garantează nimic.¹³ Am putea fi tentați să ne răzgândim, să ne aruncăm obiceiurile vechi în ape liniștite sau să nu ne îngropăm complet armele răzvrătirii. Devotamentul ambivalent față de legămintele noastre nu vor deschide ușa către puterea purificatoare a Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos.

Devotamentul cu care ne ținem legămintele nu trebuie să fie condiționat sau să se modifice în funcție de împrejurările din viața noastră. Statornicia noastră față de Dumnezeu trebuie să fie asemenea fluviului Congo, care curge în apropierea Templului Kinshasa. Spre deosebire de celelalte fluvii din lume, acesta are un debit constant de-a lungul întregului an¹⁴, vărsând aproximativ 41,5 milioane de litri de apă pe secundă în Oceanul Atlantic.

Salvatorul Își invită ucenicii să fie de încredere și neclintii. El a spus: „Astfel, stabiliți în inima voastră că veți face ceea ce vă voi învăța și vă voi porunci”¹⁵. Faptul de a „stabili” cu fermitate să ne ținem legămintele face posibilă împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu de a avea bucurie de durată.¹⁶

Mulți sfinți din zilele din urmă credincioși au arătat că au „stabilit” să-și țină legămintele pe care le-au făcut cu Dumnezeu și s-au schimbat pentru totdeauna. Dați-mi voie să vă vorbesc despre trei astfel de persoane – fratele Banza Mucioko, sora Banza Régine și fratele Mbuyi Nkitabungi.

În anul 1977, familia Banza locuia în Kinshasa, pe atunci capitala statului

din noi înșine, întipărit în conștiința de sine și mereu prezent în viața noastră. Așa cum nu ne uităm niciodată numele, indiferent la ce altceva ne gândim, tot așa nu uităm niciodată devotamentul care este gravat în inima noastră.⁸

Dumnezeu ne invită să renunțăm complet la obiceiurile noastre vechi, astfel încât să nu mai putem reveni la ele și să începem o nouă viață în Hristos. Acest lucru are loc pe măsură ce dezvoltăm credință în Salvator, ceea ce începe când auzim mărturia celor care au credință.⁹ Apoi, credința se întărește acționând în moduri care ne ancorează mai ferm la El.¹⁰

Ar fi frumos dacă credința s-ar putea transmite așa cum se transmite gripa sau banala răceală. Atunci, un strănut „spiritual” ar clădi credința altora. Dar nu funcționează așa. Singurul mod prin care credința crește este ca o persoană să acționeze cu credință. Astfel de acțiuni sunt adesea declanșate de

invitații oferite de alții, dar nu putem „crește” credința altcuiva sau nu ne putem baza doar pe alții pentru a ne-o întări pe a noastră. Pentru ca aceasta să crească, trebuie să alegem să facem lucruri care o întăresc, cum ar fi să ne rugăm, să studiem scripturile, să luăm din împărtășanie, să ținem poruncile și să slujim altora.

Pe măsură ce credința noastră în Isus Hristos crește, Dumnezeu ne invită să facem promisiuni, noi și El. Aceste legămintele, așa cum sunt cunoscute astfel de promisiuni, sunt manifestări ale convertirii noastre. Legămintele creează, de asemenea, o temelie sigură pentru progresul spiritual. Când alegem să fim botezați, începem să luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos¹¹ și alegem să ne identificăm cu El. Promitem să devenim ca El și să dezvoltăm atributele Sale.

Legămintele ne ancorează la Salvator și ne propulsează pe cărarea

Zair, cunoscută acum drept Republica Democrată Congo. Erau foarte respectați în comunitatea bisericii protestante din care făceau parte. Datorită talentelor lor, biserica lor le-a acordat o bursă de studii universitare, pentru ca tânăra lor familie să meargă să studieze în Elveția.

În timp ce se aflau la Geneva, din autobuzul care îi ducea spre școală, fratele Banza vedea adesea o casă mică de întruniri, cu numele de „Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă”. S-a întrebat: „Are Isus Hristos sfinți acum, în aceste zile din urmă?”. În cele din urmă, a hotărât să meargă și să vadă.

Fratele și sora Banza au fost primiți cu căldură în ramură. Au adresat câteva întrebări pertinente pe care le aveau cu privire la natura lui Dumnezeu, cum ar fi: „Dacă Dumnezeu este spirit, asemenea vântului, ce înseamnă că am fost creați după chipul Său? Cum poate El sta pe un tron?”. Nu primiseră un răspuns satisfăcător până când misionarii nu le-au explicat doctrina restaurată într-o scurtă lecție. Când misionarii au plecat, soții Banza s-au uitat unul la celălalt și au spus: „Nu-i așa că este adevărat ce am auzit?”. Au continuat să meargă la biserică și să aibă întâlniri cu misionarii. Au știut că botezul în Biserica restaurată a lui Isus Hristos va avea consecințe. Avea să li se

retragă bursele, să li se anuleze vizele, iar lor și celor doi copii mici ai lor avea să li se ceară să părăsească Elveția. Au ales să fie botezați și confirmați în luna octombrie a anului 1979.

La două săptămâni după botezul lor, fratele și sora Banza s-au întors în Kinshasa, fiind primii doi membri ai Bisericii din țara lor. Membrii Ramurii din Geneva au păstrat contactul cu ei și i-au ajutat să ia legătura cu conducători ai Bisericii. Familia Banza a fost încurajată să aștepte cu credință timpul promis în care Dumnezeu avea să-și întemeieze Biserica în Zair.

Între timp, fratele Mbuyi, un alt student din Zair, aflat în schimb de experiență, studia în Belgia. A fost botezat în anul 1980 în Episcopia Bruxelles. La scurt timp după aceea, a slujit în misiune cu timp deplin în Anglia. Iar Dumnezeu a îndeplinit miracolele Sale.

Banza Mucioko, Banza Régine și fiii lor

Mbuyi Nkitabungi când era misionar cu timp deplin

Fratele Mbuyi s-a întors în Zair fiind al treilea membru al Bisericii din țara sa. Cu permisiunea părinților, adunările Bisericii se țineau în casa familiei sale. În februarie 1986, s-a trimis o petiție ca Biserica să fie recunoscută în mod oficial de către guvern. Era nevoie de semnăturile a trei cetățeni din Zair. Cei trei care au semnat cu bucurie petiția au fost fratele Banza, sora Banza și fratele Mbuyi.

Acești membri credincioși au recunoscut adevărul când l-au auzit; au făcut un legământ la botez, care i-a ancorat la Salvator. Metaforic vorbind, și-au aruncat vechile obiceiuri în apele involburate ale unei cascade fără intenția de a le recupera. Cărarea legămintelor nu a fost niciodată ușoară. Tulburările politice, contactul rar avut cu conducătorii Bisericii și dificultățile inerente clădirii unei comunități de sfinți ar fi putut descuraja alte persoane mai puțin devotate. Dar fratele și sora Banza și fratele Mbuyi au perseverat în credința lor. Ei au fost prezenți la dedicarea Templului Kinshasa, la 33 de ani după ce au semnat petiția care a dus la recunoașterea oficială a Bisericii în Zair.

Cuplul Banza se află azi aici, în Centrul de conferințe. Sunt însoțiți de cei doi fii ai lor, Junior și Phil și de nurerile lor, Annie și Youyou. În 1986, Junior și Phil au fost primele persoane

botezate în Biserică, în Zair. Fratele Mbuyi urmărește această conferință din Kinshasa, împreună cu soția sa, Maguy, și cei cinci copii ai lor.

Acești pionieri înțeleg semnificația și consecințele legămintelor prin care au fost aduși „la cunoașterea Domnului Dumnezeu lor și la faptul de a se bucura în Isus Hristos, Mântuitorul lor”¹⁷.

Cum ne ancorăm la Salvator și rămânem credincioși asemenea lor și multor altor zeci de mii de sfinți congolezi care au urmat după ei și milioanele de sfinți din întreaga lume? Salvatorul ne-a învățat cum. Luând din împărășanie în fiecare săptămână și făcând legământ cu Tatăl nostru Ceresc. Promițând că vom căuta să devenim asemenea Salvatorului afirmând că vom fi dornici să luăm numele Său asupra noastră, să ne amintim totdeauna de El și să ținem poruncile Sale.¹⁸ Faptul de a ne pregăti cu conștiințiozitate și a face aceste legăminte în fiecare săptămână, fiind demni, ne ancorează la temelia fermă a Salvatorului, ne ajută să facem din devotamentul nostru¹⁹ parte integrantă a ființei noastre și ne propulsează cu putere pe cărarea legămintelor.

Vă invit să vă devotați scopului de a deveni ucenici, un proces care durează toată viața. Faceți și țineți legăminte. Aruncați-vă obiceiurile vechi în apele adânci și involburate ale cascadei. Îngropați-vă complet armele răzvrătirii.

Datorită ispășirii lui Isus Hristos, faptul de a face legăminte cu intenția adevărată de a le cinsti cu credință vă va binecuvânta pentru totdeauna viața. Veți deveni mai asemănători Salvatorului pe măsură ce vă amintiți totdeauna de El, Îl urmați și Îl adorați. Depun mărturie că El este temelia sigură. El este de încredere și promisiunile Sale sunt adevărate. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Dedicarea a avut loc în duminica Floriilor, în data de 14 aprilie 2019, așa cum a fost desemnată de președintele Russell M. Nelson.
2. Artistul David Meikle a pictat *Cascade pe fluviul Congo* inspirându-se din fotografii ale Cascadei Kiubu. Cascada Kiubu se află la aproximativ 400 de kilometri nord de Lubumbashi, în partea de sud-est a Republicii Democratice Congo.
3. Aceste obiecte erau numite *inkisi* în dialectul kikongo și *fétiches* în limba franceză. În traducerea lor, acestea înseamnă amulete, talismane sau fetișuri.
4. David Meikle a pictat, de asemenea, *Cascade Nzongo* inspirându-se din fotografii ale cascadei. Cascada Nzongo se află la aproximativ 130 de kilometri de Kinshasa, Republica Democrată Congo. Fluviul care alimentează aceste cascade a fost numit *Nzadi Inkisi* sau „Fluviul Fetișurilor”. Numele reflectă obiceiul descris în text.
5. În anul 1000 d.H., căpeteniile clanurilor islandeze s-au întâlnit pentru întâlnirea lor anuală de două săptămâni numită *Allting*, o adunare neoficială în care se dădeau legi care deveneau obligatorii pentru toți. Un bărbat pe nume Thorgeir a fost rugat să ia hotărârea în numele tuturor, fie de a se converti la creștinism sau a continua să preaslăvească zeii

Norse. După trei zile petrecute în izolare în cortul său, Thorgeir și-a anunțat hotărârea; clanurile aveau să devină creștine. În timp ce Thorgeir se întorcea către satul său, și-a luat idolii zeităților Norse, pe care îi prețuise până atunci, și i-a aruncat într-o cascade, cunoscută acum sub numele de *Godafoss*, sau „Cascada dumnezeilor”. Acel gest a simbolizat convertirea completă a lui Thorgeir la creștinism.

6. Alma 23:13; 24:17–18.
7. Vedeți Alma 23:6; David A. Bednar, „Convertiți la Domnul”, *Liahona*, nov. 2012, p. 106–109.
8. Vedeți Ezechiel 11:19–20; 2 Corinteni 3:3.
9. Vedeți Romani 10:14, 17.
10. Vedeți *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară*, ediție revizuită (2018), p. 235.
11. Vedeți Dallin H. Oaks, „Taking upon Us the Name of Jesus Christ”, *Ensign*, mai 1985, p. 80–83.
12. Vedeți Alma 5:12–14.
13. Vedeți Doctrină și legăminte 82:10.
14. Fluviul Congo este cel mai adânc, al doilea cel mai puternic și al nouălea cel mai lung fluviu din lume. Deoarece străbate de două ori Ecuatorul, cel puțin o parte a fluviului se află mereu în sezonul ploios, ceea ce oferă un debit de apă regulat. Debitul este destul de constant de-a lungul întregului an, cu aproximativ 41.000 de metri cubi de apă pe secundă, deși rata debitului poate varia de la an la an (între 23.000 și 75.000 de metri cubi pe secundă).
15. Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Luca 14:28 (în Luca 14:27, footnote b).
16. Vedeți 2 Nefi 9:18; Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, *Liahona*, nov. 2016, p. 81–84. Președintele Nelson a spus: „Bucuria este un dar pentru cei credincioși” (pagina 84).
17. Alma 37:9.
18. Vezi Doctrină și legăminte 20:77. În cadrul seminarului adresat conducătorilor de misiune, din luna iunie a anului 2019, după ce a luat din împărășanie și înainte să-și înceapă discursul oficial, președintele Russell M. Nelson a spus: „Mi-a venit un gând în minte, anume că legământul pe care l-am făcut azi este mai important decât mesajul pe care l-am pregătit. Când am luat din împărășanie, am făcut un legământ că voi fi dornic să iau asupra mea numele lui Isus Hristos și că sunt dornic să țin poruncile Sale. Adesea, aud expresia că noi luăm din împărășanie pentru a ne reînnoi legămintele făcute la botez. Deși acest lucru este adevărat, acest lucru înseamnă mult mai mult decât atât! Am făcut un legământ nou. Dumnezeu voastră ați făcut un legământ nou... În schimb, El declară că vom avea totdeauna Spiritul Său cu noi. Ce binecuvântare!”.
19. Vedeți 3 Nefi 18:12.

Banza Régine și Banza Mucioko

Mbuyi Nkitabungi și Mbuyi Maguy

PREȘEDINTELE DALLIN H. OAKS
primul consilier în Prima Președinție

Încredeți-vă în Domnul

*Singura noastră sursă de bizuire este aceea
de a ne încrede în Domnul și în dragostea
Sa pentru copiii Săi.*

Dragii mei frați și dragile mele surori, o scrisoare pe care am primit-o în urmă cu ceva timp este sursa de inspirație a subiectului cuvântării mele. Autoarea cugeta asupra unei căsătorii în templu cu un bărbat a cărui parteneră eternă murise. Ea urma să fie a doua soție. A adresat următoarea întrebare: Putea să aibă propria familie în viața care va urma sau va trăi ea alături de soțul ei și de prima lui soție? Eu i-am spus doar să se încreadă în Domnul.

Voi continua cu o întâmplare pe care am auzit-o de la un coleg apreciat, pe care o împărtășesc cu permisiunea sa. După moartea soției sale preaiubite și mama copiilor săi, un tată s-a recăsătorit. Unii dintre copiii care erau acum adulți s-au opus puternic recăsătoririi lui și au cerut sfatul unei rude apropiate care era un conducător respectat în cadrul Bisericii. După ce le-a auzit motivele pentru care nu erau de acord, care aveau la bază stările și relațiile din lumea spiritelor sau din împărățiile de glorie de după judecata finală, respectivul conducător a spus: „Vă frământați cu privire la ce nu trebuie. Ar trebui să vă frământați dacă *voi* veți ajunge în acele locuri. Concentrați-vă asupra acestui lucru. Dacă veți ajunge acolo, totul va fi mai minunat decât vă puteți imagina”.

Ce învățătură alinătoare! Încredeți-vă în Domnul!

Din scrisorile pe care le-am primit, știu că și alții sunt tulburați de întrebări despre lumea spiritelor unde vom fi după ce vom fi murit și înainte să fim înviați. Unii presupun că, în lumea spiritelor, vor continua multe dintre circumstanțele și aspectele temporale de care avem parte în această viață muritoare. Ce știm cu adevărat despre

stările din lumea spiritelor? Cred că articolul despre acest subiect al unui profesor de religie de la UBY a răspuns corect: „Când ne întrebăm ce știm despre lumea spiritelor din lucrările canonice, răspunsul este «nu atât de multe precum adesea credem»”¹.

Desigur, știm din scripturi că, după ce trupurile noastre mor, continuăm să trăim ca spirite în lumea spiritelor. Scripturile ne învață, de asemenea, că această lume a spiritelor este împărțită între cei care au fost „neprihăniți” sau „drepti” în timpul vieții și cei care au fost ticăloși. Ele descriu, de asemenea, cum unele dintre spiritele credincioase propovăduiesc Evanghelia celor care au fost ticăloase sau răzvrătite (vedeți 1 Petru 3:19; Doctrină și legăminte 138:19–20, 29, 32, 37). Cel mai important, revelațiile din zilele noastre ne dezvăluie că lucrarea de salvare continuă în lumea spiritelor (vedeți Doctrină și legăminte 138:30–34, 58) și, deși suntem îndemnați să nu amânăm să ne pocăim în timpul vieții muritoare

(vedeți Alma 13:27), suntem învățați că o oarecare pocăință este posibilă acolo (vedeți Doctrină și legăminte 138:58).

Lucrarea salvării în lumea spiritelor constă în eliberarea spiritelor din ceea ce scripturile descriu frecvent ca fiind „robie”. Toți cei din lumea spiritelor sunt într-o oarecare formă de robie. În marea revelație primită de președintele Joseph F. Smith, devenită scriptură sub forma secțiunii 138 din Doctrină și legăminte, se afirmă că morții neprihăniți, care erau într-o stare de „pace” (Doctrină și legăminte 138:22) în timp ce așteptau cu nerăbdare învierea (vedeți Doctrină și legăminte 138:16), „consideraseră lunga absență a spiritelor lor din trupurile lor drept o robie” (Doctrină și legăminte 138:50).

Cei ticăloși au parte, de asemenea, de încă o robie. Din cauza păcatelor pentru care nu s-au pocăit, ei sunt în ceea ce apostolul Petru a numit „închisoarea” spiritelor (1 Petru 3:19; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 138:42). Aceste spirite sunt descrise ca fiind „închise” sau „captive” (Doctrină și legăminte 138:31, 42) sau „[aruncate] în întunericul de afară” unde au parte de „plâns și gemete și scrâșniri de dinți” în timp ce așteaptă învierea și judecata (Alma 40:13–14).

Învierea tuturor celor din lumea spiritelor este asigurată de învierea lui Isus Hristos (vedeți 1 Corinteni 15:22), însă are loc în perioade diferite pentru grupuri diferite. Până la acel timp stabilit, ceea ce ne spun scripturile despre activitatea din lumea spiritelor are mai ales legătură cu lucrarea de salvare. Puține alte lucruri au fost revelate. Evanghelia este predicată celor ignoranți, celor care nu s-au pocăit și celor răzvrățiți, astfel încât ei să poată fi eliberați din robia lor și să treacă mai departe către binecuvântările pe care un Tată Ceres iubitor le are pregătite pentru ei.

Robia din lumea spiritelor valabilă pentru sufletele convertite neprihănite este nevoia ca ele să aștepte – și poate chiar și să li se permită să îndemne – înfăptuirea de rânduieli pentru și în folosul lor pe pământ, astfel încât ele să poată fi botezate și să se bucure de binecuvântările Duhului Sfânt (vedeți Doctrină și legăminte 138:30–37, 57–58).² Aceste rânduieli din viața muritoare pentru și în folosul celor morți le dă dreptul, de asemenea, să se ducă, sub autoritatea preoției, și să mărească oștile celor neprihăniți care pot predica Evanghelia spiritelor din închisoare.

În afara acestor concepte de bază, lucrările noastre canonice conțin foarte

puține informații despre lumea spiritelor care urmează morții și care precedă judecata finală.³ Așadar, ce altceva știm despre lumea spiritelor? Mulți membri ai Bisericii au avut viziuni sau alte feluri de inspirații prin care au fost informați despre cum funcționează sau cum sunt organizate lucrurile în lumea spiritelor, însă aceste experiențe spirituale personale nu pot fi înțelese sau propovăduite ca doctrină oficială a Bisericii. Și, bineînțeles, sunt foarte multe speculații făcute de membri și de alții în surse publicate, cum ar fi cărți despre experiențe aproape de moarte.⁴

În legătură cu toate acestea, este important să ne aducem aminte

avertizările înțelepte oferite de vârstnicul D. Todd Christofferson și de vârstnicul Neil L. Andersen în cuvântări rostite în cadrul unor conferințe generale anterioare. Vârstnicul Christofferson ne-a învățat: „Trebuie să ținem seama că nu fiecare declarație făcută de un conducător al Bisericii, din trecut sau prezent, reprezintă neapărat o doctrină. De obicei, este știut în Biserică, faptul că o declarație făcută de un conducător într-o situație anume reprezintă, adesea, o părere personală, dar bine chibzuită, care nu este menită să fie oficială sau să se aplice întregii Biserici”⁵.

În cadrul următoarei conferințe, vârstnicul Andersen a predat următorul principiu: „Doctrina este predată de toți cei 15 membri ai Primei Președinții și ai Cvorumului celor Doisprezece. Nu este ascunsă într-un paragraf obscur dintr-o cuvântare”⁶. Declarația despre familie, semnată de toți cei 15 profeți, văzători și revelatori, este o ilustrare minunată a acestui principiu.

În afară de ceva atât de oficial precum declarația despre familie,

învățăturile profetice ale președinților Bisericii, confirmate de alți profeți și apostoli, sunt, de asemenea, o exemplificare a acestui principiu. În legătură cu circumstanțele din lumea spiritelor, profetul Joseph Smith a oferit două învățături, aproape de încheierea slujirii sale, care au fost predate în mod frecvent de succesorii săi. Una dintre acestea este învățătura sa din cuvântarea intitulată King Follett, conform căreia membrii familiei care au fost neprihăniți vor fi împreună în lumea spiritelor.⁷ Cealaltă este următoarea declarație rostită în cadrul unei ceremonii funerare care a avut loc în ultimul an al vieții sale: „Spiritele celor neprihăniți sunt exaltate la o lucrare mai măreață și mai glorioasă... în lumea spiritelor... Nu sunt departe de noi și ne cunosc și ne înțeleg gândurile, sentimentele și faptele și suferă adesea din cauza lor”⁸.

Așadar, cum rămâne cu o întrebare asemenea celei pe care am menționat-o mai devreme despre unde trăiesc spiritele? Dacă această întrebare este ciudată sau banală pentru dumneavoastră,

gândiți-vă la numeroasele întrebări personale sau chiar la cele la care ați fost tentați să răspundeți pe baza a ceva ce ați auzit de la altcineva cândva în trecut. Pentru toate întrebările despre lumea spiritelor, vă sugerez două răspunsuri. *Primul*, aduceți-vă aminte că Dumnezeu Își iubește copiii și va face cu siguranță ce este cel mai bine pentru fiecare dintre noi. *Al doilea*, aduceți-vă aminte următoarea învățătură cunoscută din Biblie, care mi-a fost de cel mai mare ajutor în cazul multor întrebări nerăspunse:

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta!

Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările” (Proverbele 3:5–6).

În mod asemănător, Nefi și-a încheiat mărețul psalm cu următoarele cuvinte: „O, Doamne, m-am încrezut în Tine și mă voi încrede în Tine întotdeauna. Nu îmi voi pune încrederea în brațul omului” (2 Nefi 4:34).

Noi, toți, ne putem întreba în particular despre circumstanțele din lumea spiritelor sau putem chiar să discutăm despre acestea sau despre alte întrebări nerăspunse cu familia sau în alte împrejurări în cadrul unui grup restrâns. Dar să nu propovăduim sau să nu folosim ca doctrină oficială ceea ce nu întrunește standardele doctrinei oficiale. Contrarul acestui lucru nu avansează lucrarea Domnului și poate chiar să descurajeze persoane care caută alinare sau edificare personală prin revelația personală pe care planul Domnului ne-o oferă fiecăruia în parte. Bizuirea excesivă pe învățăturile personale sau pe speculații poate chiar să ne distragă de la faptul de a ne concentra asupra învățării și a acțiunilor care ne vor aprofunda înțelegerea și ne vor ajuta să avansăm pe cărarea legămintelor.

Faptul de a ne încrede în Domnul este o învățătură familiară și adevărată în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților

din Zilele din Urmă. Aceasta a fost învățătura lui Joseph Smith când sfinții de la început au avut parte de persecuții grave și de obstacole aparent insurmontabile.⁹ Acesta este încă cel mai bun principiu pe care-l putem folosi când acțiunile noastre de a învăța sau când încercările noastre de a avea parte de alinare întâmpină obstacole sub forma unor chestiuni care nu au fost încă revelate sau nu au fost adoptate ca doctrină oficială a Bisericii.

Același principiu este valabil și pentru întrebările nerăspunse despre pecetluirile din viața care va urma sau despre modificările dorite din cauza evenimentelor sau încălcărilor din viața muritoare. Sunt atât de multe lucruri pe care nu le cunoaștem și pentru care singura noastră sursă de bizuire este aceea de a ne încrede în Domnul și în dragostea Sa pentru copiii Săi.

În încheiere, ceea ce știm despre lumea spiritelor este faptul că lucrarea

de salvare a Tatălui și a Fiului continuă acolo. Salvatorul nostru a început lucrarea declarând libertatea celor captivi (vedeți 1 Petru 3:18–19; 4:6; Doctrină și legăminte 138:6–11, 18–21, 28–37) și știm, de asemenea, că lucrarea continuă, deoarece mesageri demni și pregătiți continuă să predice Evanghelia, inclusiv pocăința, celor care încă au nevoie de efectul ei curățător (vedeți Doctrină și legăminte 138:57). Scopul tuturor acestor lucruri este descris în doctrina oficială a Bisericii, oferită în revelația din zilele noastre.

„Morții care se pocăiesc vor fi mântuiți prin supunere față de rânduielile casei lui Dumnezeu.

Și, după ce plătesc pedeapsa pentru păcatele lor și sunt purificați, ei vor primi o răsplată potrivit cu lucrările lor, pentru că ei sunt moștenitorii salvării” (Doctrină și legăminte 138:58–59).

Datoria fiecăruia dintre noi este de a predica doctrina Evangheliei

restaurate, de a ține poruncile, de a ne iubi și de a ne ajuta unul pe altul și de a înfăptui lucrarea de salvare în templele sfinte.

Depun mărturie despre adevărul celor spuse de mine aici și despre adevărurile propovăduite și care urmează să fie propovăduite în cadrul acestei conferințe. Toate acestea sunt posibile datorită ispășirii lui Isus Hristos. Așa cum știm din revelația din zilele noastre, El „Îl [slăvește] pe Tatăl și *salvează toate lucrările mâinilor Sale*” (Doctrină și legăminte 76:43; subliniere adăugată). În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. „What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World”, *Religious Educator*, vol. 14, nr. 2 (2013), p. 48.
2. Vedeți *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, selectate de Joseph Fielding Smith (1976), p. 309-310; Joseph Smith, „Journal, December 1842 – June 1844; Book 2”, p. 246, The Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.
3. Într-o revelație dată lui Joseph Smith despre lumea spiritelor, citată adesea, se afirmă: „Aceași sociabilitate care există între noi aici va exista printre noi acolo” (Doctrină și legăminte 130:2). Aceasta poate descrie o împărăție de glorie, nu lumea spiritelor, deoarece continuă astfel: „Numai că va fi însoțită de slavă veșnică, slavă de care acum nu ne bucurăm” (versetul 2).
4. De exemplu, George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) și Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. D. Todd Christofferson, „Doctrina lui Hristos”, *Liahona*, mai 2012, p. 88; vedeți, de asemenea, Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, a 5-a ediție (1939), p. 42. Vedeți, de exemplu, descrierea din Doctrină și legăminte 74:5 a unei învățături personale a apostolului Pavel.
6. Neil L. Andersen, „Încercarea credinței dumneavoastră”, *Liahona*, nov. 2012, p. 41.
7. Vedeți *Învățături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 183.
8. *History of the Church*, 6:52; inclus în *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, p. 326; citat adesea, ca și de către Henry B. Eyring în *To Draw Closer to God* (1997), p. 122; vedeți, de asemenea, *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), capitolul 38, „The Spirit World”.
9. Vedeți *Învățături: Joseph Smith*, p. 243–246.

PREZENTATĂ DE PREȘEDINTELE HENRY B. EYRING
al doilea consilier în Prima Președinție

Susținerea autorităților generale, a autorităților zonei-Cei șaptezeci și a oficianților generali ai Bisericii

Dragi frați și surori, se propune ca noi să-l susținem pe Russell Marion Nelson ca profet, văzător și revelator și ca președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă; pe Dallin Harris Oaks ca primul consilier în Prima Președinție; și pe Henry Bennion Eyring ca al doilea consilier în Prima Președinție.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Dacă este ceva care se opune, s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să-l susținem pe Dallin H. Oaks ca președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli și pe M. Russell Ballard ca președinte în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Dacă este ceva care se opune, s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să îi susținem ca membri ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli pe următorii: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,

Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong și Ulisses Soares.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Dacă este ceva care se opune, s-o arate în același fel.

Se propune ca noi să-i susținem pe consilierii din Prima Președinție și pe membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeți, văzători și revelatori.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Dacă este ceva care se opune, s-o arate în același fel.

Se propune să îi eliberăm, cu recunoștință pentru slujirea dâșilor plină de devotament, din chemările de autorități generale-Cei Șaptezeci pe vârstnicii Wilford W. Andersen, Kim B. Clark, Lawrence E. Corbridge, Claudio R. M. Costa, Bradley D. Foster, O. Vincent Haleck, Donald L. Hallstrom, Steven E. Snow și Larry Y. Wilson și să le acordăm titlul de autorități emerite.

Cei care doresc să ni se alăture în exprimarea recunoștinței pentru slujirea remarcabilă a acestor frați și a familiilor dâșilor, s-o arate prin ridicarea mâinii.

Se propune ca noi să-i eliberăm din chemările de autorități ale zonei-Cei Șaptezeci pe următorii: Julio C. Acosta, Blake R. Alder, Alain L. Allard, Omar A. Alvarez, Taiichi Aoba, Carlos F. Arredondo, Aley K. Auna jr., Grant C. Bennett, Michael H. Bourne, Rómulo V. Cabrera, Wilson B. Calderón, Hernando Camargo, José C. F. Campos, Nicolás Castañeda, Walter Chatora, Zeno Chow, Robert J.

VÂRSTNICUL DAVID A. BEDNAR
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Dudfield, J. Kevin Ence, Meliula M. Fata, K. Mark Frost, Claude R. Gamiette, Mauricio G. Gonzaga, Leonard D. Greer, Jose L. Isaguirre, Tae Gul Jung, Sergio L. Krasnoselsky, Milan F. Kunz, Bryan R. Larsen, G. Kenneth Lee, Geraldo Lima, W. Jean-Pierre Lono, Khumbulani Mdletshe, Dale H. Munk, Norman R. Nemrow, Yutaka Onda, Wolfgang Pilz, Raimundo Pacheco De Pinho, Gennady N. Podvodov, Abraham E. Quero, Marco A. Rais, Steven K. Randall, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Edwin A. Sexton, Raúl H. Spitalé, C. Walter Treviño, 'Aisake K. Tukuafu, Juan A. Urrea, Raul S. Villanueva și Leonard Woo.

Cei care doresc să ni se alăture în exprimarea recunoștinței pentru slujirea excelentă a dâșnilor, s-o arate prin ridicarea mâinii.

Se propune să susținem ca noi autorități ale zonei-Cei Șaptezeci pe următorii: Michel J. Carter, Alfred Kyungu, R. Pepper Murray, Ryan K. Olsen și Iotua Tune.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Dacă este cineva care se opune, s-o arate în același fel.

Se propune să susținem celelalte autorități generale, autorități ale zonei-Cei Șaptezeci și oficianții generali ai Bisericii așa cum sunt constituiți în prezent.

Cei care sunt de acord s-o arate prin ridicarea mâinii.

Dacă este cineva care se opune, s-o arate în același fel.

Îi invităm pe cei care s-au opus vreuncea dintre propuneri să-și contacteze președintele de țară.

Dragi frați și surori, suntem recunoscători pentru credința și rugăciunile dumneavoastră continue pentru conducătorii Bisericii. ■

Atenți să vă rugați fără răgaz (Alma 34:39; Moroni 6:4; Luca 21:36)

*Este necesară o vigilență constantă
pentru a zădărnici complacerea și neglijența.*

Mă rog cu sinceritate ca Duhul Sfânt să fie cu mine și cu dumneavoastră în timp ce ne bucurăm și preaslăvim împreună.

În luna aprilie a anului 1976, vârstnicul Boyd K. Packer s-a adresat în mod special tinerilor din Biserică în cadrul conferinței generale. În mesajul său bine cunoscut intitulat „Spiritual Crocodiles (Crocodili spirituali)”, dânsul a descris cum, în timpul unei însărcinări în Africa, a observat crocodili așteptând să vâneze victime care nu bănuiau nimic. Apoi, dânsul a comparat crocodilii cu Satana, care vânează tineri prea încrezători, camuflând natura mortală a păcatului.

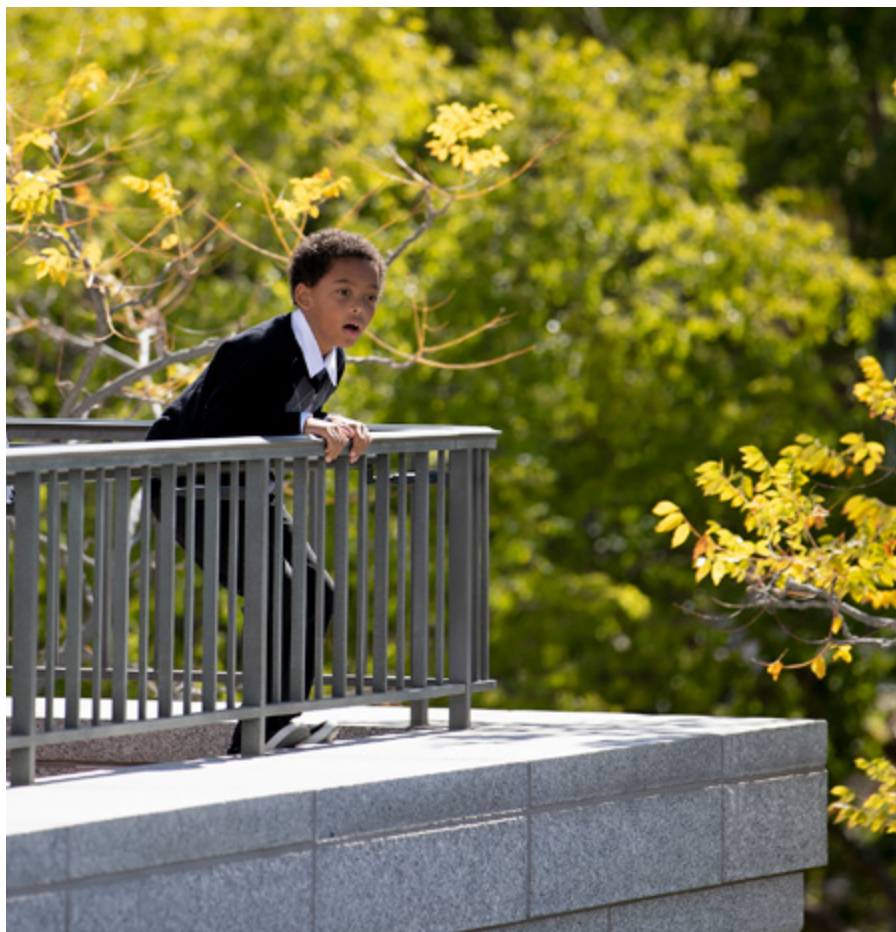
Aveam 23 de ani când vârstnicul Packer a rostit această cuvântare, iar Susan și cu mine așteptam ca, în următoarele zile, să ni se nască primul copil. Am fost impresionați de conținutul mesajului său despre evitarea păcatului și modul plin de măiestrie în care dânsul a folosit comportamentul firesc al animalelor pentru a preda o lecție spirituală importantă.

Susan și cu mine am călătorit, de asemenea, în Africa, având multe însărcinări acolo. Și am avut ocazii să

vedem animalele superbe care trăiesc pe acest continent. Aducându-mi aminte de impactul pe care l-a avut cuvântarea vârstnicului Packer în viața noastră, am încercat să observăm și să învățăm lecții din comportamentul animalelor sălbatice africane.

Doresc să descriu caracteristicile și strategiile a doi gheparzi pe care Susan

și cu mine i-am urmărit vânându-și prada și am comparat unele dintre lucrurile pe care le-am observat cu trăirea zilnică potrivit Evangheliei lui Isus Hristos.

Gheparzi și antilope

Gheparzii sunt cele mai rapide animale de uscat de pe pământ și ating viteza de până la 120 km/h. Aceste animale frumoase pot accelera de pe loc și ajung la viteza de până la 109 km/h în mai puțin de trei secunde. Gheparzii sunt animale de pradă care se furișează pe lângă prada lor și aleargă o distanță scurtă pentru a urmări și a ataca.

Susan și cu mine am petrecut aproape două ore observând doi gheparzi care urmăreau un grup mare de antilope, cele mai comune și mai răspândite din Africa. Iarba înaltă și uscată a savanei africane era maro-aurie și aproape că ascundea în totalitate prădătorii în timp ce aceștia urmăreau un grup de antilope. Gheparzii erau la o distanță

de aproximativ 91 de metri unul de celălalt, dar lucrau împreună.

În timp ce un ghepard stătea drept în iarbă și nu se mișca, celălalt ghepard se târa pe pământ și se apropia încet de antilopa care nu bănuia nimic. Apoi, ghepardul care stătuse drept dispărea în iarbă exact în același moment în care celălalt ghepard se ridica. Acest tipar alternativ, în care un ghepard se lăsa în jos și se târa înainte, în timp ce celălalt ghepard stătea drept în iarbă, a continuat mult timp. Viclenia discretă a strategiei a fost menită să abată și să înșele antilopele și, astfel, să le distragă atenția de la pericolul care se apropia. Cu răbdare și perseverență, cei doi gheparzi au lucrat ca echipă pentru a-și asigura următoarea masă.

Între grupul mare de antilope și gheparzii care se apropiau, erau mai multe antilope adulte puternice care stăteau ca santinele pe mușuroaie de termite. Panorama mai largă a pajiștilor de pe dealurile mici le permitea acestor

antilope santinele să urmărească semne de pericol.

Apoi, dintr-o dată, când gheparzii păreau să se afle la o distanță la care puteau ataca, întregul grup de antilope s-a întors și a fugit. Nu știu dacă sau cum au comunicat antilopele santinelă cu grupul mai mare, dar cumva a fost dat un avertisment și toate antilopele s-au mutat într-un loc sigur.

Și ce au făcut gheparzii după aceea? Fără întârziere, cei doi gheparzi și-au reluat tiparul alternativ în care un ghepard se lăsa în jos și se târa înainte, în timp ce celălalt ghepard stătea drept în iarbă. Tiparul urmăririi a continuat. Ei nu s-au oprit. Nu s-au odihnit și nu au luat o pauză. Și-au urmat neconștient strategia de distragere și diversivare. Susan și cu mine am urmărit gheparzii cum s-au îndepărtat, apropiindu-ne mai mult și mai mult de grupul de antilope.

În acea seară, Susan și cu mine am avut o conversație memorabilă despre ceea ce am observat și am aflat. De asemenea, am discutat despre această experiență cu nepoții și copiii noștri și am descoperit multe lecții valoroase. Doresc să descriu acum trei dintre aceste lecții.

Lecția nr. 1 – Să fim atenți la deghizările înșelătoare ale răului

Pentru mine, gheparzii sunt creaturi elegante, încântătoare și captivante. Blana galbuie-cafenie până la gri-alb cu pete negre servește drept deghizare frumoasă care face ca aceste animale să fie aproape invizibile, în timp ce își urmăresc prada pe pajiștile africane.

Într-un mod asemănător, ideile și acțiunile periculoase din punct de vedere spiritual pot părea în mod frecvent a fi atractive, de dorit sau plăcute. Astfel, în lumea noastră contemporană, fiecare dintre noi trebuie să fim atenți la răul înșelător care pretinde că este bun. După cum ne-a avertizat

Isaia: „Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, care spun că întunericul este lumină, și lumina întuneric, care dau amărăciunea în loc de dulceață, și dulceața în loc de amărăciune!”¹.

Într-o perioadă paradoxală în care avortul este promovat ca fiind un lucru bun, iar haosul este descris drept libertate, cât de binecuvântați suntem să trăim în această dispensație din zilele din urmă, când lumina Evangheliei restaurate poate străluci în viața noastră și ne poate ajuta să discernem amăgirile și distragerile întunecate ale dușmanului.

„Pentru că, acei care sunt înțelepți, și au primit adevărul, și au primit *Spiritul Sfânt pentru îndrumarea lor, și nu au fost înșelați* – adevărat vă spun vouă, ei nu vor fi doborâți și aruncați în foc, ci vor suporta ziua”².

Lecția nr. 2 – Să veghem și să fim atenți

Pentru o antilopă, un moment scurt de neglijență sau neatenție ar putea avea ca rezultat un atac rapid al unui ghepard. În mod asemănător, complacerea și neglijența spirituală ne fac vulnerabili la propunerile dușmanului. Nechibzuința spirituală face loc unui mare pericol în viața noastră.

Nefi a descris modul în care Satana va încerca în ultimele zile să-i potolească și să-i ademenească pe copiii lui Dumnezeu într-o „siguranță carnală [falsă], așa încât ei vor spune: Totul este bine în Sion; da, Sionul prosperă, totul este bine – și în *felul acesta diavolul înșală sufletele lor* și-i conduce cu grijă în jos, în iad”³.

Este necesară o vigilență constantă pentru a zădărnici complacerea și neglijența. A fi vigilenți înseamnă a fi foarte atenți la posibilele pericole sau dificultăți. Iar faptul de a veghea înseamnă a fi treji pentru a ne apăra și a ne proteja. Spiritual vorbind, trebuie să veghem și să fim atenți la îndemnul Duhului

Sfânt și la semnalele care vin de la străjerii Domnului de pe turnuri⁴.

„Da, și eu, de asemenea, vă îndemn pe voi... ca să fiți atenți să vă rugați fără răgaz pentru ca să nu fiți duși în rătăcire de ispitele diavolului... căci iată, el nu vă răsplătește cu niciun lucru bun”⁵.

Faptul de a ne concentra viața asupra Salvatorului și a Evangheliei Sale face posibil să biruim tendința omului firesc de a fi neatent și leneș din punct de vedere spiritual. Deoarece suntem binecuvântați cu ochi care văd și urechi care aud⁶, Duhul Sfânt ne poate spori capacitatea de a privi și de a asculta atunci când, de regulă, putem crede că nu trebuie să privim sau să ascultăm ori când putem crede că nu este nimic de văzut sau auzit.

„Vegheați dar, pentru ca să fiți pregătiți.”⁷

Lecția nr. 3 – Să înțelegem intenția dușmanului

Ghepardul este un animal de pradă care vânează în mod natural alte animale. Toată ziua, în fiecare zi, ghepardul este un animal de pradă.

Pentru o antilopă, un moment scurt de neglijență sau neatenție ar putea avea ca rezultat un atac rapid al unui ghepard. În mod asemănător, complacerea și neglijența spirituală ne fac vulnerabili la propunerile dușmanului.

Satana „este dușmanul dreptății și al acelor care caută să împlinescă voința lui Dumnezeu”⁸. Toată ziua, în fiecare zi, singura sa intenție și unicul său scop sunt de a face pe fiecele și fiii lui Dumnezeu să fie nenorociți la fel ca și el.⁹

Planul fericirii întocmit de Tatăl este menit să ofere îndrumare copiilor Săi, să-i ajute să aibă parte de bucurie de durată și să-i ducă în siguranță acasă, la El, cu trupuri înviate, exaltate. Diavolul face eforturi pentru a-i determina pe fiecele și fiii lui Dumnezeu să fie confuzați și nefericiți pentru a le împiedica progresul etern. Dușmanul lucrează neconștient pentru a denatura elementele pe care le urăște cel mai mult din planul Tatălui.

Satana nu are trup și progresul său etern a fost oprit. Așa cum apa unui râu este oprită de un baraj, tot așa progresul etern al dușmanului este oprit pentru că el nu are un trup fizic. Din cauza rebeliunii sale, Lucifer s-a privat singur de toate binecuvântările și experiențele vieții muritoare devenite posibile prin intermediul unui tabernacol din carne și oase. Unul dintre

înțelesurile scripturale ale cuvântului *blestemat* este ilustrat de incapacitatea sa de a continua să se dezvolte și să devină ca Tatăl nostru Ceresc.

Deoarece trupul fizic este atât de important pentru planul fericirii întocmit de Tatăl și pentru evoluția noastră spirituală, Lucifer caută să împiedice progresul nostru încercând să ne ispitească să ne folosim trupurile în mod necorespunzător. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat că siguranța spirituală constă, în cele din urmă, în faptul de a „nu face niciodată primul pas ispititor spre a merge acolo unde nu ar trebui să mergem și să facem ceea ce nu ar trebui să facem”... Ca ființe umane, cu toții avem poftă [fizice] necesare supraviețuirii noastre. «Aceste poftă sunt absolut esențiale pentru perpetuarea vieții. Așadar, ce face dușmanul?... Ne atacă prin poftele noastre. Ne ispitește să mâncăm ceea ce nu ar trebui să mâncăm, să bem ceea ce nu ar trebui să bem și să iubim așa cum nu ar trebui să iubim!»¹⁰.

Una dintre ironiile supreme ale eternității este aceea că dușmanul, care este nenorocit tocmai pentru că el nu are trup fizic, ne invită și ne ademenește să avem parte de nenorocirea sa prin folosirea nepotrivită a trupurilor noastre. Lucrul pe care nu-l are și pe care nu-l poate folosi este astfel ținta principală a încercărilor lui de a ne ademeni către distrugerea fizică și spirituală.

Înțelegerea intenției unui dușman este vitală pentru pregătirea eficientă pentru posibile atacuri.¹¹ Tocmai deoarece căpitanul Moroni știa intenția lăma-niților, el a fost pregătit să-i întâlnească în momentul venirii lor și a învins.¹² Și același principiu și aceeași promisiune sunt valabile pentru fiecare dintre noi.

„Dacă sunteți pregătiți nu vă va fi teamă.

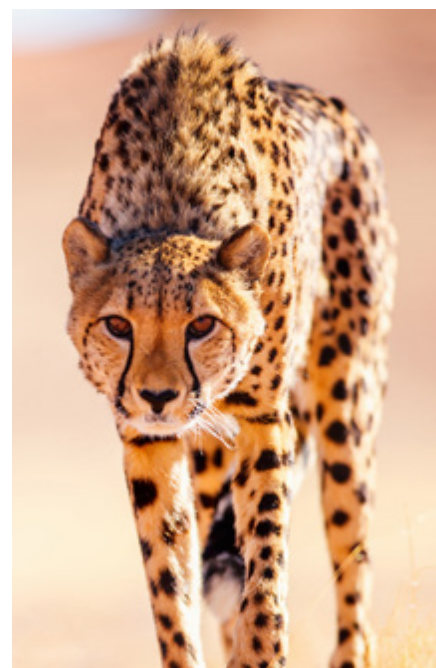
Și pentru ca să puteți scăpa de puterea dușmanului”.¹³

Invitație, promisiune și mărturie

La fel cum pot fi învățate lecții importante din observarea comportamentului

gheparzilor și al antilopelor, tot așa fiecare dintre noi trebuie să caute lecțiile și avertismentele care se găsesc în evenimentele simple din viața de zi cu zi. Pe măsură ce căutăm să avem mintea și inima deschise pentru a primi îndrumare cerească prin puterea Duhului Sfânt, unele dintre cele mai mari instrucțiuni pe care le putem primi și multe dintre cele mai puternice avertismente care ne pot ocroti își vor avea originea în propriile experiențe de zi cu zi. Pilde puternice sunt cuprinse atât în scripturi, cât și în viața noastră de zi cu zi.

Am subliniat doar trei dintre numeroasele lecții care pot fi identificate în aventura pe care Susan și cu mine am avut-o în Africa. Vă invit și vă încurajez să reflectați la acest episod cu gheparzii și antilopele și să identificați lecții suplimentare pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră. Vă rog să vă amintiți întotdeauna că adevăratul centru al învățării Evangheliei și trăirii conform acesteia este căminul dumneavoastră.

VÂRSTNICUL RUBÉN V. ALLIAUD
din Cei Șaptezeci

Pe măsură ce răspundeți cu credință la această invitație, gânduri inspirate vă vor veni în minte, sentimente spirituale se vor intensifica în inima dumneavoastră și veți recunoaște acțiunile care ar trebui întreprinse sau continuate pentru ca dumneavoastră să puteți să „luați toată armura [lui Dumnezeu], pentru ca să puteți să vă împotriviți în ziua cea rea, făcând totul pentru a putea rezista”¹⁴.

Vă promit că binecuvântările care vin în urma pregătirii eficiente și a ocrotirii spirituale vor abunda în viața dumneavoastră, în timp ce sunteți atenți să vă rugați cu atenție și fără răgaz.

Depun mărturie că înaintarea pe cărarea legămintelor oferă siguranță spirituală și invită bucuria de durată în viața noastră. Și depun mărturie că Salvatorul înviat și viu ne va susține și ne va întări atât în momentele bune, cât și în cele rele. Depun mărturie despre aceste lucruri în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Isaia 5:20
2. Doctrină și legăminte 45:57; subliniere adăugată.
3. 2 Nefi 28:21; subliniere adăugată.
4. Vedeți Ezechiel 33:7, Doctrină și legăminte 101:44–58, Ghid pentru scripturi, „(a) Păzi, păzitori”, churchofjesuschrist.org/study/scriptures/gs/introduction?lang=ron.
5. Alma 34:39.
6. Vedeți Matei 13:16.
7. Doctrină și legăminte 50:46.
8. Ghid pentru scripturi, „Diavol”, churchofjesuschrist.org/study/scriptures/gs/introduction?lang=ron.
9. Vedeți 2 Nefi 2:27.
10. Russell M. Nelson, în „Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World”, Newsroom, 18 febr. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Vedeți Alma 2:7–13.
12. Vedeți Alma 43:29–33, 48–50.
13. Doctrină și legăminte 38:30–31.
14. Doctrină și legăminte 27:15.

Găsit prin puterea Cărții lui Mormon

Fiecare trebuie să simtă și să fie găsit prin puterea adevărilor cuprinse în Cartea lui Mormon.

Când îi vizitez pe convertiți acasă, îmi place adesea să-i întreb cum au aflat, ei și familia lor, despre Biserică și cum au ajuns să fie botezați. Nu contează dacă cel în cauză este în acel moment membru activ sau dacă nu a fost la Biserică de mulți ani. Răspunsul este întotdeauna același: zâmbind și cu chipul strălucindu-i, începe să relateze povestirea despre cum a fost găsit. De fapt, se pare că povestirea convertirii este întotdeauna povestirea despre cum am fost găsiți.

Isus Hristos Însuși este Domnul lucrurilor pierdute. Îi pasă de lucrurile pierdute. Cu siguranță acesta este

motivul pentru care ne-a învățat cele trei pilde pe care le găsim în al cincisprezecelea capitol din Luca: pilda oii rătăcite, pilda leului pierdut și, în cele din urmă, pilda fiului risipitor. Toate aceste povestiri au un subiect comun: nu contează de ce au fost pierduți. Nu contează dacă au fost conștienți de faptul că erau pierduți. În fiecare caz domnește un sentiment de bucurie care exclamă: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci [am] găsit [ceea ce] era [pierdut]!”¹. La urma urmei, nimic nu este pierdut cu adevărat pentru El.²

Permiteți-mi să vă împărtășesc, în această după-amiază, unul dintre cele

mai prețioase lucruri pentru mine – povestirea despre cum am fost găsit.

Chiar înainte de a împlini vârsta de 15 ani, am fost invitat de unchiul meu, Manuel Bustos, să petrec ceva timp cu el și familia sa aici, în Statele Unite. Aceasta avea să fie o ocazie minunată pentru mine de a învăța puțină engleză. Unchiul meu se convertise la Biserică în urmă cu mulți ani și avea un spirit misionar extraordinar. Probabil de aceea mama mea, fără ca eu să știu, a vorbit cu el și i-a spus că avea să accepte invitația cu o condiție: ca el să nu încerce să mă convingă să devin membru al Bisericii sale. Noi eram catolici de generații întregi și nu exista niciun motiv să schimbăm acest lucru. Unchiul meu a fost total de acord și s-a ținut de cuvânt într-o asemenea măsură, încât nu a vrut să răspundă nici la cele mai simple întrebări despre Biserică.

Desigur, ceea ce unchiul meu și scumpa sa soție, Marjorie, nu au putut evita a fost să fie cine erau.³

Mi s-a oferit o cameră în care era o bibliotecă mare. Am putut să văd că, în acea bibliotecă, erau aproximativ 200 de exemplare ale Cărții lui Mormon în

diferite limbi, dintre care 20 în limba spaniolă.

Într-o zi, din curiozitate, am luat un exemplar al Cărții lui Mormon în limba spaniolă.

Era unul dintre acele exemplare care avea coperta moale de culoare albastră ca cerul, având silueta îngerului Moroni pe coperta din față. Când am deschis-o, chiar pe prima pagină era scrisă următoarea promisiune: „Iar atunci când voi veți primi aceste lucruri, eu vă îndemn pe voi să-L întrebați pe Dumnezeu, Tatăl Veșnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri sunt adevărate; și dacă voi veți întreba cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos, El vă va arăta adevărul prin puterea Duhului Sfânt”.

După care, era scris: „Și prin puterea Duhului Sfânt veți putea voi cunoaște adevărul tuturor lucrurilor”⁴.

Este greu de explicat impactul pe care aceste versete l-au avut asupra minții și inimii mele. Sincer să fiu, nu căutam „adevărul”. Eram doar un adolescent, fericit cu viața lui, bucurându-se de această nouă cultură.

Cu toate acestea, cu acea promisiune în minte, am început să citesc cartea

pe ascuns. Pe măsură ce am citit mai mult, am înțeles că, dacă doream cu adevărat să dobândesc ceva din aceasta, cel mai bine era să încep să mă rog. Și cu toții știm perfect ce se întâmplă când te hotărăști nu doar să citești, ci și să te rogi despre Cartea lui Mormon. Ei bine, aceasta este exact ce mi s-a întâmplat. A fost ceva atât de special și atât de unic – da, același lucru care li s-a întâmplat altor milioane de persoane din întreaga lume. Am ajuns să știu, prin puterea Duhului Sfânt, că scriptura Cartea lui Mormon este adevărată.

Apoi, m-am dus la unchiul meu să-i explic ce s-a întâmplat și că eram pregătit să fiu botezat. Unchiul meu nu-și putea ascunde uimirea. S-a urcat în mașina sa, a condus până la aeroport, iar, apoi, s-a întors cu biletul meu de avion pentru a mă întoarce acasă, cu un biletel adresat mamei mele în care spunea: „Nu am avut nimic de a face cu aceasta!”.

Într-un fel, avea dreptate. Fusesem găsit direct prin puterea Cărții lui Mormon.

Probabil că sunt mulți care au fost găsiți prin misionarii noștri minunați în întreaga lume, în fiecare caz prin moduri miraculoase. Sau poate că au fost găsiți prin prieteni pe care Dumnezeu i-a scos în calea lor în mod intenționat. Se poate chiar să fi fost găsiți de cineva din această generație sau prin unul dintre strămoșii lor.⁵ Indiferent de situație, pentru a putea progresa către adevărata convertire personală, sper că în cel mai scurt timp, fiecare trebuie să simtă și să fie găsit prin puterea adevărilor cuprinse în Cartea lui Mormon. În același timp, trebuie să hotărască personal să-și ia, în mod serios, angajamentul față de Dumnezeu că se vor strădui să țină poruncile Sale.

Când m-am întors la Buenos Aires, mama și-a dat seama că îmi doream cu adevărat să fiu botezat. Pentru că aveam

o fire mai rebelă, în loc să fie împotriva mea, cu mare înțelepciune a fost de partea mea. Și, fără să-și dea seama, m-a intervievat pentru botez. Cred cu adevărat că interviul ei a fost mult mai profund decât cele pe care le desfășoară misionarii noștri. Ea mi-a spus: „Dacă dorești să fii botezat, eu te voi sprijini. Însă, în primul rând, îți voi adresa anumite întrebări și doresc să te gândești foarte bine și să-mi răspunzi sincer. Îți iei angajamentul să te duci la biserică în fiecare duminică, fără excepție?”

I-am răspuns: „Da, cu siguranță o voi face”.

„Ai vreo idee cât de lungi sunt adunările Bisericii?”

„Da, știu”, am spus.

Ea mi-a răspuns: „Ei bine, dacă vei fi botezat, mă voi asigura că te vei duce”. Apoi, m-a întrebat dacă îmi doream cu adevărat să nu consum alcool sau să nu fumez niciodată.

I-am răspuns: „Da, cu siguranță voi respecta și aceste lucruri”.

Apoi, a mai adăugat: „Dacă vei fi botezat, mă voi asigura că așa se va întâmpla”. Și a continuat în acest mod cu aproape fiecare poruncă.

Unchiul meu o sunase pe mama să-i spună să nu-și facă griji, că în scurt timp aveam să-mi pierd interesul. Patru ani mai târziu, când mi-am primit chemarea de a sluji în Misiunea Montevideo Uruguay, mama l-a sunat pe unchiul meu să-l întrebe când mai

exact aveam să-mi pierd interesul.

Adevărul este că, din momentul în care am fost botezat, mama mea a fost o mamă mai fericită.

Am ajuns să știu că scriptura Cartea lui Mormon a fost esențială în procesul de convertire trăind pe propria piele promisiunea că „omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învățăturii ei”⁶.

Nefi a explicat scopul principal al Cărții lui Mormon în acest mod:

„Căci noi lucrăm cu sârguință ca să scriem, ca să-i convingem pe copiii noștri, precum și pe frații noștri să creadă în Hristos și să se împace cu Dumnezeu...”

Și [astfel] noi vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos, predicăm despre Hristos [și] profețim despre Hristos... pentru ca să știe copiii noștri la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor”⁷.

Întregul conținut al Cărții lui Mormon este plin cu același scop sacru.

Din acest motiv, orice cititor care își ia angajamentul să o studieze cu sinceritate, în spiritul rugăciunii, nu doar că va învăța despre Hristos, ci va începe și să învețe *de la* Hristos – mai ales dacă ia hotărârea să „pună la încercare virtutea cuvântului”⁸ și să nu o respingă prea devreme din cauza necredinței bazate pe ideile preconceptuate⁹ datorate celor spuse de alții cu privire la lucrurile despre care nu au citit niciodată.

Președintele Russell M. Nelson a spus: „Când mă gândesc la Cartea lui Mormon, mă gândesc la cuvântul *putere*. Adevărurile din Cartea lui Mormon au *puterea* de a vindeca, alina, reface, ajuta, întări, consola și înveseli sufletul nostru”¹⁰.

Invitația mea, în această după-amiază, adresată fiecăruia dintre noi, indiferent de cât timp suntem membri ai Bisericii, este să permitem puterii

PREȘEDINTELE RUSSELL M. NELSON

adevărurilor din Cartea lui Mormon să ne găsească și să ne învăluie din nou, și zi după zi, pe măsură ce căutăm cu sârguință revelație personală. Va face aceasta dacă îi permitem.

Depun mărturie solemnă că scriptura Cartea lui Mormon conține plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos și că Duhul Sfânt va confirma adevărul acesteia din nou și din nou oricui care, cu inima sinceră, caută cunoașterea întru salvarea sufletului său.¹¹ În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Luca 15:6; vedeți, de asemenea, Luca 15:9, 32.
2. În sensul cel mai larg, scripturile consemnează profeții care ne vorbesc despre adunarea triburilor pierdute ale lui Israel (vedeți Russell M. Nelson, „Adunarea Israelului risipit”, *Liahona*, nov. 2006, p. 79–82). Deși sunt pierdute, ele nu sunt pierdute pentru El (vedeți 3 Nefi 17:4). Este interesant de observat, de asemenea, că ele nu-și dau seama de faptul că erau pierdute până în momentul în care sunt găsite, în special, când își primesc binecuvântarea patriarhală.
3. Vârstnicul Dieter F. Uchtdorf l-a citat pe sfântul Francisc din Assisi când a spus: „Predicați Evanghelia tot timpul și, dacă este necesar, folosiți cuvinte” („Așteptând pe drumul către Damasc”, *Liahona*, mai 2011, p. 77; vedeți, de asemenea, William Fay și Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], p. 22).
4. Moroni 10:4–5.
5. Povestirea convertirii strămoșilor noștri este și povestirea noastră. Vârstnicul William R. Walker ne-a învățat: „Ar fi minunat dacă fiecare sfânt al zilelor din urmă ar cunoaște povestea convertirii strămoșilor lor” („Să trăim fideli credinței”, *Liahona*, mai 2014, p. 97). Din acest motiv, fiecare dintre noi într-un fel a fost găsit direct sau prin strămoșii noștri, datorită Tatălui nostru Ceresc care știe de la început sfârșitul (vedeți Avraam 2:8).
6. Introducerea Cărții lui Mormon; vedeți, de asemenea, Alma 31:5.
7. 2 Nefi 25:23, 26.
8. Alma 31:5.
9. Vedeți Alma 32:28.
10. Russell M. Nelson, „Cartea lui Mormon – cum ar fi viața dumneavoastră fără aceasta?”, *Liahona*, nov. 2017, p. 62.
11. Vedeți 3 Nefi 5:20.

Martori, cvorumurile Preoției aaronice și clasele Tinerelor Fete

Modificările pe care le vom anunța acum sunt menite să ajute tinerii băieți și tinerele fete să-și dezvolte propriul potențial sacru.

Dragi frați și surori, este minunat să fiu din nou alături de dumneavoastră în cadrul conferinței generale. La începutul acestei săptămâni, membrii Bisericii au fost anunțați despre modificările regulilor privindu-i pe cei care pot sluji ca martori la botez și la rânduielile de pecetluire. Doresc să subliniez aceste trei aspecte.

1. La botezul pentru o persoană decedată, poate fi martor orice persoană care deține o recomandare pentru templu valabilă, inclusiv o recomandare cu utilizare limitată.
2. Orice membru înzestrat care deține o recomandare pentru templu valabilă poate sluji ca martor la rânduieli

de pecetluire, fie ale celor în viață, fie ale celor morți.

3. Orice membru botezat al Bisericii poate sluji ca martor al botezului unei persoane în viață. Această modificare este valabilă pentru toate botezurile înfăptuite în afara templului.

Aceste modificări ale regulilor sunt procedurale. Doctrina fundamentală și legămintele sunt nemodificate. Sunt la fel de eficiente în privința tuturor rânduielilor. Aceste modificări trebuie să sporească semnificativ participarea familiilor la aceste rânduieli.

Doresc, de asemenea, să vă prezint acum modificări care au legătură cu tinerii noștri și conducătorii lor.

Vă aduceți aminte că am invitat tinerii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă să se înroleze în batalionul tinerilor Domnului pentru a se implica în cea mai măreață cauză de pe pământ din zilele noastre – adunarea

lui Israel.¹ Am făcut această invitație tinerilor noștri, deoarece ei sunt extrem de talentați în a stabili legături cu alții și a împărtăși ceea ce cred într-un mod convingător. Cauza adunării este o parte esențială în a ajuta la pregătirea lumii și a oamenilor ei pentru a Doua Venire a Domnului.

În fiecare episcopie, batalionul tinerilor Domnului este condus de un episcop, un slujitor devotat al lui Dumnezeu. Prima lui responsabilitate și cea mai importantă este de a avea grijă de tinerii băieți și de tinerele fete din episcopia sa. Episcopul și consilierii săi conduc lucrarea cvorumurilor Preoției aaronice și pe cea a claselor Tinerelor Fete din episcopie.

Modificările pe care le vom anunța acum sunt menite să ajute tinerii băieți și tinerele fete să-și dezvolte propriul potențial sacru. Dorim, de asemenea, să întărim cvorumurile Preoției aaronice și clasele Tinerelor Fete și să asigurăm sprijin episcopilor și altor

conducători adulți în timp ce ei slujesc acestei generații care se ridică.

Vârstnicul Quentin L. Cook va vorbi acum despre modificările care-i privesc pe tinerii băieți. Și, în această seară, în cadrul sesiunii generale a femeilor, sora Bonnie H. Cordon, președinta generală a Tinerelor Fete, va vorbi despre modificările care le privesc pe tinerele fete.

Membrii Primei Președinții și cei ai Cvorumului celor Doisprezece susțin, la unison, implementarea acestor acțiuni de a-i întări pe tinerii noștri. O, cât de mult îi iubim și cât de mult ne rugăm pentru ei! Ei sunt „speranța lui Israel, a Sionului armată, [copiii zilei promise]”². Ne exprimăm încrederea deplină în tinerii noștri și recunoștința în ceea ce-i privește. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iun. 2018), [HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org](https://www.hopeofisrael.churchofjesuschrist.org).
2. „Speranța lui Israel”, *Imnuri*, nr. 166.

VÂRȘNICUL QUENTIN L. COOK
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Modificări pentru întărirea tinerilor

Mai mulți tineri băieți și mai multe tinere fete se vor ridica la nivelul acestei provocări și vor rămâne pe cărarea legămintelor datorită acestei concentrări profunde asupra tinerilor noștri.

Vă mulțumim, stimate președinte Nelson, pentru acea îndrumare revelatoare plină de bucurie privind martorii la botezuri și pentru direcția pe care ne-ați rugat s-o urmăm pentru a ajuta la întărirea tinerilor și la dezvoltarea potențialului lor sacru.

Înainte de a împărtăși acele modificări, ne exprimăm aprecierea sinceră pentru modul excepțional în care membrii au reacționat față de evoluțiile privind restaurarea în curs a Evangheliei. Așa cum a sugerat președintele Nelson anul trecut, v-ați luat vitaminele!¹

Studiați, cu bucurie acasă, *Vino și urmează-Mă*.² Ați implementat, de asemenea, modificările la biserică. Membrii cvorumului vârstnicilor și surorile din cadrul Societății de Alinare fac, uniți, lucrarea de salvare.³

Recunoștința noastră este debordantă.⁴ Suntem în mod deosebit recunoscători că tinerii noștri continuă să rămână puternici și credincioși.

Tinerii noștri trăiesc într-o perioadă entuziasmantă, dar și provocatoare. Alegerile disponibile nu au fost

niciodată mai extreme. Un exemplu: modernul telefon inteligent oferă acces la informații incredibil de importante și de înălțătoare, inclusiv la istoria familiei și la scripturile sfinte. Pe de altă parte, oferă acces la absurdități, imoralitate și lucruri dăunătoare care nu erau ușor accesibile în trecut.

Pentru a vă ajuta să parcurgeți acest labirint de alegeri, Biserica a pregătit

trei inițiative profunde și cuprinzătoare. Prima, programa de învățământ a fost îmbunătățită și extinsă către cămin. A doua, un program pentru copii și pentru tineri care include activități entuziasmante și dezvoltare personală a fost prezentat duminică trecută de președintele Russell M. Nelson, președintele M. Russell Ballard și de alți oficiali generali. A treia inițiativă o reprezintă modificările organizatorice menite să-i ajute pe episcopii și pe ceilalți conducători ai noștri să se concentreze cu mai multă atenție asupra tinerilor noștri. Această concentrare trebuie să fie puternică spiritual și să-i ajute pe tinerii noștri să devină batalionul tinerilor care i-a rugat președintele Nelson să devină.

Tipare corelate

Aceste acțiuni, alături de cele anunțate în ultimii câțiva ani, nu sunt modificări izolate. Fiecare modificare este o parte integrantă a unui tipar corelat menit să binecuvânteze sfinții și să-i pregătească pentru a-L întâlni pe Dumnezeu.

O parte a tiparului are legătură cu generația care se ridică. Tinerii noștri sunt rugați să-și asume mai multă responsabilitate individuală la o vârstă mai fragedă – fără ca părinții și conducătorii să facă pentru ei ceea ce tinerii pot face singuri.⁵

Anunț

Astăzi, anunțăm modificări organizatorice în ceea ce-i privește pe tineri, la nivel de episcopie și de țară. Așa cum a explicat președintele Nelson, sora Bonnie H. Cordon va vorbi în această seară despre modificările care privesc tinerele fete. Unul dintre scopurile modificărilor despre care voi vorbi în continuare este acela de a întări deținatorii Preoției aaronice, cvorumurile acestora și președințiile cvorumurilor.

Aceste modificări ne aliniază practica la Doctrină și legăminte 107:15, în care se spune: „Episcopatul este președinția acestei preoții și deține cheile sau autoritatea acesteia”.

Una dintre îndatoririle episcopului descrise în scripturi este de a prezida asupra preoților și de a ține consilii cu ei învățându-i îndatoririle oficiului lor.⁶ Mai mult, primul consilier din episcopat va răspunde direct de învățători, iar al doilea consilier de diaconi.

În consecință, pentru a ne alinia la această revelație din Doctrină și legăminte, președinția Tinerilor Băieți la nivel de episcopie va fi desființată. Acești frați credincioși au făcut mult bine și ne exprimăm aprecierea față de ei.

Sperăm ca episcopatele să accentueze și să se concentreze asupra responsabilităților în cadrul preoției ale tinerilor băieți și să-i ajute în îndeplinirea îndatoririlor lor din cadrul cvorumului. Vor fi chemați consultanți adulți și capabili pentru Tinerii Băieți care să ajute președințiile cvorumurilor Preoției aaronice și episcopatul în îndeplinirea îndatoririlor lor.⁷ Avem încredere că mai mulți tineri băieți și mai multe tinere fete se vor ridica la nivelul acestei provocări și vor rămâne pe cărarea legămintelor datorită acestei concentrări profunde asupra tinerilor noștri.

În tiparul inspirat al Domnului, episcopul răspunde de toată lumea din episcopie. El binecuvântează atât tinerii, cât și pe părinții tinerilor. Un episcop și-a dat seama, în timp ce sfătuia un tânăr băiat care întâmpina probleme cu pornografia, că-l putea ajuta pe acel tânăr să se pocăiască doar dacă îi ajuta, în același timp, pe părinții lui să reacționeze dând dovadă de dragoste și înțelegere. Vindecarea tânărului băiat era o vindecare pentru familia lui și era posibilă prin intermediul episcopului care lucra pentru întreaga familie.

Tânărul băiat este acum deținător demn al Preoției lui Melhisedec și misionar cu timp deplin.

Potrivit acestui exemplu, aceste modificări:

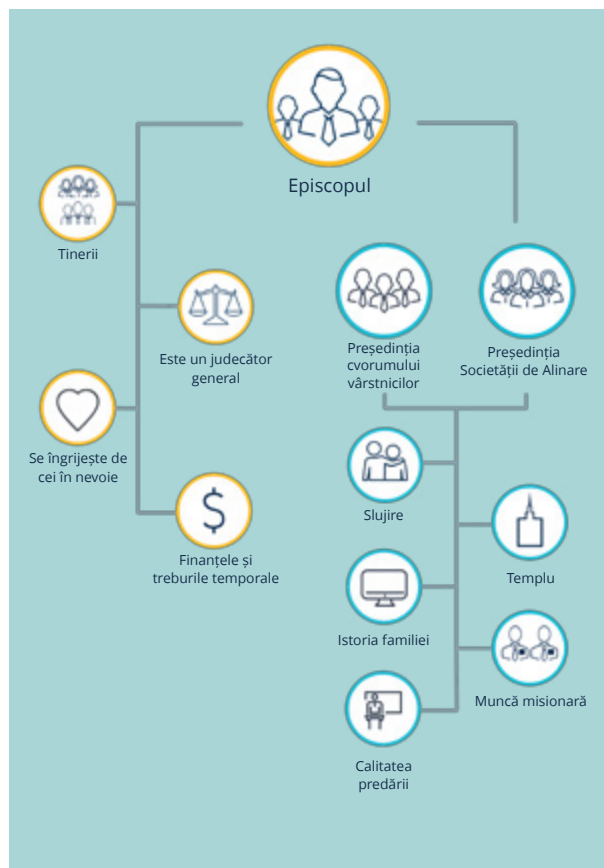
- vor ajuta episcopii și pe consilierii lor să se concentreze asupra responsabilităților lor cele mai importante față de tineri și de copiii de la Societatea Primară;
- vor face ca puterea și îndatoririle Preoției aaronice să fie elementele principale în viața fiecărui tânăr băiat și obiectivele personale ale acestuia.

De asemenea, aceste modificări:

- pun accent pe responsabilitățile președințiilor cvorumurilor Preoției aaronice și pe faptul că ele raportează direct episcopatului;
- motivează conducătorii adulți să ajute și să îndrume președințiile cvorumurilor Preoției aaronice să amplifice puterea și autoritatea oficiului lor.

După cum se observă, aceste modificări nu micșorează responsabilitatea episcopatului față de *tinerele fete*. Președintele Nelson tocmai ne-a învățat: „Prima [responsabilitate] și cea mai importantă [a episcopului] este de a avea grijă de tinerii băieți și de *tinerele fete* din episcopia sa”⁸.

Cum vor îndeplini această responsabilitate preaiubiții noștri episcopi care muncesc din greu? După cum vă aduceți aminte, în anul 2018, cvorumurile Preoției lui Melhisedec au fost adaptate

pentru a conlucra și mai îndeaproape cu Societatea de Alinare, astfel încât cvorumurile vârstnicilor și Societatea de Alinare să poată, sub îndrumarea episcopului, să preia responsabilități importante care, înainte, îi ocupau foarte mult timp. Aceste responsabilități includ munca misionară și munca din templu și de întocmire a istoriei familiei în episcopie⁹ – precum și mare parte din slujirea oferită membrilor episcopiei.

Episcopul *nu poate* delega unele responsabilități, cum ar fi întărirea tinerilor, faptul de a fi judecător general, faptul de a se îngriji de cei în nevoie și cel de a supraveghea finanțele și treburile temporale. Acum, acestea sunt mai puține decât au fost în trecut. Vârstnicul Jeffrey R. Holland a explicat anul trecut, când au fost anunțate modificările privind cvorumurile Preoției lui Melhisedec: „Episcopul rămâne, bineînțeles, înaltul preot care prezidează în episcopie. Dar această nouă aliniere [a cvorumurilor vârstnicilor și a Societății de Alinare] îi va permite să prezideze asupra lucrărilor

Preoției lui Melhisedec și Societății de Alinare *fără să i se ceară să îndeplinească îndatoririle acestor organizații*¹⁰.

De exemplu, o președintă a Societății de Alinare și un președinte al cvorumului vârstnicilor, când sunt desemnați, pot avea un rol mai mare în a sfătui adulții – *tot așa cum poate avea o președintă a Tinerelor Fete în a sfătui tinere fete*. Deși doar episcopul poate sluji ca judecător general, acești alți conducători sunt, de asemenea, îndreptați să primească revelație din cer pentru a ajuta cu provocări care nu necesită un judecător general sau care nu au legătură cu niciun fel de abuz.¹¹

Aceasta nu înseamnă că o tânără fată nu poate sau nu trebuie să discute cu episcopul sau cu părinții ei. Concentrarea lor este asupra tinerilor! Dar înseamnă că o conducătoare a Tinerelor Fete poate îndeplini cel mai bine nevoile unei anumite tinere fete. Episcopatul este la fel de preocupat de tinerele fete cum este și de tinerii băieți, dar noi observăm tăria care rezultă din faptul de a avea conducătoare puternice, implicate și concentrate ale Tinerelor Fete care iubesc și îndrumă, fără să preia rolurile președinților claselor, ci ajutând tinerele să reușească în aceste roluri.

Sora Cordon va împărtăși în această seară mai multe modificări entuziasmante care le privesc pe tinerele fete. Cu toate acestea, eu anunț că, începând

de acum, președinta Tinerelor Fete la nivel de episcopie va raporta direct episcopului episcopiei și se va sfătui direct cu el. În trecut, această însărcinare putea fi delegată unui consilier, dar începând de acum, tinerele fete vor fi responsabilitatea directă a celui care deține cheile de a prezida asupra episcopiei. Președinta Societății de Alinare va continua să raporteze direct episcopului.¹²

La nivel general și la cel de țarăș, vom continua să avem președinții ale Tinerilor Băieți. La nivel de țarăș, un înalt consilier va fi președintele Tinerilor Băieți¹³ și, alături de înalții consilieri desemnați Tinerelor Fete și Societății Primare, va face parte din Comitetul Preoției aaronice – Tinerelor Fete la nivel de țarăș. Acești frați vor conlucra, în acest comitet, cu președinția Tinerelor Fete la nivel de țarăș. Având ca președinte un consilier al președintelui de țarăș, acest comitet va avea o importanță sporită, deoarece multe dintre programele și activitățile din noua inițiativă Copiii și tinerii vor fi la nivel de țarăș.

Acești înalți consilieri, sub îndrumarea președinției țarășului, pot sluji drept resursă pentru episcop și pentru cvorumurile Preoției aaronice într-un mod asemănător slujirii oferite de înalții consilieri cvorumurilor vârstnicilor din episcopii.

În același mod, un alt înalt consilier va sluji ca președinte al Școlii de duminică la nivel de țarăș și, dacă este nevoie, va putea sluji în cadrul comitetului Preoției aaronice – Tinerelor Fete la nivel de țarăș.¹⁴

Mai multe modificări organizatorice vor fi explicate în informații care vor fi trimise conducătorilor. Printre aceste modificări se numără:

- adunarea comitetului pentru tineri a episcopatului va fi înlocuită cu un consiliu al tinerilor la nivel de episcopie;
- expresia „activitate comună a Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete” nu va mai fi folosită și se vor folosi expresiile „activități ale Tinerelor Fete”, „activități ale cvorumului Preoției aaronice” sau „activități ale tinerilor” care se vor desfășura săptămânal, acolo unde este posibil;
- bugetul episcopiei pentru activitățile tinerilor va fi împărțit, în mod echitabil, între tinerii băieți și tinerele fete în funcție de numărul de tineri din fiecare organizație. O sumă suficientă va fi alocată activităților Societății Primare;
- la toate nivelurile – episcopie, țarăș și general – vom folosi termenul „organizație” în locul expresiei „organizație auxiliară”; cei care conduc organizațiile Societatea de Alinare, Tinerele Fete, Tinerii Băieți, Societatea Primară și Școala de duminică la nivel general vor fi cunoscuți ca „oficanți generali”; cei care conduc organizații la nivel de episcopie și la nivel de țarăș vor fi cunoscuți ca „oficanți la nivel de episcopie” și „oficanți la nivel de țarăș”.¹⁵

Modificările anunțate astăzi pot fi puse în practică imediat ce ramurile, episcopiile, districtele și țarășii sunt

pregătiți, însă înainte de 1 ianuarie 2020. Aceste modificări, combinate și integrate cu modificările anterioare, reprezintă o acțiune spirituală și organizațională conformă cu doctrina și menită să binecuvânteze și să întărească fiecare bărbat, fiecare femeie și fiecare copil ajutând pe fiecare să urmeze exemplul Salvatorului nostru, Isus Hristos, pe măsură ce înaintăm pe cărarea legămintelor.

Dragi frați și surori, vă promit și depun mărturie că aceste modificări cuprinzătoare, sub îndrumarea unui președinte și profet inspirat, Russell M. Nelson, vor da putere fiecărui membru al Bisericii și-l vor întări. Tinerii noștri vor dezvolta o credință mai mare în Salvator, vor fi protejați împotriva ispitelor dușmanului și vor fi pregătiți să înfrunte provocările vieții. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Russell M. Nelson, în „Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, Newsroom, 30 oct. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Mai mult, ați făcut lucruri concrete pentru a folosi denumirea corectă a Bisericii, așa cum ne-a învățat președintele Russell M. Nelson, și a vă aduce aminte de Salvatorul nostru cu dragoste și pioșenie când faceți acest lucru.
3. „Membrii Bisericii lui Isus Hristos sunt trimiși «să muncească în via Sa pentru salvarea sufletelor oamenilor» (Doctrină și legămintele 138:56). Această lucrare de salvare include munca misionară făcută de membri, păstrarea convertiților, activarea membrilor mai puțin activi, munca din templu și de întocmire a istoriei familiei și predarea Evangheliei. Episcopatul coordonează această lucrare în episcopie, ajutat de către ceilalți membri ai consiliului episcopiei” (*Handbook 2: Administering the Church*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org).
4. În calitate de conducători, vă iubim, membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, pentru bunătatea și calitatea dumneavoastră de ucenici. Ne arătăm respectul față de persoanele, mamele, tații, tinerii și copiii care pășesc pe cărarea legămintelor – făcând acest lucru cu devotament și bucurie.

5. În anul 2019, diaconii în vârstă de 11 ani au început să dea împărtașania, iar tinerele fete și tinerii băieți în vârstă de 11 ani au primit recomandări pentru templu cu utilizare limitată. Anul trecut, președintele Nelson i-a invitat pe tinerii noștri băieți și pe tinerele noastre fete să facă parte din batalionul tinerilor pentru a-l aduna, de ambele părți ale vălului, pe Israel care a fost împrăștiat (vedeți „Speranța lui Israel” [adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iunie 2018], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org). Reacția a fost extraordinară.
- Misionarii cu timp deplin slujesc acum într-un mod excepțional la vârste mai fragede. Începând din data de 6 octombrie 2012, tinerii băieți sunt eligibili să slujească la vârsta de 18 ani și tinerele fete la vârsta de 19 ani.
6. „De asemenea, datoria președintelui asupra Preoției lui Aaron este de a prezida peste... preoți și de a ține consilii cu ei pentru a-i învăța îndatoririle oficialului lor... Acest președinte trebuie să fie un episcop; pentru că aceasta este una dintre îndatoririle acestei preoții” (Doctrină și legămintele 107:87–88).
7. Conducători adulți vor fi, de asemenea, chemați ca specialiști pentru cvorumurile Preoției aaronice pentru a ajuta cu programe și activități și pentru a participa la adunări ale cvorumurilor, astfel încât episcopatul să se poată duce, cu regularitate, la clasele și activitățile Tinerelor Fete și, ocazional, la Societatea Primară. Unii dintre specialiști pot fi chemați să ajute la desfășurarea unui anumit eveniment, cum ar fi o tabără; alții pot fi chemați pe termen mai lung pentru a ajuta consultanții cvorumurilor. La fiecare adunare, program sau activitate a cvorumului, vor fi întotdeauna prezenți cel puțin doi bărbați adulți. Deși rolurile și denumirile se vor modifica, nu anticipăm o scădere a numărului de bărbați adulți care slujesc în cvorumurile Preoției aaronice și care le sprijină.
8. Russell M. Nelson, „Martori, cvorumurile Preoției aaronice și clasele Tinerelor Fete”, *Liahona*, nov. 2019, p. 39, subliniere adăugată; vedeți, de asemenea, Ezra Taft Benson, „To the Young Women of the Church”, *Ensign*, nov. 1986, p. 85.
9. Îi sfătuim, de asemenea, pe episcopi să petreacă mai mult timp cu membrii tineri adulți necesari și cu propriile familii.
10. Jeffrey R. Holland, adunare pentru conducători a conferinței generale, apr. 2018; vedeți, de asemenea, „Effective Ministering (Slujirea eficientă)”, *ministering.ChurchofJesusChrist.org*. Vârșnicul Holland ne-a învățat că responsabilitățile pe care episcopul nu le poate delega sunt: prezidarea asupra cvorumurilor Preoției aaronice și asupra tinerelor fete, faptul de a fi judecător general, faptul de a veghea asupra finanțelor și treburilor temporale ale Bisericii și îngrijirea de cei săraci și nevoiași. Președinția cvorumului vârstnicilor și cea a Societății de Alinare și celelalte pot prelua responsabilitatea pentru munca misionară, munca din templu și de întocmire a istoriei familiei, calitatea predării în cadrul episcopiei și vegherea asupra membrilor Bisericii și slujirea oferită lor.
11. Pe lângă circumstanțele care necesită cheile unui judecător general, aspectele legate de orice abuz trebuie gestionate de episcopi în acord cu regulile Bisericii.
12. Președinta Societății de Alinare la nivel de țară va continua, de asemenea, să raporteze direct președintelui de țară.
13. Consilierii președintelui Tinerilor Băieți la nivel de țară pot fi chemați dintre membrii țărâșului sau, după cum este nevoie, pot fi înaltul consilier desemnat Tinerelor Fete și înaltul consilier desemnat Societății Primare.
14. Fratelui care slujește ca președinte al Școlii de duminică îi revine importanta responsabilitate de a se ocupa de programa de învățământ pentru tineri în cele două duminici pe lună.
15. Membrele președinției Societății de Alinare, ale celei ale Tinerelor Fete, membrii președinției Tinerilor Băieți, ai celei a Școlii de duminică și cele ale președinției Societății Primare la nivel general și la nivel de țară sunt oficanți generali sau oficanți la nivel de țară. La nivel de episcopie, episcopatul conduce tinerii băieți, prin urmare consultanții cvorumurilor Preoției aaronice nu sunt oficanți la nivel de episcopie.

MARK L. PACE
președintele general al Școlii de duminică

Programul *Vino și urmează-Mă* – strategia de contracarare și planul proactiv ale Domnului.

Domnul Își pregătește poporul împotriva atacurilor dușmanului. Programul Vino și urmează-Mă este strategia de contracarare și planul proactiv ale Domnului.

Ne bucurăm să ne adunăm în cadrul acestei minunate conferințe generale a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Este o binecuvântare să putem primi gândul și voia Domnului prin intermediul învățăturilor profeților și apostolilor Săi. Președintele Russell M. Nelson este profetul în viață al Domnului. Cât de recunoscători suntem pentru sfaturile și îndrumările inspirate ale dânsului, pe care le-am primit astăzi.

Îmi depun și eu mărturia despre cele împărtășite mai înainte. Depun mărturie despre Dumnezeu, Tatăl nostru Etern. El trăiește, ne iubește și veghează asupra noastră. Planul fericirii întocmit de El ne oferă binecuvântarea acestei vieți muritoare și, în final, a întoarcerii noastre în prezența Sa.

Depun, de asemenea, mărturie despre Isus Hristos. El este Singurul Fiu Născut al lui Dumnezeu. El *ne-a salvat* de la moarte, El ne răscumpără de la păcat

când noi ne exercităm credința în El și ne pocăim. Sacrificiul Său ispășitor și infinit făcut pentru noi ne aduce binecuvântările nemuririi și a vieții eterne. Cu adevărat, „să mulțumim lui Dumnezeu pentru darul fără de seamăn care este Fiul Său divin” („Hristos cel Viu: mărturia apostolilor”, *Liahona*, mai 2017, interiorul copertei din față.).

Sfinții din zilele din urmă din întreaga lume sunt binecuvântați să-L poată preaslăvi pe Isus Hristos în templele Sale. Unul dintre aceste temple este, în prezent, în construcție, în Winnipeg, Canada. Soția mea, Anne Marie, și cu mine am avut ocazia să vizităm șantierul în luna august a acestui an. Templul este frumos proiectat și va fi cu siguranță magnific atunci când va fi gata. Cu toate acestea, nu putem avea un templu magnific în Winnipeg sau în oricare altă parte, fără a avea o temelie solidă și fermă.

Ciclul de îngheț-dezghet și solul expansiv din Winnipeg au fost o provocare pentru pregătirea temeliei templului. Prin urmare, s-a stabilit că temelia acestui templu va fi formată din 70 de bare de oțel încorporate în beton. Aceste bare au o lungime de aproximativ 60 de picioare (18 metri) și un diametru între 12 și 20 de inci (30 și 50 de centimetri). Acestea sunt împinse în pământ până când ating roca de bază, la aproximativ 50 de picioare (15 metri) adâncime față de suprafață. În acest fel, cele 70 de bare oferă o temelie solidă și fermă pentru ceea ce va fi un frumos templu în Winnipeg.

În calitate de sfinți din zilele din urmă, căutăm o temelie similară, fermă și sigură, în viața noastră – o temelie spirituală necesară călătoriei noastre prin viața muritoare și înapoi, la căminul nostru ceresc. Acea temelie este construită pe roca de bază a convertirii noastre la Domnul Isus Hristos.

Ne amintim de învățăturile lui Helaman din Cartea lui Mormon: „Și

acum, fiii mei, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că pe stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiți voi temelia voastră ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui puternice, da, săgețile lui în vârtejuri... aceasta să nu aibă nicio putere asupra voastră ca să vă târască către adâncul nefericirii și al suferinței fără de sfârșit, datorită stâncii pe care voi sunteți zidiți, care este o temelie sigură, o temelie pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot să cadă” (Helaman 5:12).

Din fericire, trăim într-o perioadă în care profeții și apostolii ne învață despre Salvatorul Isus Hristos. Faptul de a urma sfaturile lor ne ajută să construim o temelie fermă pe Hristos.

În urmă cu un an, în cuvântarea sa din deschiderea Conferinței Generale din luna octombrie a anului 2018, președintele Russell M. Nelson a oferit această declarație și avertizare: „Obiectivul pe termen lung al Bisericii este de a-i ajuta pe toți membrii să-și sporească credința în Domnul nostru Isus Hristos și în ispășirea Sa, pentru a-i ajuta să facă legăminte cu Dumnezeu și să le țină și să-și întărească și să-și pecetluiască familiile. În această lume complexă de astăzi, acest lucru nu este ușor. *Dușmanul își intensifică din ce în ce mai mult atacurile asupra credinței, asupra noastră și asupra familiilor.* Pentru a supraviețui din punct de vedere spiritual, avem nevoie de strategii pentru a contracara atacurile dușmanului și de planuri care ne pot ajuta în viitor” („Cuvânt de deschidere”, *Liahona*, nov. 2018, p. 7; subliniere adăugată).

După mesajul președintelui Nelson, vârstnicul Quentin L. Cook, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a prezentat resursa *Vino și urmează-Mă* pentru persoane și familii. Cuvântarea dânsului a inclus declarațiile pe care vi le voi prezenta în continuare.

- „Noua resursă pentru studiul de acasă, *Vino și urmează-Mă*... este menită să ajute membrii să învețe Evanghelia acasă.”
- „Această resursă este destinată fiecărei persoane și familii din Biserică.» [*Vino și urmează-Mă – pentru persoane și familii* (2019), vi].”
- „Scopul nostru este să punem în echilibru experiența trăită la Biserică și experiența trăită acasă într-un mod care va crește mult credința și spiritualitatea și va face convertirea la Tatăl Ceresc și la Domnul Isus Hristos mai puternică.” („Convertirea puternică și trainică la Tatăl Ceresc și la Domnul Isus Hristos”, *Liahona*, nov. 2018, p. 9–10.)

Începând cu luna ianuarie a acestui an, sfinții din zilele din urmă din întreaga lume au început să studieze Noul Testament având drept îndrumar resursa *Vino și urmează-Mă*. Cu un program săptămânal, *Vino și urmează-Mă* ne ajută să studiem scripturile, doctrina Evangheliei și învățăturile profeților și apostolilor. Este o resursă minunată pentru noi toți.

Ce observăm la nouă luni de la inițierea studierii scripturilor în întreaga lume? Vedem sfinții din zilele din urmă de pretutindeni crescând în credință și devotament față de Domnul

Isus Hristos. Vedem persoane și familii alocând timp pe parcursul săptămânii pentru a studia cuvintele Salvatorului nostru. Vedem îmbunătățirea predării Evangheliei la clasele noastre de duminică, pe măsură ce studiem scripturile acasă și ne împărtășim ideile la biserică. Vedem o mai mare bucurie și unitate a familiei pe măsură ce am trecut de la simpla citire a scripturilor la studierea scripturilor într-un mod profund.

A fost privilegiul meu să vizitez mulți sfinți din zilele din urmă și să aud chiar eu experiențele lor cu programul *Vino și urmează-Mă*. Exprimarea credinței lor îmi umple inima de bucurie. Iată doar câteva dintre comentariile pe care le-am auzit de la diferiți membri ai Bisericii din diferite părți ale lumii.

- Un tată a împărtășit: „Îmi place programul *Vino și urmează-Mă* deoarece îmi oferă ocazia de a-mi depune mărturia despre Salvator copiilor mei”.
- Într-un alt cămin, un copil a spus: „Este o ocazie de a-i auzi pe părinții mei depunându-și mărturia”.
- O mamă a spus: „Am fost inspirată cu privire la cum să-L punem pe Dumnezeu pe primul loc. Timpul despre care [am crezut] că «nu îl avem» a fost [umplut] cu speranță, bucurie, pace și succes în moduri în care nu știam că este posibil”.

- Un cuplu a observat: „Citim scrip-
turile cu totul altfel decât le-am
citit până acum. Învățăm mult mai
mult decât am învățat până acum.
Domnul vrea să vedem lucrurile
altfel. Domnul ne pregătește”.
- O altă mamă a spus: „Îmi place că
învățăm aceleași lucruri împreu-
nă. Înainte, le citeam. Astăzi, le
învățăm”.
- O soră a împărtășit această perspec-
tivă profundă: „Înainte aveai lecția,
iar scripturile o completau. Acum, ai
scripturile și lecția le completează”.
- O altă soră a spus: „Simt o dife-
rență atunci când fac acest lucru [în
comparație cu] dățile când nu îl fac.
Mi se pare mai ușor să vorbesc cu
alții despre Isus Hristos și crezurile
noastre”.
- O bunică a spus: „Îmi sun copiii
și nepoții duminica și ne împăr-
tășim idei din programul *Vino și
urmează-Mă*”.
- O soră a observat: „*Vino și urmează-
Mă* mă face să mă simt ca și cum
Salvatorul îmi slujește mie personal.
Este inspirat din cer”.
- Un tată a spus: „Atunci când folosim
resursa *Vino și urmează-Mă*, suntem
asemenea copiilor lui Israel, mar-
când stâlpii laterali ai ușilor noastre,
protejându-ne familiile de influența
nemicitorului”.

Dragi frați și surori, este o bucurie
să vă vizitez și să aud cum străduința
dumneavoastră cu programul *Vino și
urmează-Mă* vă binecuvăntează viața.
Vă mulțumesc pentru devotamentul
dumneavoastră.

Faptul de a studia scripturile având
Vino și urmează-Mă drept îndrumar ne
întărește convertirea la Isus Hristos și la
Evangelia Sa. Nu doar schimbăm
o oră în minus la Biserică cu o oră în
plus pentru studiul scripturii acasă.

Învățarea Evangheliei este o activitate
pe care o faci consecvent pe parcursul
întregii săptămâni. O soră a împărtășit
un lucru important: „Scopul nu este de
a avea un program la biserică mai scurt
cu o oră; ci de a face ce faci la biserică și
în celelalte șase zile!”.

Acum, luați în considerare, din nou,
avertizarea profetului nostru, preșe-
dintele Nelson, oferită când a deschis
Conferința Generală din luna octom-
brie a anului 2018:

„Dușmanul își intensifică din ce în
ce mai mult atacurile asupra credinței,
asupra noastră și asupra familiilor.
Pentru a supraviețui din punct de vede-
re spiritual, avem nevoie de strategii
pentru a contracara atacurile dușma-
nului și de planuri care ne pot ajuta în
viitor” („Cuvânt de deschidere”, p. 7).

Apoi, aproximativ 29 de ore mai
târziu, duminică după-amiază, a închis
conferința cu această promisiune:
„Dacă veți lucra cu sârguință pentru

a vă transforma căminul într-un centru
de învățare a Evangheliei... influența
dușmanului în viața și căminul dum-
neavoastră va scădea” („Să devenim
sfinți din zilele din urmă exemplari”,
Liahona, nov. 2018, p. 113).

Cum pot atacurile dușmanului
să crească exponențial, în timp ce
influența acestuia de fapt scade?
Se poate întâmpla și se întâmplă în
întreaga Biserică, deoarece Domnul Își
pregătește poporul împotriva atacurilor
dușmanului. Programul *Vino și urmează-
Mă* este strategia de contracarare și pla-
nul proactiv ale Domnului. Președintele
Nelson ne-a învățat: „Noua programă
de învățământ integrată, concentrată
asupra căminului, sprijinită de Biserică
are potențialul de a elibera puterea
familiilor”. Cu toate acestea, necesită
și va necesita toată străduința noastră;
trebuie să o „[urmăm] cu conștiincio-
zitate și grijă pentru a [ne] transforma
căminul într-un sanctuar al credinței”
 („Să devenim sfinți din zilele din urmă
exemplari”, p. 113).

La urma urmei, așa cum președintele
Nelson a spus: „Fiecare dintre noi sun-
tem răspunzători de creșterea noastră
spirituală individuală” („Cuvânt de
deschidere”, p. 8).

Având resursa *Vino și urmează-Mă*,
Domnul ne pregătește pentru „vremu-
rile grele de care avem parte acum”
(Quentin L. Cook, „Convertirea puter-
nică și trainică”, p. 10). El ne ajută să
stabilim acea „temelie sigură, o temelie
pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot
să cadă” (Helaman 5:12) – temelia
unei mărturii ancorate ferm în roca de
bază a convertirii noastre la Domnul
Isus Hristos.

Fie ca străduința noastră zilnică în
studierea scripturilor să ne întărească și
să ne dovedim demni de aceste binecu-
vântări promise. Mă rog astfel în nume-
le lui Isus Hristos, amin. ■

VÂRȘNICUL L. TODD BUDGE
din Cei Șaptezeci

Încrederea dârză și consecvență

*Încrederea în Domnul include încrederea în
timpul stabilit de El și necesită răbdare și rezistență
care să dureze mai mult decât furtunile vieții.*

Fiul nostru Dan s-a îmbolnăvit foarte grav în misiunea sa din Africa și a fost dus la o unitate medicală care avea resurse limitate. Când am citit prima sa scrisoare după ce s-a îmbolnăvit, ne-am așteptat ca el să se simtă descurajat, dar, în schimb, el a scris: „Chiar și când stau în camera de la urgențe, eu simt pace. Nu am fost niciodată în viața mea fericit cu atâta dârzenie și consecvență”.

Când soția mea și cu mine am citit aceste cuvinte, am fost copleșiți de

emoții. *Fericit cu dârzenie și consecvență.* Nu am mai auzit pe cineva care să descrie fericirea astfel, dar cuvintele sale păreau veridice. Știam că fericirea pe care el o descria nu era pur și simplu plăcere sau vreo stare de euforie, ci o pace și o bucurie care vin din faptul de a ne da pe mâna lui Dumnezeu și de a ne pune încrederea în El în *toate lucrurile*¹. Și noi am avut parte de astfel de perioade, în viața noastră, în care Dumnezeu ne-a dat pace în suflet și

ne-a făcut să avem speranță în Hristos chiar și când viața era grea și nesigură.²

Lehi ne învață că, dacă Adam și Eva nu ar fi căzut, „ar fi rămas într-o stare de nevinovăție, neavând nicio bucurie, întrucât ei n-ar fi cunoscut nicio suferință...”

Dar iată, *toate lucrurile* au fost făcute potrivit înțelepciunii Aceluia care cunoaște *toate lucrurile*.

Adam a căzut, ca oamenii să poată fi; iar oamenii sunt ca să poată avea bucurie”³.

În mod paradoxal, suferințele și tristețea ne pregătesc să simțim bucurie dacă avem încredere în Domnul și în planul Său pentru noi. Acest adevăr este exprimat în mod frumos de un poet din secolul al XIII-lea: „Tristețea te pregătește pentru bucurie. Ea mătură totul cu violență din casa ta, pentru ca noua bucurie să găsească loc pentru a intra. Ea scutură frunzele galbene de pe ramura inimii tale, pentru ca frunze verzi, proaspete să poată crește în locul lor. Ea smulge rădăcinile putrede, pentru ca noile rădăcini, ascunse dedesubt, să aibă loc să crească. Orice tristețe îți zguduie inima, lucruri mult mai bune îi vor lua locul”⁴.

Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat: „Bucuria [pe care ne-o oferă Salvatorul]... este constantă, asigurându-ne că «suferințele [noastre] vor fi numai pentru un scurt timp» [Doctrină și legăminte 121:7]”⁵. Încercările și suferințele noastre pot face loc unei bucurii mai mari.⁶

Vestea bună a Evangheliei nu este promisiunea unei vieți fără tristețe și încercări, ci a unei vieți pline de scop și înțeles – o viață în care tristețile și suferințele noastre pot fi „[absorbite] în bucuria [lui] Hristos”⁷. Salvatorul a declarat: „În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”⁸. Evanghelia Sa este un mesaj

al speranței. Tristețea, împreună cu speranța în Isus Hristos, conțin promisiunea unei bucurii care durează.

Relatarea despre călătoria iarediților către pământul făgăduit poate fi folosită ca metaforă pentru călătoria noastră în viața muritoare. Domnul a promis fratelui lui Iared și poporului său că El avea „[să meargă] în fruntea [lor] până într-o țară care este aleasă mai presus decât toate țările pământului”⁹. El le-a poruncit să construiască corăbii și ei, supuși, s-au apucat de treabă construindu-le potrivit instrucțiunilor Domnului. Totuși, pe măsură ce munca progresa, fratele lui Iared a început să-și facă griji că planurile Domnului privind corăbiile nu erau de ajuns. El a implorat:

„O, Doamne, eu am făcut lucrarea pe care Tu mi-ai poruncit-o și am construit corăbiile așa cum Tu mi-ai indicat.

Și iată, o, Doamne, în ele nu este nicio lumină”¹⁰.

„Iată, o, Doamne, ne vei lăsa Tu ca să trecem această apă în întuneric?”¹¹

V-ați revărsat vreodată astfel sufletul în fața lui Dumnezeu? Când vă străduiți să trăiți așa cum Domnul poruncește și așteptările neprihănite nu sunt îndeplinite, v-ați întrebat vreodată dacă trebuie să treceți prin această viață în întuneric?¹²

Apoi, fratele lui Iared și-a exprimat o îngrijorare și mai mare despre abilitatea lor de a supraviețui în corăbii. El a implorat: „Și, de asemenea, noi vom pieri, căci în ele noi nu putem să respirăm, în afară de aerul care este în ele”¹³. Oare greutățile vieții v-au făcut să respirați greu și v-au făcut să vă întrebați cum veți rezista toată ziua, darămite cum vă veți putea întoarce în căminul dumneavoastră ceresc?

După ce Domnul a lucrat cu fratele lui Iared pentru a-l liniști în privința fiecărei îngrijorări, El a explicat: „Voi nu

puteți să treceți peste aceste adâncuri mari dacă *Eu nu vă pregătesc* [o cale] împotriva valurilor mării și a vânturilor care s-au întetit și a inundațiilor care vor veni”¹⁴.

Domnul a clarificat, în cele din urmă, că iarediții nu ar fi putut ajunge în țara făgăduită fără ajutorul Său. Ei nu dețineau controlul și singurul mod în care puteau să traverseze marea adânc era acela de a-și pune încrederea în El. Aceste experiențe și îndrumările de la Domnul păreau să mărească credința fratelui lui Iared și să întărească încrederea lui în Domnul.

Observați modul în care în rugăciunile lui nu a mai adresat întrebări și nu și-a mai exprimat îngrijorări, ci și-a exprimat credința și încrederea:

„Eu știu, o, Doamne, că Tu ai toată puterea și că poți să faci orice vrei pentru binele omului...”

Iată, o, Doamne, Tu poți să faci aceasta. Noi știm că Tu ești în stare să arăți putere mare, care pare mică pentru înțelegerea oamenilor”¹⁵.

Este consemnat faptul că iarediții „s-au urcat... în bărcile lor și au pornit-o pe mare, *dedicându-se* pe ei înșiși Domnului Dumnezeului lor”¹⁶. A te *dedica* înseamnă a avea încredere în ceva sau în cineva sau a te da pe mâna

cuiva. Iarediții nu s-au urcat în bărci pentru că știau exact cum vor decurge lucrurile în călătoria lor. Ei s-au urcat, deoarece au învățat să aibă încredere în puterea, bunătatea și mila Domnului și ei erau, drept urmare, dispuși să se dea pe ei înșiși și orice îndoieli sau temeri ar avea pe mâna Domnului.

Recent, nepotului nostru Abe i-a fost teamă să se urce pe unul dintre animăluțele de la carusel care se mișcă în sus și în jos. El prefera unul care nu se mișca. În cele din urmă, bunica lui l-a convins că avea să fie în siguranță și, astfel, având încredere în ea, el s-a urcat. Apoi, a spus zâmbind: „Nu mă simt în siguranță, dar sunt în siguranță”. Poate că așa s-au simțit și iarediții. Este posibil ca, uneori, încrederea în Dumnezeu să nu te facă să te simți în siguranță la început, dar după aceea ai bucurie.

Călătoria nu a fost ușoară pentru iarediți. „Și s-a întâmplat că au fost de multe ori îngropați în adâncimile mării, din cauza valurilor ca munții care s-au spart peste ei”¹⁷. Totuși s-a consemnat că „vântul niciodată n-a încetat să bată *înspre* țara făgăduită”¹⁸. Deși este greu de înțeles, mai ales când, în viața noastră, vântul este puternic și mările sunt agitate, putem să găsim alinare știind că Dumnezeu, în infinita Sa bunătate, ne duce mereu înspre casă.

Relatarea continuă: „Și astfel au fost ei mânați înainte; și nicio lighioană a mării nu a putut să-i rupă pe ei și nicio balenă nu le-a adus nicio stricăciune; și ei au avut lumină tot timpul, fie că era pe apă sau sub apă”¹⁹. Trăim într-o lume în care obstacolele morții, bolilor fizice și mintale și ale încercărilor și suferințelor de orice fel ne copleșesc. Totuși, prin credința în Isus Hristos și prin faptul de a alege să avem încredere în El, și *noi* putem avea lumină în mod continuu, indiferent dacă suntem deasupra apei sau sub ea. *Noi* putem

avea confirmarea că Dumnezeu nu va înceta niciodată să ne ducă înspre țara făgăduită.

Când erau scuturați în bărci, iarediții „au cântat laude pentru Domnul...și [i-au] mulțumit și [L-au] preamărit pe Domnul cât era ziua de lungă; iar când noaptea cădea, ei nu se opreau să-L preamărească pe Domnul”²⁰. Ei au simțit bucurie și recunoștință chiar și în mijlocul suferințelor lor. Ei încă nu ajunseseră în țara făgăduită, dar se bucurau de binecuvântarea promisă datorită încrederii *dârze și consecvente* în El.²¹

Iarediții au fost purtați înainte pe apă timp de 344 de zile.²² Vă puteți imagina aceasta? Încrederea în Domnul include încrederea în timpul stabilit de El și necesită răbdare și rezistență care să dureze mai mult decât furtunile vieții.²³

În cele din urmă, iarediții „au debarcat la țărmul țării făgăduite. Iar atunci când ei au pus piciorul pe malul țării făgăduite, ei au făcut plecăciuni la pământ și s-au umilit înaintea Domnului și au vărsat lacrimi de bucurie înaintea Domnului, datorită nenumăratelor milostiviri blânde ale Lui asupra lor”²⁴.

Dacă suntem credincioși în ținerea legămintelor noastre, și noi vom ajunge în siguranță acasă într-o zi și ne vom pleca înaintea Domnului și vom vărsa lacrimi de bucurie datorită nenumăratelor Sale milostiviri blânde din viața noastră, inclusiv datorită tristeților care au făcut loc pentru mai multă bucurie.²⁵

Depun mărturie că, pe măsură ce ne încredințăm Domnului și avem încredere dâră și consecventă în Isus Hristos și în scopurile Sale divine pentru viața noastră, El ne va da asigurări, pace sufletului nostru și ne va face să „nădăjduim că vom fi eliberați de El”²⁶.

Depun mărturie că Isus este Hristosul. El este sursa întregii bucurii²⁷. Harul Său este suficient și El are

puterea să salveze.²⁸ El este lumina, viața și speranța lumii.²⁹ El nu va îngădui ca noi să pierim.³⁰ În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Alma 36:3; 57:27.
2. Vedeți Alma 58:11.
3. 2 Nefi 2:23–25; subliniere adăugată.
4. Vedeți *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–1940), traducere de Reynold A. Nicholson, vol. 5, p. 132.
5. Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, *Liahona*, nov. 2016, p. 82.
6. Vedeți Neal A. Maxwell, „Ară cu nădejde”, *Liahona*, iulie 2001, p. 73: „De asemenea, Isus Mântuitorul «Și-a vărsat sufletul în moarte»... Când noi ne «vărsăm» sufletul în rugăminți personale și suntem astfel goliți, se face loc pentru mai multă bucurie!”
7. Alma 31:38; vedeți, de asemenea, Neal A. Maxwell, „Brim with Joy”, (cuvântare de devoțiune adresată la Universitatea Brigham Young, 23 ian. 1996), speeches.byu.edu: „Când ajungem la un anumit nivel al consacrării, suferințele noastre vor fi înghițite de bucuria în Hristos. Nu înseamnă că nu vom avea suferințe, dar acestea vor fi privite dintr-o perspectivă care ne permite să le gestionăm. Odată cu propria căutare constantă a bucuriei și cu fiecare măsură crescătoare a neprihănirii, vom avea parte de încă un strop de încântare

– unul după altul – până când, așa cum a spus un profet, inima noastră va fi «încărcată de bucurie» (Alma 26:11). În sfârșit, cupa sufletului dă pe dinafară!”

8. Ioan 16:33.
9. Eter 1:42.
10. Eter 2:18–19.
11. Eter 2:22.
12. Vedeți Ioan 8:12.
13. Eter 2:19; comparați cu Marcu 4:38; vedeți, de asemenea, Marcu 4:35–41.
14. Eter 2:25; subliniere adăugată.
15. Eter 3:4–5.
16. Eter 6:4; subliniere adăugată.
17. Eter 6:6.
18. Eter 6:8; subliniere adăugată; vedeți, de asemenea, 1 Nefi 18:8.
19. Eter 6:10.
20. Eter 6:9; vedeți, de asemenea, 1 Nefi 18:16.
21. Vedeți 1 Nefi 5:5. Deși încă se afla în pustiu, Lehi se bucura de binecuvântarea promisă.
22. Vedeți Eter 6:11.
23. Vedeți Evrei 10:36; Alma 34:41; Doctrină și legăminte 24:8; 64:32.
24. Eter 6:12.
25. Vedeți 1 Nefi 1:20; 8:8; Alma 33:16.
26. Alma 58:11.
27. Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, p. 82.
28. Vedeți 2 Nefi 31:19; Alma 34:18; Moroni 10:32.
29. Vedeți „Hristos cel Viu: mărturia apostolilor”, *Liahona*, mai 2017, interiorul copertei din față.
30. Vedeți 1 Nefi 1:14.

VÂRSTNICUL JORGE M. ALVARADO
din Cei Șaptezeci

După încercarea credinței noastre

Pe măsură ce urmăm glasul lui Dumnezeu și cărarea legămintelor Sale, El ne va întări în încercările noastre.

Când eram copil, Frank Talley, un membru al Bisericii s-a oferit să-i ajute pe membrii familiei mele să zboare din Porto Rico până în orașul Salt Lake pentru putea fi pecetluit în templu, dar, în curând, au apărut obstacole. Una dintre surorile mele, Marivid, s-a îmbolnăvit. Neliniștiți, părinții mei s-au rugat pentru a ști ce să facă și, totuși, au simțit îndemnul să facă acea călătorie. Au avut încredere că, dacă vor urma cu

credință îndemnul Domnului, familia noastră va fi în siguranță și binecuvântată – și am fost.

Indiferent de obstacolele de care avem parte în viață, putem avea încredere că Isus Hristos va pregăti o cale pentru a merge înainte pe măsură ce înaintăm cu credință. Dumnezeu a promis că toți cei care trăiesc în acord cu legămintele pe care le-au făcut cu El vor primi, la timpul Său, toate binecuvântările pe care El le-a promis. Vârstnicul Jeffrey R. Holland ne-a învățat: „Unele binecuvântări vin repede, altele târziu și unele nu vin decât în cer; dar, la cei care îmbrățișează Evanghelia lui Isus Hristos, *ele vin*”¹.

Moroni ne-a învățat că „credința înseamnă lucruri care sunt nădăjduite, dar nevăzute; de aceea nu vă certați pentru că nu vedeți, căci voi nu veți primi nicio mărturie decât după încercarea credinței voastre”².

O întrebare este: „Ce trebuie să facem pentru a face față încercărilor care apar în viețile noastre?”

În primele sale remarci publice ca președinte al Bisericii, președintele Russell M. Nelson ne-a învățat:

„Ca nouă Primă Președinție, vrem să începem având în minte obiectivul. Din acest motiv, azi vă vorbim dintr-un templu. Obiectivul pe care fiecare dintre noi l-a stabilit este de a fi înzestrați cu putere într-o casă a Domnului, pecetluit ca familii, credincioși față de legămintele făcute într-un templu, ceea ce ne face demni de cel mai mare dar al lui Dumnezeu – acela al vieții eterne. Rânduielile din templu și legămintele pe care le faceți acolo sunt cheia pentru a vă întări viața, căsnicia și familia, precum și abilitatea de a rezista atacurilor dușmanului. Preaslăvirea dumneavoastră în templu și slujirea în beneficiul strămoșilor dumneavoastră vă vor binecuvânta cu mai multă revelație personală și pace sporită și vă vor întări în angajamentul dumneavoastră de a rămâne pe cărarea legămintelor”³.

Pe măsură ce urmăm glasul lui Dumnezeu și cărarea legămintelor Sale, El ne va întări în încercările noastre.

Călătoria familiei mele la templu cu ani în urmă a fost dificilă dar, în cele din urmă, în timp ce ne apropiam de templul din orașul Salt Lake, Utah mama mea, plină de credință, a spus: „Vom fi bine; Domnul ne va proteja”. Am fost pecetluit ca familie, iar sora mea s-a însănătoșit. Acest lucru s-a întâmplat numai după încercarea credinței părinților mei și după ce au urmat îndemnurile Domnului.

Acest exemplu al părinților mei încă ne influențează viața azi. Exemplul lor ne-a învățat *de ce-ul* doctrinei Evangheliei și ne-au ajutat să înțelegem însemnătatea, scopul și binecuvântările pe care le oferă Evanghelia. Înțelegând *de ce-ul* Evangheliei lui Isus Hristos ne poate ajuta, de asemenea, să îndurăm cu credință încercările noastre.

În cele din urmă, tot ceea ce ne invită și ne poruncește Dumnezeu să facem este o dovadă a dragostei Sale pentru

noi și a dorinței Sale de a ne da toate binecuvântările rezervate celor credincioși. Nu putem presupune că propriii copii vor învăța să iubească Evanghelia pe cont propriu; este responsabilitatea noastră să îi învățăm. În timp ce ne ajutăm copiii să învețe cum să-și folosească libertatea de a alege în mod înțelept, exemplul nostru îi poate inspira să facă propriile alegeri drepte. Viața lor trăită cu credință îi va ajuta pe copii să afle singuri adevărurile Evangheliei.

Tineri băieți și tinere fete, dați ascultare profetului care vă vorbește azi. Căutați să învățați adevăruri divine și căutați să înțelegeți Evanghelia pentru voi înșivă. Recent, președintele Nelson ne-a sfătuit: „Ce înțelepciune vă lipsește?... Urmați exemplul profetului Joseph. Găsiți un loc liniștit... Umiliți-vă înaintea lui Dumnezeu. Revărsați-vă inima înaintea Tatălui dumneavoastră Ceresc. Îndreptați-vă către El pentru a afla răspunsuri”⁴. Pe măsură

ce căutați îndrumare de la Tatăl vostru Ceresc, ascultând de sfatul profeților în viață și urmând exemplul părinților neprihăniți, și voi puteți deveni o verigă puternică de credință în familia voastră.

Invit părinții ai căror copii au părăsit cărarea legămintelor să se întoarcă înspre ei cu blândețe. Ajutați-i să înțeleagă adevărurile Evangheliei. Începeți acum; nu este niciodată prea târziu.

Exemplele noastre de vieți trăite în neprihănire pot aduce o schimbare în bine. Președintele Nelson a spus: „Ca sfinți din zilele din urmă, ne-am obișnuit să ne gândim că «biserica» este ceva ce se întâmplă în casele de întruniri, susținut de ceea ce se întâmplă acasă. Avem nevoie de o ajustare a acestui tipar. Este timpul pentru o *biserică centrată pe cămin*, susținută de ceea ce se întâmplă în clădirile ramurilor, episcopiiilor și țărșurilor noastre”⁵.

Scripturile ne învață: „Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze

și, când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea”⁶.

De asemenea, ne învață: „Și acum, cum predicarea cuvântului avea o mare tendință să conducă poporul să facă ceea ce era drept – da, aceasta avusese un efect cu mult mai puternic asupra minților poporului, decât sabia sau orice altceva care li se întâmplase lor – de aceea, Alma a crezut de cuviință ca ei să pună la încercare virtutea cuvântului lui Dumnezeu”⁷.

O anumită poveste ne spune despre o femeie care era supărată că fiul ei mânca prea multe dulciuri. Indiferent cât de mult îi spunea să înceteze, el continua să mănânce dulciuri. Frustrată la culme, a hotărât să-și ducă fiul să vadă un om pe care băiatul îl respecta.

S-a apropiat de el și a spus: „Domnule, fiul meu mănâncă prea multe dulciuri. I-ați putea spune vă rog să nu mai mănânce?”.

El a ascultat cu atenție și i-a spus fiului ei: „Du-te acasă și vino în două săptămâni”.

Și-a luat băiatul și a mers acasă, perplexă că nu i-a spus băiatului să nu mai mănânce atât de multe dulciuri.

După două săptămâni s-au întors. Înțeleptul s-a uitat direct la băiat și a spus: „Băiete, ar trebui să nu mai mănânci atât de multe dulciuri. Nu este bine pentru sănătatea ta”.

Băiatul a dat din cap și a promis că așa va face.

Mama băiatului a întrebat: „De ce nu i-ai spus asta acum două săptămâni?”

Înțeleptul a zâmbit. „Acum două săptămâni și eu mâncam prea multe dulciuri.”

Acel bărbat a dat dovadă de atâta integritate, încât știa că sfatul său va avea puterea doar dacă și el îl urma.

Influența pe care o avem asupra copiilor noștri este mai puternică când ne văd mergând cu credință pe cărarea legămintelor. Profetul Iacov din Cartea lui Mormon este un astfel de exemplu de neprihănire. Fiul său, Enos, a scris despre impactul pe care l-au avut învățăturile tatălui său:

„Eu, Enos, cunoscând că tatăl meu era un om drept – căci el m-a învățat în limba lui, precum și în învățătura și în muștrarea Domnului – și binecuvântat fie numele lui Dumnezeu pentru aceasta...

și cuvintele pe care le-am auzit deseori spuse de tatăl meu despre viața veșnică și despre bucuria sfinților au coborât adânc în inima mea”⁸.

Mamele tinerilor războinici trăiau conform Evangheliei, iar copiii lor erau plini de convingere. Conducătorul lor a raportat:

„[Ei] fuseseră învățați de către mamele lor că dacă ei nu se vor îndoi, atunci Dumnezeu îi va elibera.

Și ei mi-au repetat mie cuvintele mamei lor, zicând: «Noi nu ne îndoiim că mamele noastre au știut aceasta»”⁹.

Enos și tinerii războinici au fost întăriți de credința părinților lor, care i-a ajutat să facă față încercărilor lor cu credință.

Noi suntem binecuvântați cu Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos în zilele noastre, care ne înalță când ne simțim descurajați sau tulburați. Suntem încredințați că eforturile noastre vor da roade la timpul ales de Domnul, dacă pășim înainte prin încercările credinței noastre.

Recent, soția mea și cu mine, alături de președinția zonei, l-am însoțit pe vârstnicul David A. Bednar la dedicarea Templului Port-au-Prince, Haiti. Fiul nostru, Jorge, care ne-a însoțit, a spus legat de această experiență: „A fost uimitor, tată! De îndată ce vârstnicul Bednar a început rugăciunea de dedicare, am putut simți cum camera se umplea de căldură și lumină. Rugăciunea m-a ajutat să înțeleg mai bine scopul templului. Este într-adevăr casa Domnului”.

În Cartea lui Mormon, Nefi ne învață că, atunci când dorim să știm voia lui Dumnezeu, El ne va întări. El a scris: „Eu, Nefi, fiind foarte tânăr... și totodată având mare dorință să cunosc tainele lui Dumnezeu, de aceea, L-am implorat pe Domnul; și iată că El m-a vizitat și mi-a înmuiat inima într-atât, încât eu am crezut toate cuvintele care fuseseră spuse de tatăl meu; prin urmare, nu m-am răzvrătit împotriva lui așa cum au făcut frații mei”¹⁰.

Dragi frați și surori, haideți să ne ajutăm copiii și pe cei de lângă noi să urmeze cărarea legămintelor lui Dumnezeu ca Spiritul să-i învețe și să le înmoaie inimile pentru a-și dori să-L urmeze pe tot parcursul vieții lor.

Când mă gândesc la exemplul părinților mei, îmi dau seama că credința noastră în Domnul Isus Hristos ne va arăta calea care ne va duce înapoi în căminul nostru ceresc. Știu că miracolele vin după încercarea credinței noastre.

Depun mărturie despre Isus Hristos și sacrificiul Său ispășitor. Știu că El este Salvatorul și Izbăvitorul nostru. El și Tatăl nostru Ceresc i S-au arătat lui Joseph Smith, profetul restaurării, în acea dimineață de primăvară din anul 1820. Președinte Russell M. Nelson este profetul în zilele noastre. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Jeffrey R. Holland, „An High Priest of Good Things to Come”, *Liahona*, ian. 2000, p. 45.
2. Eter 12:6.
3. Russell M. Nelson, „În timp ce înaintăm împreună”, *Liahona*, apr. 2018, p. 7.
4. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, *Liahona*, mai 2018, p. 95.
5. Russell M. Nelson, „Cuvânt de deschidere”, *Liahona*, nov. 2018, p. 7.
6. Proverbele 22:6.
7. Alma 31:5.
8. Enos 1:1, 3.
9. Alma 56:47–48.
10. 1 Nefi 2:16.

VÂRSTNICUL RONALD A. RASBAND
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Să ne ținem promisiunile și legămintele

Vă invit să vă gândiți, dând dovadă de integritate, la promisiunile și la legămintele pe care le faceți cu Domnul și cu alții știind că trebuie să vă țineți de cuvânt.

Dragi frați și surori, acum când ne apropiem de încheierea acestei sesiuni, fie ca noi să păstrăm în inimă mărturia depusă astăzi despre adevărurile Evangheliei lui Isus Hristos! Suntem binecuvântați să petrecem acest timp sacru împreună pentru a fi mai puternici în promisiunea făcută Domnului Isus Hristos că suntem slujitorii Săi și că El este Salvatorul nostru.

Importanța faptului de a face promisiuni și legăminte și de a le ține este profund întipărită în mintea mea. Cât de important este pentru dumneavoastră să vă țineți de cuvânt? Dar să fiți de încredere? Dar să faceți ce spuneți că veți face? Dar să vă străduiți să vă cinstiți legămintele sacre? Dar să fiți integri? Când suntem fideli promisiunilor pe care le facem Domnului și altora, pășim pe cărarea legămintelor înapoi la Tatăl nostru din Cer și simțim dragostea Sa în viața noastră.

Salvatorul nostru Isus Hristos este Exemplul nostru suprem în legătură cu faptul de a face promisiuni și legămintele și de a le ține. El a venit pe pământ

promițând să facă voia Tatălui. El a propovăduit principiile Evangheliei prin vorbe și prin fapte. El a ispășit pentru păcatele noastre pentru ca noi să putem trăi din nou. El Și-a onorat fiecare dintre promisiunile Sale.

Se poate spune același lucru despre fiecare dintre noi? Care sunt pericolele

dacă trișăm puțin, cedăm puțin sau nu ne ținem întocmai angajamentele luate? Ce se întâmplă dacă nu ne mai ținem legămintele? Vor „[veni alții] la Hristos” datorită exemplului nostru? Vă țineți de cuvânt? Ținerea promisiunilor nu este un obicei; este o caracteristică a faptului de a fi ucenic al lui Isus Hristos.

Mereu conștient de slăbiciunile noastre din viața muritoare, Domnul a promis: „Îndrăzniți și nu vă temeți, pentru că Eu, Domnul, sunt cu voi și am să stau lângă voi”¹. Am simțit prezența Sa când am avut nevoie de confirmare, alinare, ori înțelegere sau tărie spirituală mai profundă, m-am umilit profund și sunt recunoscător pentru însoțirea Sa divină.

Domnul a spus: „Fiecare suflet care abandonează păcatele sale, și vine la Mine, și cheamă numele Meu, și se supune glasului Meu, și ține poruncile Mele, va vedea fața Mea și va ști că Eu sunt”². Aceasta este, probabil, promisiunea Sa supremă.

Am învățat în tinerețe despre importanța faptului de a mă ține de cuvânt. Un exemplu este acela când am stat în

intermediul învățării Evangheliei, slujirii și activităților, precum și al dezvoltării personale.

Tema tinerilor pentru anul următor, anul 2020, este despre promisiunea bine cunoscută a lui Nefi: „Mă [duc și fac]”. El a scris: „Și s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am spus tatălui meu: Mă voi duce și voi face lucrurile pe care Domnul le-a poruncit, căci eu știu că Domnul nu dă porunci copiilor oamenilor fără să pregătească o cale pentru ei, ca ei să îndeplinească lucrurile pe care El le-a poruncit”³. Deși a fost făcută cu mult timp în urmă, noi, cei din Biserică, ținem acea promisiune în zilele noastre.

Să „[ne ducem și să facem]” înseamnă să ne ridicăm deasupra căilor lumii, să primim revelație personală și să acționăm potrivit ei, să trăim neprihănit având speranță și credință în viitor, să facem și să ținem legăminte de a-L urma pe Isus Hristos și, astfel, să avem mai multă dragoste față de El, Salvatorul lumii.

Legământul este o promisiune între noi și Domnul. În calitate de membri ai Bisericii, facem legământ la botez să luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos și să trăim așa cum a trăit El. Asemenea celor botezați în apele lui Mormon, facem legământ să devenim poporul Său, „să [ne purtăm] greutatea unul altuia, pentru ca ele să fie ușoare... să [jelim] împreună cu cei care jelesc... să-i [mângâiem] pe aceia care au nevoie să fie mângâiați și să [fim] martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile”⁴. Felul în care ne slujim unul altuia în Biserică indică devotamentul nostru de a onora tocmai aceste promisiuni.

Când luăm din împărtășanie, reînnoim acel legământ de a lua asupra noastră numele Său și facem promisiuni suplimentare pentru a o face mai bine. Gândurile și faptele noastre zilnice,

poziție de drept pentru a depune jurământul de cercetaș. Asocierea noastră cu Boy Scouts of America (Cercetașii din America), care se încheie acum, va fi mereu o moștenire importantă pentru mine și pentru această Biserică. Organizației de cercetași, numeroșilor bărbați și femei care au slujit cu sârguință în calitate de conducători ai cercetașilor, mamelor – au un mare merit – și tinerilor băieți care au fost implicați în programul cercetașilor, vă spunem: „Vă mulțumim!”.

Chiar în această sesiune, dragul nostru profet, președintele Russell M. Nelson, precum și vârstnicul Quentin L. Cook au anunțat modificări care ne vor redirecționa atenția asupra tinerilor și ne vor alinia organizațiile

la adevărul revelat. Mai mult, duminica trecută, președintele Nelson și președintele M. Russell Ballard au explicat noua acțiune pentru întreaga Biserică, intitulată Copiii și tinerii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Este o inițiativă la nivel mondial concentrată asupra Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos. Membrii Primei Președinții și cei ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli sunt uniți în legătură cu această nouă direcție, iar eu, personal, îmi depun mărturia că Domnul ne-a îndrumat în fiecare pas făcut pe această cale. Sunt entuziasmat pentru copiii și tinerii Bisericii, ca ei să aibă parte de această concentrare integrată asupra lor, atât acasă, cât și la Biserică – prin

mari și mici, indică devotamentul nostru față de El. În schimb, promisiunea Lui sacră este: „Dacă voi vă veți aduce aminte întotdeauna de Mine, atunci voi veți avea Spiritul Meu cu voi”⁵.

Întrebarea mea de astăzi este: Ne ținem promisiunile și legămintele sau sunt ele, uneori, angajamente pe care ni le-am luat în mod nesincer și fără seriozitate rezultând astfel încălcarea lor cu ușurință? Când îi spunem cuiva „Mă voi ruga pentru tine”, chiar facem acest lucru? Când promitem „Voi veni să ajut”, chiar vom face acest lucru? Când ne luăm angajamentul să plătim o datorie, chiar facem acest lucru? Când ne ridicăm mâna pentru a susține un membru într-o nouă chemare, ceea ce înseamnă să-l sprijinim, chiar facem acest lucru?

Într-o seară, când eram tânăr, mama a stat cu mine pe capul patului ei și mi-a vorbit, într-un mod foarte serios, despre importanța faptului de a trăi potrivit Cuvântului de înțelepciune. „Cunosc, din cele trăite de alții în urmă cu mulți ani”, a spus ea, „pierderea spiritualității și sensibilității rezultate ca urmare a nesupunerii față de Cuvântul de înțelepciune”. M-a privit

în ochi și am simțit cum cuvintele ei mi-au pătruns în inimă: „Promite-mi, Ronnie, astăzi (ea îmi spunea Ronnie), că vei trăi mereu potrivit Cuvântului de înțelepciune”. I-am făcut, în mod solemn, acea promisiune și am ținut-o în toți acești ani.

Acel angajament pe care mi l-am luat m-a ajutat în tinerețea mea și, în anii ulteriori, când eram în cercuri de afaceri unde alcoolul era consumat fără restricții. Eu luasem înainte hotărârea de a urma legile lui Dumnezeu și întotdeauna am știut ce aveam de făcut. Domnul a spus: „Eu, Domnul, sunt obligat când faceți ceea ce spun Eu; dar, când nu faceți ceea ce spun, nu aveți promisiuni”⁶. Ce le spune El celor care se supun Cuvântului de înțelepciune? Că vom avea parte de promisiunea legată de sănătate, tărie, înțelepciune, cunoaștere, precum și îngeri care să ne protejeze.⁷

În urmă cu mai mulți ani, sora Rasband și cu mine eram la Templul Salt Lake pentru pecetluirea uneia dintre fiicele noastre. În timp ce noi stăteam în afara templului cu o fiică mai mică, ea nefiind suficient de mare pentru a participa la ceremonie, am

vorbit despre importanța faptului de a fi pecetluit în templul sfânt al lui Dumnezeu. Așa cum mama mă învățase cu mulți ani în urmă, noi i-am spus fiicei noastre: „Dorim ca tu să fii pecetluită în siguranță în templu și dorim ca tu să ne promiți că, atunci când îți vei găsi partenerul etern, vei stabili cu el o dată la care să fiți pecetluiți în templu”. Ea și-a dat cuvântul.

De atunci, ea a spus că discuția noastră și promisiunea ei au protejat-o și i-au adus aminte „ce este cel mai important”. Mai târziu, ea a făcut legămintele sacre în timp ce era pecetluită în templu cu soțul ei.

Președintele Nelson ne-a învățat: „Sporim puterea Salvatorului în viața noastră când facem legămintele sacre și le ținem cu exactitate. Legămintele noastre ne leagă cu El și ne oferă putere divină”⁸.

Când ținem promisiunile pe care ni le facem unul altuia este mult mai probabil să ținem promisiunile pe care I le facem Domnului. Aduceți-vă aminte cuvintele Domnului: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut”⁹.

Cugetați cu mine asupra unor exemple de promisiuni din scripturi. Amon și fiii lui Mosia din Cartea lui Mormon și-au luat angajamentul „să predice cuvântul lui Dumnezeu”¹⁰. Când Amon a fost prins de lamaniți, a fost dus înaintea regelui lamanit Lamoni. El și-a luat angajamentul înaintea regelui: „Voi fi slujitorul tău”¹¹. Când au venit cei care

În calitate de apostol al Domnului Isus Hristos, închei cu o invitație și o promisiune. Mai întâi, invitația. Vă invit să vă gândiți, dând dovadă de integritate, la promisiunile și la legămintele pe care le faceți cu Domnul și cu alții știind că trebuie să vă țineți de cuvânt. Apoi, vă promit că, dacă veți face acest lucru, Domnul vă va accepta cuvintele și vă va sfinți faptele pe măsură ce vă străduiți, cu sârguință neîncetată, să vă clădiți viața, familia și să clădiți Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. El va fi alături de dumneavoastră, dragii mei frați și dragile mele surori, iar dumneavoastră veți putea, cu încredere, să așteptați cu nerăbdare să fiți „primiți în cer pentru ca să [puteți] locui cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârșit... căci Domnul Dumnezeu [a spus aceasta]”¹⁸.

Promit aceasta și depun mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 68:6.
2. Doctrină și legăminte 93:1.
3. 1 Nefi 3:7.
4. Mosia 18:8–9.
5. 3 Nefi 18:7.
6. Doctrină și legăminte 82:10.
7. Vedeți Doctrină și legăminte 89:18–21.
8. Russell M. Nelson, „Să atragem puterea lui Isus Hristos în viața noastră”, *Liahona*, mai 2017, p. 41.
9. Matei 25:40.
10. Alma 17:14.
11. Alma 17:25.
12. Rut 1:16.
13. Luca 10:35.
14. 1 Nefi 4:37.
15. Doctrină și legăminte 2:2; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 27:9; 128:17; Joseph Smith – Istorie 1:39.
16. John A. Widtsoe, „The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, oct. 1934, p. 189.
17. Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iunie 2018), *Hope of Israel*. Church of Jesus Christ.org, p. 8.
18. Mosia 2:41.

furau oile regelui, Amon le-a retezat brațele. Atât de uimit a fost regele, încât a ascultat mesajul despre Evangheliile prezentat de Amon și s-a convertit.

Rut, din Vechiul Testament, i-a promis soacrei ei: „Încotro vei merge tu voi merge și eu”¹². Ea s-a ținut de cuvânt. Bunul samaritean, dintr-o pildă din Noul Testament, i-a promis hangiului, dacă avea grijă de rănila călătorului rănit:

„Orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere”¹³. Zoram, din Cartea lui Mormon, a promis să se ducă în pustiu cu Nefi și frații săi. Nefi a spus: „Când Zoram s-a legat cu jurământ în fața noastră, temerile noastre au încetat”¹⁴.

Dar promisiunea din vechime „[făcută] strămoșilor” așa cum este descrisă în scripturi și conform căreia „inimile copiilor se vor întoarce către

strămoșii lor”¹⁵? În viața premuritoare, când am ales planul lui Dumnezeu, am promis să ajutăm la adunarea lui Israel de ambele părți ale vălului. „Am intrat într-un parteneriat cu Domnul”, a explicat vârstnicul John A. Widtsoe în urmă cu mulți ani. „Îndeplinirea planului a devenit atunci nu doar lucrarea Tatălui și a Salvatorului, ci și a noastră.”¹⁶

„[Adunarea] este cel mai important lucru care se petrece pe pământ astăzi”, a spus președintele Nelson în timp ce a călătorit prin lume. „Când vorbim despre *adunare*, noi afirmăm, pur și simplu, acest adevăr fundamental: Fiecare dintre copiii Tatălui nostru Ceresc, de ambele părți ale vălului, merită să audă mesajul Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos.”¹⁷

REYNA I. ABURTO

a doua consilieră în Președinția generală a Societății de Alinare

Nori sau senin, Doamne, rămâi cu mine!

Depun mărturie că, indiferent dacă sunt nori sau este senin, Domnul va fi cu noi, că „suferințele [noastre pot fi absorbite] în bucuria [lui] Hristos”.

Unul dintre imnurile noastre dragi exprimă următoarea rugă: „Nori sau senin, Doamne, rămâi cu mine!”¹. Mă aflu odată în avion în timp ce se apropie o furtună mare. Privind pe fereastră, am putut vedea sub noi o pătură densă de nori. Razele soarelui care apunea se reflectau în nori, făcându-i să strălucească foarte tare. La scurt timp, avionul a coborât printre norii denși și am fost înconjurați brusc de un întuneric dens, care a eclipsat complet lumina intensă la care fusesem martori cu doar câteva momente mai devreme.²

Și în viața noastră se pot forma nori negri care ne pot orbi pentru a nu vedea lumina lui Dumnezeu și chiar ne pot determina să ne întrebăm dacă acea lumină mai există pentru noi. Unii dintre acei nori sunt nori de depresie, de anxietate și alte forme de afecțiune mintală și emoțională. Ei pot denatura modul în care ne percepem pe noi înșine, pe ceilalți și chiar pe Dumnezeu. Afectează femei și bărbați de toate vârstele din toate colțurile lumii.

La fel de dăunător este norul desensibilizant al scepticismului care-i poate afecta pe alții care nu au întâmpinat

aceste provocări. Ca orice parte a trupului, creierul este predispus la boli, traume și dezechilibre chimice. Când mințile noastre suferă, este potrivit să cerem ajutor de la Dumnezeu, de la cei din jurul nostru și de la specialiștii în domeniul sănătății mintale.

„Toate ființele umane – bărbați și femei – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Fiecare este în spirit un fiu sau o fiică iubită ai unor părinți cerești și... fiecare are o natură și un destin divin.”³ Asemenea Părinților noștri

Cerești și Salvatorului nostru, noi avem un trup fizic⁴ și avem parte de emoții⁵.

Dragile mele surori, este normal să fim triste sau îngrijorate din când în când. Tristețea și anxietatea sunt emoții umane firești.⁶ Cu toate acestea, dacă suntem mereu triste și dacă durerea noastră ne blochează capacitatea de a simți iubirea Tatălui nostru Cereș și a Fiului Său și influența Duhului Sfânt, atunci probabil suferim de depresie, anxietate sau altă afecțiune emoțională.

Fiiica mea a scris odată: „Am trecut printr-o perioadă... [în care] am fost extrem de tristă tot timpul. Întotdeauna am crezut că tristețea era ceva de care să-mi fie rușine și că era un semn de slăbiciune. Așadar, nu am spus nimănui despre tristețea mea... M-am simțit complet lipsită de valoare”⁷.

O prietenă a descris acest lucru astfel: „Încă din fragedă copilărie, am dus o luptă cu sentimente de deznădejde, obscuritate, singurătate și teamă și am avut sentimentul că sunt instabilă sau imperfectă. Am făcut totul pentru a-mi ascunde durerea și pentru a nu da niciodată impresia că sunt altceva decât înfloritoare și puternică”⁸.

Dragile mele prietene, se poate întâmpla fiecareia dintre noi – mai

ales atunci când, deoarece credem în planul fericirii, ne punem pe umeri poveri inutile crezând că trebuie să fim perfecte acum. Astfel de gânduri pot fi copleșitoare. Atingerea perfecțiunii este un proces care se desfășoară pe parcursul vieții noastre muritoare și dincolo de aceasta – și numai prin harul lui Isus Hristos.⁹

Pe de altă parte, când vorbim deschis despre provocările noastre emoționale, recunoscând că nu suntem perfecte, oferim altora ocazia de a-și împărtăși dificultățile. Împreună ne dăm seama că există speranță și nu trebuie să suferim singure.¹⁰

În calitate de ucenice ale lui Isus Hristos, am făcut legământ cu Dumnezeu că „[suntem dornice să purtăm] greutatea [una alteia]” și „să [jelim] împreună cu cei care jelesc”¹¹. Aceasta poate include informarea despre bolile emoționale, găsirea resurselor care pot ajuta la rezolvarea acestor dificultăți și, în cele din urmă, faptul de a ne aduce pe noi și pe ceilalți la Hristos, care este Tămăduitorul Suprem.¹² Chiar dacă nu știm să ne raportăm la ceea ce trăiesc alții, faptul de a le spune că înțelegem că durerea lor este reală poate fi un prim pas important în găsirea înțelegerii și vindecării.¹³

În unele cazuri, cauza depresiei sau a anxietății poate fi identificată, în timp ce în alte cazuri poate fi mai greu de deslușit.¹⁴ Creierul nostru poate suferi din cauza stresului¹⁵ sau a oboselii intense,¹⁶ care pot fi uneori reduse prin modificări în alimentație, somn și exerciții fizice. În alte cazuri, poate fi nevoie de terapie sau medicație sub îndrumarea unor persoane specializate.

Netratarea bolilor mintale sau emoționale poate duce la izolare prelungită, neînțelegeri, relații distruse, auto-vătămare și chiar sinucidere. Știu acest lucru din proprie experiență, deoarece

tatăl meu s-a sinucis în urmă cu mulți ani. Moartea lui a fost șocantă și sfâșietoare pentru familia mea și pentru mine. Mi-a luat ani buni să-mi potolesc durerea și abia de curând am învățat că faptul de a vorbi despre sinucidere în moduri adecvate ajută, de fapt, la prevenirea acesteia, nu la încurajarea ei.¹⁷ Am discutat deschis despre moartea tatălui meu cu copiii mei și am fost martoră la vindecarea pe care Salvatorul o poate oferi de ambele părți ale vălului.¹⁸

Din păcate, mulți care suferă de depresie severă se izolează de semenii lor sfinți pentru că simt că nu se încadrează într-un tipar imaginar. Îi putem ajuta să știe și să simtă că într-adevăr locul lor este alături de noi. Este important să recunoaștem că depresia nu este rezultatul slăbiciunii și, de regulă, nici nu este rezultatul păcatului.¹⁹ „Se dezvoltă în secret, dar scade prin empatie.”²⁰ Împreună, putem pătrunde printre norii izolării și stigmatului, astfel încât povara rușinii să fie ridicată și să poată avea loc miracolul tămăduirii.

În timpul slujirii Sale în viața muritoare, Isus Hristos i-a tămăduit pe cei

bolnavi și suferinzi, însă fiecare persoană a trebuit să-și exercite credința în El și să acționeze pentru a primi tămăduirea Sa. Unii au mers distanțe lungi, alții au întins mâna pentru a atinge veșmântul Său, iar alții au trebuit să fie duși la El pentru a fi tămăduiți.²¹ Când vine vorba de tămăduire, nu avem cu toții nevoie disperată de El? „Nu suntem noi cu toții cerșetori?”²²

Vă invit să urmăm calea Salvatorului și să dăm dovadă de mai multă compasiune, să renunțăm la tendința de a judeca și să nu mai fim inspectorii spiritualității celorlalți. Ascultarea cu dragoste este unul dintre cele mai mari daruri pe care le putem oferi și poate vom putea împrăstia sau ridica norii denși care îi sufocă pe prietenii și cei dragi ai noștri²³ astfel încât, prin dragostea noastră, să poată simți din nou Duhul Sfânt și să vadă lumina care vine de la Isus Hristos.

Dacă sunteți înconjurat în mod constant de o „negură de întuneric”,²⁴ îndreptați-vă spre Tatăl Ceresc. Nimic din ceea ce ați trăit nu poate schimba adevărul etern, acela că sunteți copilul Său și că El vă iubește.²⁵ Amintiți-vă că Hristos este Salvatorul și Mântuitorul dumneavoastră, iar Dumnezeu este Tatăl dumneavoastră. Ei înțeleg. Imaginați-vă că sunt aproape de dumneavoastră, ascultându-vă și sprijinindu-vă.²⁶ „[Ei vă vor] consola în suferințele [dumneavoastră].”²⁷ Faceți tot ce puteți și încredeți-vă în harul ispășitor al Domnului.

Dificultățile dumneavoastră nu vă definesc, dar vă pot *perfectiona*.²⁸ Din cauza unui „țepuș în carne”,²⁹ este posibil să fiți capabile de a simți mai multă compasiune față de alții. Așa cum sunteți îndrumate de Duhul Sfânt, împărtășiți-vă povestea pentru „[a-i ajuta] pe slabi, [a înălța] mâinile oboseite și [a întări] genunchii care se clatină”³⁰.

Pentru acelea dintre noi care avem dificultăți în prezent sau sprijinim pe cineva care are dificultăți, să fim dornice să ținem poruncile lui Dumnezeu, astfel încât să putem avea întotdeauna Spiritul Său cu noi.³¹ Să facem „lucrurile mici și simple”³² care ne vor da tărie spirituală. După cum a spus vârstnicul Russell M. Nelson: „Nimic nu deschide cerurile cum o face combinația dintre puritatea sporită, supunerea întocmai, căutarea cu sinceritate, ospătarea zilnică din cuvintele lui Hristos din Cartea lui Mormon și timpul alocat cu consecvență templului și lucrării de întocmire a istoriei familiei”³³.

Să ne amintim că Salvatorul nostru, Isus Hristos, „[a luat] asupra Lui infirmitățile [noastre], ca inima Lui să fie inundată de milă, în ce privește trupul, ca El să știe... cum să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor”³⁴. El a venit să „[vindece] pe cei cu inima zdrobită... să [mângâie] pe toți cei întristați;... să le [dea] o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie,

în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mahnit”³⁵.

Vă depun mărturie că, indiferent dacă sunt nori sau este senin, Domnul va fi cu noi, „suferințele [noastre pot fi absorbite] în bucuria [lui] Hristos”³⁶ și, „după ce am făcut tot posibilul, numai prin har suntem salvați”³⁷. Depun mărturie că Isus Hristos Se va întoarce pe pământ „și tămăduirea va fi sub aripile Lui”³⁸. În cele din urmă, El „va șterge orice lacrimă din ochii [noștri]. Și [durerea] nu va mai fi”³⁹. Pentru toți cei care vor „[veni] la Hristos și [se vor perfecționa] în El”⁴⁰, „soarele... nu va mai asfinți... căci Domnul va fi lumina [noastră] pe vecie și zilele suferinței [noastre] se vor sfârși”⁴¹. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. „Rămâi cu mine!”, *Imnuri*, nr. 104.
2. Când eram deasupra norilor, nu puteam vedea întinericul care se afla la doar câțiva metri sub noi, iar atunci când am fost înconjurați de întinericul de dedesubt, a fost greu să vedem razele soarelui care străluceau la doar câțiva metri deasupra noastră.
3. „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, mai 2017, p. 145.
4. „Spiritul și trupul sunt sufletul omului” (Doctrină și legăminte 88:15). „Trupul dumneavoastră este templul spiritului dumneavoastră. Iar modul în care vă folosiți trupul are efect asupra spiritului dumneavoastră” (Russell M. Nelson, „Decizii pentru eternitate”, *Liahona*, nov. 2013, p. 107).
5. Vedeți, de exemplu, Isaia 65:19; Luca 7:13; 3 Nefi 17:6–7; Moise 7:28. Când învățăm să identificăm și să prețuim emoțiile noastre, putem fi ajutate să le folosim în mod constructiv pentru a deveni mai asemănătoare Salvatorului nostru, Isus Hristos.
6. Vedeți „Sadness and Depression”, kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Blogul surorii Elena Aburto, hermanaelenaaburto.blogspot.com/2015/08. Ea, de asemenea, a scris: „Această încercare mi-a oferit prilejul de a-mi exercita cu adevărat credința în planul salvării. Căci știm că Tatăl meu Ceresc mă iubește și că El are un plan doar pentru mine și că Hristos înțelegea perfect prin ce treceam. Dumnezeu nu încearcă să vă facă de rușine când vă lipsește o îndemănare. El este fericit

să vă ajute să progresați și să vă pocăiți. Nu Se așteaptă ca voi să îndreptați totul deodată. Nu trebuie să faceți acest lucru singure” (iwillhealthee.blogspot.com/2018/09).

8. Corespondență personală. Dânsa, de asemenea, a scris: „Balsamul vindecător al ispășirii Salvatorului meu a fost cea mai constantă sursă de pace și refugiu pe parcursul călătoriilor mele. Când mă simt singură în dificultățile mele, îmi aduc aminte că El a trăit deja exact ceea ce eu trăiesc... Există atât de multă speranță în faptul de a ști că viitorul meu trup perfect, înviat, nu va fi afectat de această [suferință] din viața muritoare”.
9. Vedeți Russell M. Nelson, „Perfection Pending”, *Ensign*, nov. 1995, p. 86–88; Jeffrey R. Holland, „Fiți, dar, desăvârșiți – în cele din urmă”, *Liahona*, nov. 2017, p. 40–42; J. Devn Cornish, „Sunt suficient de bun? Voi reuși?”, *Liahona*, nov. 2016, p. 32–34; Cecil O. Samuelson, „What Does It Mean to Be Perfect?”, *New Era*, ian. 2006, p. 10–13.
10. Este important să vorbim despre aceste probleme cu familia, copiii și prietenii noștri în căminele, episcopiele și comunitățile noastre.
11. Mosia 18:8–9.
12. Vedeți Russell M. Nelson, „Isus Hristos – Învățătorul tămăduitor”, *Liahona*, nov. 2005, p. 85–88; Carole M. Stephens, „Învățătorul Tămăduitor”, *Liahona*, nov. 2016, p. 9–12.
13. Poate fi de ajutor să știm cum să recunoaștem semne și simptome la noi și la alții. Putem, de asemenea, să învățăm să identificăm tipare de gândire inexacte sau nesănătoase și cum să le înlocuim cu altele mai corecte și sănătoase.
14. Depresia poate rezulta, de asemenea, în urma unor schimbări pozitive în viață – cum ar fi nașterea unui copil sau un loc de muncă nou – și poate apărea atunci când lucrurile sunt bune în viața unei persoane.
15. Vedeți „Understanding Stress”, *Adjusting to Missionary Life* (2013), p. 5–10.
16. Vedeți Jeffrey R. Holland, „Ca un vas sfărâmat”, *Liahona*, nov. 2013, p. 40.
17. Vedeți Dale G. Renlund, „Să înțelegem sinuciderea” (prezentare video), ChurchofJesusChrist.org; „Talking about Suicide” (prezentare video), ChurchofJesusChrist.org; Kenishi Shimokawa, „Să înțelegem sinuciderea: semne și prevenție”, *Ensign*, oct. 2016, p. 35–39.
18. „Pentru a începe vindecarea este nevoie de o credință de copil în faptul de neschimbat că Tatăl din Cer vă iubește și a asigurat o cale de vindecare. Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos, și-a dat viața pentru a face posibilă această vindecare. Dar nu există nicio soluție magică, niciun medicament simplu care să aducă vindecarea și nicio cale ușoară către

LISA L. HARKNESS

prima consilieră în Președinția generală a Societății Primare

remediere totală. Tratatul cere credință profundă în Isus Hristos și în infinita Sa capacitate de a vindeca” (Richard G. Scott, „Să vindecăm consecințele distrugătoare ale abuzului”, *Liahona*, mai 2008, p. 42). Când există o problemă, tendința noastră este să o remediem. Cu toate acestea, nu trebuie să fim singurele care trebuie să remedieze propriile problemele sau ale altora. Nu trebuie să facem totul singure. De multe ori în viața mea, am căutat terapeuți care să mă ajute să fac față momentelor dificile.

19. Vedeți Ioan 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson, *Silent Souls Weeping* (2018), p. 197.
21. Vedeți Matei 9:2–7, 20–22; 14:35–36; Marcu 1:40–42; 2:3–5; 3 Nefi 17:6–7.
22. Mosia 4:19; vedeți, de asemenea, Jeffrey R. Holland, „Nu suntem noi cu toții cerșetori?”, *Liahona*, nov. 2014, p. 40–42.
23. Vedeți Romani 2:19; 13:12; vedeți, de asemenea, Jeffrey R. Holland, „Come unto Me” (adunare de devoțiune desfășurată la Universitatea Brigham Young, 2 mart. 1997), speeches.byu.edu.
24. 1 Nefi 8:23; vedeți, de asemenea, 1 Nefi 12:4, 17; 3 Nefi 8:22.
25. Vedeți Psalmii 82:6; Romani 8:16–18; Doctrină și legăminte 24:1; 76:24; Moise 1:1–39.
26. Vedeți *Adjusting to Missionary Life*, p. 20; vedeți, de asemenea, Mica 7:8; Matei 4:16; Luca 1:78–79; Ioan 8:12.
27. Iacov 3:1; vedeți, de asemenea, Efeseni 5:8; Coloseni 1:10–14; Mosia 24:13–14; Alma 38:5. Citiți binecuvântarea dumneavoastră patriarhală sau cereți o binecuvântare a preoției, astfel încât să puteți auzi și să vă puteți aminti cât de mult vă iubește Tatăl Ceresc și dorește să vă binecuvânteze.
28. Vedeți 2 Corinteni 4:16–18; Doctrină și legăminte 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. 2 Corinteni 12:7.
30. Doctrină și legăminte 81:5; vedeți, de asemenea, Isaia 35:3.
31. Vedeți Moroni 4:3; Doctrină și legăminte 20:77.
32. Alma 37:6.
33. Russell M. Nelson, „Revelație pentru Biserică, revelație pentru viața noastră”, *Liahona*, mai 2018, p. 95.
34. Alma 7:12; vedeți, de asemenea, Isaia 53:4; 2 Nefi 9:21; Mosia 14:4.
35. Isaia 61:1–3; vedeți, de asemenea, Luca 4:18.
36. Alma 31:38; vedeți, de asemenea, Alma 32:43; 33:23.
37. 2 Nefi 25:23.
38. Maleahi 4:2; 3 Nefi 25:2.
39. Apocalipsa 21:4.
40. Moroni 10:32.
41. Isaia 60:20.

Să-I cinstim numele

Prin identitatea și apartenența căpătate prin legământ, purtăm numele lui Isus Hristos.

În timp ce părinții așteaptă cu nerăbdare nașterea unui copil, ei au responsabilitatea să aleagă un nume pentru noul lor bebeluș. Poate că, atunci când v-ați născut, vi s-a dat un nume care a fost transmis de generații în familia dumneavoastră. Sau poate numele care vi s-a dat era popular în anul sau regiunea în care v-ați născut.

Profetul Helaman și soția sa au dat fiilor lor nou-născuți nume care aveau însemnătate, Nefi și Lehi. Mai târziu, Helaman le-a spus fiilor săi:

„Eu v-am dat vouă numele primilor părinți ai noștri... pentru ca

atunci când voi vă veți aduce aminte de numele voastre, voi să vă aduceți aminte de ei; iar atunci când voi vă aduceți aminte de ei, voi să aduceți aminte de lucrările lor... cum că a fost spus și, de asemenea, scris că acestea erau bune.

De aceea, fiii mei, aș dori ca voi să faceți ceea ce este bun”¹.

Numele de Nefi și Lehi i-au ajutat pe aceștia să-și amintească lucrările bune ale strămoșilor lor și i-au încurajat, de asemenea, să facă bine.

Surori, indiferent unde trăim, ce limbă vorbim sau dacă avem 8 ori 108

ani, noi împărtășim cu toate un nume special care are aceleași scopuri.

Cele care „[am fost botezate] pentru Hristos, [ne-am] îmbrăcat cu Hristos... fiindcă [toate suntem] una în Hristos Isus”².

Ca membre ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, „[ne-am obligat] întâi să fim [dornice] să luăm asupra noastră numele lui Hristos... prin rânduiala botezului”³. Prin acest legământ, am promis să ne amintim totdeauna de El, să ținem poruncile Sale și să slujim altora. Dorința noastră de a ține acest legământ este reînnoită în fiecare zi de sabat, când luăm din împărtășanie și ne bucurăm încă o dată de *binecuvântarea* de a „[trăi] o viață nouă”⁴.

Numele care ne-a fost dat la naștere reflectă identitatea noastră și ne leagă de familia noastră de pe pământ. Totuși, când ne-am „născut din nou” la botez, am înțeles mai bine cine suntem. „Datorită legământului pe care l-ați făcut, veți fi numiți copiii lui Hristos... căci iată... El v-a născut pe voi spiritual; căci voi spuneți că inimile voastre sunt schimbate prin credință în numele Lui; de aceea, voi v-ați născut din El”⁵.

Astfel, prin identitatea și apartenența căpătate prin legământ, purtăm numele lui Isus Hristos. Și „nu... [există] niciun alt nume dat, precum și niciun alt mijloc sau o altă cale prin care salvarea să poată veni pentru copiii oamenilor, ci numai prin și în numele lui Hristos, Domnul Atotputernic”⁶.

Numele lui Isus a fost cunoscut cu mult timp înainte de nașterea Sa. Un înger i-a profețit regelui Beniamin: „El Se va numi Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu... iar mama Lui se va numi Maria”⁷. Lucrarea Sa de „iubire mântuitoare”⁸ a fost făcută cunoscută copiilor lui Dumnezeu ori de câte ori Evanghelia a fost pe pământ, din zilele

lui Adam și Eva până în zilele noastre, pentru a ști „la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor”⁹.

Anul trecut, președintele Russell M. Nelson a făcut surorilor invitația profetică „de a modela viitorul ajutând la adunarea lui Israel care a fost împrăștiat”. Ne-a invitat să citim Cartea lui Mormon și să „[marcăm] fiecare verset care vorbește despre sau face referire la Salvator”. Ne-a rugat să „[punem] în practică faptul de a vorbi despre Hristos, a [ne] bucura în Hristos și a predica despre Hristos alături de familia și prietenii [noștri]”. Probabil că ați început deja să recunoașteți roadele acestei promisiuni, „că dumneavoastră și ei vă veți apropia mai mult de Salvator... și schimbări, chiar miracole, vor începe să aibă loc”¹⁰.

Promisiunea noastră de ne aminti totdeauna de Salvator ne oferă tăria de a susține adevărul și dreptatea – indiferent dacă ne aflăm într-o mulțime de oameni sau suntem singure, în locuri

în care nimeni în afară de Dumnezeu nu ne știe faptele. Când ne amintim de El și de numele Lui, pe care l-am luat asupra noastră, nu există loc de comparații umilitoare sau de prejudecăți arogante. Având privirea ațintită asupra Salvatorului, ne vedem așa cum suntem cu adevărat – un copil prețios al lui Dumnezeu.

Amintindu-ne de legământul nostru, grijile lumești sunt reduse la tăcere, îndoiala de sine se transformă în curaj și avem speranță în momente de încercare.

Și, atunci când ne împiedicăm și ne poticnim în progresul nostru pe cărarea legămintelor, trebuie numai să ne amintim numele Lui și bunătatea Sa plină de dragoste față de noi. „Căci El are toată puterea, toată înțelepciunea și toată înțelegerea; El înțelege toate lucrurile și este o Ființă miloasă... față de cei care se vor pocăi și care vor crede în numele Lui”¹¹. Cu siguranță, nu există sunet mai plăcut ca numele lui Isus

pentru toți cei care, cu inima frântă și spiritul smerit, caută „să [facă] mai bine și să [fie] mai buni”¹².

Președintele Nelson ne-a învățat: „Zilele în care puteți fi creștini tăcuți și lejeri au trecut. Religia dumneavoastră nu înseamnă doar să veniți la biserică duminică. Înseamnă să fiți adevărați ucenici de duminică dimineața până sâmbăta seara... Nu există ucenic cu jumătate de normă al Domnului Isus Hristos”¹³.

Dorința noastră de a lua asupra noastră numele lui Hristos înseamnă mai mult decât un schimb de cuvinte formal. Nu este o promisiune pasivă sau o născocire culturală. Nu este un ritual de inițiere sau un ecuson de purtat. Nu este un citat pe care doar îl înrăimăm și îl punem pe raft sau îl atârnam pe perete. Numele Său este unul cu care ne îmbrăcăm¹⁴, îl scriem în inima noastră și îl „[imprimăm] pe înfățișarea [noastră]”¹⁵.

Sacrificiul ispășitor al Salvatorului trebuie să fie amintit, întotdeauna, prin gândurile, acțiunile și interacțiunile noastre cu alții. El nu doar Își amintește *numele noastre*, ci Își și amintește *de noi* totdeauna. Salvatorul a declarat:

„Căci poate o femeie să-și uite pruncul care sugă și să nu aibă milă de fiul pântecelui său? Da, ele pot să-și uite, dar Eu nu te voi uita pe tine, o, casă a lui Israel.

Iată, Eu te-am întipărit pe tine pe palmele mâinilor Mele”¹⁶.

Președintele George Albert Smith ne-a învățat: „Cinstiți numele pe care le purtați, pentru că, într-o zi, veți avea privilegiul și obligația de a raporta Tatălui vostru din Cer... ce ați făcut cu [acele] nume”¹⁷.

Asemenea numelor atent alese de Nefi și Lehi, poate fi spus și scris despre noi că suntem ucenice adevărate ale Domnului Isus Hristos? Cinstim numele lui Isus Hristos pe care l-am luat de bunăvoie asupra noastră? Suntem noi „[slujitoare

și martore]”¹⁸ ale dragostei Sale pline de bunătate și puterii Sale ispășitoare?

Cu puțin timp în urmă, ascultam Cartea lui Mormon. În ultimul capitol din 2 Nefi, l-am *auzit* pe Nefi zicând un lucru pe care nu l-am *citit* niciodată în acel fel. În toată cronica sa, el propovăduiește și depune mărturie despre „Mântuitor”, „Sfântul lui Israel”, „Mielul lui Dumnezeu” și „Mesia”. Dar, în timp ce-și termina de relatat cronica, l-am auzit spunând aceste cuvinte: „Eu mă bucur de claritate; mă bucur de adevăr; mă bucur *de-al meu Isus*, căci El mi-a mântuit sufletul din iad”¹⁹. Când am auzit aceste cuvinte, inima mea s-a bucurat și am ascultat cuvintele din nou și din nou. Am recunoscut și reacționat la acel verset la fel cum recunosc și reacționez când aud numele meu.

Domnul a spus: „Da, binecuvântat este acest popor care vrea să poarte numele Meu; căci în numele Meu vor fi ei chemați; și ei sunt ai Mei”²⁰.

Ca membre ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, fie ca noi să „[luăm asupra noastră], cu bucurie, numele lui Hristos”²¹, cinstindu-I numele cu dragoste, devotament și fapte bune.

Depun mărturie că El este „Mielul Dumnezeului, da, chiar Fiul Tatălui Veșnic”²². În numele Copilului Său cel Sfânt, Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Helaman 5:6–7.
2. Galateni 3:27–28.
3. D. Todd Christofferson, „Puterea legămintelor”, *Liahona*, mai 2009, p. 20.
4. Romani 6:4.
5. Mosia 5:7.
6. Mosia 3:17.
7. Mosia 3:8.
8. Alma 26:13.
9. 2 Nefi 25:26.
10. Russell M. Nelson, „Participarea surorilor la adunarea lui Israel”, *Liahona*, nov. 2018, p. 69–70.
11. Alma 26:35.
12. Russell M. Nelson, „Putem face mai bine și putem fi mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 68.
13. Russell M. Nelson, „Disciples of Jesus Christ – Defenders of Marriage” (adunare de început de an universitar desfășurată la Universitatea Brigham Young, 14 august 2014), p. 3, speeches.byu.edu.
14. Galateni 3:27.
15. Alma 5:19.
16. 1 Nefi 21:15–16.
17. George Albert Smith, „Your Good Name”, *Improvement Era*, mart. 1947, p. 139.
18. Faptele apostolilor 26:16.
19. 2 Nefi 33:6; subliniere adăugată.
20. Mosia 26:18.
21. Alma 46:15.
22. 1 Nefi 11:21.

PRIMA PREȘEDINȚIE

Dallin H. Oaks
primul consilier

Russell M. Nelson
președinte

Henry B. Eyring
al doilea consilier

CVORUMUL CELOR DOISPREZECE APOSTOLI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

PREȘEDINȚIA CELOR ȘAPTEZECI

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

AUTORITĂȚI GENERALE-CEI ȘAPTEZECI (în ordine alfabetică)

Marcos A.
Adikatis

Ruben V. Allaud

Jose L. Alonso

Jorge M. Alvarado

Ian S. Arden

Steven R.
Bangertner

W. Mark Bassett

David S. Baxter

Randall K.
Bennett

Hans T. Boom

Shayne M. Bowen

Mark A. Bragg

L. Todd Budge

Matthew L.
Carpenter

Yoon Hwan Choi

Craig C.
Christensen

Weatherford T.
Clayton

Valeri V. Gordin

J. Devin Cornish

Joaquin E. Costa

LeGrand R.
Curtis Jr.

Massimo De Feo

Benjamin
De Hoyos

Edward Dube

Kevin R. Duncan

Timothy J. Dyches

David F. Evans

Enrique R.
Falabella

Randy D. Furk

Eduardo Gavaret

Jack N. Gerard

Ricardo P.
Gimenez

Taylor G. Godoy

Christoffel
Golden

Walter E.
González

Brook P. Hales

Kevin S. Hamilton

Allen D. Haynie

Mathias Held

David P. Homer

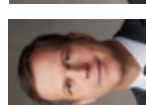
Paul V. Johnson

Peter M. Johnson

Larry S. Kacher

Jörg Klebingat

Joni L. Koch

Erich W.
Kopischke

Hugo E. Martinez

James B. Martino

Richard J. Maynes

John A. McCune

Kyle S. McKay

Peter F. Meurs

Hugo Montoya

Marcus B. Nash

K. Brett Nattress

S. Gifford Nielsen

Brent H. Nielson

Adrián Ofchoa

S. Mark Palmer

Adilson de Paula
Parrella

Kevin W. Pearson

Anthony D.
Perkins

Paul B. Pieper

John C. Pingree Jr.

Rafael E. Pino

James R.
Rasband

Michael T.
Ringwood

Lynn G. Robbins

Gary B. Sablin

Evan A. Schmutz

Joseph W. Strati

Vern P. Stantill

Benjamin M. Z. Tai

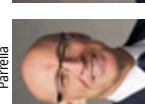
Brian K. Taylor

Michael John U. Teh

Juan A. Uceda

Aníbal
Valenzuela

Juan Pablo Villar

W. Christopher
Waddell
episcopul care
prezideaza
al doilea consilier

Gerald Causse
episcopul care
prezideaza
al doilea consilier

Dean M. Davies
primul consilier

EPISCOPATUL CARE PREZIDEAZĂ

ȘCOALA DE DUMINICA

Milton Camargo
primul consilier

Mark L. Pace
președinte

Jan E. Newman
al doilea consilier

TINERILE FETE

Michelle Craig
prima consiliera

Bonnie H. Cordon
președinta

Becky Craven
a doua consiliera

SOCIETATEA DE ALINARE

Sharon Eubank
prima consiliera

Jean B. Gingham
președinta

Reyna I. Aburto
a doua consiliera

SOCIETATEA PRIMARĂ

Lisa L. Harkness
prima consiliera

Joy D. Jones
președinta

Cristina B. Franco
a doua consiliera

TINERII BĂIEȚI

Douglas D. Holmes
primul consilier

Stephen W. Owen
președinte

M. Joseph Brough
al doilea consilier

octombrie 2019

BONNIE H. CORDON
președinta generală a Tinerelor Fete

Fiice preaiubite

La baza tuturor lucrurilor pe care le facem la Tineretele Fete, este dorința noastră de a vă ajuta să dobândiți o credință de neclintit în Domnul Isus Hristos.

Dragile mele surori, ce bucurie să fiu alături de dumneavoastră! Suntem marte la o revărsare de revelații, care ne încearcă din punct de vedere spiritual și ne umple de entuziasm.

La începutul cuvântării mele, doresc să vă prezint câteva prietene; ele sunt tinere fete cu talente, tradiții și circumstanțe individuale și familiale unice. Fiecare dintre ele, asemenea dumneavoastră, mi-a furat inima.

V-o prezint, mai întâi, pe Bella. Ea este fermă în credința ei, fiind singura tânără fată din ramura ei din Islanda.

V-o prezint pe devotata Josephine din Africa, care și-a luat din nou angajamentul de a studia zilnic din Cartea lui Mormon. Ea descoperă puterea și binecuvântările care rezultă din acest fapt simplu și plin de credință.

Și, în cele din urmă, v-o prezint pe Ashtyn, draga mea prietenă, o tânără fată extraordinară care a decedat după o luptă de șase ani împotriva cancerului. Mărturia ei puternică despre ispășirea lui Isus Hristos încă mai răsună în inima mea.

Toate sunteți tinere fete deosebite. Sunteți unice, fiecare având propriile daruri și experiențe și, totuși, sunteți la fel într-o privință foarte importantă și eternă.

Sunteți, literalmente, ficele de spirit ale unor Părinți Cerești și nimic nu vă poate despărți de dragostea Lor și de dragostea Salvatorului vostru.¹ Pe măsură ce vă apropiați de El, făcând chiar și cei mai mici pași înainte, veți simți pacea de durată care se așterne în sufletul vostru în calitate de ucenice credincioase ale Salvatorului nostru, Isus Hristos.

Președintele Russell M. Nelson, profetul nostru drag, m-a rugat să împărtășesc unele modificări inspirate care vă vor ajuta să vă „dezvoltați” propriul potențial sacru² și să creșteți influența voastră neprihănită. În această seară, voi vorbi despre patru lucruri care se vor modifica.

Crezul Tinerelor Fete

În primul rând, la baza tuturor lucrurilor pe care le facem la Tineretele

Fete, este dorința noastră de a vă ajuta să dobândiți o credință de neclintit în Domnul Isus Hristos³ și o cunoaștere sigură a identității voastre divine în calitate de fiice ale lui Dumnezeu.

În această seară, doresc să anunț o revizuire a crezului Tinerelor Fete. Mă rog să-L simțiți pe Duhul Sfânt depunând mărturie despre veridicitatea acestor cuvinte pe măsură ce voi rosti noul crez.

Sunt o fică preaiubită a unor Părinți Cerești⁴ și am o natură divină și un destin etern.⁵

În calitate de ucenică a lui Isus Hristos⁶, mă străduiesc să devin ca El.⁷ Caut să primesc revelație personală și acționez potrivit acesteia⁸ și le slujesc altora în numele Său sfânt.⁹

Voi fi o martoră a lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile.¹⁰

Pe măsură ce mă străduiesc să fiu demnă de exaltare¹¹, prețuiesc darul pocăinței¹² și caut să progrez în fiecare zi.¹³ Cu credință¹⁴, îmi voi întări căminul și familia¹⁵, voi face și voi ține legăminte sacre¹⁶ și voi primi rânduilele¹⁷ și binecuvântările templului sfânt.¹⁸

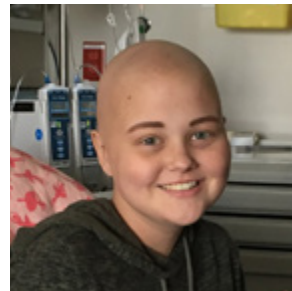
Puteți observa că pronumele „noi” a fost înlocuit cu pronumele „eu”. Aceste adevăruri sunt valabile pentru fiecare dintre voi în mod individual.

Bella, din Islanda

Josephine, din Africa

Ashtyn, care s-a luptat cu cancerul

Tu *ești* o fiică preaiubită a unor Părinți Cerești. Tu *ești* o ucenică de legământ a Salvatorului nostru, Isus Hristos. Vă invit să studiați și să cugetați asupra acestor cuvinte. Știu că, dacă veți face acest lucru, veți dobândi o mărturie despre veridicitatea lor. Înțelegerea acestor adevăruri va schimba modul în care abordați încercările. Faptul de a ști care vă sunt identitatea și scopul vă va ajuta să vă aliniați voia la cea a Salvatorului.

Pe măsură ce Îl urmați pe Isus Hristos, veți avea pace și veți primi îndrumare.

Clasele Tinerelor Fete

Al doilea lucru care se va modifica are legătură cu clasele Tinerelor Fete. Vârstnicul Neal A. Maxwell a spus: „Deseori, cea mai mare nevoie a oamenilor este de a fi adăpostiți de furtunile vieții într-un sanctuar în care să aibă sentimentul de apartenență”¹⁹. Clasele noastre trebuie să fie sanctuare împotriva furtunilor, locuri sigure, pline de dragoste, în care să existe sentimentul de apartenență. Într-un efort de a clădi o unitate mai mare, de a întări prietenii și de a spori sentimentul de apartenență în cadrul Tinerelor Fete, facem unele modificări în structura claselor.

De mai bine de 100 de ani, tinerele fete au fost împărțite în trei clase. Începând de acum, invităm conducătoarele Tinerelor Fete și episcopii să se gândească și să se roage cu privire la nevoile fiecărei tinere fete și să le organizeze potrivit circumstanțelor episcopiei. Vă ofer câteva exemple de cum ar putea fi organizate tinerele fete.

- Dacă aveți puține tinere fete, puteți avea o singură clasă a Tinerelor Fete din care să facă parte toate tinerele fete.
- Poate că aveți un grup mai mare de tinere fete cu vârsta de 12 ani și un grup mic de tinere fete care sunt mai mari. Puteți lua hotărârea de a avea două clase: Tinerele Fete 12 și Tinerele Fete 13–18.
- Sau, dacă aveți o episcopie mare cu 60 de tinere fete care participă la adunări, puteți avea șase clase, una pentru fiecare vârstă, organizată după an.

Indiferent de cum sunt organizate clasele voastre, voi, tinerele fete, sunteți esențiale în clădirea unității. Fiți o lumină pentru cei din jurul vostru. Fiți sursa de dragoste și grijă pe care sperați să le primiți de la alții. Rugându-vă în inima

voastră, continuați să ajutați și să fiți acea forță a binelui. Pe măsură ce veți face aceasta, viața voastră se va umple de bunătate. Veți avea sentimente mai bune față de ceilalți și veți începe, în schimb, să vedeți bunătatea din ei.

Denumirile claselor Tinerelor Fete

În al treilea rând, având în vedere această nouă organizare a claselor, toate clasele vor avea denumirea comună „Tinerele Fete”.²⁰ Nu vom mai folosi denumirile „Albină”, „Trandafir” și „Laur”.

Întărirea președințiilor claselor

Ultimul lucru despre care doresc să vorbesc este importanța președințiilor claselor. Indiferent de cum sunt organizate clasele Tinerelor Fete, *fiecare clasă trebuie să aibă o președinție a clasei!*²¹ Planul divin este ca tinerele fete să fie chemate să conducă de la vârste mici.

Rolul și scopul președințiilor claselor au fost întărite și definite mai clar. Lucrarea de salvare este una dintre aceste responsabilități importante, în mod deosebit în ceea ce privește slujirea, munca misionară, activarea și munca din templu și de întocmire a istoriei familiei.²² Da, acesta este modul în care îl adunăm pe Israel²³ – o muncă glorioasă pentru toate tinerele fete în calitate de membre ale batalionului tinerilor Domnului.

După cum știți, la fiecare nivel din Biserică, Domnul cheamă președinții pentru a conduce oamenii Săi. Dragi tinere fete, a fi membră a președinției unei clase poate fi prima voastră ocazie de a participa în acest tipar inspirat

Chloe

de conducere. Dragi conducători adulți, faceți din chemarea președințiilor claselor o prioritate și, apoi, conduceți alături de ele, ajutându-le și îndrumându-le, astfel încât ele să reușească.²⁴ Oricare ar fi nivelul de experiență în conducere al președinției unei clase, începeți de la nivelul lor și ajutați-le să dezvolte îndemânările și încrederea care le vor binecuvânta în calitate de conducătoare. Fiți alături de ele, dar nu preluați controlul. Spiritul vă va îndruma pe măsură ce le veți îndruma.

Pentru a ilustra rolul esențial al părinților și conducătorilor în calitate de îndrumători, permiteți-mi să vă spun o povestire. Chloe a fost chemată să slujească în calitate de președintă a unei clasei. Înțeleptul ei conducător al preoției a încurajat-o să caute ajutorul Domnului pentru a recomanda tinere care să slujească în președinția ei. Chloe s-a rugat și a primit, relativ rapid, inspirație pentru a ști pe cine să recomande să-i fie consiliere. Pe măsură ce a continuat să cugete și să se roage cu privire la o secretară, Spiritul i-a atras atenția, în mod repetat, asupra unei tinere fete, lucru care a surprins-o – cineva care venea rar la Biserică sau la activități.

Fiind puțin nesigură de îndemn, Chloe a vorbit cu mama ei, care i-a explicat că unul dintre modurile în care putem primi revelație îl reprezintă gândurile care se repetă. Căpătând încredere, Chloe a simțit că o poate recomanda pe această tânără fată. Episcopul i-a oferit chemarea și tânără fata a acceptat. După ce a fost pusă deoparte, această încântătoare secretară a spus: „Știți, nu am simțit niciodată că aș avea un loc undeva sau că era nevoie de mine undeva. Nu am simțit că aparțin unui loc. Dar, cu această chemare, am simțit că și cum Tatăl Ceresc are un scop și un loc pentru mine”. Când Chloe și mama ei au părăsit adunarea,

Chloe i-a spus mamei sale cu lacrimi în ochi: „Revelația este reală! Revelația chiar funcționează!”.

Dragi membre ale președințiilor claselor, ați fost chemate de Dumnezeu și vi s-a încredințat conducerea unui grup de fiice ale Sale. „Domnul vă cunoaște... El v-a ales.”²⁵ Ați fost *puse deoparte* de cineva care deține autoritatea preoției, ceea ce înseamnă că, atunci când îndepliniți însărcinările chemării voastre, exercitați autoritatea preoției. Aveți o lucrare importantă de realizat. Fiți atente la îndemnul Duhului Sfânt și acționați potrivit lor. Pe măsură ce faceți acest lucru, puteți sluji cu încredere, deoarece nu slujiți niciodată singure!

Dragi președinte de clase, avem nevoie de înțelepciunea voastră, de glasul vostru și de energia voastră în cadrul noului consiliu al tinerilor la nivel de episcopie, pe care l-a anunțat astăzi vârstnicul Quentin L. Cook. Sunteți o parte esențială în soluția la îndeplinirea nevoilor fraților voștri și surorilor voastre.²⁶

Aceste modificări în cadrul organizării claselor și conducerii pot fi implementate de episcopii și ramuri oricând

sunt gata, dar trebuie să fie finalizate până la 1 ianuarie 2020.

Dragile mele surori, vă depun mărturie că aceste modificări despre care am vorbit astăzi sunt îndrumări inspirate de Domnul. Pe măsură ce implementăm, cu sânguință, aceste modificări, fie ca noi să nu pierdem niciodată din vedere scopul nostru: de a ne întări hotărârea de a-L urma pe Isus Hristos și a-i ajuta pe alții să vină la El. Depun mărturie că aceasta este Biserica Sa. Cât de recunoscătoare sunt că El ne permite să fim o parte foarte importantă a lucrării Sale sacre!

Mă rog ca același Spirit care a îndrumat aceste modificări să vă îndrume pe măsură ce înaintați pe cărarea legămintelor. Depun astfel mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Romani 8:35–39.
2. Russell M. Nelson, „Martori, cvorumurile Preoției aaronice și clasele Tinerelor Fete”, *Liahona*, nov. 2019, p. 39.
3. Vedeți Proverbele 3:5–7; Iacov 7:5.
4. Vedeți Romani 8:16–17; Doctrină și legăminte 76:24; „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, mai 2017, p. 145.
5. Vedeți 2 Petru 1:3–4; Alma 37:44; Doctrină și legăminte 78:18; „Familia: o declarație oficială către lume”.
6. Vedeți Ioan 13:14–15, 35.
7. Vedeți Matei 22:37–39; 25:40; 3 Nefi 12:48.
8. Vedeți Ioan 16:13; 3 Nefi 14:7–8; Moroni 7:13; 10:5; Doctrină și legăminte 8:2; 9:8; 11:13.
9. Vedeți Matei 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3 Nefi 26:19.
10. Vedeți Isaia 43:10; Mosia 18:9; Doctrină și legăminte 14:8.
11. Vedeți Romani 8:17; 2 Nefi 9:18; 31:20; Doctrină și legăminte 84:38; 132:49; Moise 1:39.
12. Vedeți Helaman 12:23; Moroni 10:33; Doctrină și legăminte 58:42.

PREȘEDINTELE HENRY B. EYRING
al doilea consilier în Prima Președinție

13. Vedeți Alma 34:33; Doctrină și legăminte 82:18.
14. Vedeți Evrei 11; 2 Nefi 31:19–20; Alma 32:21.
15. Vedeți Iosua 24:15; Doctrină și legăminte 109:8; 132:19.
16. Vedeți Exodul 19:5; 1 Nefi 14:14; 2 Nefi 11:5; Doctrină și legăminte 54:6; 66:2; 90:24.
17. Vedeți Mosia 13:30; Alma 30:3; Doctrină și legăminte 84:20–22; Articolele de credință 1:3.
18. Vedeți Psalmii 24:3; Isaia 2:3; Ezechiel 37:26.
19. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), p. 55.
20. Toate clasele vor avea denumirea comună „Tinerete Fete”. Pentru a identifica o anumită clasă, includeți vârsta – de exemplu: „Tinerete Fete 12–14”; „Tinerete Fete 15–18” (vedeți *Manualul 2: Administrarea Bisericii*, 10.1.5, ChurchofJesusChrist.org).
21. Pentru fiecare clasă a Tineretelor Fete trebuie chemată o președinție a clasei. Unde este posibil, o președinție completă trebuie chemată, cu o președintă, două consiliere și o secretară. Dacă este nevoie, poate fi chemată o președinție incompletă (vedeți *Manualul 2*, 10.3.5).
22. Vedeți *Manualul 2*, 10.3.5.
23. Vedeți Russell M. Nelson „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iun. 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
24. Pentru conducătoarele adulte ale Tineretelor Fete, instrucțiuni suplimentare se găsesc în capitolul 10 din *Manualul 2*.
25. Henry B. Eyring, „Ridicați-vă la înălțimea chemării dumneavoastră”, *Liahona*, nov. 2002, p. 76.
26. Dacă aveți o singură clasă și o singură președinție a clasei, întreaga președinție poate participa la consiliul tinerilor la nivel de episcopie, alături de președinții cvorumurilor Preoției aaronice, astfel încât să fie un echilibru între numărul tinerelor fete și cel al tinerilor băieți (vedeți *Manualul 2*, 18.2.9).

Femei de legământ în parteneriat cu Dumnezeu

Felul în care fiicele minunate și bune ale lui Dumnezeu au îngrijit ca mame, au condus și au slujit mereu în orice mod și loc pe care El le-a pregătit pentru ele a fost acela de a deveni femei de legământ în parteneriat cu Dumnezeu.

Sunt recunoscător pentru binecuvântarea de a mă adresa dumneavoastră, fiice de legământ ale lui Dumnezeu. În seara aceasta, scopul meu este de a vă încuraja cu privire la marea slujire la care sunteți chemate. Da, fiecare fiică a lui Dumnezeu care îmi aude glasul a primit o chemare de la Domnul Isus Hristos.

Chemarea dumneavoastră a început când v-ați născut, într-un loc și timp alese pentru dumneavoastră de Dumnezeu,

care vă cunoaște perfect și vă iubește pe fiecare în parte ca fiică a Sa. În lumea spiritelor, El v-a cunoscut, v-a învățat și v-a pus în locul în care urma să aveți ocazia, rară în istoria lumii, să fiți invitată la bazinul pentru botez. Acolo, aveți să auziți aceste cuvinte rostite de un slujitor chemat al lui Isus Hristos: „Fiind împuternicit de Isus Hristos, eu te botez în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin”¹.

Când ați ieșit din apă, ați acceptat o altă chemare de a sluji. Fiind o nouă fiică de legământ a lui Dumnezeu, ați făcut o promisiune și ați primit o însărcinare în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, în care atunci ați fost confirmată membră. Ați făcut legământ cu Dumnezeu să luați asupra dumneavoastră numele lui Isus Hristos, să țineți poruncile Sale și să-I slujiți.

Pentru fiecare persoană care face aceste legăminte, slujirea la care Domnul o cheamă i se va potrivi perfect. Totuși, fiicele și fiii de legământ ai lui Dumnezeu au împreună aceeași chemare importantă și plăcută. Aceea de a le sluji altora pentru El.

Adresându-se surorilor, președintele Russell M. Nelson a rezumat perfect chemarea Domnului pentru dumneavoastră de a vă alătura Lui în lucrarea Sa. Președintele Nelson a descris chemarea dumneavoastră în acest mod: „Domnul a spus: «Lucrarea Mea și slava Mea [este] să realizez nemurirea și viața veșnică a omului»(Moise 1:39). Așadar, fiicele Sale, ucenice devotate, pot spune cu adevărat: «Lucrarea mea și slava mea este să-i ajut pe cei dragi ai mei să-și atingă acel obiectiv ceresc».

Faptul de a ajuta o altă ființă umană să-și atingă potențialul celestial face parte din misiunea divină a femeii. Ca mamă, învățătoare sau sfântă care îngrijește, ea modelează lut viu în forma speranțelor ei. În parteneriat cu Dumnezeu, misiunea ei divină este de a ajuta spiritele să trăiască și sufletele să fie înălțate. Aceasta este măsura creației ei. Înnobilează, edifică și exaltă”².

Nu puteți ști când sau pentru cât timp misiunea dumneavoastră se va concentra pe slujire în chemări precum cea de mamă, conducătoare sau soră care slujește. Din dragoste, Domnul nu ne lasă să alegem perioada, durata sau ordinea chemărilor noastre. Totuși, știți din scripturi

și de la profeții în viață că fiecare fiică a lui Dumnezeu va avea aceste chemări fie în această viață, fie în următoarea. Toate acestea ne pregătesc pentru viața eternă în familii iubitoare – „cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu”³.

Este înțelept să depuneți orice efort și să vă pregătiți acum având în minte obiectivul final. Acest lucru este simplificat de faptul că fiecare dintre aceste însărcinări presupune, în general, aceeași pregătire.

Haideți să începem cu însărcinarea de a fi o soră care slujește. Indiferent dacă în timpul acelei însărcinări aveți 10 ani și trăiți într-o familie în care

tatăl a decedat sau sunteți președintă a Societății de Alinare într-un oraș care a suferit recent de pe urma unui incendiu ori sunteți în spital recuperându-vă în urma unei operații – aveți ocazia să vă îndepliniți chemarea oferită de Domnul de a fi fiica Sa care slujește.

Acestea par a fi însărcinări de slujire foarte diferite. Totuși, toate necesită pregătirea unei inimi puternice, pline de dragoste, a unei credințe fără teamă că Domnul nu dă nicio poruncă fără să pregătească o cale și a unei dorințe de a merge și a face lucruri pentru El.⁴

Deoarece s-a pregătit, fiica în vârstă de 10 ani și-a îmbrățișat mama rămasă

totul, dar putem învăța câteva lecții prin revelație de la Dumnezeu. Putem învăța, de asemenea, multe lucruri observând, când permitem Spiritului să ne ajute să înțelegem ce observăm.

Am observat-o pe Kathleen Johnson Eyring timp de 57 de ani de când suntem căsătoriți. Ea este mama celor două fete și celor patru băieți ai noștri. Până în prezent, ea a acceptat chemarea de a-și face simțită influența de mamă în viața a peste o sută de membri de familie și a câtorva alte sute de oameni pe care i-a adoptat în inima ei de mamă.

Vă amintiți descrierea perfectă despre misiunea divină a femeii, făcută de președintele Nelson, inclusiv misiunea ei de mamă: „Ca mamă, învățătoare sau sfântă care îngrijește, ea modelează lut viu în forma speranțelor ei. În parteneriat cu Dumnezeu, misiunea ei divină este de a ajuta spiritele să trăiască și sufletele să fie înălțate. Aceasta este măsura creației ei”⁵.

Din observațiile mele, soția mea, Kathleen, a îndeplinit acea însărcinare oferită fiicelor Tatălui nostru. Pentru mine, cheia pare a se regăsi în

văduvă și s-a rugat să știe cum să-și ajute familia. Și continuă să se roage.

Președinta Societății de Alinare s-a pregătit să slujească înainte de incendiul neașteptat din regiunea ei. A ajuns să cunoască și să iubească oamenii. Credința ei în Isus Hristos s-a dezvoltat de-a lungul anilor primind răspunsuri la rugăciunile ei ca Domnul să o ajute în acțiuni simple de slujire oferite Lui. Datorită pregătirii ei îndelungate, era pregătită și dornică să-și organizeze surorile să slujească oamenilor și familiilor aflate în dificultate.

O soră care se recupera la spital de pe urma unei operații era pregătită să le slujească colegilor ei de salon. Și-a petrecut viața slujindu-i fiecărui străin pentru Domnul ca și cum acesta i-ar fi fost vecin sau prieten. Când a simțit în inima ei chemarea de a sluji în spital, ea le-a slujit altora cu atâta curaj și dragoste, încât ceilalți pacienți au început să speră că ea nu se va recupera prea curând.

În același mod în care vă pregătiți să slujiți, puteți și trebuie să vă pregătiți pentru chemarea dumneavoastră de a fi conducătoare pentru Domnul, atunci când veți primi această chemare.

Pentru aceasta este nevoie de credință în Isus Hristos, ancorată în dragostea dumneavoastră profundă față de scripturi, pentru a conduce oameni și a preda cuvântul Său fără teamă. Atunci veți fi pregătite să aveți Duhul Sfânt ca însoțitor permanent. Veți fi nerăbdătoare să spuneți „Eu”, când consiliera dumneavoastră din președinția Tinerelor Fete va spune, puțin panicată: „Sora Alvarez s-a îmbolnăvit. Cine poate preda azi în locul ei?”.

Vă fi nevoie de o pregătire asemănătoare pentru ziua minunată în care Domnul vă va chema să fiți mamă. Dar, pentru aceasta, inima dumneavoastră va trebui să fie și mai plină de dragoste decât până acum. Vă fi nevoie de credință în Isus Hristos mai presus decât ce ați simțit până la acel moment în inima dumneavoastră. Și veți avea nevoie de abilitatea de a vă ruga pentru influența, îndrumarea și alinarea Duhului Sfânt mai presus decât credeați că ar fi posibil.

V-ați putea întreba, în mod rezonabil, cum ar putea înțelege un bărbat, de orice vârstă, nevoile unei mame. Este o întrebare valabilă. Bărbații nu pot înțelege

PREȘEDINTELE DALLIN H. OAKS
primul consilier în Prima Președinție

cuvintele „ea modelează lut viu în forma speranțelor ei... în parteneriat cu Dumnezeu”. Ea nu a forțat. A modelat. Și a avut un tipar pentru speranțele ei, după care a căutat să modeleze pe cei pe care i-a iubit și i-a îngrijit ca o mamă. Tiparul ei a fost Evanghelia lui Isus Hristos – după cum am observat de-a lungul anilor în spiritul rugăciunii.

Faptul de a deveni femei de legământ în parteneriat cu Dumnezeu este modul în care fiicele minunate și bune ale lui Dumnezeu au îngrijit ca mame, au condus și au slujit mereu în orice mod și în orice loc pe care El le-a pregătit pentru ele. Vă promit că veți găsi bucurie în călătoria către căminul dumneavoastră ceresc pe măsură ce vă îndreptați spre El și vă țineți legămintele de fiice ale Sale.

Depun mărturie că Dumnezeu Tatăl trăiește și că El vă iubește. El vă va răspunde. Fiul Său Preaiubit conduce, în fiecare detaliu, Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Președintele Russell M. Nelson este profetul Său în viață. Iar Joseph Smith I-a văzut pe Dumnezeu Tatăl și pe Isus Hristos într-o dumbravă din Palmyra, New York și a vorbit cu Ei. Știu că aceste lucruri sunt adevărate. De asemenea, depun mărturie că Isus Hristos este Salvatorul dumneavoastră; vă iubește. Și, prin ispășirea Sa, puteți fi purificate și înălțate pentru a vă îndeplini chemările sfinte pe care le veți primi. Depun astfel mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 20:73.
2. Russell M. Nelson, „Woman – Of Infinite Worth”, *Ensign*, nov. 1989, p. 22.
3. Doctrină și legăminte 14:7.
4. Vedeți 1 Nefi 3:7.
5. Russell M. Nelson, „Woman – Of Infinite Worth”, p. 22.

Două mari porunci

Trebuie să încercăm să ținem cele două mari porunci. Pentru a face aceasta, pășim pe o linie fină între lege și dragoste.

Dragile mele surori în Evanghelia lui Isus Hristos, vă salut în calitatea dumneavoastră de apărătoare ale familiei eterne desemnate de Divinitate. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat: „Această Biserică a fost restaurată, astfel încât familii să poată fi întemeiate, pecetluite și exaltate pentru veșnicie”¹. Acea învățătură are implicații importante în cazul celor care se identifică drept lesbiene, homosexuali, bisexuali, transsexuali, numiți adesea LGBT.² Președintele Nelson ne-a amintit, de asemenea, că nu „trebuie să fim [întotdeauna] de acord unii cu ceilalți pentru a ne iubi”³. Aceste învățături profetice sunt importante pentru discuțiile din cadrul familiei pentru a se răspunde la întrebările copiilor și tinerilor. Am căutat, cu ajutorul rugăciunii, inspirație pentru a vorbi acestui auditoriu, deoarece sunteți afectate în mod special de aceste întrebări, care, direct sau indirect, afectează fiecare familie din cadrul Bisericii.

I.

Încep cu ceea ce Isus a propovăduit că sunt cele două mari porunci.

„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.

Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă.

Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»⁴.

Aceasta înseamnă că ni s-a poruncit să iubim pe toată lumea, având în vedere că pilda samariteanului spusă de Isus ne învață că toată lumea este aproapele nostru.⁵ Însă zelul nostru de a ține această a doua poruncă nu trebuie să ne facă s-o uităm pe prima – să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot

sufletul și cu tot cugetul nostru. Arătăm acea dragoste „[păzind] poruncile [Sale]”⁶. Dumnezeu ne cere să ne supunem poruncilor Sale, deoarece numai prin acea supunere, inclusiv pocăința, putem să ne întoarcem să trăim în prezența Sa și să devenim perfecți ca El.

În cuvântarea sa recentă adresată tinerilor adulți din cadrul Bisericii, președintele Russell M. Nelson a vorbit despre ceea ce dânsul a numit „legătura puternică dintre dragostea lui Dumnezeu și legile Sale”⁷. Legile care se aplică cel mai mult în privința aspectelor legate de cei care se identifică singuri ca fiind LGBT sunt legea căsătoriei dată de Dumnezeu și legea castității care o însoțește. Ambele sunt esențiale în planul Tatălui nostru Cereșc pentru salvarea copiilor Săi. Președintele Nelson ne-a învățat: „Legile lui Dumnezeu au complet la bază dragostea Sa infinită față de noi și dorința Sa ca noi să devenim cât mai buni cu putință”⁸.

Președintele Nelson ne-a învățat: „Multe țări... au legalizat căsătoria între persoane de același sex. În calitate

de membri ai Bisericii, respectăm legile țării... inclusiv căsătoria civilă. Cu toate acestea, adevărul este că, la început... căsătoria a fost rânduită de Dumnezeu! Și, chiar și astăzi, este definită de El ca fiind între un bărbat și o femeie. Dumnezeu nu a modificat definiția pe care El a dat-o căsătoriei”.

Președintele Nelson a continuat: „Dumnezeu nu a modificat legea castității dată de El. Cerințele privind intrarea în templu nu s-au modificat”⁹.

Președintele Nelson ne-a adus tuturor aminte că „însărcinarea noastră ca apostoli este de a nu predica nimic altceva decât adevărul. Această însărcinare *nu* dă [apostolilor] autoritatea de a modifica legea divină”¹⁰. Așadar, dragile mele surori, conducătorii Bisericii trebuie să propovăduiască întotdeauna importanța unică a căsătoriei dintre un bărbat și o femeie și legea castității care-i este asociată.

II.

Lucrarea Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este

direct asociată cu pregătirea copiilor lui Dumnezeu pentru împărăția celestială și, în mod deosebit, pentru cea mai înaltă glorie a ei, exaltarea sau viața eternă. Acest destin suprem este posibil doar prin căsătoria pentru eternitate.¹¹ Viața eternă include puterile de creare inerente combinării dintre bărbat și femeie¹² – ceea ce revelația din zilele noastre descrie ca fiind „[continuarea seminției] în vecii vecilor”¹³.

În cuvântarea sa adresată tinerilor adulți, președintele Nelson ne-a învățat: „Supunerea față de legile lui Dumnezeu vă va proteja pe măsură ce progresați către exaltarea de la final”¹⁴ – și anume să devenim ca Dumnezeu, cu viața exaltată și cu potențialul divin ale Părinților noștri Cerești. Acesta este destinul pe care noi îl dorim tuturor celor pe care-i iubim. Datorită acelei dragoste, nu ne putem lăsa dragostea să înlocuiască poruncile și planul și lucrarea lui Dumnezeu, despre care știm că le va aduce celor pe care-i iubim cea mai mare fericire a lor.

Însă sunt mulți pe care-i iubim, inclusiv unii care au Evanghelia restaurată, care nu cred în sau aleg să nu urmeze poruncile lui Dumnezeu legate de căsătorie și legea castității. Cum rămâne cu ei?

Doctrina lui Dumnezeu ne arată că noi, toți, suntem copiii Săi și că El ne-a creat pentru a avea bucurie.¹⁵ Revelațiile din zilele noastre ne învață că Dumnezeu a oferit un plan pentru o viață muritoare în care noi, toți, putem să alegem supunerea de a căuta cele mai mari binecuvântări ale Sale sau să facem alegeri care ne duc către una dintre împărățiile mai puțin glorioase.¹⁶ Datorită dragostei mari a lui Dumnezeu față de toți copiii Săi, aceste împărății mai puțin glorioase sunt totuși mult mai minunate decât pot înțelege muritorii.¹⁷ Ispășirea lui Isus Hristos

face toate aceste lucruri posibile, căci El „Îl [slăvește] pe Tatăl și *salvează toate lucrările mâinilor Sale*”¹⁸.

III.

Am vorbit despre prima poruncă, dar cum rămâne cu a doua? Cum ținem porunca de a ne iubi aproapele? Căutăm să-i convingem pe membrii noștri că cei care urmează învățături și practici lesbiene, homosexuale, bisexuale sau transsexuale trebuie tratați cu dragostea pe care Salvatorul nostru ne poruncește s-o arătăm față de aproapele nostru. Astfel, când căsătoria între persoane de același sex a fost declarată legală în Statele Unite, Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece au declarat: „Evanghelia lui Isus Hristos ne învață să iubim toți oamenii și să-i tratăm cu bunătate și politețe – chiar și atunci când nu suntem de acord cu ei. Declarăm că cei care se folosesc de legi sau de decizii judecătorești care autorizează căsătoria între persoane de același sex nu trebuie să fie tratați cu lipsă de respect”¹⁹.

Mai mult, trebuie să nu-i persecutăm niciodată pe cei care nu ne împărtășesc crezurile și angajamentele.²⁰ Din nefericire, unii oameni care au parte de astfel de lucruri continuă să se simtă marginalizați și respinși de unii membri și conducători din familiile, episcopiile și țărșii noștri. Noi, toți, trebuie să ne străduim să fim mai buni și mai politicoși.

IV.

Din motive pe care nu le înțelegem, avem provocări diferite în viața noastră muritoare. Dar știm sigur că Dumnezeu ne va ajuta pe fiecare în parte să biruim aceste provocări, dacă noi căutăm, în mod sincer, ajutorul Său. După ce am suferit și ne-am pocăit pentru încălcările legilor despre care am fost învățați, cu toții vom ajunge

într-o împărăție de slavă. Judecata finală și supremă va fi a Domnului, care este Singurul care are cunoașterea, înțelepciunea și harul necesare pentru a ne judeca pe fiecare în parte.

Între timp, trebuie să încercăm să ținem cele două mari porunci. Pentru a face aceasta, pășim pe o linie fină între lege și dragoste – ținând poruncile și pășind pe cărarea legămintelor în timp ce ne iubim aproapele de-a lungul cărării. Această pășire necesită ca noi să căutăm inspirație divină despre ce să susținem și căror lucruri să ne opunem, precum și despre cum să iubim și să ascultăm cu respect și să predăm de-a lungul acestui proces. Pășirea noastră ne cere să nu facem compromisuri în legătură cu poruncile, dar să dăm dovadă din plin de înțelegere și dragoste. Pășirea noastră trebuie să fie prudentă în legătură cu copiii care sunt nesiguri în legătură cu orientarea lor sexuală, dar să descurajeze categorisirea prematură, deoarece în cazul multor copii, o astfel de incertitudine se diminuează considerabil odată cu trecerea timpului.²¹ Pășirea noastră se opune îndepărtării de pe cărarea legămintelor și nu susține pe nimeni care îndepărtează oamenii de Domnul. În tot acest timp, ne aducem aminte că Dumnezeu promite speranță, bucurie supremă și binecuvântări tuturor celor care țin poruncile Sale.

V.

Mamele, tații și noi toți avem responsabilitatea de a propovădui cele două mari porunci. Pentru femeile din Biserică, președintele Spencer W. Kimball a descris acea îndatorire în această profeție măreață: „O mare parte din creșterea care va avea loc în Biserică în ultimele zile se va datora faptului că multe dintre femeile bune din lume... vor fi atrase către Biserică în număr mare. Aceasta se va întâmpla în mod direct proporțional cu măsura în care femeile din Biserică vor fi exemple de neprihănire și exprimare clară și în măsura în care femeile din Biserică vor fi considerate deosebite și diferite... de femeile din lume. Astfel se va întâmpla că femeile model din Biserică vor constitui o forță semnificativă în creșterea numerică și în cea spirituală a Bisericii în ultimele zile”²².

Vorbind despre acea profeție, președintele Russell M. Nelson a spus că „ziua pe care președintele Kimball a prevăzut-o este astăzi. Dumnezeu voastră sunteți femeile pe care dânsul le-a văzut!”²³. Puțin am înțeles noi, cei care am auzit acea profeție în urmă cu 40 de ani, că printre cei pe care femeile din această Biserică îi pot salva vor fi propriii prieteni dragi și membri ai familiei

PREȘEDINTELE RUSSELL M. NELSON

care sunt în prezent influențați de prioritățile lumesti și de înșelăciuni diavolești. Mă rog și vă binecuvântează ca dumneavoastră să propovăduiți și să acționați astfel încât să îndepliniți acea profeție, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Căsătoria celestă”, *Liahona*, nov. 2008, p. 93.
2. Alte inițiale sunt prea numeroase pentru a fi menționate, însă acestea principale sunt suficiente pentru această cuvântare.
3. Russell M. Nelson, cuvântare rostită în cadrul Conferinței anuale a Asociației Naționale pentru Promovarea Persoanelor de Culoare (NAACP), Detroit, Michigan, 21 iulie 2019.
4. Matei 22:37–39.
5. Vedeți Luca 10:29–37.
6. Ioan 14:15.
7. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God” (adunare de devoțiune desfășurată la Universitatea Brigham Young, 17 sept. 2019), speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God”.
9. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God”.
10. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God”.
11. Vedeți Doctrină și legăminte 132:7–13.
12. Vedeți 1 Corinteni 11:11; Doctrină și legăminte 131:1–4.
13. Doctrină și legăminte 132:19.
14. Russell M. Nelson, „The Love and Laws of God”.
15. Vedeți 2 Nefi 2:25.
16. Vedeți Doctrină și legăminte 76:71–113.
17. Vedeți Doctrină și legăminte 76:89.
18. Doctrină și legăminte 76:43; subliniere adăugată.
19. „Response to the Supreme Court Decision Legalizing Same-Sex Marriage in the United States”, anexă la scrisoarea din partea Primei Președinții, 29 iunie 2015.
20. Vedeți Dallin H. Oaks, „Să-i iubim pe ceilalți și să trăim acceptând diferențele”, *Liahona*, nov. 2014, p. 25–28; „Dragostea și legea”, *Liahona*, nov. 2009, p. 26–29.
21. Vedeți, de exemplu, Michelle Forcier, „Adolescent Sexuality”, UpToDate, 3 iunie 2019, uptodate.com/contents/adolescent-sexuality.
22. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 222–223.
23. Russell M. Nelson, „O rugămintă adresată surorilor mele”, *Liahona*, nov. 2015, p. 96.

Comori spirituale

Pe măsură ce vă exercitați credința în Domnul și în puterea preoției Sale, capacitatea dumneavoastră de a accesa această comoară spirituală pe care Domnul a pus-o la dispoziție va crește.

Mulțumesc pentru muzica frumoasă. În timp ce eram cu toții în picioare și cântam acel imn intermediar, „Mulțumim, Ție, Dumnezeu nostru”, două gânduri foarte puternice mi-au venit în minte. Unul este despre profetul Joseph Smith, profetul acestei dispensații. Dragostea și admirația mea față de el cresc pe zi ce trece. Al doilea gând mi-a venit în timp ce-mi priveam soția, fiicele, nepoatele și strănepoatele. Am simțit că mi-aș dori ca fiecare dintre dumneavoastră să faceți parte din familia mea.

Cu mai multe luni în urmă, la sfârșitul unei sesiuni de înzestrare în templu, i-am spus lui Wendy, soția mea: „Sper că surorile înțeleg comorile spirituale care sunt ale lor în templu”. Surori, mă gândesc adesea la dumneavoastră, la fel cum a fost și în urmă cu două luni când Wendy și cu mine am fost în Harmony, Pennsylvania.

Aceasta a fost a doua noastră călătorie acolo. De ambele dați am fost profund impresionați în timp ce pășeam pe acel pământ sacru. În apropiere de Harmony a fost locul în care Ioan Botezătorul i s-a arătat lui Joseph Smith și unde a restaurat Preoția aaronică.

Acolo a fost locul în care apostolii Petru, Iacov și Ioan s-au arătat pentru a restaura Preoția lui Melhisedec.

Harmony a fost locul în care Emma Hale Smith a slujit ca primul copist al soțului ei în timp ce profetul traducea Cartea lui Mormon.

Harmony a fost, de asemenea, locul în care Joseph a primit o revelație în care Domnul Își manifesta voia în legătură cu Emma. Domnul a instruit-o pe Emma să explice scripturile, să îndemne Biserica, să-L primească pe Duhul Sfânt și să-și petreacă timpul

„[învățând] mult”. Emma a fost, de asemenea, sfătuită să „[lase] la o parte lucrurile acestei lumi și să [caute] lucrurile unei lumi mai bune”, precum și să-și țină legămintele pe care le făcuse cu Dumnezeu. Domnul Și-a încheiat instrucțiunile cu următoarele cuvinte convingătoare: „Acesta este glasul Meu pentru toți”¹.

Tot ce s-a întâmplat în această zonă are implicații profunde în viața *dumneavoastră*. Restaurarea preoției împreună cu sfatul pe care Domnul l-a dat Emmei vă pot îndruma și binecuvânta pe fiecare în parte. Îmi doresc foarte mult ca dumneavoastră să înțelegeți că restaurarea preoției este la fel de relevantă pentru dumneavoastră, ca femei, cât este și pentru fiecare bărbat. Deoarece Preoția lui Melhisedec a fost restaurată, atât femeile, cât și bărbații care fac și țin legăminte au acces la „[toate] [binecuvântările] spirituale ale Bisericii”² sau, am putea spune, la toate comorile spirituale pe care Domnul le are pentru copiii Săi.

Fiecare femeie și fiecare bărbat care fac legăminte cu Dumnezeu și care țin aceste legăminte și care iau parte, fiind demni, la rânduieli ale preoției au acces direct la puterea lui Dumnezeu. Cei care sunt înzestrați în casa Domnului primesc un dar al puterii preoției a lui Dumnezeu prin virtutea legământului lor, alături de un dar al cunoașterii pentru a ști cum să acceseze acea putere.

Cerurile sunt la fel de deschise *femeilor* care sunt înzestrate cu puterea lui Dumnezeu care rezultă din legămintele lor ale preoției, cum sunt pentru bărbații care dețin preoția. Mă rog ca acest adevăr să se imprime în inima fiecăruia dintre dumneavoastră, deoarece cred că vă va schimba viața. Dragi surori, aveți dreptul să accesați din plin puterea Salvatorului pentru a vă ajuta familia și pe alții pe care-i iubiți.

Acum, v-ați putea întreba: „Sună bine, dar cum fac acest lucru? Cum accesez puterea Salvatorului pentru a o avea în viața mea?”.

Nu veți găsi acest proces explicat în niciun manual. Duhul Sfânt va fi îndrumătorul dumneavoastră personal pe măsură ce veți căuta să înțelegeți ce dorește Domnul să știți și să faceți. Acest proces nu este nici rapid, nici ușor, însă *este* revigorant spiritual. Ce poate fi mai entuziasmant decât faptul de a lucra cu Spiritul pentru a înțelege puterea lui Dumnezeu – puterea preoției?

Ce vă *pot* spune este că accesarea puterii lui Dumnezeu în viața dumneavoastră implică aceleași lucruri pe care Domnul v-a instruit, pe Emma și pe dumneavoastră, să le faceți.

Așadar, vă invit să studiați, cu ajutorul rugăciunii, secțiunea 25 din Doctrină și legăminte și să aflați ce *vă* va învăța Duhul Sfânt. Acțiunea dumneavoastră personală, spirituală vă va aduce bucurie în timp ce dobândiți, înțelegeți și folosiți puterea cu care ați fost înzestrate.

O parte a acestei acțiuni va necesita să lăsați la o parte multe dintre

lucrurile acestei lumi. Uneori, vorbim cu prea multă ușurință despre faptul de a ne îndepărta de lume și de conflictele ei, de ispitele ei prezente pretutindeni și filosofiele ei false. Însă a face aceasta *cu adevărat* implică faptul de a vă examina viața cu meticulozitate și cu regularitate. Pe măsură ce faceți astfel, Duhul Sfânt vă va îndemna în legătură cu ce nu mai este necesar, cu ce nu mai merită timpul și energia dumneavoastră.

Când nu vă mai concentrați asupra distragerilor lumești, unele lucruri care vă par importante nu vor mai avea aceeași prioritate. Va trebuie să spuneți „nu” în cazul anumitor lucruri, chiar dacă par inofensive. Când începeți și continuați aceste procese de-o viață de a vă consacra viața Domnului, schimbările legate de perspectiva, sentimentele și tăria dumneavoastră spirituală vă vor uimi!

Acum, câteva cuvinte de avertizare. Sunt unii care vă vor submina capacitatea de a folosi puterea lui Dumnezeu. Sunt unii care vă vor face să vă îndoiiți de dumneavoastră însevă și vă vor minimaliza capacitate spirituală

extraordinară pe care o aveți în calitate de femei neprihănite.

Mai mult ca sigur, dușmanul nu dorește să înțelegeți legământul pe care l-ați făcut la botez sau înzestrarea profundă privind cunoașterea și puterea pe care le-ați primit sau le veți primi în templu – casa Domnului. Și, cu siguranță, Satana nu dorește să înțelegeți că, de fiecare dată când slujiți și preaslăviți în templu, fiind demne, plecați înarmate cu puterea lui Dumnezeu și cu îngerii Săi „[păzindu-vă]”²³.

Satana și slujitorii săi vor născoci în mod constant obstacole pentru a vă împiedica să înțelegeți darurile spirituale cu care ați fost și cu care puteți fi binecuvântate. Din nefericire, unele obstacole pot fi rezultatul comportamentului neadecvat al altcuiva. Mă mâhneste gândul că este posibil ca vreuna dintre dumneavoastră să se fi simțit marginalizată sau să nu fi fost crezută de vreun conducător al preoției ori să fi fost abuzată sau înșelată de soț, de tată sau de vreun presupus prieten sau prietenă. Sunt profund întristat că

este posibil ca oricare dintre dumneavoastră să fi fost ignorată, nerespectată sau judecată greșit. Astfel de jigniri nu au ce căuta în împărăția lui Dumnezeu.

În schimb, mă bucur să aflu despre conducători ai preoției care caută, cu entuziasm, să implice activ femeile în cadrul consiliului episcopiei sau consiliului țărului. Mă inspiră fiecare soț care arată că responsabilitatea sa cea mai importantă în cadrul preoției este de a se îngriji de soția sa.⁴ Îl laud pe bărbatul care respectă, în mod profund, capacitatea soției sale de a primi revelație și o prețuiește ca parteneră egală în căsnicia lor.

Când bărbatul înțelege măreția și puterea unei femei sfinte din zilele din urmă, care este neprihănită, dornică să învețe și înzestrată, este de mirare că el simte că trebuie să se ridice în picioare când ea intră în încăpere?

Încă de la început, femeile au fost binecuvântate cu o busolă morală unică – capacitatea de a distinge binele de rău. Acest dar este intensificat în cele care fac și țin legăminte. Și slăbește în

cele care ignoră de bunăvoie poruncile lui Dumnezeu.

Mă grăbesc să adaug că nu-i absolv pe bărbați sub nicio formă de cerința lui Dumnezeu, *valabilă și pentru ei*, de a distinge binele de rău. Dar, dragile mele surori, capacitatea dumneavoastră de a discerne adevărul de minciună, de a fi apărătoarele moralității în cadrul societății, este crucială în aceste zile din urmă. Și depindem de dumneavoastră să-i învățați și pe alții să facă la fel. Permiteți-mi să fiu foarte clar în această privință: dacă lumea pierde corectitudinea morală a femeilor sale, lumea nu-și va mai reveni *niciodată*.

Noi, sfinții din zilele din urmă, nu suntem ai lumii; suntem ai lui Israel care a făcut legământ. Suntem chemați să pregătim un popor pentru a Doua Venire a Domnului.

În continuare, voi clarifica mai multe aspecte referitoare la femei și la preoție. Când sunteți puse deoparte pentru a sluji într-o chemare sub îndrumarea unui deținător de chei ale preoției – cum ar fi episcopul sau președintele dumneavoastră de țară – vi se oferă autoritatea preoției de a sluji în acea chemare.

În mod asemănător, în templul sfânt, sunteți autorizate să înfăptuiți și să oficiați rânduieli ale preoției *de fiecare dată* când sunteți prezente. Înzestrarea dumneavoastră în templu vă pregătește să faceți aceasta.

Dacă sunteți înzestrate, dar nu căsătorite în prezent cu un bărbat care deține preoția și cineva vă spune: „Îmi pare rău că nu ai preoția în căminul tău”, vă rog să înțelegeți că afirmația respectivă este incorectă. Poate că nu aveți un *deținător* al preoției în căminul dumneavoastră, dar ați primit și ați făcut legăminte sacre cu Dumnezeu în templul Său. Din aceste legăminte rezultă o înzestrare cu puterea preoției

Sale asupra dumneavoastră. Și nu uitați, dacă soțul dumneavoastră moare, *dumneavoastră* prezidați în căminul dumneavoastră.

În calitate de femei sfinte din zilele din urmă neprihănite, înzestrate, vorbiți și predați cu putere și autoritate de la Dumnezeu. Indiferent dacă este sub forma îndemnului sau conversației, avem nevoie ca dumneavoastră să predați doctrina lui Hristos. Avem nevoie de contribuția dumneavoastră în cadrul consiliului familiei, episcopiei și țărșului. Participarea dumneavoastră este esențială și niciodată doar de formă!

Dragile mele surori, puterea dumneavoastră va crește pe măsură ce slujiți altora. Rugăciunile dumneavoastră, postul, timpul petrecut studiind scripturile, slujirea dumneavoastră în templu și în întocmirea istoriei familiei vă vor deschide cerurile.

Vă implor să studiați, cu ajutorul rugăciunii, *toate* adevărurile pe care le puteți găsi despre puterea preoției. Puteți începe cu Doctrină și legăminte, secțiunile 84 și 107. Aceste secțiuni vă vor duce către alte fragmente scripturale. Scripturile și învățăturile profeților, văzătorilor și revelatorilor din zilele noastre sunt pline de aceste adevăruri. Pe măsură ce înțelegerea dumneavoastră crește și vă exercitați credința în Domnul și în puterea preoției Sale, capacitatea dumneavoastră de a accesa această comoară spirituală pe care Domnul a pus-o la dispoziție va crește. Pe măsură ce faceți aceasta, veți putea să ajutați mai bine la crearea de familii eterne care sunt unite, pecetluite în templul Domnului și pline de dragoste față de Tatăl nostru Ceresc și de Isus Hristos.

Toate acțiunile noastre de a ne sluji unul altuia, de a proclama Evanghelia, de a desăvârși sfinții și de a-i mântui pe cei morți converg către templul sfânt.

Avem acum 166 de temple în întreaga lume și multe altele urmează.

Așa cum știți, Templul Salt Lake, Piața Templului și zona adiacentă de lângă Clădirea birourilor Bisericii vor fi renovate în cadrul unui proiect care va începe la sfârșitul acestui an. *Acest* templu sacru trebuie conservat și pregătit pentru a inspira generațiile viitoare, tot așa cum ne-a inspirat și pe noi, cei din această generație.

Pe măsură ce Biserica crește, mai multe temple vor fi construite pentru ca mai multe familii să poată avea acces la cea mai mare binecuvântare dintre toate, aceea a vieții eterne.⁵ Pentru noi, templul este *cea* mai sacră clădire în cadrul Bisericii. Ori de câte ori sunt anunțate planuri privind construirea unui templu nou, acest lucru devine o parte importantă a istoriei noastre. Așa cum am discutat aici în această seară, dumneavoastră, dragi surori, sunteți esențiale în lucrarea privind templul, iar templul este locul în care vă veți primi cele mai mărețe comori spirituale.

Vă rog să ascultați cu atenție și cu pioșenie când vă voi anunța acum planurile de a construi opt temple noi. Dacă voi anunța vreunul într-un loc care are o însemnătate aparte pentru dumneavoastră, vă sugerez să vă plecați

capul cu umilință și cu recunoștință în inimă. Ne face plăcere să anunțăm planurile de a construi temple în următoarele locuri: Freetown, Sierra Leone; Orem, Utah; Port Moresby, Papua Noua Guinee; Bentonville, Arkansas; Bacolod, Filipine; McAllen, Texas; Cobán, Guatemala; și Taylorsville, Utah. Vă mulțumesc, dragi surori! Apreciez profund modul în care ați acceptat aceste planuri și reacția dumneavoastră plină de pioșenie.

Acum, în încheiere, doresc să vă dau o binecuvântare, aceea ca dumneavoastră să puteți înțelege puterea preoției cu care ați fost înzestrate și ca dumneavoastră să măriți acea putere exercitându-vă credința în Domnul și în puterea Sa.

Dragi surori, cu profund respect și recunoștință, îmi exprim dragostea față de dumneavoastră. Declar, cu umilință, că Dumnezeu trăiește! Isus este Hristosul. Aceasta este Biserica Sa. Depun astfel mărturie în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Doctrină și legăminte 25:7–16.
2. Doctrină și legăminte 107:18; subliniere adăugată.
3. Doctrină și legăminte 109:22.
4. Vedeți Doctrină și legăminte 131:2–4.
5. Vedeți Doctrină și legăminte 14:7.

VÂRSTNICUL GERRIT W. GONG
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele

Să aparținem lui Dumnezeu și să mergem unul cu altul pe cărarea legămintelor Sale înseamnă să fim binecuvântați de sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele.

Dragi frați și surori, în relatarea următoare ni se povestește despre un copil de la Societatea Primară care învață să se roage. „Îți mulțumesc pentru litera A, litera B... litera G.” Rugăciunea copilului continuă, „Îți mulțumesc pentru literele X, Y, Z. Dragă Tată Ceresc, Îți mulțumesc pentru numărul 1, numărul 2”. Învățătoarea de la Societatea Primară este surprinsă, dar așteaptă cu înțelepciune. Copilul spune, „Îți mulțumesc pentru numărul 5, numărul 6 – și Îți mulțumesc pentru învățătoarea mea de la Societatea Primară. Ea este singura persoană care m-a lăsat vreodată să-mi termin rugăciunea”.

Tatăl Ceresc aude rugăciunea fiecărui copil. Cu infinită dragoste, El ne încurajează să credem și să facem legămintele pentru a aparține Bisericii Sale.

Lumea este plină de miraje, iluzii, șiretenie. Foarte multe lucruri par trecătoare și superficiale. Când lăsăm deoparte aparențele înșelătoare, faptele care par reale, dar sunt false, sau

aprobarea sau dezaprobarea exprimată de alții pe rețelele de socializare, ne dorim mai mult decât ceva superficial și temporar, o legătură efemeră sau urmărirea propriului interes pentru lucrurile lumești. Din fericire, există răspunsuri la aceste probleme.

Când ne gândim la marile porunci ale lui Dumnezeu de a-L iubi pe El și pe cei din jurul nostru prin legământ, facem acest lucru nu ca un străin sau oaspete, ci ca un copil de-al Său, care se simte acasă.¹ Paradoxul din vechime este încă adevărat. Când, datorită legămintelor pe care le-am făcut, ne pierdem interesul pentru lucrurile lumești, noi găsim și devenim cea mai bună persoană eternă care putem fi² – liberă, vie, reală – și definim relațiile noastre cele mai importante. Sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele înseamnă să facem și să ținem promisiuni solemne față de Dumnezeu și unul față de altul, prin rânduieli sacre, rânduieli care invită puterea Divinității să se manifeste în viața noastră.³ Când

facem legământ în numele a tot ce suntem, noi putem deveni mai mult decât suntem. Sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele ne asigură un loc, o relatare a unor fapte care merită atenție și capacitatea de a deveni. El produce credința necesară pentru viață și salvare.⁴

Legămintele divine devin o sursă de dragoste pentru Dumnezeu și de la Dumnezeu și, drept urmare, pentru ceilalți și de la ceilalți. Dumnezeu, Tatăl nostru Ceresc, ne iubește mai mult și ne cunoaște mai bine decât ne iubim și ne cunoaștem noi înșine. Credința în Isus Hristos și schimbarea personală (pocăința) aduc îndurare, har, iertare. Acestea alină durerea, singurătatea, nedreptatea, pe care le întâmpinăm în viața muritoare. Pentru că este Dumnezeu, Tatăl nostru Ceresc dorește să primim darul cel mai mare al lui Dumnezeu – bucuria Sa, viața Sa eternă.⁵

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al legământului. Prin natura Sa, El „[ține] legământul și [arată] îndurare”⁶. Legămintele Sale durează „atât timp cât timpul va fi sau cât pământul va dura sau cât va fi vreun om pe fața pământului ca să fie salvat”⁷. Noi nu suntem meniți să rățăm în incertitudine și îndoială în timpul vieții muritoare, ci să ne bucurăm de relațiile valoroase oferite de legămintele „mai [tari]... decât legăturile morții”⁸.

Rânduielile și legămintele lui Dumnezeu sunt universale în modul de aplicare și individuale în modul în care se îndeplinesc. Conform corectitudinii lui Dumnezeu, fiecare persoană, în orice loc și la orice vârstă, poate primi rânduieli necesare salvării. Libertatea de a alege se aplică – persoanele aleg dacă acceptă rânduielile oferite. Rânduielile oferite de Dumnezeu asigură indicatoare pe cărarea legămintelor Sale. Noi numim planul lui Dumnezeu de a aduce copiii Săi acasă planul mântuirii, planul salvării, planul fericirii. Mântuirea, salvarea, fericirea celestială sunt posibile datorită faptului că

Isus Hristos „a împlinit această ispășire desăvârșită”⁹.

Să aparținem lui Dumnezeu și să mergem unul cu altul pe cărarea legămintelor Sale înseamnă să fim binecuvântați de sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele.

În primul rând, acest sentiment de apartenență îl are la bază pe Isus Hristos ca „Mijlocitorul legământului cel nou”¹⁰. Toate lucrurile pot conlucra împreună spre binele nostru când suntem „sfințiți în Hristos... în legământul Tatălui”¹¹. Fiecare binecuvântare bună și promisă este primită de cei care rămân credincioși până la sfârșit. „Starea fericită a acelora care țin poruncile lui Dumnezeu” este cea în care „sunt binecuvântați în toate lucrurile, atât cele lumești, cât și cele spirituale” și „[pot] locui cu Dumnezeu... într-o stare de fericire fără de sfârșit”¹².

Când ne onorăm legămintele, putem simți, uneori, că suntem în compania îngerilor. Și vom fi – în compania celor pe care-i iubim și care ne binecuvântează de această parte a vălului și a celor care ne iubesc și ne binecuvântează de cealaltă parte a vălului.

Recent, sora Gong și cu mine am văzut într-o cameră de spital o manifestare plină de dragoste a sentimentului de apartenență pe care îl oferă legămintele. Un tată tânăr avea nevoie cu disperare de un transplant de rinichi. Familia lui a plâns, a postit și s-a rugat ca el să primească un rinichi. Când s-a primit vestea că un rinichi salvator al vieții devenise disponibil, soția lui a spus încet: „Sper că cealaltă familie este bine”. Sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele este prezentat în cuvintele apostolului Pavel astfel: „Să ne îmbărbătam laolaltă în mijlocul vostru, prin credința pe care o avem împreună, și voi și eu”¹³.

În timpul vieții, putem să ne pierdem credința în Dumnezeu, dar El niciodată nu-și pierde credința în noi.

Putem spune că lumina Sa din pridvor ne așteaptă aprinsă tot timpul. El ne invită să venim sau să ne întoarcem la legămintele care marchează calea Sa. El ne așteaptă pregătit să ne îmbrățișeze, chiar dacă suntem „încă departe”¹⁴. Când căutăm cu ochiul credinței tipare, firul principal al vieții noastre sau desprindem învățăminte din experiențele noastre, putem vedea îndurarea Sa blândă și încurajarea Sa, în special în încercările, întristările și provocările noastre, precum și în bucuriile noastre. Oricât de des ne împiedicăm sau cădem, dacă vom continua să ne îndreptăm spre El, El ne va ajuta, pas cu pas.

În al doilea rând, Cartea lui Mormon este o mărturie, pe care o putem ține în mâinile noastre, despre sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele. Cartea lui Mormon este instrumentul promis pentru adunarea copiilor lui Dumnezeu, profețită ca noul legământ.¹⁵ Când citim Cartea lui Mormon, singuri sau cu alții, fie în gând, fie cu glas tare, noi putem să-L întrebăm pe Dumnezeu „cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos” și să primim prin puterea Duhului Sfânt asigurarea din partea lui Dumnezeu că este adevărată Cartea lui Mormon.¹⁶ Aceasta include asigurarea că Isus Hristos este Salvatorul nostru, Joseph Smith este profetul restaurării și că Biserica Domnului este numită după numele Său – Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.¹⁷

Cartea lui Mormon, prin legământul vechi și modern, vă vorbește vouă care sunteți copiii lui Lehi, „copiii profeților”¹⁸. Strămoșii voștri au primit prin legământ promisiunea că voi, urmașii lor, citind Cartea lui Mormon, veți recunoaște un glas ca și cum ar striga din țărână.¹⁹ Acel glas pe care-l auziți când citiți Cartea lui Mormon vă mărturisește că voi sunteți „copiii legământului”²⁰ și că Isus este Păstorul vostru cel Bun.

Cartea lui Mormon invită pe fiecare dintre noi, după cum a spus Alma, să intrăm „într-un legământ cu [Domnul], [să-L slujim] și [să ținem] poruncile Lui, pentru ca El să-Și poată revărsa Spiritul Său mai din plin asupra [noastră]”²¹. Când vrem să ne schimbăm în bine – după cum a spus o persoană, „să ne oprim să fim mizerabili și să începem să fim fericiți fiind fericiți” – noi putem deveni deschiși la îndrumare și ajutor și putem deveni mai puternici. Noi putem ajunge prin legământ să aparținem lui Dumnezeu și unei comunități de credincioși și putem primi binecuvântările promise în doctrina lui Hristos²² – acum.

Restaurarea autorității preoției și a puterii de a binecuvânta toți copiii Săi este al treilea aspect al sentimentului de apartenență pe care îl oferă legămintele. În această dispensație, Ioan Botezătorul și apostolii Petru, Iacov și Ioan au venit ca mesageri glorificați de la Dumnezeu pentru a restaura autoritatea preoției Sale.²³ Preoția lui Dumnezeu și rânduielile Sale fac mai prețioase relațiile pe pământ și pot pecetlui în cer relațiile stabilite prin legămintele.²⁴

Preoția poate binecuvânta, literalmente, de la naștere până la moarte – de la numirea și binecuvântarea noului născut până la dedicarea unui mormânt. Binecuvântarea preoției vindecă, alină, îndrumă. Un tată era supărat pe fiul său, până când dragostea iertătoare a intervenit când tatăl i-a dat fiului său o duioasă binecuvântare a preoției. O dragă tânără fată, singura membră a Bisericii în familia sa, avea îndoieli cu privire la dragostea lui Dumnezeu pentru ea până când a primit o inspirată binecuvântare a preoției. În întreaga lume, patriarhi nobili se pregătesc spiritual pentru a da binecuvântări patriarhale. Când patriarhul își așează mâinile pe capul dumneavoastră, el simte și exprimă dragostea lui Dumnezeu pentru dumneavoastră. El

declară descendența dumneavoastră în casa lui Israel. El indică binecuvântări de la Dumnezeu. Atentă ca întotdeauna, soția unui patriarh mi-a povestit despre modul în care ea și familia ei invită Spiritul, în special în zilele în care tatăl lor dă binecuvântări patriarhale.

În cele din urmă, avem parte de binecuvântările sentimentului de apartenență pe care îl oferă legămintele, când îl urmăim pe profetul Domnului și ne bucurăm trăind conform legămintelor din templu, inclusiv căsătoria în legământ. Căsătoria în legământ devine sfântă și eternă când noi căutăm zilnic fericirea soțului sau a soției și a familiei înainte de fericirea noastră. Când „eu” devine „noi”, creștem împreună. Îmbătrânim împreună, întinerim împreună. Când ne binecuvântăm unul pe altul pe parcursul vieții uitând de noi înșine, ne găsim speranțele și bucuriile sfinite pentru timp și eternitate.

Deși situațiile în care ne aflăm diferă, când facem tot ce ne stă în putință, cât de bine putem și cerem cu sinceritate și căutăm ajutorul Său pe toată durata experiențelor noastre, Domnul ne va îndruma, la timpul Său și în felul Său, în mintea și în inima noastră, prin Duhul Sfânt.²⁵ Legămintele căsătoriei unesc prin alegerea comună a celor care le fac – ne amintesc respectul pe care Dumnezeu și noi înșine îl avem pentru libertatea de a alege, precum și

binecuvântarea ajutorului Său când îl căutăm în deplină uniune.

Roadele sentimentului de apartenență pe care îl oferă legămintele de-a lungul generațiilor unei familii sunt simțite în căminele și inimile noastre. Vă rog să-mi permiteți să ilustrez cu exemple personale.

Când sora Gong și cu mine ne-am îndrăgostit unul de celălalt și ne-am căsătorit, am învățat despre libertatea de a alege și hotărâri. O perioadă, eram la școală în două țări diferite, care se aflau pe două continente diferite. Acesta este motivul pentru care, să fiu cinstit, am obținut o diplomă de doctor în relații internaționale.

Când am întrebat: „Tată Ceresc, să mă căsătoresc cu Susan?”, am simțit pace. Dar, atunci când am învățat să mă rog cu intenție adevărată și am spus: „Tată Ceresc, o iubesc pe Susan și vreau să mă căsătoresc cu ea. Promit că voi fi cel mai bun soț și tată posibil” – și când am acționat și am luat cele mai bune hotărâri pe care le puteam lua, atunci am primit cele mai puternice confirmări.

Acum, în familiile noastre, atât în familia Gong, cât și în familia Lindsay, arborii genealogici, povestirile și fotografiile de pe FamilySearch ne ajută să descoperim și să creăm legături datorită experiențelor generațiilor, experiențe trăite prin sentimentul de apartenență

pe care îl oferă legămintele.²⁶ Pentru noi, unii dintre strămoșii respectați sunt cei pe care-i voi menționa în continuare.

Străbunica Alice Blauer Bangerter (străbunica maternă a surorii Gong) care primise trei cereri în căsătorie într-o singură zi și i-a cerut, mai târziu, soțului ei să conecteze o pedală la mașina ei de bătut untul, astfel încât să poată să bată unt, să tricoteze și să citească în același timp.

Străbunicul Loy Kuei Char care și-a purtat copiii pe spate și câteva bunuri ale familiei sale pe un măgar când au traversat câmpurile cu lavă în Marea Insulă Hawaii. Dedicarea și sacrificiul generațiilor familiei Char binecuvântază, astăzi, familia noastră.

Buni Mary Alice Powell Lindsay a rămas singură cu cinci copii mici când soțul și fiul ei cel mai mare au murit brusc la distanță de numai câteva zile. Ea a fost văduvă timp de 47 de ani și și-a crescut familia cu sprijinul și dragostea conducătorilor și membrilor locali. În timpul acelor mulți ani, Buni I-a promis Domnului că, dacă o va ajuta, nu avea să se plângă niciodată. Domnul a ajutat-o. Ea nu s-a plâns niciodată.

Dragi frați și surori, tot ceea ce este bun și etern se bazează pe realitatea existenței lui Dumnezeu, Tatăl nostru Etern, și a Fiului Său, Isus Hristos, și a ispășirii Sale, despre care depune mărturie Duhul Sfânt. Domnul nostru, Isus Hristos, este Mijlocitorul noului legământ. Mărturia despre Isus Hristos este un scop al legământului Cărții lui Mormon.²⁷ Prin jurământ și legământ, autoritatea preoției restaurate a lui Dumnezeu este menită să binecuvânteze toți copiii lui Dumnezeu, inclusiv prin căsătoria în legământ, generațiile familiei și binecuvântări personale.

Salvatorul nostru declară: „Eu sunt Alfa și Omega, Hristos Domnul; da, chiar Eu sunt, începutul și sfârșitul, Mântuitorul lumii”²⁸.

Alice Blauer Bangerter

Loy Kuei Char

Mary Alice Powell Lindsay

CRISTINA B. FRANCO

a doua consilieră în Președinția generală a Societății Primare

A fost cu noi de la început și El este cu noi, în toate sentimentele noastre de apartenență pe care le oferă legămintele, până la sfârșit. Eu depun mărturie astfel, în numele sacru și sfânt al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Isaac Watts, „My Shepherd Will Supply My Need”, *Ensign*, sept. 2015, p. 73.
2. Vedeți Matei 10:39.
3. Vedeți Doctrină și legăminte 84:20.
4. Vedeți *Lectures on Faith* (1985), p. 69.
5. Vedeți Doctrină și legăminte 14:7.
6. Doctrină și legăminte 109:1.
7. Moroni 7:36; vezi, de asemenea, Moroni 7:32.
8. Doctrină și legăminte 121:44.
9. Doctrină și legăminte 76:69.
10. Evrei 12:24; Doctrină și legăminte 76:69; 107:19; vedeți, de asemenea, Traducerea lui Joseph Smith, Galateni 3:20 (în anexa la Cartea lui Mormon).
11. Moroni 10:33; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 90:24; 98:3.
12. Mosia 2:41.
13. Romani 1:12; vedeți, de asemenea, Mosia 18:8-9.
14. Luca 15:20.
15. Vedeți pagina de titlu a Cărții lui Mormon; Doctrină și legăminte 84:57.
16. Moroni 10:4.
17. Vedeți 3 Nefi 27:7-8; Doctrină și legăminte 115:3.
18. 3 Nefi 20:25.
19. Vedeți 2 Nefi 26:16; 33:13.
20. 3 Nefi 20:26.
21. Mosia 18:10.
22. Vedeți 2 Nefi 31:2, 12–13.
23. Vedeți Doctrină și legăminte 13; 27:12; vedeți, de asemenea, Introducere la Doctrină și legăminte.
24. Vedeți Doctrină și legăminte 128:8; vedeți, de asemenea, Exodul 19:5-6; Doctrină și legăminte 84:40. Cei care țin, fiind demni, legămintele devin o comoară prețioasă, o împărăție de preoți, o națiune sfântă. Legămintele sfințesc. Cei care țin legămintele devin sfinți într-un Domn.
25. Vedeți Doctrină și legăminte 8:2.
26. Generațiile pot învăța una de la alta, așa cum fiecare generație învață ea însăși. Scriitorul creștin Søren Kierkegaard sugerează în mod uimitor: „Indiferent de ceea ce poate învăța o generație de la alta, adevăratele relații umane nu pot fi învățate de nicio generație de la generațiile precedente” (Søren Kierkegaard și Johannes De Silentio, *Fear and Trembling* [2018], p.117).
27. Vedeți pagina de titlu a Cărții lui Mormon.
28. Doctrină și legăminte 19:1.

Să găsim bucurie în împărtășirea Evangheliei

Noi avem un Tată iubitor în Cer, care așteaptă să ne întoarcem spre El ca să binecuvânteze viața noastră și a celor din jurul nostru.

Unul dintre cântecele mele preferate de la Societatea Primară începe cu aceste cuvinte:

Eu sunt membru în a Domnului Isus Biserică.

Eu știu cine sunt.

Știu al Său plan.

Și merg în credință.

Eu cred în Hristos, Salvatorul meu¹.

Ce declarație simplă și frumoasă despre adevărurile în care credem!

În calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, noi știm cine suntem. Noi știm că „Dumnezeu este Tatăl spiritelor noastre. Noi suntem... copiii Săi și El ne iubește. Noi am trăit [alături de El în Cer] înainte de a ne fi născut pe acest pământ.”

Noi cunoaștem planul lui Dumnezeu. Noi am fost cu El când a prezentat acest plan. „Singurul scop al [Tatălui nostru din Cer] – lucrarea Sa și slava Sa – este de a da fiecăruia dintre noi posibilitatea de a se bucura de toate binecuvântările Sale. El a oferit un plan perfect pentru a-și îndeplini scopul. Noi am înțeles și am acceptat acest plan...

planul fercirii, planul mântuirii și planul salvării”, înainte de a veni pe pământ.

„Isus Hristos este figura centrală a planului lui Dumnezeu. Prin ispășirea Sa, Isus Hristos a împlinit scopul Tatălui Său și a făcut posibil ca fiecare dintre noi să ne bucurăm de nemurire

și exaltare. Satana, sau diavolul, este dușmanul planului lui Dumnezeu” și a fost încă de la început.

„Libertatea sau capacitatea de a alege este unul dintre cele mai mari daruri ale lui Dumnezeu pentru copiii Săi... Trebuie să alegem între a-L urma pe Isus Hristos sau a-l urma pe Satana.”²

Acestea sunt adevăruri simple pe care le putem împărtăși altora.

Permiteți-mi să vă povestesc despre un moment în care mama mea a împărtășit astfel de adevăruri simple fiind, pur și simplu, deschisă să poarte o conversație și să recunoască un prilej.

Cu mulți ani în urmă, mama mea se întorcea în Argentina pentru a face o vizită împreună cu fratele meu. Mamei mele nu i-a prea plăcut niciodată să zboare cu avionul, de aceea ea l-a rugat pe unul dintre fiii mei să-i dea o binecuvântare pentru alinare și protecție. El s-a simțit îndemnat să-și binecuvânteze bunica și cu îndrumare

și orientare speciale, de la Duhul Sfânt, pentru a întări și atinge inimile multora care erau dornici să învețe despre Evanghelie.

Pe aeroportul din Salt Lake, mama mea și fratele meu au întâlnit o fetiță în vârstă de șapte ani care se întorcea acasă dintr-o excursie la schi împreună cu familia ei. Părinții ei au observat că vorbea de mult timp cu mama mea și fratele meu și au hotărât să se alătore conversației. S-au prezentat pe ei și pe fiica lor ca Eduardo, Maria Susana și Giada Pol. S-a creat o legătură naturală și caldă între familia mea și această familie minunată.

Ambele familii au fost entuziasmate să călătorească împreună, cu același zbor, spre Buenos Aires, Argentina. Pe măsură ce conversația lor a continuat, mama mea a observat că, până în acel moment, nu auziseră niciodată despre Biserica restaurată a lui Isus Hristos.

Una dintre primele întrebări pe care le-a adresat Susana a fost: „Ați dori să-mi povestiți despre acel muzeu frumos cu statuia aurită din vârf?”.

Mama mea a explicat că frumosul edificiu nu era un muzeu, ci un templu al Domnului, în care facem legăminte cu Dumnezeu pentru a ne putea întoarce să trăim în prezența Lui într-o zi. Susana i-a mărturisit mamei mele că, înainte de excursia lor la Salt Lake, ea se rugase pentru ceva care să-i întărească spiritul.

În timpul zborului, mama mea și-a depus mărturia simplă, dar puternică despre Evanghelie și a invitat-o pe Susana să găsească misionarii din orașul în care locuia. Susana a întrebat-o pe mama: „Cum îi voi găsi?”.

Mama a răspuns: „Nu poți să nu-i observi; sunt fie doi tineri îmbrăcați în cămăși albe și cravate, fie două tinere îmbrăcate frumos și poartă întotdeauna un ecuson cu numele lor și, de asemenea, cu denumirea Bisericii, «Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă»”.

Famiile au schimbat numerele de telefon și și-au spus la revedere la aeroportul din Buenos Aires. Susana, care, de atunci, a devenit bună prietenă cu mine, mi-a spus de multe ori că s-a simțit foarte tristă când a trebuit să se despartă de mama mea la aeroport. Ea a spus: „Mama ta strălucea. Nu pot să explic acest lucru, dar avea o strălucire de care nu voiam să mă despart”.

Imediat ce Susana s-a întors în orașul în care locuia, ea și fiica ei, Giada, s-au dus să-i împărtășească această experiență mamei Susanei, care locuia la doar câteva străzi distanță de casa lor. În timp ce conducea mașina, Susana a văzut, din întâmplare, doi tineri care mergeau pe stradă și erau îmbrăcați așa cum descriesese mama mea. Ea a oprit mașina în mijlocul străzii, a ieșit și i-a întrebat pe acești

doi tineri: „Sunteți cumva de la Biserica lui Isus Hristos?”.

Ei au răspuns: „Da”.

„Misionari?”, a întrebat ea.

Ei au răspuns amândoi: „Da, suntem!”.

Apoi, ea a spus: „Urcați în mașina mea; veniți la mine acasă să-mi predați”.

După două luni, Maria Susana a fost botezată. Fiica ei, Giada, a fost și ea botezată când a împlinit nouă ani. Încă lucrăm cu Eduardo, pe care îl iubim indiferent de situație.

De atunci, Susana a devenit una dintre cele mai minunate misionare pe care le-am întâlnit vreodată. Ea este asemenea fiilor lui Mosia, aducând multe suflute la Hristos.

Într-una dintre conversațiile noastre am întrebat-o: „Care este secretul tău? Cum le împărtășești altora Evanghelia?”.

Ea mi-a spus: „Este foarte simplu. În fiecare zi, înainte de a pleca de acasă, mă rog cerându-i Tatălui Ceresc să mă îndrume spre o persoană care are nevoie de Evanghelie în viața ei. Uneori, iau un exemplar al Cărții lui Mormon pentru a-l oferi acestei persoane sau cartonașe de distribuit de la misionari – și, când încep să vorbesc cu cineva, întreb pur și simplu dacă a auzit despre Biserică”.

Susana a mai spus: „Alteori, doar zâmbesc în timp ce aștept trenul. Într-o zi, un bărbat m-a privit și a spus: «De ce zâmbiți?». Întrebarea lui m-a surprins.

Am răspuns: «Zâmbesc pentru că sunt fericită!».

Apoi, el a spus: «Și de ce sunteți atât de fericită?».

Am răspuns: «Sunt membră a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și acest lucru mă face fericită. Ați auzit despre ea?».

Când el a spus nu, Susana i-a dat un cartonaș cu informații despre Biserică

și l-a invitat să participe la următoarea adunare de duminică. Duminică următoare, l-a întâmpinat la ușă.

Președintele Dallin H. Oaks ne-a învățat:

„Sunt trei lucruri pe care toți membrii le pot face pentru a ajuta la împărtășirea Evangheliei...”

În primul rând, ne putem ruga cu toții pentru a avea dorința de a ajuta la înfăptuirea acestei părți importante a lucrării de salvare...

În al doilea rând, noi... putem ține poruncile... Membrii credincioși și supuși vor avea totdeauna Spiritul Salvatorului cu ei, pentru a-i îndruma, pe măsură ce caută să se implice în marea lucrare prin care împărtășim Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos.

În al treilea rând, ne putem ruga pentru a primi inspirație cu privire la ceea ce putem face noi... pentru a împărtăși altora Evanghelia... [și să ne rugăm luându-ne] angajamentul de a acționa conform inspirației primite”³.

Dragi frați, surori, copii și tineri, putem noi să fim asemenea prietenei mele Susana și să împărtășim altora Evanghelia? Putem noi invita un prieten care nu este de religia noastră

să vină cu noi la biserică duminică? Sau putem noi să împărtășim un exemplar al Cărții lui Mormon unei rude sau unui prieten? Putem noi să-i ajutăm pe alții să-și găsească strămoșii pe FamilySearch sau să împărtășim altora ce am învățat în cursul săptămânii, în timp ce am studiat *Vino și urmează-Mă*? Putem noi să fim mai asemănători Salvatorului nostru, Isus Hristos, și să împărtășim altora ceea ce ne aduce bucurie în viață? Răspunsul la toate aceste întrebări este da! O putem face!

În scripturi, citim că „membrii Bisericii lui Isus Hristos sunt trimiși «să muncească în via Sa pentru salvarea sufletelor oamenilor» (Doctrină și legăminte 138:56). Această lucrare de salvare include munca misionară făcută de membri, păstrarea convertiților, activarea membrilor mai puțin activi, munca din templu și de întocmire a istoriei familiei și propovăduirea Evangheliei”⁴.

Dragii mei prieteni, Domnul are nevoie ca noi să adunăm pe Israel. În Doctrină și legăminte, El a spus: „Nu vă îngrijorați mai dinainte cu privire la ceea ce veți vorbi; dar, păstrați continuu în inima voastră ca pe o comoară, cuvintele vieții și vă va fi dat chiar în

VÂRSTNICUL DIETER F. UCHTDORF
din Cuvorul celor Doisprezece Apostoli

ceasul acela partea care trebuie atribuită fiecărui om”⁵.

Pe lângă aceasta, El ne-a promis:

„Și dacă va fi ca voi să lucrați toate zilele propovăduind pocăința către acest popor și veți aduce chiar numai un suflet la Mine, ce mare va fi bucuria voastră cu el în împărăția Tatălui Meu!

Și acum, dacă bucuria voastră va fi mare cu un singur suflet pe care l-ați adus la Mine, în împărăția Tatălui Meu, ce mare va fi bucuria voastră, dacă veți aduce mai multe suflete la Mine!”⁶.

Cântecul de la Societatea Primară, cu care am început, se încheie cu această declarație profundă:

*Eu cred în Hristos, Salvatorul meu.
Numele-I cinstesc.
Fac ce este drept;
Lumina-I urmez.
Cuvântul său vestesc⁷.*

Eu depun mărturie că aceste cuvinte sunt adevărate și că noi avem un Tată iubitor în Cer, care așteaptă să ne întoarcem spre El ca să binecuvânteze viața noastră și a celor din jurul nostru. Mă rog ca noi să avem dorința de a-i aduce pe frații și surorile noastre la Hristos, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. „Biserica lui Isus Hristos”, *Cântece pentru copii*, p. 48.
2. *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară*, ed. rev. (2018), p. 48.
3. Dallin H. Oaks, „Să împărtășim Evanghelia restaurată”, *Liahona*, nov. 2016, p. 58.
4. *Manualul 2 – Administrarea Bisericii*, 5.0, Church of Jesus Christ.org; vedeți, de asemenea, L. Whitney Clayton, „The Work of Salvation: Then and Now”, *Liahona*, sept. 2014, p. 23.
5. Doctrină și legăminte 84:85.
6. Doctrină și legăminte 18:15–16.
7. „Biserica lui Isus Hristos”, p. 48.

Marea dumneavoastră aventură

Salvatorul ne invită, în fiecare zi, să lăsăm deoparte confortul și lucrurile sigure și să ne alăturăm Lui pe calea uceniciei.

Despre hobbiți

Un roman fantastic pentru copii foarte îndrăgit, scris în urmă cu mulți ani, începe cu propoziția: „Într-o vizuină în pământ trăia odată un hobbit”¹.

Povestea lui Bilbo Baggins este despre un hobbit cât se poate de obișnuit, care nu se remarcă prin nimic, căruia îi este oferită o ocazie extraordinară – minunata șansă de a avea

parte de aventură și promisiunea unei recompense mărețe.

Problema este că hobbiții care se respectă nu vor să aibă nimic de a face cu aventurile. Viața lor se reduce doar la confort. Le place să mănânce șase mese pe zi atunci când le pot avea și își petrec zilele în grădinile lor, stând la povești cu vizitatorii, intonând cântece, cântând la instrumente muzicale și bucurându-se de micile plăceri ale vieții.

Însă, când lui Bilbo i se oferă șansa unei mari aventuri, ceva se dezlănțuie adânc în inima sa. El înțelege de la început că această călătorie va fi plină de încercări. Chiar periculoasă. Există chiar și posibilitatea ca el să nu se mai întoarcă.

Și, totuși, chemarea de a porni într-o aventură i-a pătruns adânc în inimă. Astfel, acest hobbit care nu se remarcă prin nimic lasă confortul în urmă și pornește la drum într-o aventură măreață care îl va purta „într-acolo și iar înapoi”².

Aventura dumneavoastră

Poate că unul dintre motivele pentru care această poveste rezonază cu mulți este pentru că este și povestea noastră.

Cu mult, mult timp în urmă, chiar înainte de a ne fi născut, într-o vreme uitată de timp și ștearsă din memorie, și noi am fost invitați să pornim într-o aventură. Ne-a fost propusă de Dumnezeu, Tatăl nostru Ceresc. Faptul de a accepta această aventură avea să însemne să părăsim confortul și siguranța din imediata Sa apropiere. Avea să însemne să venim pe pământ pentru o călătorie plină de pericole și încercări necunoscute.

Știam că nu avea să fie ușor.

Dar, de asemenea, știam că aveam să dobândim comori prețioase, inclusiv un trup fizic și faptul de a trăi bucuriile și tristețile intense ale vieții muritoare. Aveam să învățăm să ne străduim, să căutăm și să întâmpinăm greutatea. Aveam să descoperim adevăruri despre Dumnezeu și despre noi.

Desigur, știam că aveam să facem multe greșeli de-a lungul drumului. Dar, de asemenea, aveam promisiunea că, datorită sacrificiului măreț al lui Isus Hristos, noi aveam să fim curățați de încălcările noastre, perfecționați și purificați în spirit și, într-o zi, înviați și, din nou, împreună cu cei pe care îi iubim.

Am învățat cât de mult ne iubește Dumnezeu. El ne-a dat viață și dorește să reușim. Așadar, El a pregătit un Salvator pentru noi. Tatăl nostru din Cer a spus: „Totuși... poți alege tu însuși, pentru că aceasta ți-a fost dat”³.

Probabil că au fost anumite lucruri legate de aventura din viața muritoare care i-au îngrijorat și chiar înspăimântat pe copiii lui Dumnezeu, deoarece un număr mare dintre frații noștri și surorile noastre de spirit au hotărât să o refuze.⁴

Prin darul și puterea libertății morale de a alege, noi am hotărât că potențialul a ceea ce puteam învăța și deveni din punct de vedere al eternității merita într-adevăr riscul.⁵

Și, astfel, având încredere în promisiunile și puterea lui Dumnezeu și ale Preaiubitului Său Fiu, noi am acceptat provocarea.

Eu am acceptat.

Și dumneavoastră la fel.

Am fost de acord să renunțăm la siguranța primei noastre stări și să pornim în propria noastră mare aventură „într-acolo și iar înapoi”.

Chemarea la aventură

Și, totuși, viața muritoare are un mod de a ne distra, nu-i așa? Avem tendința de a pierde din vedere scopul măreț al călătoriei noastre, preferând să avem parte de confort și de lucruri ușoare în loc să ne dezvoltăm și să progresăm.

Totuși, adânc în inima noastră, este ceva imposibil de negat, care tânjește după un scop mai mare și mai nobil. Această tânjire este un motiv pentru

care oamenii sunt atrași de Evanghelia și Biserica lui Isus Hristos. Evanghelia restaurată este, într-un fel, o reînnoire a chemării la aventură pe care am acceptat-o cu atât de mult timp în urmă. Salvatorul ne invită, în fiecare zi, să lăsăm deoparte confortul și lucrurile sigure și să ne alăturăm Lui pe calea uceniciei.

Există multe cotituri pe această cale. Există dealuri, văi și ocoluri. S-ar putea să existe și păianjeni, troli și chiar și un dragon sau doi metaforic vorbind. Dar dacă rămâneți pe cărare și aveți încredere în Dumnezeu, vă veți găsi în cele din urmă drumul către destinul dumneavoastră glorios și înapoi la căminul dumneavoastră ceresc.

Deci, cum începeți?

Este foarte simplu.

Îndreptați-vă inima către Dumnezeu

Mai întâi, trebuie să alegeți să vă îndreptați inima către Dumnezeu. Străduiți-vă în fiecare zi să-L găsiți. Învățați să-L iubiți. Și, apoi, lăsați acea dragoste să vă inspire să învățați, să înțelegeți și să urmați învățăturile Sale și învățați să țineți poruncile lui Dumnezeu. Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos ne-a fost dată într-un mod clar și simplu, astfel încât și un copil s-o poată înțelege. Cu toate acestea, Evanghelia lui Isus Hristos conține răspunsuri la cele mai complexe întrebări ale vieții și este atât de profundă și de complexă, încât chiar și după o viață de studiu și de cugetat, abia putem să înțelegem cea mai mică parte.

Dacă ezitați pe parcursul acestei aventuri deoarece vă îndoiiți de capacitatea dumneavoastră, amintiți-vă că ucenia nu este despre faptul de a face lucrurile perfect; este despre faptul de a face lucrurile cu intenție. Alegerile dumneavoastră sunt cele care arată cine sunteți cu adevărat mai mult decât capacitățile dumneavoastră.⁶

Chiar și când eșuați, puteți alege să nu renunțați, ci, mai degrabă, să vă descoperiți curajul, să mergeți înainte și să vă ridicați. Acesta este mărețul test din cadrul călătoriei.

Dumnezeu știe că nu sunteți perfecți și că, uneori, veți eșua. Dumnezeu nu vă va iubi mai puțin când veți întâmpina greutăți și mai mult când triumfați.

Asemenea unui părinte iubitor, El dorește ca dumneavoastră să continuați să încercați în mod intenționat. Ucenicia se aseamănă cu faptul de a învăța să cântați la pian. Poate că tot ce puteți face la început este doar să cântați o versiune greu de înțeles a piesei „Chopsticks”. Dar, dacă veți continua să exersați, într-o zi, cele mai simple acorduri vor fi devenit sonate, rapsodii și concerte minunate.

Acum, poate că această zi nu va veni în timpul acestei vieți, dar va veni. Tot ce ne cere Dumnezeu este să continuăm să ne străduim în mod conștient.

Să dăm dovadă de dragoste față de alții

Există ceva interesant, aproape paradoxal, legat de această cale pe care ați ales-o: singurul mod în care dumneavoastră puteți progresa în această aventură a Evangheliei este de a-i ajuta și pe alții să progreseze.

Faptul de a-i ajuta pe alții *reprezintă* calea uceniciei. Credința, speranța,

dragostea, compasiunea și slujirea ne perfecționează ca ucenici.

Prin acțiunile dumneavoastră de a-i ajuta pe cei săraci și pe cei nevoiași, de a-i ajuta pe cei în necaz, caracterul vă este purificat și întărit, spiritul vă este îmbogățit și deveniți mai încrezători și mai credincioși.

Dar această dragoste nu poate fi oferită așteptând o răsplată. Nu poate fi tipul de slujire pentru care ne așteptăm să primim recunoaștere, admirație sau favoruri.

Ucenicii adevărați ai lui Isus Hristos Îl iubesc pe Dumnezeu și îi iubesc pe copiii Săi fără să se aștepte să primească ceva în schimb. Îi iubim pe cei care ne dezamăgesc, pe cei care nu ne plac. Chiar și pe cei care ne ridiculizează, ne abuzează și caută să ne rănească.

Când vă umpleți inima cu dragostea pură a lui Hristos, nu mai aveți loc pentru ranchiună, critică și pentru faptul de a face pe alții să simtă rușine. Țineți poruncile lui Dumnezeu pentru că-L iubiți. În cadrul acestui proces, deveniți încet mai asemănători lui Hristos în gânduri și fapte.⁷ Și ce aventură ar putea fi mai măreață decât aceasta?

Împărtășiți-vă povestea

Al treilea lucru pe care ne străduim să-l îmbunătățim în cadrul acestei călătorii este faptul de a lua asupra noastră numele lui Isus Hristos și de a nu ne fi rușine că suntem membri ai Bisericii lui Isus Hristos.

Noi nu ne ascundem credința.

Nu o îngropăm.

Din contră, vorbim cu alții despre călătoria noastră în mod normal și natural. Asta fac prietenii – ei vorbesc despre lucruri care sunt importante pentru ei. Lucruri care le sunt la inimă și care produc o schimbare în viața lor.

Asta faceți dumneavoastră. Vă spuneți poveștile și experiențele trăite în

calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Uneori, poveștile dumneavoastră îi fac pe oameni să râdă. Uneori, îi fac să plângă. Uneori, ele vor ajuta oamenii să continue având răbdarea, tăria și curajul de a înfrunta o altă oră, o altă zi și să se apropie puțin de Dumnezeu.

Împărtășiți-vă experiențele în mod personal, pe rețelele de socializare, în cadrul grupurilor, peste tot.

Unul dintre ultimele lucruri pe care Isus le-a spus ucenicilor Săi a fost că ei trebuiau să se ducă în întreaga lume și să împărtășească povestea despre Hristosul înviat.⁸ Astăzi, și noi acceptăm cu bucurie această însărcinare măreață.

Avem un mesaj glorios de împărtășit: datorită lui Isus Hristos, fiecare bărbat, femeie și copil se poate întoarce în siguranță acasă, la căminul său cersesc, și, acolo, să trăiască în slavă și în neprihănire!

Sunt chiar mai multe vești bune de împărtășit.

Dumnezeu S-a arătat omului în zilele noastre! Avem un profet în viață.

Aș dori să vă amintesc că Dumnezeu nu dorește ca dumneavoastră „să vindeți” Evanghelia restaurată sau Biserica lui Isus Hristos.

El pur și simplu Se așteaptă să nu o ascundeți sub obroc.

Și, dacă oamenii hotărăsc că Biserica nu este pentru ei, aceasta este hotărârea lor.

Nu înseamnă că ați eșuat. Continuați să-i tratați cu bunătate. Și nici nu înseamnă că nu puteți să-i invitați din nou.

Diferența dintre contactele sociale obișnuite și ucenicia exercitată cu compasiune și curaj este faptul de a invita.

Îi iubim și respectăm pe toți copiii lui Dumnezeu, indiferent de statutul lor în viață, indiferent de rasa sau religia lor, indiferent de hotărârile pe care le iau în viață.

Noi le vom spune: „Veniți de vedeți! Aflați singuri cum veți fi răsplătiți și înnobilați dacă pășiți pe calea uceniciei”.

Noi invităm oamenii „să vină și să ajute pe măsură ce încercăm să facem lumea un loc mai bun”.

Și noi spunem: „Veniți și rămâneți. Suntem frații și surorile dumneavoastră. Nu suntem perfecți. Avem încredere în Dumnezeu și căutăm să ținem poruncile Sale.

Alăturați-vă nouă și dumneavoastră ne veți face mai buni. Și, pe parcursul acestui proces, și dumneavoastră veți deveni mai buni. Haideți să pornim împreună în această aventură”.

Când ar trebui să încep?

Când prietenul nostru, Bilbo Baggins, a simțit că s-a trezit în el chemarea de a porni în aventură, a hotărât să doarmă bine în acea noapte, să se bucure de un mic dejun delicios și să pornească dis-de-dimineață.

Când Bilbo s-a trezit, a observat că locuința lui era dezordonată și aproape că a fost distras de la planul său nobil.

Dar, atunci, prietenul său Gandalf a venit și l-a întrebat: „Da’ n-ai de gând să vii odată?”⁹. Pentru a-și prinde prietenii din urmă, Bilbo a trebuit să hotărască singur ce să facă.

Și, astfel, hobbitul cât se poate de obișnuit, care nu se remarcă prin nimic, s-a trezit țâșnind pe ușă, pornind pe calea aventurii atât de repede, încât și-a uitat pălăria, bastonul și batista. El nu și-a terminat nici măcar al doilea mic dejun.

Poate că aici există o învățătură pentru fiecare dintre noi.

Dacă dumneavoastră și cu mine am simțit dorința de a ne alătura măreței aventuri a celor vii și de a împărtăși ceea ce Tatăl nostru Ceresc iubitor ne-a pregătit cu mult timp în urmă, vă asigur că astăzi este ziua în care să-L urmăm pe Fiul lui Dumnezeu și Salvatorul nostru pe calea Sa a slujirii și uceniciei.

Am putea să petrecem o viață întreagă așteptând momentul în care totul se aliniază perfect. Dar acum este momentul de a ne lua angajamentul total de a-L căuta pe Dumnezeu, de a sluji altora și de a ne împărtăși experiențele altora.

Lăsați-vă în urmă pălăria, bastonul, batista și casa dezordonată.¹⁰

Celor care mergem deja pe această cale: Să fim curajoși, să dăm dovadă de compasiune, încredere și să continuăm!

Celor care au părăsit această cale: Vă rog să vă întoarceți, alăturați-vă nouă din nou și întăriți-ne!

Și dumneavoastră, cei care nu ați început încă, de ce amânați? Dacă doriți să aveți parte de minunile acestei călătorii spirituale mărețe, începeți-vă propria aventură măreață! Vorbiți cu misionarii. Vorbiți cu prietenii dumneavoastră sfinți din zilele din urmă. Vorbiți cu ei despre această lucrare minunată și despre acest miracol.¹¹

Este timpul să începeți!

Veniți, alăturați-vă nouă!

Dacă simțiți că viața dumneavoastră ar putea să aibă mai mult sens, un scop mai înalt, legături de familie mai puternice și o conexiune mai apropiată cu Dumnezeu, vă rog, veniți și alăturați-vă nouă.

În cazul în care căutați o comunitate de oameni care muncesc pentru a deveni cea mai bună versiune a lor, care îi ajută pe cei la nevoie și fac această lume una mai bună, veniți și alăturați-vă nouă!

Veniți și vedeți despre ce este această călătorie minunată, extraordinară și plină de aventuri.

Pe drum, vă veți descoperi.

Veți descoperi un sens.

Îl veți descoperi pe Dumnezeu.

Veți descoperi cea mai plină de aventuri și glorioasă călătorie din viața dumneavoastră.

Depun mărturie despre aceasta în numele Domnului și Salvatorului nostru, chiar Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. J. R. R. Tolkien, *Hobbitul sau Într-acolo și iar înapoi* (2001), (Boston: Houghton Mifflin, 2001), p. 9.
2. Subtitlul cărții *Hobbitul*.
3. Moise 3:17.
4. Vedeți Iov 38:4–7 (fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de bucurie); Isaia 14:12–13 (Îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu); Apocalipsa 12:7–11 (în cer s-a făcut un război).
5. „Profetul Joseph Smith a descris *libertatea de*

VÂRSTNICUL WALTER F. GONZÁLEZ
din Cei Șaptezeci

Atingerea Salvatorului

Pe măsură ce venim la El, Dumnezeu ne va sări în ajutor fie să ne vindece, fie să ne dea putere să biruim orice încercare.

- a alege ca fiind «acea liberă independență a minții pe care cerul a revărsat-o cu atâta slavă asupra familiei umane ca pe unul dintre cele mai alese daruri ale sale» [*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, compilație realizată de Joseph Fielding Smith (1977), p. 49]. Această «liberă independență a minții» sau libertate de a alege este puterea care le permite oamenilor să «[acționeze] prin ei înșiși» (D&L 58:28). Aceasta cuprinde atât exercitarea voinței de a alege dintre bine și rău sau dintre nivele diferite de bine și de rău și, de asemenea, ocazia de a trăi consecințele acestei alegeri. Tatăl Ceresc îi iubeste atât de mult pe copiii Săi, încât El dorește ca noi să ne atingem întregul potențial – să devenim așa cum este El. Pentru a progresa, o persoană trebuie să aibă capacitatea lăuntrică de a face alegerea dorită. Libertatea de a alege este atât de importantă în planul Său întocmit pentru copiii Săi, încât «nici măcar Dumnezeu nu putea să-i facă pe oameni ca El fără să-i facă liberi» [David O. McKay, „Whither Shall We Go? Or Life’s Supreme Decision”, *Deseret News*, 8 iunie 1935, p. 1]” (Byron R. Merrill, „Agency and Freedom in the Divine Plan”, în *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History*, redactat de Roy A. Prete [2005], p. 162).
6. În romanul ei, *Harry Potter și camera secretelor*, scriitoarea J. K. Rowling a creat o scenă în care directorul școlii Hogwarts, Dumbledore, îi spune ceva asemănător tânărului Harry Potter. Este un sfat minunat și pentru noi. L-am mai folosit în mesaje înainte și cred că merită repetat.
7. „Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este” (1 Ioan 3:2; subliniere adăugată).
- Deși o astfel de transformare poate fi peste puterea noastră de înțelegere, „Înșuși Duhul adevărește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.
- Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:16–18; subliniere adăugată).
8. Vedeți Matei 28:16–20.
9. Tolkien, *Hobbitul*, p.37.
10. Vedeți Luca 9:59–62.
11. Vedeți LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, ediție revizuită (1966).

Cu aproximativ 2.000 de ani în urmă, Salvatorul a coborât de pe munte după ce a propovăduit Fericirile și alte principii ale Evangheliei. Pe când mergea pe un drum, un om care avea lepră s-a apropiat de El. Bărbatul a dat dovadă de pioșenie și respect îngenunchind înaintea lui Hristos, pentru a căuta alinare pentru suferințele sale. Rugămintea lui a fost simplă: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești”.

Apoi, Salvatorul Și-a întins mâna către el și, atingându-l, a zis: „Da, vreau, fii curățit”¹.

Din această relatare, învățăm că Salvatorul dorește întotdeauna să ne binecuvânteze. Unele binecuvântări pot apărea imediat, unele după mai mult timp și altele pot apărea chiar după această viață, dar binecuvântările vor apărea la timpul potrivit.

Asemenea leprosului, putem găsi tărie și alinare în această viață dacă acceptăm voia Sa și știm că El dorește să ne binecuvânteze. Putem găsi tăria să înfruntăm orice încercare, să biruim ispitele și să înțelegem și să îndurăm circumstanțele noastre dificile. Cu siguranță, în unul dintre cele mai copleșitoare momente ale vieții Sale, puterea Salvatorului de a îndura s-a mărit când I-a spus Tatălui Său: „Facă-se voia Ta”².

Leprosul nu a fost pretențios sau impunător când a cerut să fie vindecat. Cuvintele sale dezvăluie o atitudine umilă, cu așteptări mari, dar, de asemenea, cu o dorință sinceră ca voia Salvatorului să fie îndeplinită. Acesta este un exemplu de atitudine pe care trebuie s-o avem când venim la Hristos. Putem să venim la Hristos cu certitudinea că dorința Sa este în acest moment și va fi întotdeauna cel mai bun lucru pentru viața noastră muritoare și pentru cea eternă. El are o perspectivă

eternă pe care noi nu o avem. Trebuie să venim la Hristos cu o dorință sinceră ca voia noastră să fie înghițită în cea a Tatălui, așa cum voia Sa a fost înghițită în cea a Tatălui.³ Acest lucru ne va pregăti pentru viața eternă.

Este foarte greu să ne imaginăm suferința fizică și emoțională cu care era împovărat leprosul care a venit la Salvator. Leprea atacă nervii și pielea, cauzând desfigurare și dizabilități. În plus, aceasta avea ca urmare un mare stigmat social. O persoană cu lepră trebuia să-i părăsească pe cei dragi și să trăiască izolată de societate. Leproșii erau considerați necurați atât fizic, cât și spiritual. Din acest motiv, legea lui Moise cerea ca leproșii să poarte haine sfâșiate și să strige: „Necurat!” în timp ce mergeau.⁴ Bolnavi și disprețuiți, leproșii ajungeau să trăiască în case abandonate sau morminte.⁵ Nu este greu să ne imaginăm că leprosul care s-a apropiat de Salvator era frânt.

Uneori, într-un fel sau altul, și noi ne putem simți frânți fie din cauza faptelor noastre, fie din cauza faptelor altora, din cauza unor circumstanțe asupra cărora avem sau nu control. În asemenea momente, ne putem lăsa voia în mâinile Sale.

Cu câțiva ani în urmă, Zulma – soția mea, jumătatea mea mai bună – a primit câteva vești rele la doar două săptămâni înainte de nunta unuia dintre copiii noștri. Ea a avut o tumoare la

glanda parotidă, care creștea rapid. Fața ei a început să se umfle și trebuia să facă o operație delicată. I-au trecut prin minte multe gânduri care i-au împovărat inima. Era tumoarea malignă? Cum avea să se vindece corpul ei? Avea să îi paralyzeze fața? Cât de puternică avea să fie durerea? Avea să rămână cu cicatrice pe față? Tumoarea avea să se formeze din nou? Avea să poată participa la nunta fiului nostru? În timp ce stătea în sala de operații, se simțea frântă.

În acel moment atât de important, Spiritul i-a șoptit că trebuia să accepte voia Tatălui. Atunci, ea a ales să se încredă în Dumnezeu. Ea a avut un sentiment puternic că, oricare ar fi rezultatul, voia Lui avea să fie cel mai bun lucru pentru ea. Curând după aceea, a alunecat în somnul cauzat de anestezie.

Mai târziu, a scris, în mod poetic, în jurnalul ei: „Pe masa de operație, m-am plecat înaintea Tă și, supunându-mă voinței Tale, am adormit. Am știut că mă pot încrede în Tine, deoarece niciun lucru rău nu poate veni de la Tine”.

Ea a găsit tărie și alinare supunându-se voinței Tatălui. În acea zi, Dumnezeu a binecuvântat-o foarte mult.

Oricare ar fi circumstanțele noastre, ne putem exercita credința de a veni la Hristos și a găsi un Dumnezeu în care putem avea încredere. Așa cum a scris unul dintre copiii mei, Gabriel:

„Potrivit profetului, fața lui Dumnezeu este mai luminoasă decât soarele iar părul Său este mai alb decât zăpada iar glasul Său vuieste ca un râu și, pe lângă El, omul nu e nimic... Mă simt zdrobit când îmi dau seamă că nici eu nu sunt nimic. Și doar atunci găsesc, cu stângăcie, calea către un Dumnezeu în care mă pot încrede. Și doar atunci descopăr Dumnezeul în care mă pot încrede”⁶.

Un Dumnezeu în care ne putem încrede ne dă speranță. Putem avea încredere în El, deoarece El ne iubește și dorește ce este mai bine pentru noi în orice împrejurare.

Leprosul s-a apropiat datorită puterii speranței. Lumea nu i-a oferit nicio soluție, nici măcar alinare. Astfel, simpla atingere a Salvatorului a fost o mângâiere pentru întregul său suflet. Putem doar să ne imaginăm sentimentele profunde de recunoștință ale leprosului când a simțit atingerea Salvatorului, în special când a auzit cuvintele: „Da, vreau, fii curățit”.

Povestea spune că „îndată a fost curățită lepra lui”⁷.

Și noi putem simți atingerea mâinii iubitoare și vindecătoare a Salvatorului. Ce fericire, speranță și recunoștință simțim în sufletul nostru știind că El dorește să ne ajute să fim curați! Pe măsură ce venim la El, Dumnezeu ne

va sări în ajutor fie să ne vindece, fie să ne dea putere să biruim orice încercare.

În orice caz, faptul de a accepta voia Sa – nu a noastră – ne va ajuta să înțelegem circumstanțele noastre. Niciun lucru rău nu poate veni de la Dumnezeu. El știe ce este cel mai bine pentru noi. Poate că El nu va ridica poverile noastre imediat. Uneori, El va face ca acele poveri să pară mai ușoare, așa cum a făcut cu Alma și poporul său.⁸ În cele din urmă, datorită legămintelor, poverile vor fi ridicate de pe umerii noștri⁹ fie în această viață, fie la sfânta înviere.

O dorință sinceră ca voia Lui să se îndeplinească și înțelegerea naturii divine a Mântuitorului ne ajută să dezvoltăm tipul de credință pe care a dovedit-o leprosul pentru a fi curățat. Isus Hristos este un Dumnezeu al dragostei, un Dumnezeu al speranței, un Dumnezeu al vindecării, un Dumnezeu care dorește să ne binecuvânteze și să ne ajute să fim curați. Aceasta este ceea ce a dorit înainte să vină pe acest pământ, când S-a oferit voluntar să ne salveze când greșim. Aceasta este ceea ce Și-a dorit în Ghetsimani când a suferit o durere neînțeleasă de oameni în timpul agoniei pentru a plăti prețul păcatului. Aceasta este ceea ce Își dorește acum când pledează în favoarea noastră înaintea Tatălui.¹⁰ De aceea El continuă să ofere invitația: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”¹¹.

El ne poate ridica și ne poate înălța pentru că El are capacitatea de a face acest lucru. El a luat asupra Sa toate durerile trupului și spiritului, astfel încât inima Lui să fie inundată de milă pentru a ne putea ajuta pe noi în toate lucrurile, a ne vindeca și a ne înălța.¹² Cuvintele lui Isaia, așa cum este citat de Abinadi, exprimă acest adevăr într-un mod frumos și înduioșător:

„Cu siguranță, El ne-a purtat supărările noastre și a luat asupra Sa durerile noastre...”

El a fost rănit pentru păcatele noastre, El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa care trebuia să ne aducă nouă pacea a căzut pe El; și prin rănilor Lui suntem tămăduiți”¹³.

Același concept este propovăduit în această poezie:

*„O, Tâmplare din Nazaret,
Repară astă inimă ce-n trecut s-a frânt,
Această viață, ruinată în prag de moarte,
O, poți Tu să le repari, Tâmplare?”*

*Și cu mâna Sa bună și binevoitoare,
Cu propria-I viață a țesut
Viețile noastre distruse, până când ele
O nouă față au căpătat – «Toate noi au
fost făcute».*

*«[Materia] sfărâmată a inimii mele,
Dorință, ambiție, speranță și credință,
Modelează-le într-un întreg perfect,
O, Tâmplare din Nazaret!»¹⁴.*

Dacă simțiți că nu sunteți curați în vreun fel, dacă vă simțiți frânți, trebuie să știți că puteți fi curățați, puteți fi vindecați, deoarece El vă iubește. Aveți încredere că niciun lucru rău nu poate veni de la El.

Deoarece El „a coborât sub toate lucrurile”¹⁵, El face posibil ca toate lucrurile frânte din viața noastră să poată fi reparate și, astfel, putem fi împăcați cu Dumnezeu. Prin El, toate

lucrurile pot fi împăcate, atât lucrurile care sunt pe pământ, cât și lucrurile care sunt în cer, făcând „pace prin sângele crucii Lui”¹⁶.

Haideți să mergem la Hristos făcând toți pașii necesari. Când vom face aceasta, fie ca atitudinea noastră să fie asemenea celei a leprosului, care a spus: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești”. Dacă facem acest lucru, putem primi atingerea vindecătoare a Învățătorului, alături de dulcele Său glas, spunând: „Da, vreau, fii curățit”.

Salvatorul este un Dumnezeu în care ne putem încrede. El este Hristosul, Cel Uns, Mesia despre care depun mărturie în numele Său sfânt, chiar Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Matei 8:2–3.
2. Matei 26:42.
3. Vedeți Mosia 15:7.
4. Vedeți Leviticul 13:45.
5. Vedeți Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary* (1973), 1:174.
6. Vedeți, de asemenea, Proverbele 3:5–6; Doctrină și legăminte 110:2–3; Moise 1:2–10.
7. Matei 8:3.
8. Vedeți Mosia 24:8–15.
9. Vedeți Mosia 24:13–16.
10. Vedeți Doctrină și legăminte 45:3–5.
11. Matei 11:28.
12. Vedeți Alma 7:12.
13. Mosia 14:4–5.
14. George Blair, „The Carpenter of Nazareth”, în Obert C. Tanner, *Christ's Ideals for Living* (manual pentru Școala de duminică, 1955), p. 22; în Jeffrey R. Holland, „Lucruri stricate de reparat”, *Liahona*, mai 2006, p. 71.
15. Doctrină și legăminte 88:6.
16. Coloseni 1:20; vedeți, de asemenea, 2 Corinteni 5:18–20.

VÂRSTNICUL GARY E. STEVENSON
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Nu mă amăgi

Pe măsură ce ne supunem poruncilor lui Dumnezeu, vom fi întotdeauna conduși pe calea cea dreaptă și nu vom fi înșelați.

Astăzi, voi da câteva sfaturi pentru toată lumea, dar *în mod special* pentru generația care se ridică – copiii de la Societatea Primară, tinerii băieți și

tinerile fete. Profetul Domnului din zilele noastre, președintele Russell M. Nelson, vă iubește foarte mult – atât de mult încât s-a adresat multora dintre voi în cadrul unei adunări speciale de devoțiune pentru tineri din întreaga lume transmisă anul trecut și intitulată „Speranța lui Israel”¹. Adesea îl auzim pe președintele Nelson numindu-vă exact așa – „speranța lui Israel”, generația care se ridică și viitorul Bisericii restaurate a lui Isus Hristos.

Dragii mei tineri prieteni, doresc să încep prin a împărtăși două povestiri de familie.

Al 102-lea Dalmațian

Cu ani în urmă, mă întorceam acasă de la serviciu și am fost surprins să văd vopsea albă împrăștiată peste tot – pe pământ, pe ușa de la garaj și pe casa noastră din cărămidă roșie. Am examinat mai îndeaproape locul și am descoperit că vopseaua era încă umedă. O dâră de vopsea ducea spre curtea din spate și, așadar, am urmat-o. Acolo, l-am găsit pe fiul meu de cinci ani cu o pensulă în mână, alergând după câinele nostru. Frumosul nostru Labrador negru era mânjit aproape jumătate în alb!

„Ce faci?”, am întrebat cu un glas animat.

Fiul meu s-a oprit, s-a uitat la mine, s-a uitat la câine, s-a uitat la pensula din care picura vopsea și mi-a spus: „Vreau doar ca el să arate precum câinii cu pete negre din film – știi, cel cu 101 Dalmațieni”.

Îl iubeam pe câinele nostru. Credeam că era perfect, însă, în acea zi, fiul meu avea o părere diferită.

Pisica ce are dungi

Cea de-a doua povestire este despre unchiul meu, Grover, care locuia într-o casă la țară, departe de oraș. Unchiul Grover îmbătrânea. Ne-am gândit că fiii noștri ar trebui să-l întâlnească înainte de a muri. Așa că, într-o după-amiază, am călătorit cu mașina până la modesta lui casă. Am mers împreună pentru a-l vizita și a-l prezenta fiilor noștri. La scurt timp după ce am început să vorbim, cei doi băieți ai noștri, care aveau aproximativ cinci și șase ani, au vrut să iasă și să se joace.

Unchiul Grover, auzind dorința lor, s-a aplecat spre ei. Avea o înfățișare atât de îmbătrânită și de necunoscută, încât băieții s-au speriat puțin de el. El le-a spus, cu glasul său răgușit: „Fiți atenți – sunt mulți sconșei prin împrejurimi”. Auzind acest lucru, Lesa și cu mine am fost mai mult decât surprinși; eram îngrijorați că ar putea fi împroșcați de un sconcs! Apoi, băieții au ieșit afară pentru a se juca în timp ce noi am continuat să vorbim.

Mai târziu, când ne-am urcat în mașină să mergem acasă, i-am întrebat pe băieți: „Ați văzut vreun sconcs?”. Unul dintre ei a răspuns: „Nu, nu am văzut niciun sconcs, dar am văzut o pisi-că neagră, cu o dungă albă pe spate!”.

Marele înșelător

Aceste povestiri despre copii inocenți care descoperă lucruri despre viață și realitate ne pot face pe fiecare dintre noi

să zâmbim, însă ele ilustrează, de asemenea, un concept mai profund.

În prima povestire, fiul nostru cel mic avea deja un câine frumos ca animal de companie; cu toate acestea, el a luat o găleată de vopsea și, cu pensula în mână, a hotărât să-și creeze propria realitate imaginară.

În cea de-a doua povestire, ca o binecuvântare, băieții nu și-au dat seama de pericolul neplăcut cu care s-au confruntat din pricina unui scons. Neputând să identifice în mod corespunzător ceea ce de fapt au găsit, ei au riscat să aibă parte de unele consecințe neplăcute. Acestea sunt povestiri despre a nu ne da seama de identitatea unui anumit lucru – de a presupune că ceea ce este adevărat este de fapt altceva. În fiecare caz, consecințele au fost minore.

Totuși, astăzi, mulți se confruntă cu aceleași probleme la o scară mai mare. Ei fie nu sunt capabili să vadă lucrurile așa cum sunt cu adevărat, fie sunt nemulțumiți de adevăr. Mai mult decât atât, astăzi, există influențe puternice care sunt concepute pentru a ne îndepărta, în mod deliberat, de adevărul absolut. Aceste înșelăciuni și minciuni depășesc cu mult faptul de a nu ne da seama de identitatea anumitor lucruri minore și au adesea consecințe grave.

Satana, tatăl minciunilor și marele înșelător, dorește ca noi să punem la îndoială adevărata natură a lucrurilor și fie să ignorăm adevărurile eterne, fie să le înlocuim cu ceva care pare mai plăcut. „El face război cu sfinții lui Dumnezeu”² și a petrecut mii de ani punând la punct și exersând puterea de a convinge copiii lui Dumnezeu că *binele este rău, iar răul este bine*.

El și-a făcut un renume convingând muritorii că sconsii sunt doar pisoi sau că, printr-o simplă aplicare a vopselei, puteți transforma un labrador într-un dalmatian!

Să ne întoarcem, acum, la un exemplu privind acest principiu, care se găsește în scripturi, când Moise, profetul Domnului, s-a confruntat cu aceeași problemă. „Moise a fost ridicat pe un munte foarte înalt... el L-a văzut pe Dumnezeu, față-n față, și a vorbit cu el.”³ Dumnezeu l-a învățat pe Moise despre identitatea lui eternă. Deși Moise era muritor și imperfect, Dumnezeu ne-a învățat că el era „*asemănător Singurului Meu Născut*; și Singurul Meu Născut... va fi Salvatorul”⁴.

Pentru a rezuma, în această minunată viziune Moise L-a văzut pe Dumnezeu și a învățat, de asemenea, un lucru important despre el însuși: era cu adevărat un *fiu al lui Dumnezeu*.

Ascultați cu atenție ce s-a întâmplat când această viziune minunată s-a încheiat. „Și s-a întâmplat că... Satana a venit, ispitindu-l, spunând: Moise, fiul *omului*, preaslăvește-mă pe mine!”⁵ Moise a răspuns curajos: „Cine ești *tu*? Pentru că, iată, eu sunt un fiu al lui Dumnezeu, asemănător cu Singurul Său Fiu Născut; și unde este slava *ta*, ca să te preaslăvesc pe *tine*?”⁶

Cu alte cuvinte, Moise a spus: „Nu mă poți înșela, pentru că știu cine sunt. Am fost creat după chipul lui Dumnezeu. Nu ai lumina și slava Sa. Atunci, de ce să te preaslăvesc sau să cad pradă înșelăciunii tale?”

Acum, fiți atenți la modul în care

Moise a răspuns mai departe. El a spus: „Pleacă, Satano; *nu mă amăgi*”⁷.

Sunt multe lucruri pe care le putem învăța din răspunsul puternic al lui Moise la ispita dușmanului. Vă invit să răspundeți la fel atunci când vă simțiți influențați de ispită. Porunciți dușmanului sufletului vostru spunând: „Pleacă! Nu ai *nicio* slavă. Nu mă ispită și nu mă minți! Căci știu că sunt un copil al lui Dumnezeu. Și eu voi chema întotdeauna ajutorul Dumnezeului meu”.

Însă, dușmanul nu abandonează cu ușurință obiectivele sale distrugătoare menite să ne înșele și să ne înjosească. Cu siguranță nu a făcut acest lucru cu Moise, dorind în schimb să-l facă pe acesta să uite cine era în eternitate.

Ca și cum ar fi avut un acces de furie copilărească, „Satana a strigat cu glas tare și s-a răstit cu violență pe pământ și a poruncit, spunând: Eu sunt Singurul Născut, preaslăviți-mă”⁸.

Să recapitulăm. Ați auzit ce tocmai a spus? „Eu sunt Singurul Născut, *preaslăviți-mă!*”

De fapt, marele înșelător a spus: „Nu vă îngrijorați; nu vă voi face rău – nu sunt un scons; sunt doar o pisică neagră cu dungi albe”.

Atunci, Moise L-a chemat pe Dumnezeu și a primit puterea Sa divină. Chiar dacă dușmanul s-a înfiorat și pământul s-a cutremurat, Moise *nu a cedat*. Glasul său a fost sigur și clar. El a spus: „Pleacă de la mine, Satano,

pentru că numai pe acest Dumnezeu Îl voi preaslăvi, care este Dumnezeul slăvii”⁹.

În cele din urmă, el „a plecat... din prezența lui Moise”¹⁰.

După ce Domnul a apărut și l-a binecuvântat pe Moise pentru supunerea lui, Domnul a spus:

„Binecuvântat ești tu, Moise, pentru că... tu vei fi făcut mai puternic decât multe ape...”

Și iată, Eu sunt cu tine chiar până la sfârșitul zilelor tale”¹¹.

Faptul că Moise s-a împotrivit dușmanului este un exemplu viu și edificator pentru fiecare dintre noi, indiferent în ce etapă a vieții ne aflăm. Este un mesaj puternic pentru voi personal – să știți ce să faceți când el încearcă să vă înșele. Deoarece, la fel ca Moise, ați fost binecuvântați cu darul ajutorului ceresc.

Porunci și binecuvântări

Cum puteți primi acest ajutor ceresc, așa cum a făcut Moise, și să nu fiți înșelați sau să cădeți în ispită? Domnul Însuși a reafirmat o sursă clară prin care primim ajutor divin în această dispensație atunci când a declarat: „De aceea, Eu, Domnul, cunoscând nenorocirea care va veni peste locuitorii pământului, l-am chemat pe slujitorul Meu, Joseph Smith, fiul, și i-am vorbit din ceruri și i-am dat porunci”¹². Cu alte cuvinte, am putea spune că Domnul, care cunoaște „de la început sfârșitul”¹³, știe dificultățile specifice zilelor noastre. Prin urmare, El ne-a oferit o modalitate prin care să facem față încercărilor și ispitelor, dintre care multe sunt rezultatul influențelor înșelătoare ale dușmanului și ale atacurilor sale.

Este simplu. Prin intermediul slujitorilor Săi, Dumnezeu ne vorbește nouă, copiilor Săi, și ne dă porunci. Am putea parafraza versetul pe care tocmai l-am

citat pentru a spune: „Eu, Domnul... l-am chemat pe slujitorul Meu, [președintele Russell M. Nelson], și i-am vorbit din ceruri și i-am dat porunci”. Nu este acesta un adevăr glorios?

Depun mărturie solemnă că Domnul i S-a adresat cu adevărat lui Joseph Smith din ceruri, începând cu marea Primă Viziune. De asemenea, El vorbește președintelui Nelson în zilele noastre. Depun mărturie că Dumnezeu a vorbit profeților din trecut și le-a dat porunci menite să-i conducă pe copiii Săi spre fericire în această viață și slavă în viața care va urma.

Astăzi, Dumnezeu continuă să dea porunci profetului nostru în viață. Exemple sunt numeroase – un echilibru în ceea ce privește studiul Evangheliei care se concentrează mai mult asupra căminului și este susținut de Biserică; înlocuirea învățământului de acasă și învățământului prin vizite cu slujirea; ajustarea procedurilor și rânduielilor din templu; și noul program Copiii și Tinerii. Mă minunez de bunătatea și compasiunea Tatălui Ceresc iubitor și a Fiului Său, Isus Hristos, care a restaurat Biserica Salvatorului din nou pe pământ și a chemat un profet în zilele noastre. Restaurarea Evangheliei

lui Isus Hristos compensează *vremurile grele* cu *plenitudinea timpurilor*.

Ticăloșia niciodată nu a fost fericire

Supunerea față de poruncile date profetului nostru este importantă nu numai pentru a evita influența înșelătorului, ci și pentru a avea bucurie și fericire trainică. Această formulă divină este destul de simplă: neprihănirea sau supunerea față de porunci aduc binecuvântări iar binecuvântările aduc fericire sau bucurie în viața noastră.

Însă, în același mod în care dușmanul a încercat să-l înșele pe Moise, el încearcă să vă înșele pe voi. Întotdeauna a pretins că este ceva ce nu este. El încearcă întotdeauna să ascundă cine este cu adevărat. El pretinde că supunerea vă va face viața groaznică și că vă va priva de fericire.

Vă puteți gândi la unele dintre strategiile sale de a înșela? De exemplu, el maschează consecințele distructive ale drogurilor sau ale consumului de alcool și sugerează, în schimb, că acestea vor aduce plăcere. El ne afundă în diferitele elemente negative care pot exista pe rețelele de socializare, inclusiv comparații care ne slăbesc propria încredere și idealizarea realității. În plus, el camuflează și alte conținuturi obscure, dăunătoare, care se găsesc online, cum ar fi pornografia, atacurile evidente asupra altora prin hărțuirea online și faptul de a sădi dezinformare pentru a da naștere îndoielii și fricii în inima și mintea noastră. Și șoptește cu violență: „Urmează-mă, și cu siguranță vei fi fericit”.

Cuvintele scrise cu multe secole în urmă de un profet din Cartea lui Mormon sunt deosebit de relevante pentru zilele noastre: „Ticăloșia *niciodată* nu a fost fericire”¹⁴. Fie ca noi să recunoaștem înșelăciunile lui Satana așa cum sunt ele. Fie ca noi să ne împotrivim minciunilor și să recunoaștem atât

PREȘEDINTELE RUSSELL M. NELSON

minciunile, cât și și influențele celui care caută să ne distrugă sufletele și să ne fure bucuria din această viață și slava din viața care va veni.

Dragii mei frați și dragile mele surori, trebuie să rămânem credincioși și vigilenți, pentru că este singura cale de a discerne adevărul și de a auzi glasul Domnului prin slujitorii Săi. „Căci Spiritul vorbește adevărul și nu minte... Aceste lucruri ne sunt arătate limpede pentru salvarea sufletelor noastre... Căci Dumnezeu, de asemenea, le-a cuvântat către profeții din vechime”.¹⁵ Noi suntem sfinții Dumnezeului Atotputernic, speranța lui Israel! Vom șovăi? „Lupta vom abandona? Nu!... Porunca Sa vom respecta. Noi cu credință și fideli vom sta”¹⁶.

Depun mărturie despre *Cel Sfânt al lui Israel* – chiar numele lui Isus Hristos. Depun mărturie despre dragostea, adevărul și bucuria profunde care sunt posibile prin sacrificiul Său infinit și etern. Pe măsură ce ne supunem poruncilor Sale, vom fi întotdeauna conduși pe calea cea dreaptă și nu vom fi înșelați. În numele sacru al Salvatorului nostru, Isus Hristos, amin. ■

Cea de-a doua mare poruncă

Bucuria noastră cea mai mare este să îi ajutăm pe frații și pe surorile noastre.

Dragii mei frați și dragile mele surori, vă mulțumesc pentru tot ceea ce faceți pentru a ajuta la adunarea lui Israel atât pe pământ, cât și în cer, pentru a vă întări familia și a binecuvânta viețile celor aflați în nevoie. Vă mulțumesc pentru că trăiți ca niște adevărați ucenici ai lui Isus Hristos.¹ Cunoașteți și vă supuneți cu dragoste celor două mari porunci ale Sale, de a-L iubi pe Dumnezeu și de a vă iubi semenii².

În ultimele șase luni, sora Nelson și cu mine ne-am întâlnit cu mii de sfinți în timp ce am călătorit în

America Centrală și de Sud, în insulele Oceanului Pacific și în mai multe orașe din Statele Unite. Când călătorim, avem speranța că *vă* vom clădi credința. Noi cel puțin, ne întoarcem întotdeauna cu credința *noastră* întărită de către membrii și prietenii pe care îi întâlnim. Îmi permiteți să împărtășesc trei momente semnificative din experiențele noastre recente?

În luna mai, sora Nelson și cu mine am călătorit cu vârstnicul Gerrit W. Gong și cu sora Susan Gong în Pacificul de Sud. În timp ce ne aflam

NOTE

1. Russell M. Nelson, „Speranța lui Israel” (adunare de devoțiune pentru tinerii din întreaga lume, 3 iun. 2018), [HopeofIsrael.Lds.org](https://www.hopeofisrael.lds.org).
2. Doctrină și legăminte 76:29.
3. Moise 1:1–2.
4. Moise 1:6.
5. Moise 1:12; subliniere adăugată.
6. Moise 1:13; subliniere adăugată.
7. Moise 1:16; subliniere adăugată.
8. Moise 1:19.
9. Moise 1:20.
10. Moise 1:22.
11. Moise 1:25–26.
12. Doctrină și legăminte 1:17.
13. Avraam 2:8.
14. Alma 41:10; subliniere adăugată.
15. Iacov 4:13.
16. „Fideli credinței”, *Imnuri*, nr. 163.

În timp ce se aflau în Auckland, Noua Zeelandă, președintele și sora Nelson s-au întâlnit cu imami ai două moschei din Christchurch, Noua Zeelandă.

În Auckland, Noua Zeelandă, am avut onoarea de a cunoaște imami de la două moschei aflate în orașul Christchurch, Noua Zeelandă, acolo unde, în urmă cu numai două luni, câțiva credincioși nevinovați fuseseră împușcați și uciși într-un act de violență cumplită.

Ne-am exprimat compasiunea față de acești frați de altă credință și ne-am reafirmat angajamentul comun de a apăra libertatea religioasă.

De asemenea, le-am oferit muncă voluntară și un modest ajutor financiar pentru a-și reclădi moscheile. În timpul întâlnirii noastre cu acești conducători musulmani, am fost copleșiți de sentimente duioase de frăție.

În luna august, împreună cu vârstnicul Quentin L. Cook și sora Mary Cook, sora Nelson și cu mine ne-am întâlnit cu oameni din Buenos Aires, Argentina – majoritatea dintre ei nu erau membri ai Bisericii noastre – ale căror vieți s-au schimbat după ce au primit scaune rulante prin Caritatea Sfinților din Zilele din Urmă. Am fost copleșiți când i-am auzit exprimându-și recunoștința plină de bucurie datorită recuperării mobilității.

Un al treilea moment prețios a avut loc cu doar câteva săptămâni în urmă aici, în orașul Salt Lake. A fost atunci când am primit o scrisoare unică de ziua mea de la o tânără de 14 ani pe care o voi numi Maria.

Maria a scris despre lucruri pe care noi doi le avem în comun:

„Dumneavoastră aveți 10 copii. Și noi suntem 10 copii. Vorbiți limba chineză. Șapte dintre copiii din familia mea, inclusiv eu, am fost adoptați din China, deci limba noastră maternă este chineza. Sunteți chirurg cardiolog. Sora mea a avut două [operații] pe cord deschis. Vă place ca adunările Bisericii să țină două ore. Și nouă ne place ca adunările Bisericii să țină două ore. Aveți ureche

muzicală. Și fratele meu are ureche muzicală. E orb, la fel ca mine.”

Cuvintele Mariei m-au emoționat profund, dezvăluind nu doar spiritul ei minunat, ci și dedicarea mamei și a tatălui ei.

Sfinții din zilele din urmă, la fel ca alții care Îl urmează pe Isus Hristos, caută mereu moduri de a ajuta, de a înălța spiritual și de a-i iubi pe alții. Ei, care sunt dornici să se numească poporul Domnului, „[sunt] dornici să [poarte] greutatea unuia altuia... să [jelească] împreună cu cei care jelesc... și să-i [mângâie] pe aceia care au nevoie să fie [mângâiați]”³.

Ei încearcă, cu adevărat, să trăiască potrivit primei și celei de-a doua mari porunci. Când Îl iubim pe *Dumnezeu* cu toată inima, El ne ajută să dorim binele *altora* formându-se astfel un ciclu frumos și virtuos.

Ar fi imposibil să calculăm slujirea pe care sfinții din zilele din urmă o oferă pe tot globul în fiecare zi a fiecărui an, dar *este* posibil să calculăm binele

pe care îl face Biserica ca organizație pentru a-i binecuvânta pe bărbații și pe femeile – băieții și fetele – care au nevoie de o mână de ajutor.

Programul de ajutor umanitar al Bisericii a început în anul 1984. Atunci, s-a ținut un post în întreaga Biserică cu scopul de a aduna fonduri pentru a ajuta persoanele afectate de o secetă cumplită în estul Africii. Membrii Bisericii au donat 6,4 milioane de dolari într-o *singură* zi de post.

Vârstnicul, pe atunci, M. Russell Ballard și fratele Glenn L. Pace au fost trimiși în Etiopia pentru a stabili cum puteau fi folosite cel mai bine acele fonduri sacre. Aceste eforturi s-au dovedit a fi începutul a ceea ce urma să fie cunoscută sub numele de Caritatea Sfinților din Zilele din Urmă.

De atunci, Caritatea Sfinților din Zilele din Urmă a oferit mai mult de *două miliarde* de dolari pentru a-i ajuta pe cei aflați la nevoie în întreaga lume. Acest sprijin este oferit persoanelor aflate la nevoie, indiferent de religia,

naționalitatea, rasa, orientarea lor sexuală, genul sau convingerile lor politice.

Aceasta nu este totul. Pentru a-i ajuta pe membrii Bisericii Domnului aflați în dificultate, noi îndrăgim și trăim potrivit vechii legi a postului⁴. Nu mâncăm pentru a-i ajuta pe alții să mănânce. O zi din fiecare lună, noi ne abținem de la mâncare și donăm banii pe care i-am fi cheltuit (sau mai mult) pentru a-i ajuta pe cei aflați la nevoie.

Nu voi uita niciodată prima mea vizită în Africa de Vest, în anul 1986. Sfinții au venit la adunările noastre în număr foarte mare. Deși nu aveau multe posibilități materiale, ei au venit îmbrăcați în haine albe, imaculate.

L-am întrebat pe președintele de țară cum se îngrijea de membrii care aveau atât de puțin. Dânsul mi-a răspuns că episcopii lor îi cunoșteau bine pe oameni. Dacă membrii își puteau permite două mese pe zi, atunci nu era nevoie să fie ajutați. Dar, dacă își permiteau numai o masă sau mai puțin – chiar și cu ajutorul membrilor familiei – atunci episcopii le ofereau mâncare din fondul donațiilor de post. Apoi, a adăugat următorul lucru extraordinar: contribuțiile lor la

donațiile de post *depășeau*, de obicei, cheltuielile lor. Surplusul din donațiile de post era trimis apoi *altundeva*, unor oameni cu nevoi mai mari ca ale lor. Acei bravi sfinți africani m-au învățat o lecție importantă despre puterea *legii* și *spiritul* postului.

În calitate de membri ai Bisericii, simțim ca suntem rude cu cei care suferă în orice fel.⁵ Ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem cu toții frați și surori. Noi urmăm un îndemn din Vechiul Testament: „Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta”⁶.

Ne străduim, de asemenea, să trăim potrivit învățăturilor Domnului Isus Hristos din Matei 25:

„Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și ați venit să Mă vedeți...”

Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”⁷.

Permiteți-mi să vă împărtășesc doar câteva exemple despre modul în care Biserica urmează aceste învățături ale Salvatorului.

Pentru a potoli foamea, Biserica administrează 124 de magazine ale episcopului în întreaga lume. Prin acestea, aproximativ 400.000 de cereri de mâncare sunt îndeplinite în fiecare an pentru persoanele aflate la nevoie. Acolo unde nu există magazine, episcopii și președinții de ramură folosesc banii proveniți din donații de post pentru a oferi mâncare și provizii membrilor aflați la nevoie.

Totuși, problema foamei afectează mult mai mulți oameni decât membrii Bisericii. Ea se răspândește în întreaga lume. Un raport recent al Națiunilor Unite a arătat că numărul oamenilor subnutriți din lume este, în prezent, de peste 820 de milioane – însemnând

aproape unul din nouă locuitori ai pământului.⁸

Ce statistică cutremurătoare! Cât de recunoscători suntem pentru contribuțiile dumneavoastră. Datorită generozității dumneavoastră sincere, milioane de oameni din toată lumea vor primi atât de necesara hrană, îmbrăcăminte, adăpost temporar, scaune rulante, medicamente, apă curată și multe altele.

Multe dintre bolile din lume sunt cauzate de apă murdară. Până în prezent, inițiativa umanitară a Bisericii a ajutat la furnizarea de apă curată în sute de comunități din 76 de țări.

Un exemplu bun în acest sens este un proiect desfășurat în Luputa, Republica Democrată Congo. Având o populație de peste 100.000, orașul nu era conectat la o *rețea de apă*. Cetățenii trebuiau să meargă pe jos distanțe lungi pentru a găsi surse de apă potabilă. S-a descoperit un izvor la 29 de kilometri de acolo, dar oamenii din oraș nu aveau acces la acea apă cu regularitate.

Când misionarii noștri umanitari au aflat despre această provocare, ei au lucrat alături de conducătorii orașului Luputa furnizând materialele și oferind instruire despre modul în care să pompeze apa spre oraș. Oamenii din Luputa au petrecut *trei ani* săpând un șanț adânc de un metru prin piatră și junglă. După ce au muncit atât împreună, într-un final, a sosit ziua fericită în care apa proaspătă și curată a fost disponibilă în tot orașul.

Biserica ajută și refugiații, fie din cauza problemelor politice, fie a calamităților naturale sau a persecuțiilor religioase. Există acum peste 70 de milioane de oameni forțați să-și părăsească căminul.⁹

Nu mai în anul 2018, Biserica a furnizat truse de urgență refugiaților în 56 de țări. Pe lângă aceasta, mulți membri ai Bisericii oferă voluntar din timpul lor pentru a-i ajuta pe refugiați să se integreze în noile

lor comunități. Mulțumim fiecăruia dintre dumneavoastră care vă întindeți brațele pentru a-i ajuta pe cei care încearcă să-și întemeieze cămine noi.

Prin donații generoase către magazinele Deseret Industries din Statele Unite ale Americii, milioane de kilograme de haine sunt colectate și sortate în fiecare an. În timp ce episcopii locali folosesc această mare cantitate de bunuri pentru a-i ajuta pe membrii aflați la nevoie, *cea mai mare* parte este donată altor organizații caritabile care distribuie obiectele în toată lumea.

Doar anul trecut, Biserica a oferit consult și tratament oftalmologic unui număr de peste 300.000 de oameni din 35 de țări, asistență pentru nou-născuți și mamele lor în 39 de țări și a oferit scaune rulante unui număr de peste 50.000 de persoane din zeci de țări.

Biserica este cunoscută ca fiind printre primii care acordă ajutor atunci când au loc tragedii. Chiar și *înainte* să lovească uraganele, conducătorii Bisericii și personalul din locurile care urmează să fie afectate întocmesc planuri pentru a furniza provizii și muncă voluntară celor care urmează să fie afectați.

Numai anul trecut, Biserica a derulat mai mult de 100 de proiecte de ajutor în caz de dezastru în toată lumea, venind în ajutorul victimelor uraganelor, incendiilor, inundațiilor, cutremurelor și altor calamități. Oricând este posibil, membrii Bisericii noastre, cu veste galbene cu inscripția Măini care ajută, se mobilizează în număr mare pentru a-i ajuta pe cei afectați de dezastru. Acest fel de sprijin, oferit de atât de mulți dintre dumneavoastră, este chiar esența slujirii.

Dragii mei frați și dragile mele surori, activitățile pe care le-am descris sunt doar o mică parte din binele pe care-l face programul pentru bunăstare și umanitar al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.¹⁰ Și *dumneavoastră*

sunteți cei care faceți posibil acest lucru. Datorită faptului că trăiți vieți exemplare, datorită inimilor dumneavoastră generoase și mâinilor dumneavoastră dornice să ajute, nu este de mirare că multe comunități și mulți conducători de guverne vă laudă eforturile.¹¹

De când am devenit președinte al Bisericii, am fost uimit de numărul mare de președinți, prim-miniștri și ambasadori care mi-au mulțumit cu sinceritate pentru ajutorul nostru umanitar oferit poporului lor. Ei și-au exprimat, de asemenea, recunoștința pentru tăria pe care membrii noștri credincioși

o aduc țării lor, fiind cetățeni loiali, care au o contribuție importantă.

De asemenea, am fost uimit când Prima Președinție a fost vizitată de conducători ai lumii care și-au exprimat *speranța* ca Biserica să fie stabilită în țările lor. De ce? Deoarece ei știu că sfinții din zilele din urmă vor ajuta la clădirea de familii și comunități puternice, făcându-le viața mai bună și altora *oriunde* ar locui.

Indiferent de locul pe care-l numesc acasă, membrii Bisericii prețuiesc calitatea de Părinte pe care o are Dumnezeu și frăția dintre oameni. Astfel, bucuria

PREȘEDINTELE HENRY B. EYRING
al doilea consilier în Prima Președinție

noastră cea mai mare este să îi ajutăm pe frații și pe surorile noastre, oriunde am locui în această lume minunată.

Ajutându-i pe alții – făcând un efort conștient de a ne îngriji de alții la fel de mult sau *mai mult* decât de îngrijim de noi – noi suntem fericiți. În special, aș adăuga eu, când nu este convenabil pentru noi sau când este ceva ce în mod normal nu facem. *A trăi* potrivit celei de-a doua mari porunci este *elementul esențial* al faptului de a deveni adevărați ucenici ai lui Isus Hristos.

Dragii mei frați și dragile mele surori, dumneavoastră sunteți exemple vii ale roadelor care vin din faptul de a urma învățăturile lui Isus Hristos. Vă mulțumesc! Vă iubesc!

Eu știu că Dumnezeu trăiește. Isus este Hristosul. Biserica Sa a fost restaurată în aceste zile din urmă pentru a-și îndeplini scopurile sale divine. Depun astfel mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Moroni 7:48.
2. Vedeți Matei 22:37–39; Luca 10:27.
3. Mosia 18:8–9.
4. Vedeți Isaia 58:3–12.
5. La începuturile Bisericii, și pionierii curajoși au fost flămânzi, fără adăpost și persecutați.
6. Deuteronom 15:11.
7. Matei 25:35–36, 40.
8. Vedeți Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, p. 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Vedeți „Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response”, imputernicitul Națiunilor Unite pentru site-ul referitor la refugiați, 19 iunie 2019, unhcr.org/en-us.
10. Pentru mai multe informații despre programele caritabile ale Bisericii, vă rugăm să vedeți ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare; LatterDaySaintCharities.org; facebook.com/LatterDaySaintCharities; JustServe.org.
11. „Cea mai eficientă broșură pe care o vom putea arăta va fi bunătatea și exemplul nostru”, (Gordon B. Hinckley, „Find the Lambs, Feed the Sheep,” *Liahona*, iulie 1999, p. 121).

Sfințenia și planul fericirii

*Pentru a avea mai multă fericire,
trebuie să aveți mai multă sfințenie.*

Dragi frați și surori, m-am rugat să am puterea să vă ajut în încercarea dumneavoastră personală de a găsi fericire. Unii ar putea simți că sunt deja suficient de fericiți, dar, cu siguranță, nimeni nu va respinge oferta de a avea parte de mai multă fericire. Oricine ar fi entuziasmat să accepte o ofertă garantată de fericire de durată.

Aceasta este ceea ce i-au oferit Tatăl Cereșc, Fiul Său Preaiubit – Isus Hristos – și Duhul Sfânt fiecărui copil de spirit al Tatălui Cereșc care trăiește, care va trăi și care a trăit vreodată în această lume. Acea ofertă este numită uneori planul fericirii. A fost numită astfel de profetul Alma când l-a învățat pe fiul său, care era învăluit de nefericirea cauzată de păcat. Alma știa că ticăloșia nu putea fi nicio dată fericire pentru fiul său – sau pentru oricare copil al Tatălui Cereșc.¹

El l-a învățat pe fiul său că singura cale spre fericire este aceea de a progresa în sfințenie. El a declarat clar că putem avea parte de mai multă sfințenie prin curățirea și desăvârșirea posibile prin ispășirea lui Isus Hristos.² Doar prin credința în Isus Hristos, pocăința continuă și ținerea legămintelor putem avea fericirea de durată pe care toți ne-o dorim cu sinceritate s-o avem și s-o păstrăm.

Astăzi, mă rog să vă ajut să înțelegeți că, pentru a avea mai multă fericirea, trebuie să aveți mai multă sfințenie,

astfel încât să puteți acționa potrivit acestei credințe. Apoi, voi împărtăși ce știu despre ce putem face pentru a merita acest dar de a deveni și mai sfinți.

Scripturile ne învață că, printre alte lucruri, putem fi sfințiți sau deveni mai sfinți când ne exercităm credința în Hristos³, ne dovedim supunerea⁴, ne pocăim⁵, facem sacrificii pentru El⁶, primim rânduieli sacre și ținem legămintele făcute cu El⁷. Pentru a merita darul sfințeniei, trebuie să avem umilință⁸, blândete⁹ și răbdare¹⁰.

Când eram în Templul Salt Lake, am avut o experiență în care mi-am dorit să am mai multă sfințenie. Înainte

să intru în templu prima oară, mi s-au spus foarte puține lucruri referitor la ce avea să se întâmple. Văzusem pe clădire cuvintele: „Sfințenie Domnului” și „Casa Domnului”. Eram foarte nerăbdător. Totuși, mă întrebam dacă sunt pregătit să intru.

Mama și tatăl meu mergeau înaintea mea în drum spre intrarea în templu. Ni s-a cerut să ne arătăm recomandările pentru a dovedi demnitatea noastră.

Părinții mei îl cunoșteau pe bărbatul de la pupitrul pentru recomandări. Așa că au rămas o clipă pentru a vorbi cu el. Eu am mers mai departe, într-o zonă mare în care totul era de un alb strălucitor. M-am uitat la tavan care era atât de înalt, încât părea să fie cerul. În acel moment, am simțit clar că am mai fost acolo înainte.

Dar, atunci, am auzit un glas foarte blând – care nu era al meu. Acestea sunt cuvintele șoptite cu blândețe: „Nu ai mai fost niciodată aici. Îți aduci aminte de un moment de dinainte de a te naște. Erai într-un loc sacru ca acesta. Ai simțit că Salvatorul era pe punctul de a veni

în locul în care te aflai. Și erai fericit pentru că erai nerăbdător să-L vezi”.

Acea experiență în Templul Salt Lake a durat doar o clipă. Dar amintirea acesteia încă îmi mai aduce pace, bucurie și fericire plină de liniște.

Am învățat multe lecții în acea zi. Una a fost aceea că Duhul Sfânt vorbește cu un glas liniștit și slab. Îl pot auzi când am pace spirituală în inimă. El aduce un sentiment de fericire și asigurare că devin mai sfânt. Și acest lucru aduce întotdeauna fericirea pe care am simțit-o în acele prime momente într-un templu al lui Dumnezeu.

Ați observat în viața dumneavoastră și în viețile altora miracolele fericirii datorate faptului de a deveni mai sfinți, de a deveni mai asemănători Salvatorului. În ultimele săptămâni, am fost la patul unor oameni care puteau înfrunta moartea cu credință deplină în Salvator și cu înfățișarea plină de fericire.

Unul dintre acești oameni a fost un bărbat înconjurat de familia lui. El și soția sa vorbeau în liniște în timp ce eu și fiul meu am intrat. Îi cunoșteam de mulți

ani. Am văzut cum ispășirea lui Isus Hristos a fost pusă în practică în viața lor și în viața membrilor familiei lor.

Ei au ales împreună să renunțe la intervențiile medicale menite să-i prelungească viața. Am avut un sentiment de liniște în timp ce ne vorbea. El a zâmbit în timp ce și-a exprimat recunoștința pentru Evanghelie și efectele ei purificatoare asupra lui și a familiei lui, pe care o iubea. A vorbit despre anii fericți în care a slujit în templu. La solicitarea acestui bărbat, fiul meu i-a uns capul cu ulei consacrat. Eu am pecetluit ungerea. În timp ce făceam acest lucru, am simțit clar să îi spun că avea să Îl vadă, curând, pe Salvatorul său, față în față.

I-am promis că avea să simtă fericire, dragoste și aprobarea Salvatorului. El a zâmbit cu căldură în timp ce plecam. Ultimele cuvinte pe care mi le-a adresat au fost: „Spune-i lui Kathy că o iubesc”. De-a lungul multor ani, soția mea, Kathleen, a încurajat generații întregi din familia lui să accepte invitația Salvatorului de a veni la El, să facă și să țină legăminte sacre și, astfel, să fie

demne de fericirea care vine ca urmare a sfințeniei mai mari.

El a murit câteva ore mai târziu. La câteva săptămâni după moartea sa, văduva sa ne-a adus mie și soției mele un dar. Ea a zâmbit în timp ce am vorbit. A spus cu căldură: „Mă așteptam să mă simt tristă și singură. Mă simt atât de fericită! Credeți că acest lucru este bun?”

Știind cât de mult își iubise soțul și că amândoi ajunseseră să-L cunoască pe Domnul și să-L iubească și să-I slujească, i-am spus că sentimentele de fericire erau un dar promis pentru că, prin slujirea ei plină de credință, ea fusese făcută mai sfântă. Sfințenia ei o făcuse demnă de acea fericire.

Unii dintre cei care ascultă astăzi se pot întreba: „De ce nu simt pacea și fericirea promise celor care sunt credincioși? Am fost credincios în fața unor mari adversități, dar nu simt fericire”.

Chiar și profetul Joseph Smith a avut această încercare. El s-a rugat pentru alinare când era închis într-o închisoare în Liberty, Missouri. El fusese credincios Domnului. El progresase în sfințenie. Totuși, simțea că nu îi era permis să fie fericit.

Domnul l-a învățat o lecție despre răbdare de care toți vom avea nevoie la un moment dat, și poate pentru perioade lungi, în timpul încercărilor din viața muritoare. Iată mesajul Domnului către acest profet credincios, care suferea:

„Și dacă vei fi aruncat în groapă sau în mâinile criminalilor și vei fi condamnat la moarte; dacă vei fi aruncat în adâncuri; dacă valurile agitate conspiră împotriva ta; dacă vânturile violente devin dușmanii tăi; dacă cerurile se întunecă și toate elementele se unesc pentru a ascunde calea; și, mai mult, chiar dacă fălcile iadului își vor deschide larg gura după tine, să știi, fiul Meu, că toate aceste lucruri îți vor da experiență și vor fi pentru binele tău.

Fiul Omului a coborât sub toate acestea. Ești tu mai mare decât El?

De aceea, menține-te pe calea ta și preoția va rămâne cu tine; pentru că limitele lor sunt fixate, ei nu pot trece. Zilele tale sunt cunoscute și anii tăi nu vor fi numărați mai puțini; de aceea, nu te teme de ceea ce poate face omul, pentru că Dumnezeu va fi cu tine în vecii vecilor”¹¹.

Aceasta este aceeași lecție plină de învățăminte pe care Domnul i-a dat-o lui Iov, care a plătit un preț mare pentru a permite ispășirii să-l facă mai sfânt. Știm că Iov era sfânt din scurta prezentare pe care o avem despre el: „Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău”¹².

Apoi, Iov și-a pierdut averea, familia și chiar sănătatea. Poate vă amintiți că Iov s-a îndoit că mai marea sa sfințenie, dobândită prin confruntarea cu o mai mare adversitate, îl făcuse să fie demn de o fericire mai mare. Lui Iov i se părea că sfințenia îi adusese multă nefericire.

Totuși, Domnul i-a dat lui Iov aceeași lecție pe care i-a dat-o lui Joseph Smith, pentru a-l corecta. El i-a permis lui Iov să vadă cu ochi spirituali situația sfâșietor de tristă în care se afla. El a spus:

„Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.

Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.

Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

Pe ce sunt sprijinite temeliile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,

atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?”¹³.

Apoi, după ce Iov s-a pocăit pentru că a spus că Dumnezeu este nedrept, lui Iov i-a fost permis să vadă încercările sale într-un mod mai bun și mai sfânt. El se pocăise.

„Iov a răspuns Domnului, și a zis:

«Știu că Tu poți totul, și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale». –

«Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?» – «Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai pe sus de mine și pe care nu le pricep.» –

«Ascultă-Mă, și voi vorbi; te voi întreba, și Mă vei învăța.» –

«Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.

De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă».”¹⁴

După ce Iov s-a pocăit și, astfel, a devenit mai sfânt, Domnul l-a binecuvântat cu mai mult decât pierduse. Dar poate că cea mai mare binecuvântare pentru Iov a fost aceea de a progresa în sfințenie prin intermediul adversității și pocăinței. El a fost demn să aibă parte de mai multă fericire în zilele care i-au rămas de trăit.

Nu vom primi mai multă sfințenie doar cerând-o. Aceasta va veni când vom face ce este necesar ca Dumnezeu să ne schimbe.

Președintele Russell M. Nelson ne-a oferit un sfat, pe care eu îl consider cel mai bun, despre cum să mergem pe cărarea legămintelor pentru a fi mai sfinți. Dânsul ne-a arătat calea când ne-a îndrumat:

„Simțiți puterea care întărește a pocăinței zilnice – a faptului de a face puțin mai bine și de a fi puțin mai buni în fiecare zi.

Când alegem să ne pocăim, alegem să ne schimbăm! Îi permitem Salvatorului să ne transforme în cea mai bună versiune a noastră. Alegem să progresăm spiritual și să avem parte de bucurie – bucuria mântuirii în El. Când alegem să ne pocăim, alegem să devenim mai asemănători lui Isus Hristos!”.

Președintele Nelson a continuat oferindu-ne această încurajare în acțiunile noastre de a deveni mai sfinți: „Domnul nu Se așteaptă la perfecțiune din partea noastră în acest moment... Dar Se așteaptă să devenim din ce în ce mai puri. Pocăința zilnică este calea către puritate”¹⁵.

Președintele Dallin H. Oaks, într-o cuvântare adresată la începutul slujirii sale în calitate de apostol, m-a ajutat, de asemenea, să văd mai clar cum putem deveni mai sfinți și cum putem ști că ne îndreptăm în acea direcție. Dânsul a spus: „Cum devenim spirituali? Cum obținem acel nivel de sfințenie care să ne permită să avem însoțirea constantă

a Duhului Sfânt? Cum să vedem și să evaluăm lucrurile acestei lumi din perspectiva eternității?”¹⁶.

Răspunsul președintelui Oaks începe menționând o credință mai mare în Isus Hristos în calitate de Salvator iubitor al nostru. Acest lucru ne conduce spre a căuta iertare în fiecare zi și a ne aminti de El în fiecare zi, ținând poruncile Sale. Acea credință mai mare în Isus Hristos apare pe măsură ce ne ospătam zilnic din cuvintele Sale.

Imnul „Mai multă sfințenie” sugerează o modalitate de a ne ruga cu scopul de a deveni mai sfinți. Autorul sugerează, cu înțelepciune, că sfințenia pe care o căutăm este un dar de la un Dumnezeu iubitor, oferit de-a lungul timpului, după ce facem tot ce putem. Vă amintiți ultima strofă:

*Mai multă putere
Și spirit divin.
Mai multă dorință
La Tine să vin.
Mai sfânt, mai demn fi-voi
De-mpărăție.
Mai binecuvântat,
Să-Ți semăn Ție.¹⁷*

Oricare ar fi circumstanțele noastre personale, oriunde ne-am afla pe cărarea legămintelor care duc spre casă, fie ca rugăciunile noastre pentru

a deveni mai sfinți să fie ascultate. Știu că, pe măsură ce rugămintea ne este împlinită, vom fi mai fericiți. Este posibil să se întâmple treptat, dar se va întâmpla. Am această asigurare de la un Tată Ceresc iubitor și de la Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos.

Depun mărturie că Joseph Smith a fost un profet al lui Dumnezeu și că președintele Russell M. Nelson este profetul nostru în viață astăzi. Dumnezeu Tatăl trăiește și ne iubește. El dorește să ne întoarcem acasă la El în familie. Salvatorul nostru iubitor ne invită să-L urmăm în călătoria noastră acolo. Ei au pregătit calea. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Alma 41:10.
2. Vedeți Alma 42:4–16.
3. Vedeți Faptele apostolilor 26:18; Eter 4:7.
4. Vedeți Doctrină și legăminte 88:34.
5. Vedeți 3 Nefi 27:19–20.
6. Vedeți Doctrină și legăminte 132:50.
7. Vedeți Doctrină și legăminte 97:8.
8. Vedeți Helaman 3:35.
9. Vedeți Doctrină și legăminte 101:1–5.
10. Vedeți 1 Ioan 3:2–3; Doctrină și legăminte 112:13.
11. Doctrină și legăminte 122:7–9.
12. Iov 1:1.
13. Iov 38:3–7.
14. Iov 42:1–6.
15. Russell M. Nelson, „Putem face mai bine și putem fi mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 67–68.
16. Dallin H. Oaks, „Spirituality”, *Ensign*, nov. 1985, p. 63.
17. „Mai multă sfințenie”, *Imnuri*, nr. 83.

VÂRSTNICUL HANS T. BOOM
din Cei Șaptezeci

Să cunoaștem, să iubim și să creștem

Fie ca noi toți să ajungem să înțelegem rolul nostru în această măreață muncă de slujire, astfel încât să devenim mai asemănători Lui.

În anul 2016, Corul Tabernacolului din Piața Templului a venit în vizită în Olanda și Belgia. Și, pentru că eram implicat în acest eveniment emoționant, am avut ocazia de a mă bucura de concertul acestuia de două ori.

În timpul concertului, m-am gândit ce efort incredibil era acela de a organiza călătoriile membrilor unui cor de asemenea mărime. Eram uimit de gong și de cât de dificil și, probabil, costisitor era de transportat în comparație cu vioara, trompeta și alte instrumente care puteau să fie transportate foarte ușor. Dar, având în vedere întrebuințarea propriu-zisă a acestui gong, mi-am dat seama că acesta fusese folosit doar de câteva ori, în timp ce celelalte instrumente mai mici erau folosite în cea mai mare parte a concertului, m-am gândit că, fără sunetul gongului, concertul nu ar fi fost același, așa că efortul de a transporta acest gong mare peste ocean a fost necesar.

Uneori, putem simți că suntem asemenea celui gong, buni doar pentru a avea un rol minor în cadrul concertului. Dar permiteți-mi să vă spun că sunetul dumneavoastră este esențial.

Avem nevoie de toate instrumentele. Unii dintre noi învață cu ușurință și se descurcă foarte bine la școală, în timp ce alții au talente artistice. Unii proiectează și construiesc lucruri sau alții îi îngrijesc, protejează sau învață pe alții. Este nevoie de noi toți pentru a se aduce culoare și însemnătate acestei lumi.

Doresc să transmit acest mesaj celor care simt că nu pot contribui cu nimic sau cred că nu sunt importanți sau nu au valoare în viața nimănui, celor care simt că lumea este a lor și celor care se află între aceste două categorii.

Indiferent pe ce cale a vieții v-ați afla, unii dintre dumneavoastră s-ar putea simți atât de copleșiți, încât nici nu ar considera că se află pe o cale bună. Doresc să vă invit să ieșiți din întuneric în lumină. Lumina Evangheliei vă va oferi căldură și vindecare și vă va ajuta să înțelegeți cine sunteți cu adevărat și care este scopul dumneavoastră în viață.

Unii dintre noi au rătăcit pe cărări nepermise încercând să găsească acolo fericirea.

Suntem invitați de un Tată Ceresc iubitor să mergem pe calea uceniciei și să ne întoarcem la El. El vă iubește cu o dragoste perfectă.¹

Care este calea cea bună? A fi pe calea cea bună înseamnă a ne ajuta unii pe alții să înțelegem cine suntem slujindu-ne unii altora.

Pentru mine, slujirea înseamnă exercitarea dragostei divine.² Prin aceasta, creăm un mediu în care atât cel care oferă, cât și cel care primește dezvoltă dorința de a se pocăi. Cu alte cuvinte, schimbăm direcția în care ne îndreptăm și ne apropiem mai mult de Salvatorul nostru Isus Hristos și devenim mai asemănători Lui.

De exemplu, nu trebuie să le spunem soțului, soției sau copiilor ce pot face mai bine; ei știu deja acest lucru. Creând acest mediu plin de dragoste, ei vor avea puterea să facă schimbările necesare în viața lor și să devină oameni mai buni.

În acest fel, pocăința devine un proces zilnic de perfecționare, care poate include cererea de scuze pentru comportamentul nepotrivit. Îmi aduc

aminte și încă mă mai găsesc în situații în care judec prea repede sau ascult prea greu. Și, la sfârșitul zilei, în timpul rugăciunii mele personale, am simțit îndemnul din cer, plin de dragoste, de a mă pocăi și a fi mai bun. Mediul plin de dragoste, creat, mai întâi, de părinții, frații și surorile mele și, mai apoi, de soția, copiii și prietenii mei, m-a ajutat să devin o persoană mai bună.

Cu toții știm unde putem acționa mai bine. Nu este nevoie să ne amintim, în mod repetat, unii altora, dar este nevoie să avem dragoste unii față de alții și să ne slujim unii altora și, făcând acest lucru, oferim un mediu propice pentru dorința de schimbare.

În acest mediu, învățăm cine suntem cu adevărat și care va fi rolul nostru în acest ultim capitol din istoria lumii înainte de a Doua Venire a Salvatorului.

Dacă vă întrebați care este rolul dumneavoastră, doresc să vă invit să găsiți un loc în care puteți fi singuri și să-L rugați pe Tatăl Ceresc să vă facă cunoscut rolul dumneavoastră. Răspunsul va veni, probabil, treptat și, apoi, mai clar, când vom sta mai ferm pe cărarea legămintelor și a slujirii.

Avem parte de dificultăți similare celor ale lui Joseph Smith când s-a aflat în mijlocul „[unui] război de cuvinte și al tumultului de opinii”. În relatarea sa, citim că el și-a spus deseori: „Ce este de făcut? Care dintre toate aceste grupări are dreptate; sau, greșesc ele toate laolaltă? Dacă una dintre ele are dreptate, care este aceasta și cum pot s-o recunosc?”³.

Cu acea cunoaștere pe care a obținut-o din Epistola lui Iacov, în care se afirmă că, „dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată”⁴, Joseph „[s-a] hotărât până la urmă să «[ceară] de la Dumnezeu»”⁵.

Mai departe, citim că „era pentru prima dată în viața [lui] când [facea] o astfel de încercare, pentru că în mijlocul tuturor frământărilor [sale, nu încercase], încă, niciodată să [se roage] cu glas tare”⁶.

Și pentru noi poate fi prima dată când ne adresăm Creatorului nostru într-un mod în care nu ne-am mai adresat vreodată.

Pentru că Joseph a încercat, Tatăl Ceresc și Fiul Său, Isus Hristos, i-au apărut, chemându-l pe nume și, ca urmare, avem o înțelegere mult mai clară cu privire la cine suntem și la faptul că suntem, cu adevărat, importanți.

Mai departe, citim că, în timpul adolescenței sale, Joseph a fost „persecutat de aceia care ar fi trebuit [să-i] fie prieteni și să [îl] trateze cu blândețe”⁷. Și noi ne putem aștepta la opoziție dacă suntem ucenici.

Dacă acum simțiți că nu puteți face parte din orchestră și cărarea pocăinței vi se pare dificilă, să știți că, dacă veți continua să încercați, povara va fi ridicată de pe umerii dumneavoastră și va fi din nou lumină. Tatăl Ceresc nu ne va părăsi niciodată când vom cere ajutorul Său. Putem să cădem și să ne ridicăm și El ne va ajuta să curățăm noroiul de pe genunchii noștri.

Câțiva dintre noi sunt răniți, dar trusa de prim-ajutor a Domnului are bandaje suficient de mari, încât să acopere toate rănilile noastre.

Așa că, în căminele noastre, în care părinții slujesc copiilor și copiii, părinților, este nevoie de acea dragoste, acea dragoste perfectă pe care o numim, de asemenea, caritate sau „dragostea pură a lui Hristos”⁸. Prin acea dragoste, inimile se vor schimba și va apărea dorința de a face voia Sa.

De acea dragoste este nevoie în relațiile dintre noi în calitate de copii ai Tatălui nostru Ceresc și membri ai Bisericii Sale, dragoste care ne va ajuta să includem toate instrumentele

PREȘEDINTELE M. RUSSELL BALLARD
președintele în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli

muzicale în orchestra noastră, astfel încât să putem avea un concert glorios alături de corurile angelice din cer când Salvatorul va veni din nou.

Acea dragoste, acea lumină trebuie să strălucească și să lumineze locurile în care mergem în viața noastră de zi cu zi. Oamenii vor observa acea lumină și vor fi atrași de ea.

Acesta este tipul de muncă misionară care îi va atrage pe alții „[să vină] și [să vadă]”, „[să vină] și [să ajute]” și „[să vină] și [să rămână]”⁹. Vă rog, atunci când primiți o mărturie despre această muncă măreață și despre rolul nostru în cadrul ei, haideți să ne bucurăm împreună cu iubitul nostru profet Joseph Smith care a declarat: „Căci avusesem o viziune; știam aceasta și știam că Dumnezeu știe aceasta și n-am putut să o neg”¹⁰.

Vă depun mărturie că știu cine sunt eu și știu cine sunteți dumneavoastră. Noi toți suntem copii ai unui Tată Ceresc care ne iubește. Și El nu ne-a trimis aici să eșuăm, ci să ne întoarcem în glorie la El. Mă rog ca noi toți să înțelegem rolul nostru în această măreață muncă de slujire, astfel încât să devenim mai asemănători Salvatorului când va veni din nou, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți D. Todd Christofferson, „[Rămâneți] în dragostea Mea”, *Liahona*, nov. 2016, p. 48.
2. Vedeți Russell M. Nelson, „Divine Love”, *Liahona*, febr. 2003, p. 12-17.
3. Joseph Smith – Istorie 1:10.
4. Iacov 1:5; vedeți, de asemenea, Joseph Smith – Istorie 1:11.
5. Joseph Smith – Istorie 1:13.
6. Joseph Smith – Istorie 1:14.
7. Joseph Smith – Istorie 1:28.
8. Moroni 7:47.
9. Dieter F. Uchtdorf, „Munca misionară – împărtășiți ceea ce credeți și simțiți”, *Liahona*, mai 2019, p. 17.
10. Joseph Smith – Istorie 1:25.

Să-i dăm spiritului nostru controlul asupra trupului nostru

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le putem învăța în această viață este cum să punem accent pe firea noastră spirituală eternă și să ne controlăm dorințele rele.

Dragii mei frați și dragile mele surori, pe măsură ce se apropia Conferința Generală din luna octombrie a anului trecut, mi-am pregătit cuvântarea pentru conferință cu scopul de a sublinia cei 100 de ani de la viziunea

despre lumea spiritelor oferită președintelui Joseph F. Smith în data de 3 octombrie 1918.

La câteva zile după ce mi-am trimis cuvântarea pentru a fi tradusă, preaiubită mea parteneră eternă, Barbara, și-a

terminat perioada de încercare din viața muritoare și s-a dus în lumea spiritelor.

Pe măsură ce zilele s-au transformat în săptămâni, apoi în luni, iar, acum, un an de la decesul Barbarei, am ajuns să apreciez mai pe deplin următorul verset: „Veți trăi împreună, în dragoste, astfel încât veți plânge pierderea celor care mor”¹. Barbara și cu mine am fost binecuvântați să „[trăim] împreună în dragoste” 67 de ani. Dar am învățat într-un mod foarte real ce înseamnă să „[plângi] pierderea” celor pe care-i iubim. O, cât de mult o iubesc și cât de dor îmi este de ea!

Bănuiesc că cei mai mulți dintre noi eșuăm să apreciem pe deplin ce fac alții pentru noi înainte ca ei să nu mai fie. Știam că Barbara era mereu ocupată, dar nu am înțeles pe deplin cât timp îi ocupau, în mod constant, familia, Biserica și comunitatea. Au fost acțiuni dedicate zilnic, repetate de mii de ori de-a lungul anilor, care ne-au ținut familia funcțională. Și, în tot acest timp, nimeni din familia noastră nu a auzit-o vreodată ridicându-și glasul sau rostind vreun cuvânt aspru.

Valuri de amintiri s-au revărsat asupra mea de-a lungul anului care a trecut. M-am gândit la alegerea solicitantă din punct de vedere fizic pe care a făcut-o de a fi mama a șapte copii. Faptul de a fi casnică a fost singura carieră pe care și-a dorit-o vreodată și a fost, din orice punct de vedere, una profesionistă.

M-am întrebat adesea cum a putut să aibă grijă de copiii noștri și de mine. Doar pregătirea mesei era un lucru copleșitor, fără să mai vorbim despre activități, cum ar fi spălarea munților de haine murdare care se adunau de-a lungul săptămânii, precum și faptul de a avea grijă ca pantofii și hainele să le fie bune copiilor. Cu toții ne-am dus la ea pentru nenumărate lucruri care

erau importante pentru noi. Și, pentru că erau importante pentru noi, erau și pentru ea. Ea a fost, pe scurt, magnifică – în calitate de soție, de mamă, de prietenă, de vecină și de fiică a lui Dumnezeu.

Acum, ea a trecut în cealaltă viață, iar eu sunt fericit că am ales să stau lângă ea când veneam acasă de la birou în ultimele câteva luni ale vieții ei, s-o țin de mână în timp ce vizionam sfârșiturile unora dintre musicalurile ei preferate – din nou și din nou, căci boala Alzheimer nu-i permitea să-și amintească faptul că le vizionase după-amiaza anterioară. Amintirile privind aceste momente speciale de ținere de mână sunt acum foarte, foarte prețioase pentru mine.

Frați și surori, vă rog să nu ratați ocazia să-i priviți în ochi, cu dragoste, pe membrii familiei dumneavoastră. Copii și părinți, îndreptați-vă unii către ceilalți și exprimați-vă dragostea și aprecierea. Ca și mine, este posibil ca unii dintre dumneavoastră să vă treziți într-o zi și să vă dați seama că timpul pentru această comunicare atât de importantă a trecut. Trăiți fiecare zi fiind împreună, cu inima plină de recunoștință, de amintiri plăcute, de slujire și de multă dragoste.

De-a lungul ultimului an, am cugetat mai intens ca niciodată asupra planului Tatălui nostru Ceresc. În timp ce-l învăța pe fiul său Corianton, Alma s-a referit la acest plan ca fiind „marele plan al fericirii”².

Cuvântul care-mi tot vine acum în minte când mă gândesc la plan este „reunire”. Este un plan, conceput de Tatăl nostru din Cer iubitor, care are ca element central posibilitățile mărețe și glorioase ale reunirii familiei – a reunirii eterne a soților cu soțiile, a părinților cu copiii, generație după generație în familia lui Dumnezeu.

Acest gând îmi oferă alinare și confirmarea că voi fi din nou cu Barbara. Deși a suferit fizic către sfârșitul vieții ei, spiritul ei a fost puternic, nobil și pur. Ea s-a pregătit în toate lucrurile, pentru ca, atunci când va veni ziua, să poată sta în fața „judecății plăcute a lui Dumnezeu”³ plină de încredere și liniștită. Dar, iată-mă, peste două zile voi împlini 91 de ani și încă mă întreb: „Sunt pregătit? Fac tot ce trebuie să fac pentru a putea s-o țin din nou de mână?”.

Cea mai simplă și fundamentală certitudine a vieții este aceasta: noi toți vom muri. Fie că murim când suntem tineri sau în vârstă, suferind sau nu, bogați sau săraci, iubiți sau singuri, niciunul nu scăpăm de moarte.

În urmă cu câțiva ani, președintele Gordon B. Hinckley a spus ceva ce are o însemnătate specială în legătură cu acest subiect: „Cât de plăcută este confirmarea, cât de alinătoare este pacea care rezultă din cunoașterea faptului că, dacă ne căsătorim cum trebuie și trăim cum trebuie, relația noastră va continua, în pofida certitudinii morții și a trecerii timpului”⁴.

În mod sigur, m-am căsătorit cum trebuie. Despre acest lucru, nu există nicio îndoială. Dar, potrivit președintelui Hinckley, acest lucru nu este suficient. Trebuie, de asemenea, să trăiesc cum trebuie.⁵

Astăzi, „a trăi cum trebuie” poate fi un concept destul de neclar, mai ales dacă petreci mult timp pe rețelele de socializare, unde oricine poate declara

adevăruri reale sau concepte false despre Dumnezeu și despre planul Său pentru copiii Săi. Din fericire, membrii Bisericii au principiile Evangheliei, care sunt etern adevărate, pentru a ști cum să trăiască pentru a fi mai bine pregătiți atunci când trebuie să moară.

Cu doar câteva luni înainte să mă nasc, bunicul meu apostol, vârstnicul Melvin J. Ballard, a rostit o cuvântare care, pentru unii oameni, a descris esența a ceea ce înseamnă să trăiești așa cum trebuie. Intitulată „Struggle for the Soul (Lupta pentru suflet)”, cuvântarea lui s-a concentrat asupra luptei continue dintre trupul nostru fizic și spiritul nostru etern.

El a spus: „Cea mai mare luptă pe care o va purta vreodată orice bărbat sau orice femeie... este cea cu sine însuși”, explicând că Satana, „dușmanul sufletului nostru”, ne atacă prin „desfrâu, poftă, ambiții carnale”⁶. Așadar, lupta principală este între natura noastră spirituală și divină și omul firesc și carnal. Frați și surori, aduceți-vă aminte, putem primi ajutor spiritual prin influența Duhului Sfânt care ne poate „învăța toate lucrurile”⁷. Ajutorul poate veni, de asemenea, prin puterea și binecuvântările preoției.

Acum, întreb: „Cum vă descurcați, fiecare în parte, în această luptă?”.

Președintele David O. McKay a spus: „Existența pe pământ a omului este doar un test pentru a se vedea dacă el își va concentra acțiunile, mintea, sufletul asupra lucrurilor care vor duce la alinarea și satisfacerea firii sale fizice sau dacă va face din [scopul] vieții sale dobândirea de calități spirituale”⁸.

Această luptă dintre firea noastră carnală și cea spirituală nu este ceva nou. În ultima sa cuvântare adresată poporului său, regele Beniamin a propovăduit că „omul prin firea lui este un dușman al lui Dumnezeu și a fost de la căderea lui Adam și va fi în vecii vecilor, dacă el nu se supune chemărilor Spiritului Sfânt și înlătură omul firesc și devine un sfânt prin ispășirea lui Hristos Domnul”⁹.

Apostolul Pavel ne-a învățat că „cei ce trăiesc după îndemnul firii pământești, umblă după lucrurile firii pământești; pe când cei care trăiesc după îndemnul Duhului, umblă după lucrurile Duhului.

Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace”¹⁰.

Mie îmi este clar că unul dintre cele mai importante lucruri pe care le putem învăța în această viață este cum să punem accent pe firea noastră

spirituală eternă și să ne controlăm dorințele rele. Nu ar trebui să fie atât de greu. La urma urmei, spiritul nostru, care este mult mai în vârstă decât trupul nostru fizic, a avut deja succes alegând neprihănirea în locul răului în viața premuritoare. Înainte ca acest pământ să fie creat, am trăit în lumea spiritelor în calitate de fii și fiice ai Părinților Cerești, care ne-au iubit și continuă să ne iubească și acum.

Și, da, a trebuit să luăm hotărâri care ne-au schimbat viața și să facem alegeri în acea existență premuritoare. Fiecare om care a trăit sau va trăi vreodată pe această planetă a luat hotărârea esențială de a alege să accepte planul pentru salvarea noastră întocmit de Tatăl Ceresc. Astfel, toți am venit pe pământ cu dovada unei firi spirituale de succes și cu un destin divin.

Gândiți-vă puțin la acest lucru. Aceasta este ceea ce dumneavoastră și cu mine suntem cu adevărat și ceea ce am fost mereu: o fiică a lui Dumnezeu sau un fiu al lui Dumnezeu, cu rădăcini spirituale în eternitate și cu un viitor care abundă de posibilități infinite. Dumneavoastră sunteți – mai întâi și mai presus de orice, și întotdeauna – o ființă spirituală. Și, astfel, când alegem să punem firea carnală mai presus de cea spirituală, alegem ceva contrar firii noastre reale, adevărate, autentice, spirituale.

Însă nu este nicio îndoială asupra faptului că impulsurile carnale și pământești complică luarea hotărârilor. Cu vâlul uitării tras între lumea spiritelor din viața premuritoare și această lume, este posibil să pierdem din vedere relația noastră cu Dumnezeu și firea noastră spirituală, iar firea noastră carnală să dea prioritate lucrurilor pe care le dorim chiar acum. Faptul de a învăța să alegem lucrurile Spiritului în locul celor carnale este unul dintre motivele principale pentru care această

viață pe pământ face parte din planul Tatălui Ceresc. Este, de asemenea, motivul pentru care planul este clădit pe temelia stabilă și sigură a ispășirii Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos, pentru ca păcatele noastre, inclusiv greșelile pe care le facem când cedăm carnalului, să poată fi biruite prin pocăință constantă și să putem trăi concentrându-ne asupra lucrurilor spirituale. Acum este timpul să ne controlăm poftele trupești, astfel încât să fim în acord cu doctrina spirituală a lui Hristos. De aceea nu trebuie să ne amânăm ziua pocăinței.¹¹

Așadar, pocăința devine o armă indispensabilă în lupta noastră cu noi înșine. În cadrul ultimei conferințe generale, președintele Russell M. Nelson a făcut referire la această luptă și ne-a adus aminte că, atunci „când alegem să ne pocăim, alegem să ne schimbăm! Îi permitem Salvatorului să ne transforme în cea mai bună versiune a noastră. Alegem să progresăm spiritual și să avem parte de bucurie

– bucuria mântuirii în El. Când alegem să ne pocăim, alegem să devenim mai asemănători lui Isus Hristos”¹².

În fiecare seară, când îmi trec ziua în revistă cu Tatăl meu din Cer prin intermediul rugăciunii, mă rog să fiu iertat dacă am făcut ceva greșit și promit să încerc să fiu mai bun în ziua următoare. Cred că această pocăință zilnică îmi ajută spiritul să-i aducă aminte trupului meu cine are control asupra mea.

O altă resursă este ocazia săptămânală pe care noi, toți, o avem de a ne reîmprospăta spiritual luând din împărtășanie pentru a ne aduce aminte de ispășirea Domnului și Salvatorului nostru, Isus Hristos, precum și de dragostea Sa perfectă pentru noi.

Frați și surori, vă încurajez să încetiniți puțin și să vă gândiți cum stați în legătură cu faptul de a vă controla firea carnală și de a vă împuternici firea divină și spirituală, astfel încât, atunci când va veni vremea, să vă puteți duce în lumea spiritelor și să aveți parte de o reunire plină de bucurie cu cei dragi ai dumneavoastră – despre care depun mărturie și pentru care mă rog cu umilință în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 42:45.
2. Alma 42:8.
3. Iacov 6:13.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Gordon B. Hinckley* (2016), p. 157.
5. Domnul a revelat că trebuie să trăim potrivit legămintelor noastre pentru a putea primi binecuvântările promise (vedeți Doctrină și legăminte 82:10; 132:5–7, 19).
6. Melvin J. Ballard, „Struggle for the Soul” (cuvântare adresată în Tabernacolul Salt Lake, 5 mai 1928).
7. Ioan 14:26.
8. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), p. 14.
9. Mosia 3:19.
10. Romani 8:5–6.
11. Vedeți Alma 34:33.
12. Russell M. Nelson, „Putem să facem mai bine și să fim mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 67.

VÂRSTNICUL PETER M. JOHNSON
din Cei Șaptezeci

Puterea de a învinge dușmanul

Cum găsim pace, cum ne aducem aminte cine suntem și cum învingem cele trei P-uri ale dușmanului?

Dragi frați și surori, vă mulțumesc pentru tot ce faceți pentru a deveni și pentru a-i ajuta pe alții să devină ucenici adevărați ai lui Isus Hristos și pentru a vă bucura de binecuvântările templului sfânt. Vă mulțumesc pentru bunătatea dumneavoastră. Sunteți minunați; sunteți frumoși.

Mă rog ca noi să recunoaștem influența care *confirmă* a Duhului Sfânt pe măsură ce ajungem să înțelegem pe deplin că suntem copii ai lui Dumnezeu. În „Familia: o declarație oficială către lume”, se afirmă: „Toate ființele umane – bărbați și femei – sunt făcute după chipul lui Dumnezeu. Fiecare este în spirit un fiu sau o fiică iubită ai unor părinți cerești și, datorită acestui lucru, fiecare are o natură și un destin divin¹. Suntem „spirite alese care au fost rezervate pentru a veni în plenitudinea timpurilor, astfel încât să ia parte la punerea temeliei marii lucrări din zilele din urmă². Președintele Russell M. Nelson a spus: „În lumea spiritelor, ați fost învățați pentru a fi pregătiți pentru orice și pentru toate cu care vă veți confrunța în timpul acestei ultime părți a acestor zile

din urmă (vedeți D&L 138:56). Acele învățături au rămas în inima voastră!”³.

Sunteți fiice și fii aleși ai lui Dumnezeu. Aveți puterea de a învinge dușmanul. Cu toate acestea, dușmanul știe cine sunteți. El vă cunoaște moștenirea divină și caută să vă limiteze potențialul pământesc și pe cel ceresc prin cele trei P-uri – modalități pe care le voi menționa în continuare.

- Prin înșelăciune
- Prin distragere
- Prin descurajare

Prin înșelăciune

Dușmanul a folosit înșelăciunea în zilele lui Moise. Domnul i-a spus lui Moise:

„Iată, tu ești fiul Meu...”

Eu am o lucrare pentru tine... și tu ești asemănător Singurului Meu Născut⁴.

La scurt timp după această viziune glorioasă, Satana a încercat să-l înșele pe Moise. Cuvintele pe care le-a folosit sunt interesante: „Moise, fiul omului, preaslăvește-mă pe mine”⁵. Înșelăciunea nu a fost doar în invitația de a-l preaslăvi pe Satana, ci și în modul în care el

l-a descris pe Moise ca fiind fiul omului. Aduceți-vă aminte că Domnul tocmai îi spusese lui Moise că era un fiu al lui Dumnezeu, creat după asemănarea Singurului Născut.

Dușmanul a fost neobosit în încercările sale de a-l înșela pe Moise, însă Moise s-a împotrivit spunând: „Plecă de la mine, Satano, pentru că numai pe acest Dumnezeu Îl voi preaslăvi, care este Dumnezeul slăvii”⁶. Moise și-a adus aminte cine era – un fiu al lui Dumnezeu.

Cuvintele Domnului adresate lui Moise sunt valabile pentru dumneavoastră și pentru mine. Suntem creați după chipul lui Dumnezeu și El are o lucrare pentru noi de făcut. Dușmanul încearcă să ne înșele făcându-ne să uităm cine suntem cu adevărat. Dacă nu înțelegem cine suntem, atunci este greu să înțelegem cine putem deveni.

Prin distragere

Dușmanul încearcă, de asemenea, să ne distragă atenția de la Hristos și de

la cărarea Sa a legămintelor. Vârstnicul Ronald A. Rasband a împărtășit următoarele: „Planul dușmanului este să ne distragă atenția de la mărturiile spirituale, dar dorința Domnului este să ne învețe și să ne implice în lucrarea Sa”⁷.

În zilele noastre, există multe distrageri, inclusiv Twitter, Facebook, jocuri în realitatea virtuală și multe altele. Aceste progrese tehnologice sunt minunate, însă, dacă nu suntem atenți, ne pot distra de la atingerea potențialului nostru divin. Folosirea lor în mod corespunzător poate aduce puterea cerului și ne poate permite să vedem miracole în timp ce căutăm să-l adunăm, de ambele părți ale vălului, pe Israel care a fost împrăștiat.

Haideți să fim atenți și nu superficiali când folosim tehnologia!⁸ Căutați neîncetat modurile prin care tehnologia ne poate apropia de Salvator și ne poate permite să realizăm lucrarea Sa în timp ce ne pregătim pentru a Doua Sa Venire.

Prin descurajare

În cele din urmă, dușmanul dorește ca noi să devenim descurajați. Putem deveni descurajați când ne comparăm cu alții sau când simțim că nu ne ridicăm la înălțimea așteptărilor, inclusiv ale noastre.

Când mi-am început programul de doctorat, m-am simțit descurajat. În program au fost admiși în acel an doar patru studenți, iar ceilalți studenți erau geniali. Ei aveau note mai mari la examene și mai multă experiență în muncă în posturi de conducere și au dat dovadă de încredere în abilitățile lor. După primele mele două săptămâni în acest program, am început să fiu cuprins de sentimente de descurajare și îndoială, aproape copleșindu-mă.

Am hotărât că, dacă aveam să termin acest program de patru ani, aveam să

termin de citit Cartea lui Mormon în fiecare semestru. Pe măsură ce citeam în fiecare zi, am remarcat declarația Salvatorului că Duhul Sfânt avea să mă învețe toate lucrurile și avea să-mi aducă aminte de toate lucrurile.⁹ Mi-a reconfirmat cine sunt ca fiu al lui Dumnezeu, mi-a adus aminte să nu mă compar cu alții și m-a făcut să am încredere în rolul meu divin pentru a reuși.¹⁰

Dragii mei prieteni, vă rog să nu permiteți nimănui să vă fure fericirea. Nu vă comparați cu alții. Vă rog, aduceți-vă aminte cuvintele pline de dragoste ale Salvatorului: „Vă las *pacea*, vă dau *pacea* Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se *tulbure* inima, nici să nu se *însăimănțe*”¹¹.

Așadar, cum facem acest lucru? Cum găsim această pace, cum ne aducem aminte cine suntem și cum învingem cele trei P-uri ale dușmanului?

În primul rând, aduceți-vă aminte că prima și cea mai mare poruncă este să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru și cu tot cugetul nostru.¹² Tot ce facem trebuie

să fie motivat de dragostea noastră față de El și de Fiul Său. Pe măsură ce ne dezvoltăm dragostea față de El ținând poruncile Lor, capacitatea noastră de a iubi, pe noi și pe alții, va crește. Vom începe să slujim familiei, prietenilor și vecinilor, deoarece îi vom vedea așa cum îi vede Salvatorul – ca fiice și fii ai lui Dumnezeu.¹³

În al doilea rând, rugați-vă Tatălui în numele lui Isus Hristos zilnic, zilnic.¹⁴ Prin rugăciune putem simți dragostea lui Dumnezeu și ne putem arăta dragostea față de El. Prin rugăciune ne exprimăm recunoștința și cerem tăria și curajul de a ne supune voinței lui Dumnezeu și de a fi ghidați și îndrumați în toate lucrurile.

Vă încurajez să vă „*[rugați]* la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca voi să fiți plini de dragostea Lui... pentru ca voi să deveniți fiii *[și fiicele]* lui Dumnezeu; pentru ca atunci când El va veni, noi să *fim* la fel ca El”¹⁵.

În al treilea rând, citiți și studiați din Cartea lui Mormon zilnic, zilnic, zilnic.¹⁶ Studiul meu din Cartea lui Mormon

tinde să fie mai bun când citesc având o întrebare în minte. Când citim având o întrebare în minte, putem să primim revelație și să înțelegem că profetul Joseph Smith a rostit adevărul când a spus: „Cartea lui Mormon... este cea mai corectă carte de pe Pământ... și... omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învățaturii ei, decât a oricărei alte cărți”¹⁷. Cartea lui Mormon conține cuvintele lui Hristos și ne ajută să ne aducem aminte cine suntem.

În ultimul rând, să luăm, rugându-ne, din împărtășanie săptămânal, săptămânal, săptămânal. Prin legăminte și rânduielile preoției, inclusiv împărtășania, puterea divinității se manifestă în viața noastră.¹⁸ Vârstnicul David A. Bednar ne-a învățat: „Rânduiala împărtășaniei este o invitație sfântă, adresată în mod repetat, de a ne pocăi în mod sincer și a fi reînnoiți spiritual. Actul în sine de a lua din împărtășanie nu ne purifică de păcate. Însă, pe măsură ce ne pregătim cu conștiinciozitate și participăm la această rânduială sfântă având o inimă frântă și un spirit smerit, promisiunea este că putem avea *totdeauna* Spiritul Domnului cu noi”¹⁹.

Când luăm, cu umilință, din împărtășanie, ne aducem aminte suferința lui Isus din acea grădină sacră numită Ghetsimani și de sacrificiul Său pe cruce. Ne exprimăm recunoștința față de Tatăl pentru că L-a trimis pe Singurul Său Fiu Născut, Mântuitorul nostru, și ne arătăm dorința de a ține poruncile

Sale și de a ne aduce aminte întotdeauna de El.²⁰ Împărtășaniei îi este asociată o iluminare spirituală – aceasta este personală, puternică și necesară.

Dragii mei prieteni, vă promit că, pe măsură ce ne străduim să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, să ne rugăm în numele lui Isus Hristos, să studiem Cartea lui Mormon și să luăm, rugându-ne, din împărtășanie, vom avea capacitatea, cu tăria Domnului, să învingem practicile *înselătoare* ale dușmanului, să reducem la minimum *distragerea* care ne limitează potențialul divin și să ne împotrivim *descurajării* care ne slăbește capacitatea de a simți

dragostea Tatălui nostru Cereș și a Fiului Său. Vom ajunge să înțelegem pe *deplin* cine suntem în calitate de fiice și fii ai lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, îmi exprim dragostea față de dumneavoastră și vă depun mărturie că știu că Tatăl Cereș trăiește și că Isus este Hristosul. Îi iubesc. Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Avem *însărcinarea divină* de a-l aduna pe Israel și de a pregăti lumea pentru a Doua Venire a lui Mesia. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, mai 2017, p. 145.
2. Doctrină și legăminte 138:53; vedeți, de asemenea, Doctrină și legăminte 138:54–56.
3. Russell M. Nelson, „Să fim oameni ai mileniului adevărați”, *Liahona*, oct. 2016, p. 48.
4. Moise 1:4, 6.
5. Moise 1:12.
6. Moise 1:20; vedeți, de asemenea, Moise 1:16–19, 21.
7. Ronald A. Rasband, „Ca nu cumva să uiți”, *Liahona*, nov. 2016, p. 115.
8. Vedeți Becky Craven, „Atent versus superficial”, *Liahona*, mai 2019, p. 9–11.
9. Vedeți Ioan 14:26.
10. Rolul nostru divin de a reuși este să dobândim viața eternă indiferent dacă cineva dobândește ceea ce lumea consideră ca reușite în ceea ce privește lucrurile pământești. Duhul Sfânt ne aduce aminte rolul nostru divin și cine putem deveni pe măsură ce rămânem pe cărarea legămintelor și învingem, cu tăria Domnului, ispitele dușmanului.
11. Ioan 14:27; subliniere adăugată.
12. Vedeți Matei 22:37–38.
13. Vedeți Ioan 3:16; 1 Ioan 4:19; Mosia 2:17.
14. Vedeți 3 Nefi 18:18–21.
15. Moroni 7:48; subliniere adăugată.
16. Vedeți Kevin W. Pearson, „Stați în preajma pomului”, *Liahona*, mai 2015, p. 114–116.
17. Introducerea Cărții lui Mormon.
18. Vedeți Doctrină și legăminte 84:20–21.
19. David A. Bednar, „Să păstrăm pentru totdeauna iertarea păcatelor noastre”, *Liahona*, mai 2016, p. 61–62.
20. Vedeți Moroni 4:2–3; 5:1–2; Doctrină și legăminte 20:76–79. Vă rog, remarcați că trăim într-o perioadă în care avem mare nevoie ca Spiritul Său să fie cu noi întotdeauna.

VĂRSTNICUL ULISSES SOARES
din Cărorum celor Doisprezece Apostoli

Să ne luăm crucea

A ne lua crucea și a-L urma pe Salvator înseamnă a continua să mergem pe calea Domnului având credință și a nu ne complăce în obiceiuri lumești.

Dragi frați și surori, noi am primit învățături minunate din partea conducătorilor noștri în aceste ultime două zile. Depun mărturie că, dacă ne străduim să punem în practică în viața noastră aceste învățături inspirate și potrivite pentru timpurile în care trăim, Domnul, prin harul Său, ne va ajuta pe fiecare dintre noi să ne ducem crucea și ne va ușura poverile.¹

În timp ce se afla în apropiere de Cezarea lui Filip, Salvatorul le-a dezvăluit ucenicilor Săi ce avea să pătimească din partea bătrânilor, preoților și cărturarilor din Ierusalim. El i-a învățat în mod special despre moartea și învierea Sa glorioasă.² În acel moment, ucenicii Săi nu au înțeles pe deplin misiunea Sa divină pe pământ. Petru, când a auzit ceea ce a spus Salvatorul, L-a luat de-o parte și a început să-L mustre, spunând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!”³

Pentru a-i ajuta pe ucenicii Săi să înțeleagă că devotamentul față de lucrarea Sa include supunere și suferință, Salvatorul a spus cu empatie:

„Dacă vrei cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.

Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.

Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?”⁴

Prin această declarație, Salvatorul a subliniat că toți cei care sunt dispuși să-L urmeze trebuie să se lepede de ei înșiși și să își controleze dorințele, poftele și pasiunile, sacrificând totul, chiar și viața, dacă este necesar, fiind complet supuși voinței Tatălui – așa cum a făcut El.⁵ Acesta este, de fapt, prețul care trebuie plătit pentru mântuirea unui suflet. Isus a folosit în mod intenționat și metaforic simbolul unei cruci pentru a-i ajuta pe ucenicii Săi să înțeleagă mai bine ce ar însemna cu adevărat sacrificiul și devotamentul pentru cauza Domnului. Simbolul crucii era bine cunoscut de către ucenicii Săi și locuitorii Imperiului Roman, deoarece romanii își forțau victimele care urmau să fie răstignite să își care, în public, crucea sau o grindă încrucișată la locul în care avea să aibă loc execuția lor.⁶

Abia după învierea Salvatorului, mințile ucenicilor s-au deschis pentru a înțelege tot ceea ce fusese scris despre El⁷ și ce se cerea de la ei din acel moment.⁸

În același mod, noi toți, dragi frați și surori, trebuie să ne deschidem mințile și inimile pentru a putea înțelege mai

pe deplin relevanța faptului de a ne lua crucea și a-L urma. Învățăm din scripturi că cei care doresc să-și ia crucea Îl iubesc pe Isus Hristos în așa fel, încât se leapădă de orice nelegiuire și de orice poftă lumească și țin poruncile Sale.⁹

Hotărârea noastră de a alunga tot ceea ce este contrar voinței lui Dumnezeu și de a sacrifica tot ceea ce ni se cere să sacrificăm și de a ne strădui să urmăm învățăturile Sale ne va ajuta să îndurăm când înaintăm pe calea Evangheliei lui Isus Hristos – chiar și în fața necazului, a slăbiciunii sufletului nostru sau a presiunii sociale și filosofiilor lumești care sunt în opoziție cu învățăturile Sale.

De exemplu, cei care încă nu ați găsit un partener etern și v-ați putea simți singuri și fără speranță sau cei care ați divorțat și vă simțiți abandonați și uitați, vă asigur că acceptarea invitației Salvatorului de a vă lua crucea și de a-L urma, înseamnă să continuați să

mergeți cu credință pe calea Domnului, să respectați un model de demnitate și să nu vă complaceți în obiceiuri lumești care, în cele din urmă, vă vor lua speranța în dragostea și îndurarea lui Dumnezeu.

Aceleași principii se aplică și aceloră dintre dumneavoastră care se confruntă cu atracția față de persoane de același sex și se simt descurajați și neputincioși. Și poate, din acest motiv, unii dintre dumneavoastră simțiți că Evanghelia lui Isus Hristos nu mai este pentru voi. Dacă acesta este motivul, doresc să vă asigur că există întotdeauna speranță în Dumnezeu Tatăl și în planul fericirii întocmit de El, în Isus Hristos și sacrificiul Său ispășitor și în a trăi potrivit poruncilor Lor pline de dragoste. În înțelepciunea, puterea, dreptatea și îndurarea Lui perfecte, Domnul ne poate pecetlui ca fiind ai Săi, pentru a fi aduși în prezența Sa și a avea parte de salvare nepieritoare dacă suntem neclintiti și nestrămutați în ținerea poruncilor¹⁰ și facem întotdeauna lucruri bune din abundență.¹¹

Pentru cei care au săvârșit păcate grave, acceptarea aceleiași invitații

înseamnă, printre altele, să fie umili în fața lui Dumnezeu, să primească sfaturi de la conducătorii din Biserică și să se pocăiască și să se lepede de păcatele lor. Acest proces îi va binecuvânta, de asemenea, pe toți cei care luptă împotriva dependențelor istovitoare, inclusiv cele de opioide, droguri, alcool și pornografie. Acești pași vă vor duce mai aproape de Salvator, care, în cele din urmă, vă poate elibera de vinovăție, întristare și sclavie spirituală și fizică. În plus, poate doriți să solicitați și sprijinul familiei, prietenilor, al profesioniștilor din domeniul medical și al consilierilor competenți.

Vă rog să nu renunțați niciodată după eșecurile ulterioare și să nu vă considerați incapabili să abandonați păcatele și să depășiți dependența. Nu vă puteți permite să nu mai încercați și, apoi, să continuați în slăbiciune și păcat! Încercați mereu să faceți tot posibilul, manifestând prin faptele dumneavoastră dorința de a curăța vasul pe dinăuntru, așa cum ne-a învățat Salvatorul.¹² Uneori, soluțiile anumitor provocări vin după luni și luni de efort continuu. Promisiunea

care se găsește în Cartea lui Mormon că, „după ce am făcut tot posibilul, numai prin har suntem salvați”¹³, se aplică în aceste circumstanțe. Vă rog să vă amintiți că darul harului Salvatorului „nu este neapărat limitat în timp la «după» tot ce putem face. Putem primi harul Său înainte, în timpul și după perioada în care depunem propriile eforturi”¹⁴.

Depun mărturie că, în timp ce ne străduim continuu să ne depășim încercările, Dumnezeu ne va binecuvânta cu darurile credinței pentru a fi vindecați și pentru a avea parte de miracole.¹⁵ El va face pentru noi ceea ce noi nu am putea să facem pentru noi înșine.

În plus, cei care vă simțiți amărâți, supărați, jigniți sau încătușați de dureri din pricina a ceva ce simțiți că nu meritați, a vă lua crucea și a-L urma pe Salvator înseamnă a vă strădui să lăsați deoparte aceste sentimente și a vă întoarce la Domnul, astfel încât El să vă poată elibera din această stare de spirit și să vă ajute să găsiți pacea. Din păcate, dacă păstrăm aceste sentimente și emoții negative, s-ar putea să ne găsim trăind fără influența Spiritului

Domnului în viața noastră. Nu ne putem pocăi *pentru* alții, dar putem să-i iertăm – refuzând să fim ostacii celor care ne-au rănit.¹⁶

Scripturile ne învață că există o cale de ieșire din aceste situații – invitându-L pe Salvatorul nostru să ne ajute să înlocuim inima noastră de piatră cu una nouă.¹⁷ Pentru ca acest lucru să se întâmple, trebuie să venim înaintea Domnului cu slăbiciunile noastre¹⁸ și să-L implorăm să ne ajute și să ne ierte,¹⁹ în special în momentul sacru în care luăm din împărtășanie în fiecare duminică. Fie ca noi să căutăm ajutorul Său și să facem un pas important și dificil, iertându-i pe cei care ne-au rănit, pentru ca rănilor noastre să înceapă să se vindece. Vă promit că, în acest fel, nopțile dumneavoastră vor fi pline de ușurarea care vine din a avea conștiința împăcată cu Domnul.

În anul 1839, în timp ce se afla în închisoarea Liberty, profetul Joseph Smith a scris o scrisoare adresată membrilor Bisericii, ce conținea profeții care se aplică foarte bine și în toate aceste circumstanțe și situații. El a scris: „Toate tronurile și stăpânirile, principatele și puterile vor fi revelate și conferite acelor care au îndurat curajoși pentru Evanghelia lui Isus Hristos”²⁰. Prin urmare, dragi frați și surori, cei care iau asupra lor numele Salvatorului, având încredere în promisiunile Lui și perseverând până la sfârșit, vor fi salvați²¹ și vor putea locui în prezența lui Dumnezeu într-o stare de fericire fără sfârșit.²²

Cu toții ne confruntăm cu situații potrivnice în viața noastră, care ne fac să ne simțim triști, neputincioși, fără speranță și uneori chiar slăbiți. Unele dintre aceste sentimente ne pot face să-L întrebăm pe Domnul: „De ce am parte de aceste situații?” sau „De ce nu sunt îndeplinite așteptările mele?”

În definitiv, fac tot ce-mi stă în putere pentru a-mi duce crucea și a-L urma pe Salvator!”²³

Dragii mei prieteni, trebuie să ne amintim că a ne lua crucea include faptul de a fi umili și de a avea încredere în Dumnezeu și în înțelepciunea Sa infinită. Trebuie să înțelegem că El ne cunoaște pe fiecare în parte și ne cunoaște nevoile. De asemenea, este necesar să acceptăm faptul că timpul Domnului este diferit de al nostru. Uneori, căutăm o binecuvântare și stabilim un termen pentru ca Domnul să o împlinească. Nu putem condiționa credința noastră în El impunându-I un termen limită pentru răspunsurile dorințelor noastre. Când facem acest lucru, ne asemănăm cu neftii sceptici din vechime, care și-au batjocorit frații și surorile spunând că timpul pentru împlinirea cuvintelor rostite de Samuel Lamanitul a trecut, creând confuzie în rândul celor care credeau.²³ Trebuie să avem suficientă încredere în Domnul pentru a fi liniștiți și pentru a ști că El este Dumnezeu, că El știe toate lucrurile și că ne cunoaște pe fiecare dintre noi.²⁴

Sora Franca Calamassi cu cei patru copii ai săi, la templu

Recent, am avut ocazia să slujesc unei surori văduve pe nume Franca Calamassi, care suferă de o boală debilitantă. Sora Calamassi a fost primul membru al familiei ei care s-a alăturat Bisericii restaurate a lui Isus Hristos. Deși soțul ei nu a fost niciodată botezat, el a fost de acord să se întâlnească cu misionarii și a participat adesea la adunările Bisericii. În pofida acestei situații, sora Calamassi a rămas credincioasă și și-a crescut cei patru copii în Evanghelia lui Isus Hristos. La un an după moartea soțului ei, sora Calamassi și-a dus copiii la templu și au participat la rânduieli sacre fiind pecetluită împreună ca familie. Promisiunile asociate acestor rânduieli i-au adus multă speranță, bucurie și fericire, care au ajutat-o să meargă mai departe în viață.

Când au început să apară primele simptome ale bolii, episcopul ei i-a dat o binecuvântare. În acel moment, ea i-a spus episcopului că este gata să accepte voia Domnului, exprimându-și credința de a fi vindecată, precum și credința de a-și îndura boala până la sfârșit.

În timpul vizitei mele, când o țineam de mână pe sora Calamassi și o priveam în ochi, am văzut o strălucire angelică emanând din înfățișarea ei – reflectând încrederea ei în planul lui Dumnezeu și strălucirea perfectă a speranței ei în dragostea și planul Tatălui pentru ea.²⁵ Am simțit hotărârea ei fermă de a îndura în credință până la sfârșit, luându-și crucea, în pofida încercărilor cu care se confrunta. Viața acestei surori este o mărturie despre Hristos, o declarație despre credința și devotamentul ei față de El.

Dragi frați și surori, depun mărturie că a ne lua crucea și a-L urma pe Salvator înseamnă a urma exemplul Său și a ne strădui să devenim ca El,²⁶ înfruntând cu răbdare circumstanțele vieții, negând și disprețuind poftele

VÂRSTNICUL NEIL L. ANDERSEN
din Cuvorul celor Doisprezece Apostoli

omului firesc și așteptându-L pe Domnul. Psalmistul a scris:

„Nădăjduiește în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima, și nădăjduiește în Domnul!”²⁷.

„El este exemplul și tăria noastră”²⁸.

Depun mărturie că, doar călcând pe urmele Învățătorului nostru și așteptându-L pe Cel care este vindecătorul suprem al vieții noastre, sufletul nostru va avea parte de odihnă și poverile noastre vor deveni mai ușoare.²⁹ Depun mărturie despre aceste lucruri, în numele sacru a lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vedeți Matei 11:29–30; Iacov 2:24; 2 Nefi 25:23.
2. Vedeți Matei 16:21.
3. Matei 16:22.
4. Matei 16:24–26.
5. Vedeți Ioan 6:38.
6. Vedeți Ioan 19:16–17.
7. Vedeți Marcu 16:17–20; Luca 24:36–53.
8. Vedeți Matei 28:19–20.
9. Vedeți Traducerea Bibliei de Joseph Smith, Matei 16:25–29 (în Ghid pentru scripturi); vedeți, de asemenea, „pofită”; „omul firesc”; „senzual, senzaualitate”; „nedrept, nedreptate”; scriptures .ChurchofJesusChrist.org.
10. Vedeți Alma 1:25.
11. Vedeți Mosia 5:15.
12. Vedeți Alma 60:23.
13. 2 Nefi 25:23.
14. Vedeți Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), p. 155–156.
15. Vedeți Doctrină și legăminte 46:19, 21.
16. Vedeți Neal A. Maxwell, „Repentance”, *Ensign*, nov. 1991, p. 32.
17. Vedeți Ezechiel 18:31; 36:26.
18. Vezi Eter 12:27.
19. Vedeți 1 Nefi 7:21.
20. Doctrină și legăminte 121:29.
21. Vedeți 3 Nefi 27:6.
22. Vedeți Mosia 2:41.
23. Vedeți 3 Nefi 1:4–7.
24. Vedeți Doctrină și legăminte 101:16.
25. Vedeți 2 Nefi 31:20.
26. Vedeți Matei 5:48; 3 Nefi 12:48; 27:27.
27. Psalmii 27:14.
28. Psalmii 33:20.
29. Vedeți Matei 11:30; Mosia 24:14.

Road

Păstrați-vă privirea și inima îndreptate către Salvatorul Isus Hristos și către bucuria eternă care vine doar prin El.

Știu la ce vă gândiți! Încă un vorbitor și îl vom auzi vorbind pe președintele Nelson. În speranța că vă voi menține atenți câteva minute înainte să-l ascultăm pe iubitul nostru profet, am ales un subiect foarte interesant: voi vorbi despre fructe sau roade.

Culoarea, textura și gustul dulce al fructelor de pădure, bananelor, pepenilor și mangoului sau al altor fructe mai exotice precum kiwano sau rodia au făcut ca fructele să fie considerate de mult o delicată de preț.

În timpul slujirii Sale pe pământ, Salvatorul a comparat roadele bune cu lucruri care au valoare eternă. El a spus: „Îi veți cunoaște după roadele lor”¹. „Orice pom bun face roade bune.”² El ne-a îndemnat să strângem „rod pentru viața veșnică”³.

Într-un vis clar din Cartea lui Mormon, pe care îl știm cu toții, profetul Lehi se afla „într-un pustiu întunecat și mohorât”. Acolo se găsește apă murdară, o negură de întuneric, drumuri necunoscute și cărări interzise,

În timpul slujirii Sale pe pământ, Salvatorul a comparat roadele bune cu lucrurile care au valoare eternă.

precum și o bară de fier⁴ de-a lungul unei cărări strâmte și înguste ce ducea la un frumos pom plin de „[fructe care făceau] pe oricine fericit”. Povestind visul, Lehi a spus: „Am luat din fructul acela... era mai dulce decât orice gustasem eu vreodată... [Și] îmi umplea sufletul de o bucurie foarte mare”. Acest fruct era „vrednic de dorit mai presus decât orice alt fruct”⁵.

Înțelesul pomului și al fructului

Ce simbolizează acest pom și fructul său atât de prețios? El reprezintă „dragostea lui Dumnezeu”⁶ și proclamă minunatul plan al mântuirii întocmit de Tatăl Ceresc. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”⁷

Acest fruct prețios simbolizează binecuvântările minunate ale ispășirii incomparabile ale Salvatorului. Nu doar că vom trăi din nou după viața noastră muritoare, ci, prin credința noastră în Isus Hristos, pocăința noastră și ținerea poruncilor, putem fi iertați de păcatele noastre și, într-o zi, putem sta curați și puri înaintea Tatălui și Fiului Său.

Luarea din fructul pomului înseamnă, de asemenea, că acceptăm rânduielile și legămintele Evangheliei restaurate – botezul, primirea darului Duhului Sfânt și intrarea în casa Domnului pentru a fi înzestrați cu putere de sus. Prin harul lui Isus Hristos și cinstirea legămintelor noastre, ni se face promisiunea incomensurabilă de a trăi pentru totdeauna cu membri neprihăniți ai familiei noastre.⁸

Nu este de mirare că îngerul a descris fructul ca fiind „[cel mai plăcut sufletului]”⁹. Este cu adevărat așa!

Provocarea de a rămâne fideli

Așa cum știm cu toții, chiar și după ce am gustat din fructul prețios al

Evangheliei restaurate, tot nu este ușor să rămânem fideli și credincioși Domnului Isus Hristos. După cum s-a spus de multe ori în această conferință, continuăm să ne confruntăm cu distrageri și decepții, confuzii și tulburări, ademeniri și ispite care încearcă să ne îndepărteze inima de Salvator și de bucuriile și frumusețile pe care le-am trăit urmându-L pe El.

Ca urmare a acestei adversități, visul lui Lehi include, de asemenea, o avertizare! De partea cealaltă a râului este o clădire spațioasă cu oameni de toate vârstele arătând cu degetul, disprețuind și batjocorind ucenicii neprihăniți ai lui Isus Hristos.

Oamenii din clădire ridiculizează și râd de cei care țin poruncile, sperând să discrediteze și să ia în derâdere credința lor în Isus Hristos și în Evanghelia Sa. Și, din pricina vorbelor pline de îndoială și dispreț aruncate asupra credincioșilor, unii dintre cei care au gustat din fruct încep să se rușineze de Evanghelia pe care au acceptat-o cândva. Ademenirile lumii îi seduc; se îndepărtează de pom și de fruct și, în

cuvintele scripturilor, „[pornesc] pe căi nepermise și [se pierd]”¹⁰.

În lumea noastră de azi, echipe de construcții ale dușmanului lucrează peste program, extinzând cu rapiditate clădirea mare și spațioasă. Extinderea a trecut dincolo de râu, sperând să ne învăluie căminele, în timp ce accia care arată cu degetul și batjocoresc urlă zi și noapte în megafoanele lor de pe Internet.¹¹

Președintele Nelson a explicat: „Dușmanul își cvadruplează eforturile de a distruge mărturia și de a împiedica lucrarea Domnului”¹². Haideți să ne amintim de cuvintele lui Lehi: „Noi nu i-am luat în seamă”¹³.

Deși nu trebuie să ne temem, trebuie să fim vigilenți. Uneori, lucruri mici ne pot distruge echilibrul spiritual. Vă rog să nu permiteți întrebărilor dumneavoastră, insultelor altora, prietenilor fără credință sau greșelilor regretabile și dezamăgirilor să vă îndepărteze de binecuvântările plăcute, pure și satisfăcătoare pe care vi le oferă prețiosul fruct al pomului. Păstrați-vă privirea și inima îndreptate către Salvatorul Isus Hristos și către bucuria eternă care vine doar prin El.

Așa cum am învățat cu toții, chiar și după ce am gustat din fructul prețios al Evangheliei restaurate, tot nu este ușor să rămânem fideli și credincioși Domnului Isus Hristos.

Credința lui Jason Hall

În luna iunie, soția mea Kathy și cu mine am fost la înmormântarea lui Jason Hall. La momentul decesului său, el avea 48 de ani și slujea ca președinte al unui cvorum al vârstnicilor.

Iată cuvintele lui Jason despre un eveniment care i-a schimbat viața:

„[La 15 ani], m-am accidentat sărind în apă... Mi-am [fracturat] gâtul și am paralizat de la piept în jos. Am pierdut complet controlul picioarelor și parțial al brațelor. Nu mai puteam să merg, să stau în picioare... sau să mă hrănesc. Abia puteam respira sau vorbi”¹⁴.

«Dragă Tată [din Cer]», am implorat, «dacă aş putea să-mi folosesc mâinile, știu că m-aș descurca. Te rog, Tată, te rog...»

Nu este nevoie să îmi vindec picioarele, Tată; [mă rog] doar să-mi pot folosi brațele»¹⁵.

Jason nu și-a mai putut folosi niciodată pe deplin mâinile. Puteți auzi glasurile din clădirea spațioasă? „Jason Hall, Dumnezeu nu îți aude rugăciunile! Dacă Dumnezeu este un Dumnezeu iubitor, cum de te lasă așa? De ce să ai credință în Hristos?” Jason Hall le-a auzit glasurile, dar nu le-a luat în seamă. Ci s-a înfruptat din fructul pomului. Credința lui în Isus Hristos a devenit de neclintit. A absolvit universitatea și s-a căsătorit în templu cu Kolette Coleman, pe care a descris-o ca fiind dragostea vieții sale.¹⁶ După 16 ani de căsătorie, a avut loc un alt miracol, nașterea prețiosului lor fiu, Coleman.

Cum și-au dezvoltat credința? Kolette a explicat: „Am avut încredere

în planul lui Dumnezeu. Iar acesta ne-a oferit speranță. Am știut că, [într-o zi], Jason, va fi vindecat... Știam că Dumnezeu ne-a dat un Salvator, al cărui sacrificiu ispășitor ne ajută să privim tot înaintea când vrem să renunțăm”¹⁷.

Vorbind la înmormântarea lui Jason, Coleman, în vârstă de 10 ani, a spus că tatăl său l-a învățat că „Tatăl Ceresc are un plan pentru noi, viața pe pământ va fi minunată și vom putea trăi ca familii... Dar... va trebui să trecem prin lucruri dificile și vom face greșeli”.

Coleman a continuat: „Tatăl Ceresc L-a trimis pe Fiul Său, Isus Hristos, pe pământ. Lucrarea Sa era să fie perfect. Să vindece oameni. Să-i iubească. Și, apoi, să sufere pentru toată durerea, tristețile și păcatele noastre. Apoi, a

murit pentru noi”. Apoi, Coleman a adăugat: „Pentru că a făcut asta, Isus știe cum mă simt acum.

La trei zile după ce Isus a murit, El... a înviat având un trup perfect. Acest lucru este important pentru mine, pentru că știu că... trupul [tatălui] meu va fi perfect și că vom fi împreună ca familie...

Coleman a încheiat: „În fiecare seară, de când eram mic, tatăl meu îmi zicea: «Tată te iubește, Tatăl Ceresc te iubește și tu ești un băiat bun»”¹⁸.

Bucuria vine datorită lui Isus Hristos

Președintele Russell M. Nelson a descris de ce familia Hall simte bucurie și speranță. Dânsul a spus:

„Bucuria pe care o simțim nu are nimic de-a face cu împrejurările din viața noastră, ci are de-a face în totalitate cu obiectivul principal al vieții noastre.

Când avem ca obiectiv principal al vieții noastre faptul de a ne concentra asupra planului salvării întocmit de Dumnezeu... și [asupra lui] Isus Hristos și [Evangheliei Sale], putem

Jason, Coleman și Kolette Hall

simți bucurie indiferent de ceea ce ni se întâmplă – sau nu ni se întâmplă – în viață. Bucuria vine de la El și datorită Lui. El este sursa întregii bucurii...

Dacă privim către lume... nu vom cunoaște niciodată bucuria... [Bucuria] este darul care rezultă când încerci în mod sincer să trăiești o viață neprihănită, precum ne-a învățat Isus Hristos¹⁹.

O promisiune în timp ce vă întoarceți

Dacă nu ați luat din fructul pomului de ceva timp, vă rog să nu uitați că brațele Salvatorului sunt mereu întinse spre dumneavoastră. El ne cheamă cu dragoste: „[Pocăiți-vă] și [veniți] la Mine”²⁰. Fructele Sale se găsesc din belșug și în orice anotimp. Nu pot fi cumpărate cu bani și nimeni dintre cei care le doresc cu sinceritate nu este refuzat.²¹

Dacă doriți să vă întoarceți la pom și să gustați din nou din fruct, puteți începe rugându-vă Tatălui dumneavoastră Ceresc. Credeți în Isus Hristos și în puterea sacrificiului Său ispășitor. Vă promit că, pe măsură ce priviți către Salvator „în fiecare gând”²², fructul pomului va fi din nou al dumneavoastră, delicios la gust și plăcut sufletului dumneavoastră, „cel mai mare dintre toate darurile de la Dumnezeu”²³.

Cu trei săptămâni în urmă, am văzut bucuria deplină care vine datorită fructelor Salvatorului, în timp ce Kathy și cu mine am participat la dedicarea Templului Lisabona, Portugalia. Adevărurile Evangheliei restaurate au putut fi propovăduite în Portugalia în anul 1975, când libertatea religioasă a fost instaurată. Mulți dintre nobilii sfinți care au gustat din fruct când cele mai apropiate congregații, capele sau temple erau la doar peste 1.600 de kilometri, s-au bucurat alături de noi pentru că, de acum înainte, prețioasele fructe ale pomului se găsesc acum

în casa Domnului din Lisabona, Portugalia. Cinstesc și respect acești sfinți din zilele din urmă care și-au păstrat inima centrată asupra Salvatorului.

Salvatorul a spus: „Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”²⁴.

Adresându-se în această dimineață membrilor Bisericii din lumea întreagă, președintele Nelson a spus: „Dragii mei frați și dragile mele surori, dumneavoastră sunteți exemple vii ale roadelor care vin din faptul de a urma învățăturile lui Isus Hristos”. Apoi, a adăugat: „Vă mulțumesc! Vă iubesc!”²⁵.

Vă iubim, președinte Nelson.

Sunt martor ocular al puterii revelației cu care este investit dragul nostru președinte. El este profetul lui Dumnezeu. Asemenea lui Lehi din vechime, președintele Russell M. Nelson ne face semn, nouă și întregii familii a lui Dumnezeu, să venim și să luăm din fructul pomului. Fie ca noi să dăm dovadă de umilință și tăria de a-i urma sfatul!

Depun mărturie cu umilință că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Puterea

Sa, dragostea Sa și harul Său aduc toate lucrurile cu valoare de durată. Depun astfel mărturie în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Matei 7:16.
 2. Matei 7:17.
 3. Ioan 4:36.
 4. La începutul lui ianuarie 2007, în timp ce mă pregăteam pentru o cuvântare în cadrul unei adunări de devoțiune la Universitatea Brigham Young ca membru în Președinția celor Șaptezeci, pe care urma să o rostesc pe 4 martie 2007, l-am întrebat pe vârstnicul David A. Bednar ce pregătea pentru cuvântarea sa din 4 februarie 2007, care avea să fie adresată aceluiași public. Am fost surprins când mi-a spus că avea să vorbească despre cum să ne ținem strâns de bara de fier. Era exact același titlu pe care îl alesesem pentru cuvântarea mea. După ce ne-am trimis unul altuia cuvântările, ne-am dat seama că abordările noastre erau diferite. Cuvântarea sa „Un rezervor de apă vie”, sublinia bara de fier sau cuvântul lui Dumnezeu, așa cum se găsește el în scripturi. În cuvântarea sa, dânsul a întrebat: „Dumneavoastră și cu mine citim, studiem și cercetăm zilnic scripturile într-un mod care ne permite să ne ținem bine de bara de fier?” (speeches.byu.edu).
- Apoi, la doar o săptămână după conversația mea cu vârstnicul Bednar, președintele Boyd K. Packer a oferit o cuvântare în cadrul

PREȘEDINTELE RUSSELL M. NELSON

unei adunări de devoțiune a UBY, numită „Lehi’s Dream and You”. Președintele Packer a subliniat bara de fier ca fiind revelația și inspirația personale pe care le primim prin Duhul Sfânt. Dânsul a spus: „Dacă vă țineți de bară, puteți *simți* că aveți acces la darul Duhului Sfânt... Prindeți-vă strâns de bara de fier și nu-i dați drumul. Prin puterea Duhului Sfânt puteți *simți* că progresați în viață” (16 ian. 2007, speeches.byu.edu).

Cuvântarea mea din martie 2007, intitulată, „Hold Fast to the Words of the Prophets”, sublinia faptul că bara de fier reprezenta cuvintele profeților în viață (4 martie 2007, speeches.byu.edu).

Legătura dintre aceste trei cuvântări nu este întâmplătoare. Se simțea mâna Domnului în pregătirea acestor trei cuvântări, destinate aceluiași public, care identificau trei aspecte ale barei de fier sau cuvântului lui Dumnezeu: (1) scripturile sau cuvintele profeților din vechime; (2) cuvintele profeților în viață și (3) puterea Duhului Sfânt. A fost o experiență de învățare importantă pentru mine.

5. Vedeți 1 Nefi 8:4–12.

6. 1 Nefi 11:25.

7. Ioan 3:16.

8. Vedeți David A. Bednar, „Visul lui Lehi: să ne ținem bine de bara de fier”, *Liahona*, oct. 2011, p. 32–37.

9. 1 Nefi 11:23.

10. 1 Nefi 8:28.

11. Vedeți Boyd K. Packer, „Lehi’s Dream and You” (adunare de devoțiune desfășurată în cadrul Universității Brigham Young, 16 ian. 2007), speeches.byu.edu.

12. Russell M. Nelson, „Putem face mai bine și putem fi mai buni”, *Liahona*, mai 2019, p. 68.

13. 1 Nefi 8:33.

14. Stephen Jason Hall, „The Gift of Home”, *New Era*, dec. 1994, p. 12.

15. Stephen Jason Hall, „Helping Hands”, *New Era*, oct. 1995, p. 46, 47.

16. Corespondență personală a vârstnicului Andersen de la Kolette Hall.

17. Corespondență personală a vârstnicului Andersen de la Kolette Hall.

18. Cuvântare a lui Coleman Hall rostită la slujba de înmormântare a tatălui său, împărtășită vârstnicului Andersen de la Kolette Hall.

19. Russell M. Nelson, „Bucurie și supraviețuire spirituală”, *Liahona*, nov. 2016, p. 82, 84.

20. 3 Nefi 21:6.

21. Vedeți 2 Nefi 26:25, 33.

22. Doctrină și legăminte 6:36.

23. 1 Nefi 15:36.

24. Ioan 15:5.

25. Russell M. Nelson, „Cea de-a doua mare poruncă”, *Liahona*, nov. 2019, 100.

Cuvânt de încheiere

Demnitatea personală necesită o convertire deplină a minții și a inimii pentru a fi mai asemănători Domnului.

Preaiubiții mei frați și preaiubitele mele surori, acum când ne apropiem de încheierea acestei conferințe istorice, Îi mulțumim Domnului pentru că a inspirat mesaje și muzica ce ne-au edificat. Chiar ne-am bucurat de un ospăț spiritual.

Știm că Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos va aduce speranță și bucurie oamenilor care vor auzi și vor da ascultare doctrinei Sale. Știm, de asemenea, că fiecare cămin poate deveni un adevărat sanctuar al credinței, unde pacea, dragostea și Spiritul Domnului pot sălășlui.

Desigur, bijuteria supremă a restaurării este templul sfânt. Rânduielele și legămintele sacre ale acestuia sunt cruciale în pregătirea unui popor care este gata să-I ureze bun venit Salvatorului la a Doua Sa Venire. În prezent, avem 166 de temple dedicate și mai multe vor fi construite.

O casă deschisă va avea loc înainte de dedicarea fiecărui templu nou construit sau renovat. Mulți prieteni care nu aparțin religiei noastre vor participa la tururi organizate pentru a vizita aceste temple și vor învăța ceva despre binecuvântările templului. Și, câțiva dintre acești vizitatori vor dori să afle mai multe. Cineva va întreba cu sinceritate cum ar putea să primească binecuvântările templului.

În calitate de membri ai Bisericii, va trebui să fim pregătiți să răspundem la întrebările lor. Putem explica faptul că binecuvântările templului sunt puse la dispoziția tuturor oamenilor care se pregătesc. Dar înainte de a putea intra într-un templu dedicat, ei trebuie să îndeplinească cerințele necesare.

Domnul dorește ca toți copiii Săi să aibă parte de binecuvântările eterne puse la dispoziție în templul Său. El a oferit îndrumări despre ce trebuie să facă fiecare persoană pentru a îndeplini cerințele necesare pentru a intra în casa Sa sfântă.

Un mod bun pentru noi de a începe o astfel de ocazie de învățare este de a atrage atenția asupra cuvintelor inscripționate pe partea exterioară a templului: „Sfințenie Domnului; Casa Domnului”. Mesajul de astăzi al președintelui Henry B. Eyring și multe altele ne-au inspirat să devenim mai sfinți. Fiecare templu este un loc sfânt; fiecare membru care participă la rânduielile din templu se străduiește să devină mai sfânt.

Toate cerințele necesare pentru a intra în templu sunt legate de sfințenia personală. Pentru a evalua această pregătire, fiecare persoană care dorește să se bucure de binecuvântările templului va avea două interviuri: primul, cu episcopul, cu un consilier din episcopat sau cu președintele de ramură; al doilea, cu președintele de țară sau de misiune ori cu unul dintre consilierii acestuia. În cadrul acestor interviuri, vor fi adresate mai multe întrebări.

Unele dintre aceste întrebări au fost recent redactate pentru a fi clare. Aș dori să le parcurg pentru dumneavoastră acum.

1. Aveți credință în Dumnezeu Tatăl Veșnic; în Fiul Său, Isus Hristos; și în Duhul Sfânt și aveți o mărturie despre Ei?
2. Aveți o mărturie despre ispășirea lui Isus Hristos și despre rolul Său de Salvator și Mântuitor al dumneavoastră?
3. Aveți o mărturie despre restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos?
4. Îi susțineți pe președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă ca profet, văzător și revelator și

ca singurul om de pe pământ autorizat să exercite toate cheile preoției?

Îi susțineți pe membrii Primei Președinții și pe cei ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeți, văzători și revelatori?

Susțineți celelalte autorități generale și conducătorii locali ai Bisericii?

5. Domnul a spus că toate lucrurile trebuie să fie „făcute cu puritate” înaintea Sa (Doctrină și legăminte 42:41).

Vă străduiți să fiți curat/curată din punct de vedere moral în gândurile și comportamentul dumneavoastră?

Vă supuneți legii castității?

6. Urmați învățăturile Bisericii lui Isus Hristos în comportamentul dumneavoastră, privat și public, cu membrii familiei dumneavoastră și cu alții?
7. Susțineți sau promovați vreo învățătură, practică sau doctrină contrară celor ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă?
8. Vă străduiți să țineți sfântă ziua de sabat atât acasă, cât și la Biserică; participați la adunările dumneavoastră; vă pregătiți pentru împărtășanie și luați din ea fiind demn/demnă și trăiți în acord cu legile și poruncile Evangheliei?
9. Vă străduiți să fiți onest/onestă în tot ce faceți?
10. Sunteți un plătitor/o plătitoare de zeciuială integrală?
11. Înțelegeți Cuvântul de înțelepciune și vă supuneți acestuia?
12. Aveți vreo obligație financiară sau vreo altă obligație față de vreo fostă soție/vreun fost soț sau față de copii?

Dacă da, sunteți la zi cu îndeplinirea acestor obligații?

13. Țineți legămintele pe care le-ați făcut în templu, inclusiv purtarea veșmântului primit în templu așa cum ați fost instruit/instruită în cadrul înzestrării?
14. Există în viața dumneavoastră păcate grave care trebuie rezolvate cu autoritățile preoției ca parte a pocăinței dumneavoastră?
15. Vă considerați demn/demnă să intrați în casa Domnului și să participați la rânduielile din templu?

Măine, aceste întrebări revizuite privind recomandarea pentru templu vor fi distribuite conducătorilor Bisericii din întreaga lume.

În plus, față de faptul de a răspunde la aceste întrebări în mod sincer, se înțelege faptul că fiecare membru adult care participă la rânduielile din templu va purta veșmântul sacru al preoției sub hainele sale obișnuite. Acesta este un lucru simbolic al unui angajament spiritual lăuntric de a ne strădui în fiecare zi să devenim mai asemănători Domnului. Ne amintește, de asemenea, să rămânem, în fiecare zi, credincioși legămintelor pe care le-am făcut și să pășim pe cărarea legămintelor în fiecare zi într-un mod mai bun și mai sfânt.

Acum, câteva minute, aș dori să mă adresez tinerilor noștri. Vă încurajăm să îndepliniți cerințele necesare pentru a avea o recomandare pentru templu cu utilizare limitată. Vi se vor adresa doar acele întrebări care sunt valabile

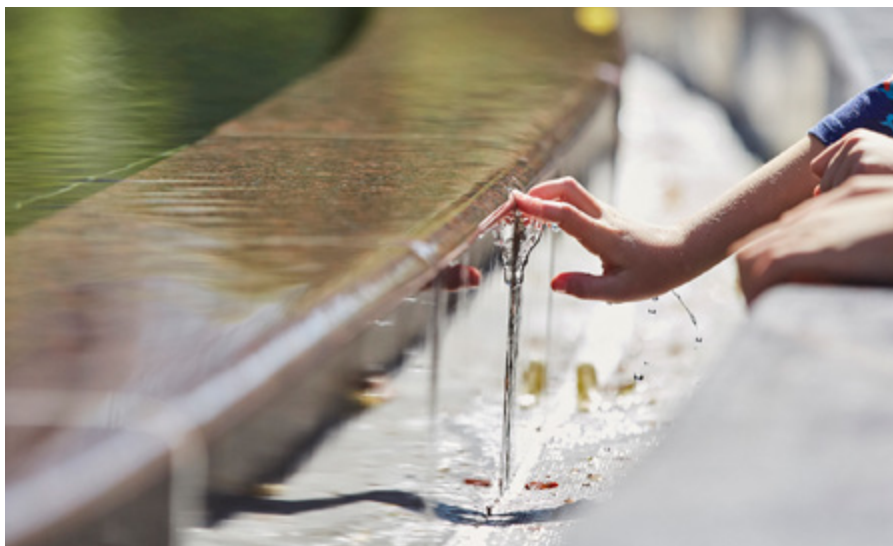
pentru voi pentru a vă pregăti pentru rânduielile botezului pentru cei morți și confirmării făcute pentru și în folosul acestora. Suntem foarte recunoscători pentru demnitatea voastră și pentru dorința voastră de a lua parte la această muncă sacră din templu. Vă mulțumim!

Demnitatea personală de a intra în casa Domnului necesită foarte multă pregătire spirituală individuală. Dar, cu ajutorul Domnului, nimic nu este imposibil. În anumite privințe, este mai ușor să construim un templu decât să clădim un popor pregătit pentru un templu. Demnitatea personală necesită o convertire deplină a minții și a inimii pentru a fi mai asemănători Domnului, pentru a fi cetățeni onești, pentru a fi exemple mai bune și pentru a fi persoane mai sfinte.

Depun mărturie că o astfel de muncă pregătitoare ne aduce nenumărate binecuvântări în această viață și binecuvântări de neconceput în viața care va veni, inclusiv perpetuarea unității familiei dumneavoastră de-a lungul eternității într-o stare de „fericire fără de sfârșit”¹.

Acum, aș dori să vă vorbesc despre o altă temă: planurile pentru anul următor. În primăvara anului 2020, se vor împlini 200 de ani de când Joseph Smith a trăit teofania pe care noi o cunoaștem sub denumirea de Prima Viziune. Dumnezeu Tatăl și Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos, i S-au arătat lui Joseph Smith, un tânăr de 14 ani. Acel eveniment a marcat debutul restaurării Evangheliei lui Isus Hristos în plenitudinea ei, exact așa cum a fost prezis în Biblia sfântă.²

Apoi, a urmat o succesiune de vizite ale unor mesageri cerești, inclusiv a lui Moroni, Ioan Botezătorul și a apostolilor de la început, Petru, Iacov și Ioan. Alții au urmat, inclusiv Moise, Elias și Ilie. Fiecare dintre ei au oferit autoritate divină pentru a binecuvânta copiii lui Dumnezeu de pe pământ din nou.

În mod miraculos, noi am primit, de asemenea, Cartea lui Mormon – un alt testament al lui Isus Hristos, o scriptură, alături de Biblia sfântă. Revelațiile publicate în Doctrină și legăminte și în Perla de mare preț ne-au îmbunătățit, de asemenea, înțelegerea despre poruncile lui Dumnezeu și adevărul etern.

Cheile și oficiile preoției au fost restaurate, inclusiv oficiile de apostol, Cei Șaptezeci, patriarh, înalt preot, vârstnic, episcop, preot, învățător și diacon. Și femeile care Îl iubesc pe Domnul slujesc curajoase în cadrul Societății de Alinare, Societății Primare, Tinerelor Fete, Școlii de duminică și în alte chemări din cadrul Bisericii – toate părți vitale ale restaurării Evangheliei lui Isus Hristos în plenitudinea ei.

Astfel, anul 2020 va fi desemnat an bicentenar. Conferința Generală din luna aprilie a anului următor va fi diferită de oricare altă conferință. În următoarele șase luni, sper că fiecare membru și fiecare familie se vor pregăti pentru o conferință unică, ce va aniversa însăși temelia Evangheliei restaurate.

Poate că veți dori să vă începeți pregătirea citind din nou relatarea lui Joseph Smith despre Prima Viziune, așa cum este consemnată în Perla de mare preț. Ceea ce vom studia anul viitor cu ajutorul materialului *Vino și urmează-Mă* este Cartea lui Mormon. Poate că veți dori să cugetați la întrebări importante, cum ar fi: „Cum s-ar schimba viața mea în cazul în care cunoașterea

pe care am dobândit-o din Cartea lui Mormon mi-ar fi luată brusc?” sau: „Ce au schimbat evenimentele de după Prima Viziune în viața mea și în cea a celor dragi?”. De asemenea, odată cu punerea la dispoziție a prezentărilor video despre Cartea lui Mormon, poate că veți dori să le includeți în studiul dumneavoastră individual și ca familie.

Alegeți-vă propriile întrebări. Faceți-vă propriul plan. Scufundați-vă în lumina glorioasă a restaurării. Pe măsură ce veți face astfel, Conferința Generală din luna aprilie a anului următor nu doar că va fi memorabilă, ci de neuitat.

Acum, în încheiere, vă las cu dragostea mea și cu binecuvântarea mea ca fiecare dintre dumneavoastră să deveniți mai fericiți și mai sfinți pe zi ce trece. Între timp, vă rugăm să fiți siguri că revelația continuă în Biserică și va continua până când „scopurile lui Dumnezeu vor fi realizate și Marele Iehova va spune că lucrarea este terminată”³.

Vă binecuvântează cu aceste lucruri, îmi exprim din nou dragostea față de dumneavoastră și îmi depun mărturia că Dumnezeu trăiește! Isus este Hristosul! Aceasta este Biserica Sa și noi suntem poporul Său. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Mosia 2:41
2. Vedeți Isaia 2:2; 29; Ezechiel 37:15–20, 26–28; Daniel 2:44; Amos 3:7; Faptele apostolilor 3:21; Efeseni 1:10; Apocalipsa 14:6.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 150.

Întrebări pentru recomandarea pentru templu actualizate și alte știri despre temple

Actualizarea întrebărilor din cadrul interviului privind recomandarea pentru templu a fost prezentată de către președintele Russell M. Nelson, în cadrul Conferinței Generale din octombrie 2019 (vedeți pagina 121). Standardele templului rămân neschimbate, însă unele întrebări au fost reformulate pentru a fi mai clare. Conducătorii în cauză ai Bisericii trebuie să fi primit o scrisoare din partea Primei Președinții, în data de 6 octombrie 2019, care cuprinde întrebările actualizate.

Președintele Nelson a anunțat, de asemenea, construirea a opt temple noi (vedeți pagina 79). Noile temple vor fi construite în Freetown, Sierra Leone; Port Moresby, Papua-Noua Guinee; Bentonville, Arkansas, S.U.A.; Bacolod, Filipine; McAllen, Texas, S.U.A.; Cobán, Guatemala și Orem și Taylorsville, Utah, S.U.A.

De la Conferința Generală din aprilie 2019, au fost dedicate temple în Kinshasha, Republica Democrată

Congo; Lisabona, Portugalia; Port-au-Prince, Haiti; și Fortaleza, Brazilia; și au fost rededicate în Oakland, California, S.U.A.; Memphis, Tennessee, S.U.A.; Frankfurt, Germania; Oklahoma City, Oklahoma, S.U.A. și Raleigh, Carolina de Nord, S.U.A.

A avut loc inaugurarea lucrărilor pentru templele din Yigo, Guam; Praia, Capul Verde; San Juan, Puerto Rico; Lima, Peru (Los Olivos) și Belém, Brazilia, și au fost achiziționate terenuri pentru templele din Auckland, Noua Zeelandă, și Layton și Saratoga Springs, Utah, S.U.A.

Au fost făcute publice planurile pentru renovarea Templului Salt Lake, care se va închide în luna decembrie și se va redeschide în anul 2024, și Templul St. George, Utah, care se închide în luna noiembrie 2019 și se va redeschide în anul 2022. ■

Pentru mai multe informații despre temple, accesați [temples.ChurchOfJesusChrist.org](https://www.ChurchOfJesusChrist.org).

Biserica modifică regulile privind participarea martorilor la rânduieli

În cadrul unei adunări de instruire a conducătorilor din cadrul conferinței generale, în care autoritățile generale și oficialii generali ai Bisericii primesc instrucțiuni din partea Primei Președinții, președintele Russell M. Nelson a anunțat modificări procedurale ale regulilor Bisericii cu privire la cei care pot sluji ca martori la botezuri și pecetluiri.

Scrisoarea din partea Primei Președinții din data de 2 octombrie 2019 cuprinde detalii despre modificări.

„Când este invitat de autoritățile care prezidează:

1. orice membru care deține o recomandare pentru templu valabilă, inclusiv o recomandare cu utilizare limitată, poate sluji ca martor al unui botez pentru cineva mort;
2. orice membru înzestrat care deține o recomandare pentru templu valabilă poate sluji ca martor al unei pecetluiri a cuiva în viață sau a cuiva mort;
3. orice membru botezat al Bisericii, inclusiv copii și tineri, poate sluji ca martor al botezului unei persoane în viață.” ■

De la stânga spre dreapta: Templul Fortaleza, Brazilia; Templul Lisabona, Portugalia; Templul Kinshasa, Republica Democrată Congo și Templul Port-au-Prince, Haiti

Conducătorii prezintă noua acțiune Copiii și tinerii

Programul Copiii și tinerii va fi implementat în luna ianuarie a anului 2020, pentru a ajuta tinerii să-L urmeze pe Salvator pe măsură ce se dezvoltă din punct de vedere spiritual, social, fizic și intelectual. Pentru cuvântări din acest număr în care se discută despre programul Copiii și tinerii, vedeți paginile 40 și 53.

„A sosit momentul unei noi abordări, menită să ajute copiii și tinerii de astăzi din întreaga lume”, a spus președintele Russell M. Nelson, într-o transmisiune specială din data de 29 septembrie 2019.

„În loc să vă oferim multe însărcinări specifice”, a spus dânsul copiilor și tinerilor, „vă invităm să vă sfătuiți cu Domnul despre cum puteți crește într-un mod echilibrat. Va fi distractiv și veți fi răsplătiți, dar va fi nevoie ca voi să acționați. Va trebui să căutați revelație personală. Va trebui să alegeți singuri cum să acționați potrivit acesteia. Uneori, este posibil ca Spiritul să vă îndemne să faceți lucruri dificile. Cred că puteți face față provocării. Puteți face lucruri dificile”.

De asemenea, președintele Nelson a spus că părinții joacă un rol important. „Vă rog să construiți relații puternice cu copiii dumneavoastră”, a spus dânsul. „Conducătorii Bisericii pot ajuta, însă ei sunt copiii dumneavoastră. Nimeni nu poate avea o influență mai mare asupra succesului lor decât dumneavoastră. Oferiți-le dragoste, încurajare și sfaturi, dar rezistați tentației de a face lucrurile în locul lor. Ei vor avea rezultate mai bune pe măsură ce-și exercită libertatea de a alege.

Acest sfat se aplică și conducătorilor și învățătorilor noștri minunați ai

copiilor și tinerilor”, a continuat președintele Nelson. „Trebuie să permitem tinerilor să conducă, în special celor care au fost chemați și puși deoparte pentru a sluji în cadrul președințiilor claselor și celor ale cvorumurilor. Autoritatea preoției le va fi fost delegată. Vor învăța cum să primească inspirație în ceea ce privește conducerea clasei sau a cvorumului lor.”

În cadrul aceleiași prezentări, președintele M. Russell Ballard, președintele în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a prezentat

viziunea privind programul Copiii și tinerii: să „[întărească] credința în Isus Hristos a generației care se ridică și [să ajute] copiii, tinerii și familiile lor să progreseze de-a lungul cărării legămintelor în timp ce înfruntă încercările vieții”¹. Dânsul a spus că, „faptul de a ajuta copiii și tinerii să dobândească o mărturie despre Isus Hristos, îi va binecuvânta pe ei și pe fiecare dintre noi de-a lungul întregii vieți”.

După ce tinerii care au participat la această transmisiune s-au alăturat unei activități pentru a li se arăta cum se

folosește *Îndrumarul introductiv pentru copii și tineri*, președintele Ballard a spus: „Acesta este doar începutul. Astăzi, tocmai am început această activitate. Este ceva ce va continua în familia voastră și când lucrați împreună. Vă invităm să continuați activitatea... Dragi părinți, vă rog să o continuați acasă”. Dânsul a subliniat că „acesta este un program care se concentrează asupra căminului și este susținut de Biserică” și că „familiile sunt implicate împreună în acest program. Acest lucru îl va face atât de minunat”.

În multe zone ale lumii, părinții și conducătorii au primit, de asemenea, propriul lor îndrumar introductiv. Alte

zone vor avea tradus programul Copiii și tinerii în limba lor ulterior, în 2020.

Învățarea din Evanghelie, slujirea și activitățile și dezvoltarea personală (inclusiv stabilirea și îndeplinirea de obiective) vor fi părți cheie ale programului Copiii și tinerii, iar tinerii trebuie să conducă planificarea. Copiii și tinerii caută revelație personală pe măsură ce progresează de-a lungul cărării legămintelor, cu sprijinul familiei, conducătorilor și a celorlalți. Președintele Ballard a menționat că programul Copiii și tinerii reprezintă o acțiune la nivel mondial și, prin urmare, poate fi adaptată „locului în care trăiți și circumstanțelor familiei dumneavoastră”.

Detalii și resurse suplimentare vor fi transmise în cadrul unei transmisiuni Față în față pentru copii și tineri, în data de 17 noiembrie 2019, de către vârstnicul Gerrit W. Gong, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Copiii și tinerii care împlinesc vârste cuprinse între 8 și 18 ani în cursul anului 2020, părinții lor, conducătoarele Tinerelor Fete, consultanții Preoției Aaronice și conducătoarele Societății Primare sunt invitați să participe. Trimiteți vârstnicului Gong întrebările dumneavoastră despre programul Copiii și tinerii la **facetoface.ChurchofJesusChrist.org**. După evenimentul care va fi transmis în 18 limbi, o înregistrare va fi arhivată pentru a putea fi vizionată sau descărcată oricând. ■

Vedeți **ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org** precum și **ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org** pentru informații suplimentare, inclusiv informații despre evenimentul Față în față.

NOTĂ

1. *Copiii și tinerii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă – îndrumar introductiv pentru părinți și conducători* (2019), p.1.

Conferințe FSY menite să susțină programul Copiii și tinerii

C a parte a acțiunilor Bisericii de a uni programele pentru copii și tinerii din întreaga lume, începând cu anul 2020, țărșii din Statele Unite și Canada vor sponsoriza conferințele bienale Pentru Întărirea Tineretului (FSY).

Conferințe FSY au fost desfășurate în afara Statelor Unite și Canadei de mai bine de un deceniu și vor continua ca în trecut.

Se vor transmite informații suplimentare în timpul evenimentului Față în față din data de 17 noiembrie 2019. ■

Modificări organizatorice concentrate asupra întăririi tinerilor

Ca parte a acțiunii de a ajuta tinerii din Biserică să-și atingă potențialul divin, modificările făcute în cadrul organizațiilor Tinerii Băieți și Tinerile Fete au fost anunțate în cadrul Conferinței Generale din octombrie 2019, de către președintele Russell M. Nelson (vedeți pagina 38) și au fost explicate de vârstnicul Quentin L. Cook, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli (vedeți pagina 40) și de sora Bonnie H. Cordon, președinta generală a Tinerelor Fete (vedeți pagina 67).

Aceste modificări subliniază faptul că „prima [responsabilitate] și cea mai importantă [a episcopului] este de a avea grijă de tinerii băieți și de tinerile fete din episcopia sa”, a spus președintele Nelson. Modificările cuprind faptul că președințiile Tinerilor Băieți la nivel de episcopie nu vor mai exista. Episcopatul, ca președinție a Preoției aaronice, va fi ajutat de consultanții cvorumului și, în unele cazuri, de specialiști. Președinta Tinerelor Fete la nivel de episcopie va raporta direct episcopului.

Președințiile cvorumurilor și cele ale claselor se vor concentra asupra muncii de salvare, incluzând munca misionară făcută de membri, păstrarea convertiților, activarea, munca din templu și de întocmire a istoriei familiei și predarea Evangheliei. Președinții cvorumurilor tinerilor și președintele claselor tinerelor planifică și conduc adunările de duminică, proiecte de slujire și alte activități.

Activitățile pentru tineri nu mai sunt numite „activități comune ale Tinerilor Băieți și Tinerelor Fete”, ci pot fi numite

„activități ale Tinerelor Fete”, „activități ale cvorumului Preoției aaronice” sau „activități ale tinerilor”. Bugetul alocat pentru activitățile tinerilor trebuie să fie împărțit în proporții egale, în funcție de numărul de tineri din fiecare organizație.

Crezul Tinerelor Fete a fost modificat, iar numărul de clase ale Tinerelor Fete trebuie să fie organizat în funcție de numărul tinerelor fete și de nevoile lor. Clasele se vor numi „Tinere Fete”, urmat de vârstele celor care fac parte din clasă, cum ar fi „Tinere Fete 12-14” sau simplu „Tinere Fete”, dacă toate se întâlnesc împreună. Denumirile Albină, Trandafir și Laur nu vor mai fi folosite.

Un membru al Înaltului Consiliu la nivel de țară va sluji ca președinte al Tinerilor Băieți la nivel de țară și președinția Tinerilor Băieți la nivel de țară va sluji în cadrul comitetului Preoției aaronice – Tinerelor Fete la nivel de țară, alături de președinția Tinerelor Fete la nivel de țară, înaltul consilier desemnat Tinerelor Fete și înaltul consilier desemnat Societății Primare.

Alte modificări: Societatea de Alinare, Tinerile Fete, Tinerii Băieți, Societatea Primară și Școala de duminică se vor numi „organizații”, și nu „organizații auxiliare”, iar conducătorii se vor numi, la nivel global, „oficanți generali” și, la nivel local, „oficanți la nivel de țară” și „oficanți la nivel de episcopie”. ■

Patru moduri prin care ne putem pregăti pentru luna aprilie a anului 2020

În anul 2020, vom aniversa 200 de ani de la Prima Viziune, care a avut loc în primăvara anului 1820. Prin urmare, președintele Russell M. Nelson a anunțat că următoarea conferință, din luna aprilie, „va aniversa însăși temelia Evangheliei restaurate” (vedeți pagina 122).

Dânsul a încurajat fiecare membru și familie să se pregătească pentru această „conferință unică” și a sugerat moduri posibile de a face acest lucru.

1. Citiți din nou relatarea lui Joseph Smith despre Prima Viziune.
2. Pe măsură ce studiați din *Vino și urmează-Mă* în anul 2020, cugetați la întrebări despre cunoașterea dobândită și binecuvântările primite datorită Cărții lui Mormon.
3. Luați în considerare includerea noilor prezentări video despre Cartea lui Mormon în studiul individual și ca familie.
4. Alegeți-vă propriile întrebări și faceți-vă propriul plan pentru a vă „[scufunda] în lumina glorioasă a restaurării”.

„Pe măsură ce veți face astfel”, a spus președintele Nelson, „Conferința Generală din luna aprilie a anului următor nu doar că va fi memorabilă, ci de neuitat.” ■

Să învățăm din mesajele
transmise în cadrul
conferinței generale

Pentru mai multe informații despre adunările cvorumului vârstnicilor și ale Societății de Alinare, vedeți *Handbook 2: Administering the Church*, 7.8.1, 9.4.1, ChurchofJesusChrist.org.

Întrebările de mai jos pot ajuta învățătorii când planifică să folosească un mesaj din cadrul conferinței generale pentru a predă.

1. Ce dorește vorbitorul să înțelegem? Ce principii ale Evangheliei predă? Cum se aplică cvorumului sau Societății de Alinare din care facem parte?
2. Ce versete a folosit vorbitorul pentru a-și susține mesajul? Există și alte versete pe care le-am putea citi și care ne-ar mări înțelegerea? (Puteți găsi unele în notele de la finalul mesajului sau în Ghid pentru scripturi.)
3. Ce întrebări aș putea adresa care să-i ajute pe membri să cugete asupra mesajului? Ce întrebări îi vor ajuta să înțeleagă relevanța mesajului în viața lor, în familia lor și în lucrarea Domnului?
4. Ce altceva pot să fac pentru a invita Spiritul în adunarea noastră? Ce pot să folosesc pentru ca discuția să fie mai interesantă, inclusiv povestiri, analogii, muzică și lucrări de artă? Ce a folosit vorbitorul?
5. Ne-a invitat vorbitorul să facem ceva? Cum pot să ajut membrii să-și dorească să acționeze potrivit acestor invitații?

[illegible]

Idei pentru activități

Există numeroase moduri de a ajuta membrii să învețe din mesajele transmise în cadrul conferinței generale. Mai jos sunt prezentate câteva exemple; puteți avea alte idei care vor funcționa mai bine în cadrul cvorumului sau Societății de Alinare din care faceți parte.

- **Discutați în grupuri.**

Împărțiți membrii în grupuri mici și desemnați fiecărui grup câte o secțiune diferită din mesajul din cadrul conferinței pentru a-l citi și a-l discuta. Apoi, rugați membrii fiecărui grup să împărtășească un adevăr pe care l-au învățat. Sau puteți să formați grupuri cu persoane care au studiat secțiuni diferite și să le permiteți să-și împărtășească ceea ce au învățat.

- **Răspundeți la întrebări.**

Invitați membrii să răspundă la întrebări, precum cele de mai jos, despre mesajul din cadrul conferinței. Ce adevăruri ale Evangheliei găsim în acest mesaj? Cum putem pune în practică aceste adevăruri? Ce invitații au fost făcute și ce binecuvântări au fost promise? Ce ne învață acest mesaj despre lucrarea pe care Dumnezeu vrea să o facem?

- **Împărtășiți citate.**

Invitați membrii să împărtășească citate din mesajul transmis în cadrul conferinței generale care îi inspiră să-și îndeplinească responsabilitățile pe care le au în lucrarea de salvare. Încurajați-i să se gândească la modul în care pot să împărtășească aceste citate pentru a binecuvânta pe cineva, inclusiv pe cei dragi și pe cei cărora le slujesc.

- **Desfășurați o lecție practică.**

Invitați din timp câțiva membri să aducă obiecte de acasă pe care să le poată folosi pentru a preda despre mesajul din cadrul conferinței. În timpul adunării, rugați membrii să explice legătura dintre acele obiecte și mesaj.

- **Pregătiți o lecție care să fie predată acasă.**

Rugați membrii să lucreze în echipe de câte doi pentru a planifica o lecție pentru seara în cămin având la bază mesajul din cadrul conferinței. Cum putem să facem ca mesajul să fie relevant pentru familia noastră? Cum putem să împărtășim acest mesaj celor cărora le slujim?

- **Împărtășiți experiențe.**

Citiți împreună mai multe afirmații din mesajul din cadrul conferinței. Rugați membrii să împărtășească exemple din scripturi și din viața lor care ilustrează sau întăresc principiul doctrinar învățat din aceste afirmații.

- **Învățați despre un verset.**

Invitați membrii să citească un verset menționat în mesajul din cadrul conferinței. Rugați-i să discute modul în care învățăturile din mesaj îi ajută să înțeleagă mai bine versetul respectiv.

- **Găsiți un răspuns.**

Formulați, din timp, câteva întrebări la care să se poată răspunde folosindu-se mesajul din cadrul conferinței. Concentrați-vă asupra întrebărilor care îndeamnă la o gândire profundă sau la punerea în practică a principiilor Evangheliei (vedeți *Să predăm în modul Salvatorului*, p. 31-32). Apoi, permiteți membrilor să aleagă o întrebare și să găsească răspunsuri în mesaj. Invitați-i să discute despre răspunsurile lor în grupuri mici.

- **Găsiți o expresie.**

Invitați membrii să caute, în mesajul din cadrul conferinței, expresii care sunt importante pentru ei. Rugați-i să împărtășească expresiile și ceea ce învață din ele. Cum ne ajută aceste învățături să realizăm lucrarea Domnului?

- **Creați ceva.**

Invitați membrii să facă un afiș sau un semn de carte care include o scurtă afirmație inspirată din mesajul din cadrul conferinței. Oferiți-le ocazia să împărtășească ceea ce au făcut. ■

**Hristos pe drumul către
Ierusalim, de Michael Coleman**

„Bijuteria supremă a restaurării este templul sfânt. Rânduielele și legămintele sacre ale acestuia sunt cruciale în pregătirea unui popor care este gata să-I ureze bun venit Sabatorului la a Doua Sa Venire... Fiecare templu este un loc sfânt; fiecare membru care participă la rânduielele din templu se străduiește să devină mai sfânt.”

Președintele Russell M. Nelson, „Cuvânt de încheiere”, p. 120, 121.

„Anul 2020 va fi desemnat an bicentenar. Conferința Generală din luna aprilie a anului următor va fi diferită de oricare altă conferință”, a spus președintele Russell M. Nelson în timpul ultimei sesiuni a celei de a 189-a Conferințe Generale Bianuale a Bisericii. „În următoarele șase luni, sper că fiecare membru și fiecare familie se vor pregăti pentru o conferință unică, ce va aniversa însăși temelia Evangheliei restaurate

... Pe măsură ce veți face astfel, Conferința Generală din luna aprilie a anului următor nu doar că va fi memorabilă, ci de neuitat.”

Pentru idei referitoare la modul în care vă puteți pregăti pentru Conferința Generală din aprilie 2020, vedeți paginile 122 și 126.

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ